

۱۰۴۷۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: وفایع اللایم

مؤلف: حاج میرزا محمد (شیخ الاسلام خراسانی)

موضوع: ...

شماره قفسه: ۱۰۴۷۴

۱۱۴۰

شماره ثبت کتاب: ۸۶۹۱۲

خطی - فهرست شده

۱۲۷۲۹

بازدید شد

۱۳۸۵

سفرنامه و وقایع الایام شیخ الاسلام قزوینی بجا خودش

آنست میر منصور و از سر رتبه زبان قاجاریه و از خاندانهای رتبه داران و از مخصوص و محرم آقاها
 سردار و چنانچه در یک شب دیدم بود در حکومت و مدیریت بود و در استان عربستان می باشد چنانچه در ایالت
 دیگرش سراج الاسلام نائب الایام برقرار و منصوب داشته و بهر نوع اختیار و حوزه حکومتی خود را به او
 واگذار داشته است - این یادداشتها که ۳ جلد و از ۲۷ جمادی الاول ۱۳۰۹ تا ۲۷ رجب ۱۳۱۲
 در دست تحریر داشته بدون اغراق و از روی حقیقت و واقع صدایار سفرنامه های قزوینی این ایام میفرستد و
 جاری مطالب و وقایع است که بهر اوضاع اجتماعی و فردی و طرز زندگی و طبقات مختلف مردم
 از یک فرد و بعضی و شهری تا بزرگان درباری و ملاکین و روحانیون و تجار و صاحبان قدرت را با کمال
 و حتی طرز و مسائل مافوقها و لباس و غذا و ادب اجتماعی و روشی که هم اکنون منوخ و بلکه در کتابها هم
 نگاشته - برای نمونه مختصری از اوضاع مطالب دارد - شماره فهرست در کتابم که بهر قسمت میفرستد
 صد کلمه موضوعات هم اجتماعی و سیاسی که خود از نزدیک دیده و یا شنیده در آن دخالت داشته در آن
 در مجلد است که بهترین سبب و در آن همه تحقیق و بررسی است که آئینه دار ساده و بهر سبب مردمی آگاه
 و دارد نوشته و می توان گفت نقاشی و رسم نموده بعضی گفت ابر و باره که تا بهر جزئی و بیانات است
 و بهر از روی حقیقت همانطور که واقع شده و ثبت نموده بدون پرده پوشی و بجا نموده و بهی مطالب
 هم که در یک شب بنظر می رسد که در تاریخ و مدارک در آنجا بهر منیت و یا باین تفصیل و به شرح جزئیات نیامده
 و بهر بر خود جهات و خان آقا را بهر از اهتتام الدوله که حکم صدر اعظم و قاضی ناصر الدین شاه را بهر
 شیه جهات یعنی در دست داشته و بنظر خود و خود و یا لاخره نکست شاهزاده و زندانی شدن در کربلا دیده و
 روش که در آن آوان بزرگمان رسیده و شایسته بود تمام جریان را تفصیلا نوشته در صفحات ۱۵۵ و ۱۵۶

در این سفر نامه بعضی آبادیه و دهات را نام میبرد و مختصری هم از وضع آن ایام میبرد
و محسوس باره مواضع و اعیان و نام بابیان و باغها و کاروانسراها و بعضی نوادر و غرائب
تنگ شتراب ۲۳ را برین نام و میت در اطراف زنجان
پیر جهان جوان نشنیده که ناظر حکومت عمر نموده ۱۹ بدو در کج کوته که بر ۱۲ چشمه دارا
تعبیه زیرین ۳۵ مجین در دژ فول ۴۲ کج سیم و اخواب بر ۴۵ (اگر از ده شش ۰ نام
امر گونده ششون ۴۸ باغ گلستان در غم آباد ۶۴

تقریبی آسی که نه هجده بوده و نه زود بقرن اولی خواص بوده (گویی اینخوان مخصوص مردم سلطانیه)
جنگ خروسن در خانه نایب الحکوم بود و در عهد ابدار شام و آخرت ۱۷
علاقات اولی با فارس بود و در ایام ۱۸ نام و تقریبی نوعی غذا و مردم به بقر
عزت و خفایات و حکم مجتهد و ممنوع بودن استعمال حتی در شر و دوات بین راه ۵۸
راجع به فقر الدوله و نظر عقیده بولت و مردم با و حتی حضرت والا: (محمد الدوله و له الزام از افراد و بدین
از در بیان آمد آن میدان بنامی دین و دوات و بولت با بولت محمد الدوله و دانه) ۵۹
استاد فارس کرد و در ایام و سید باقر آشتی که بهت بولت خود و دانه ۶۰ بزرگم مخصوصی ۷۷
و سیکری فرا از زیانی و جلوی توب که آشتی ۵۹

فهرست بعضی مطالب و مندرجات سفرنامه شیخ الاسلام قزوینی: تحریر در ذیحجه ۱۳۱۰

۱- شرح زندگانی طبقات مختلف مردم از اوضاع و احوال و کسب و کار
و افسران و علما و دستوران و ملائین عهد و حکام و غیره در هر یک
۲- ادب مردم و وضع خوراک و لباس مردم در هر شهر
۳- ترقیب سافرت و منزل کردن در بین راه یا بیشتر
۴- رابطه پنهانی و آشکار از پادشاه و وزیر یا سایر بزرگان
۵- رسوم عید و دید و بازدید و مجلس غدا و عروسی و زفاف
۶- نمونه نظم ملائین و اعیان در باره رعایا
۷- نمونه از عملیات جهات و خان و تقریب زن از و در هر
۸- وضع رعایا و چگونه زندگانی خانه از آنان در هر
۹- اخلاق عمومی و کینان رعایا از قریح حکام و غیره
۱۰- ترقیب گرفتن بابت از اوقات و طرز اخراج نمودن
شرایع نیز از آنان و چگونه مالیت جنسی و تعدی
۱۱- عوانه و داخل والی و حاکم و طرز تقسیم یا دیگران
۱۲- از مال سوخت و تخمه برای مرکز و وقوع آن
۱۳- قربانی کردن رعایای دلت بکدام درود و عبودیت
و مالک و بلوک گردشی کاو و کوفت و بردن گران
۱۴- تعهد و اخذ نمودن حاکم جدید بر میزان مالیت تعدی
و جنسی سال و یکیش و سرنگ کردن بر رعایا
۱۵- نام دلت و مالکین اینها و وضع محصور و در آن
۱۶- نام و محل و سمت عهد نیامی از رجال و وزیران و سواران
و دیگران و معرفت اعیان و ملائین شهر و نفوذ علما و اخوان
و دست اندازی آنها به اوقاف و حمایت ارباب
۱۷- نزاع جهات و خان بستانه از جهت تمام آمد و رفت و
دیگری و زن و آن کردن شاهزاده در گرفت و آنکس او بر
ازادی و بخت و اظهار زبون او
۱۸- عکوف صدر عظم و امان او را به آقا بالا خان کرد
که تعصن را باید کشید و با گرفتن دل از او زن
۱۹- جلوی توپ گذاشتن مقصر و قصیر کننده و غیره
۲۰- اختلاف حاکم همدان با ملائی بزرگ شهر و امر به
اخراج او و تبریک از ملائین که سید شهاب رعایای خود را
با عاریت و بر گرفتن پوشان و جنوی سر باز یا سر
۲۱- شکایت ورنه نتایج خان بستانه از سردار که امارت
عصب کرده و در توشه و بگردن امارت صاحب جیش
۲۲- ازین خواستن رعایا برای عروسی و زن آن
از مالک و دادن محله و مکر
۲۳- تراشیدن زن که سهم نیا دود
۲۴- چوب زن مولف در زمان بیگاری خود در زن آن
سردار بقال و عصب و غیره
۲۵- چوب زن داروغه سابق و پس داروغه جدید
و دریافت مکی
۲۶- چوب زن طلبه که دست کرده بود
۲۷- تصرف گرفتن سردار هزار تومان از مقصر و
از او کردن
۲۸- زنجیر کردن عهد که گنج یا قصیر (ص ۱۸۰)
۲۹- ترقیب کننده و زنجیر و خود خلی و قتل
۳۰- نزاع جهات و خان بستانه از جهت تمام آمد و رفت و
دیگری و زن و آن کردن شاهزاده در گرفت و آنکس او بر
ازادی و بخت و اظهار زبون او

۳۰- رسم شال نه جنین شب چهارشنبه آخر کار که صفا
 تمام باید خیزی در آن بگذارد ۱۹۵

۳۱- رسم عاضای آتعلی ص حبیبان که در شب روز
 ماه نو را بسته قمر زن از والی و حاکم و دریا میماند
 در حاکم در قمر نشود خود سازا آمد مردان قمر بنده و
 پوشش کرده و بیرون میزدند مگر با مجوسینی که خواسته اند
 به این رسم عمل بوسید استکباب آگاه موم ۳۷۹

۳۲- فرار مردم از بیل از ظلم حاکم و هم قسم شدن به قید
 شون طلاق برای مهاجرت به روسیه و عثمان ۲۲۰

۳۳- بست نشین رعایا و نوکران و کسب و غیره ۲۲۵

۳۴- اخراج رعیت از ده و خوابگاه دن خانه او به
 اتهام اینکه مفید است جلد دوم ۶۷

۳۵- قصه بگردن سرباز و توپچی ۱۹۴

۳۶- دستور نه اخشن توپ سحر و افلاک بوسید مولف ۱۹۰

۳۷- خر قمر ترمه خلعت حضرت ابابولف ۱۹۹

۳۸- کشف فریخته کردن آقا سلطان اصاقلو ۳۹۳

۳۹- شورش مردم طایر و بستن دکان و بازار از ظلم سردار
 و بستن مسکن در ملکه الحانه ۲۵۲

۴۰- مجازات تو سری زدن که مکرر آورده عجم ۱۷۶

۴۱- جوب دن در سرباز فراری خویش و بخت نمودن ۳۲۱

۴۲- گفتگو در علم دار و عکلی و تعیین حق حاکم ۳۵۳

۴۳- مکتوب بروجه و بیما که در و غلو هستند و خود شهر که
 دارا الحزن است نه دارا سرد ۷۲

۴۴- مسافرت ناصر که تپه بغیر به معصوم شدن
 ساری اصلا و محسن دادن شاه به او ۸۵

۱- اثرا رسید باقر آتشفشان قطعه باقر با خر تولد تولد
 سگهای حضرت والا (فاز وقت قاتل) با اولاد ایشان ۱۹۵

۲- قطعه جوابیه حضرت والا بتخلص سید ۵۰

۳- اثرا فارس بوجدی در بجا این سلطان و مدح ۳۳۹

۴- بعضی اثرا از خود مولف بتخلص صورت و بنظر بنده که است

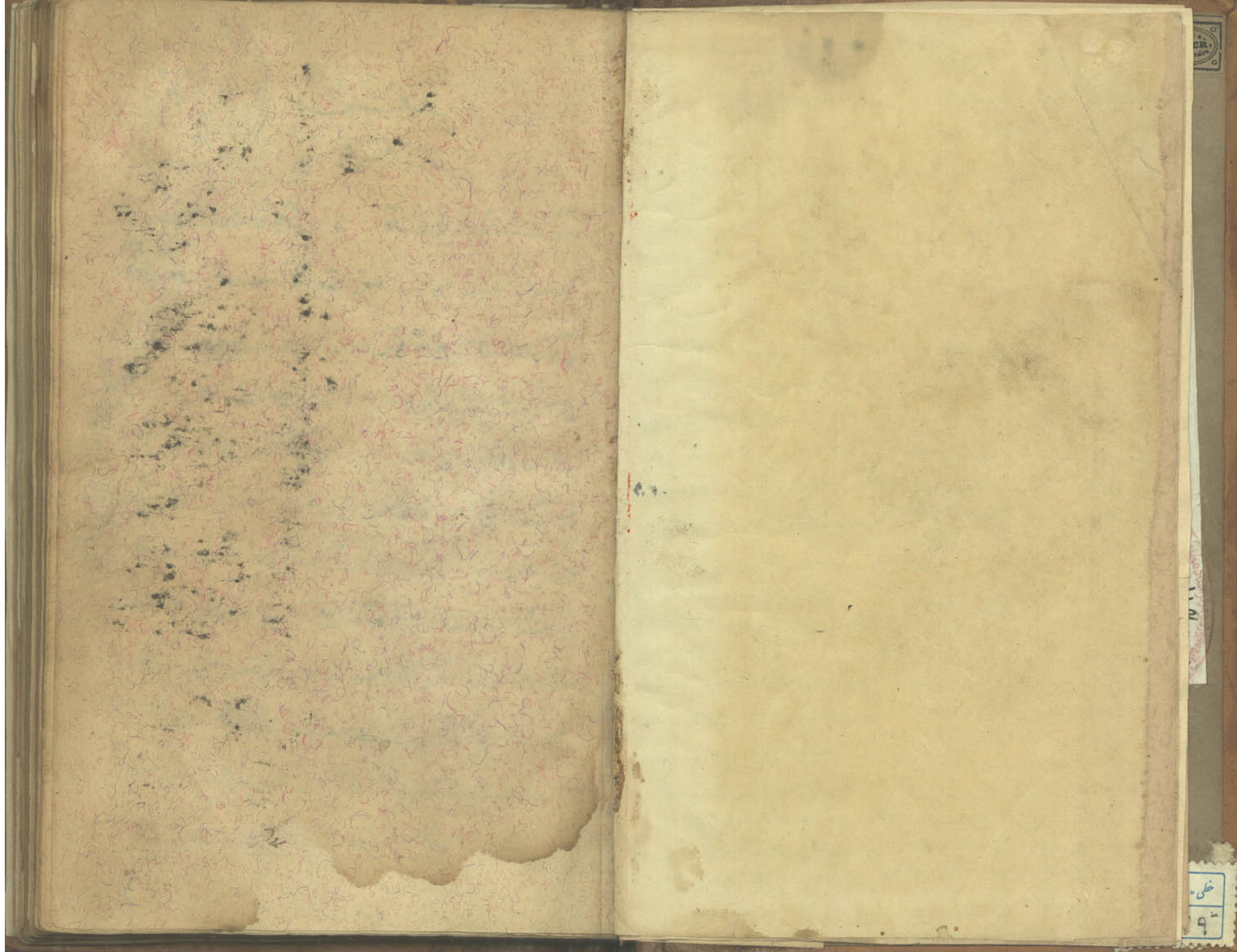
۵- یادداشت محسن میزایر آخر هنگام غل از خاکبوس شده

و غارت شدن اموالش دست اهدا و ده و و روه غزل
 مولف در راه غرمت بهرمان در بسته ۱۳ ص ۳۴۰

چند کلمه راجع به صاحب و مولف کتاب

برای تناسل این بخش چند شخصی یعنی میر نصر
 شیخ الاسلام قزوینی که با عامه سیاه بیاد و یحیی بلند
 و عباد و معاونت کین شاهزاده ازاده از نبر قید و
 بند و دستبازی او در هر کار و بخواهی مندرجات کتاب
 حاضر از هیچ مکتبی انگازنده ارد و در تمام مجالس نیم
 و قمار پای ثابت و قلم است و اگر جلد افرا اعلی
 انقسم جائز درباره اش صلاح باشد در مورد متعدد به
 ایما و اشاره بگذارد کرده که بر خواننده بصیر پوشیده نیست و
 در ۳۲۸ جلد دوم و واقعه شرم آوری را در نیمه شب
 نقل میکند که نوشتن آن بقدر انکاش قیاس حق است خواه
 و در سرباز طایر بقرون چند کیو تری قرون کند و
 بارگاهی دیده شود که در زمان حیات ساخته و مزارش هم
 اینجا است موقوفات برای اینجا بعد مرده
 ۶- از مندرجات مفید است کتاب تاریخ و خبرهای شهر
 قزوین بتلاخص مطالبی که راجع به قناتها کارها
 مساجد و حمامها و بقیع و توابع قزوین (از ۳۲۸ تا ۳۶۵)
 جلد دوم نوشته بیا ربیاء مورد اسفند و مستند است

خانی
۹۰

خلى
٩

و به قناعت

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله والثناء
از آن چاکه قواعد تجارت و تصدقات

مربوط در حفظ شریعت است و او نیز منوط بانکار که گاهاری انجمن موقوفه است

خاصه از برای ست فرخنده بوجه علایق و عواید در کار خیر و قوت مدرسه ضعف و قوتی در راه

چشمه شکر است که در انصاف و عدل و مجاز گذشت و اصل است که در انصاف و عدل است

روزنامه در او را فی چند درج است
بسم الله الرحمن الرحيم

است کلید در کج حکیم
نام خدا نیست در او ختم گشته

کوهش ز یور بر آنج
ما و من بختی است

و بعد از خدا و از راه و سبب
در آن آدمی و در آن آدمی

خود می فرمودم تا ۱۵ سن
در آن آدمی و در آن آدمی

در آن آدمی و در آن آدمی
در آن آدمی و در آن آدمی

در آن آدمی و در آن آدمی
در آن آدمی و در آن آدمی

[Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

و عجب آنکه گفته اند که در این راه از فضا و وقت آنها ناله های شوم می شنید
از آنکه گفته اند که ناله های شوم می شنید که بعد از آنکه بود وضع بود و مردم می خواستند

که بعد از آنکه ناله های شوم می شنید و سبب آنکه بود و سبب آنکه بود
از خواب برخاسته و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد
دارد و وقت حار و جو و میوه که می خورد و حرف می زد و حرف می زد
می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت
بهر کار بودم و راه می رفتم و راه می رفتم و راه می رفتم و راه می رفتم
نعم بود که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت
در آنجا که ظلم حکومت کار می کرد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد
کردیم و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد
زینها قدر کار و در فضا و وقت آنها ناله های شوم می شنید

امروز هوا ابریست و غبار باران دارد و باران می بارد و باران می بارد
باران نازل که قدری باران می بارد و باران می بارد و باران می بارد

معموم

خفا
لا

معموم عصر باران که تخم مرغ در فضا و وقت آنها ناله های شوم می شنید
کردیم بعد از آنکه ناله های شوم می شنید که بعد از آنکه بود وضع بود و مردم می خواستند
از آنکه گفته اند که ناله های شوم می شنید که بعد از آنکه بود وضع بود و مردم می خواستند

روزی که شب عید شهر شجاعا المعظمه
امروز هوا ابریست و غبار باران دارد و باران می بارد و باران می بارد
دارد و وقت حار و جو و میوه که می خورد و حرف می زد و حرف می زد
می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت
بهر کار بودم و راه می رفتم و راه می رفتم و راه می رفتم و راه می رفتم
نعم بود که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت از حرکت می گفتم که در حرکت
در آنجا که ظلم حکومت کار می کرد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد
کردیم و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد و حرف می زد
زینها قدر کار و در فضا و وقت آنها ناله های شوم می شنید

معموم عصر باران که تخم مرغ در فضا و وقت آنها ناله های شوم می شنید
کردیم بعد از آنکه ناله های شوم می شنید که بعد از آنکه بود وضع بود و مردم می خواستند
از آنکه گفته اند که ناله های شوم می شنید که بعد از آنکه بود وضع بود و مردم می خواستند

[illegible]

سوم و نهم

نه فراموشی تو را در شمع اوج برافروخته روشن رفیق لکهار کند در این راه به پیش رو

لک عیسی در آن باب باقیست که در آنجا که میزند از درخت های میوه ها و شیشه های خاکی که

لیکن چونکہ اگر در موزوم در آن بهین شست و شوی که آن سرفه نکند و انداز آن علامه انداخته شد

ما کونکره در مدینه فخریه علی عجله در فیه یکتا کفره به پیش کوه کبکیش خواجه کرار از حضرت علم کبک

خداوند بیا اب نیکو بگویم از افسانه خرد میسر شده عفت و زکات آید و نیکو

مجلس اول در روز جمعه که استیضاح شد و گفتند از خواندن کتاب لایحه و غیره

حفظ الله ما كتبت من اربع عشرة سنة في علم الله راز خالص هو المصراعان في علم الله راز خالص

عمر بن عبد الوہاب دار الفکر و دار المیزان دار السلام دار الفکر و دار المیزان دار السلام

درست گفت این دانش برهان محمود که طبع از این فکر است محمود این همه فایده دار عفو و عفو است

پنج نفر از مردم قریه را از بزرگترین کسب خود را یافت و پنج نفر از بزرگترین کسب خود را یافت

و این کتاب در دو نسخه است که هر دو در کتابخانه مجلس شورای اسلامی موجود است.

نور محمد داور خسته قلم

والمؤمنين الذين آمنوا بالله ورسوله أولئك هم الصالحون

دفعه دواحق ثواب بر ختم نماز خواندم که چنانچه در او شنیدیم که در هر رکعت صد مرتبه تسبیح گویند

من خاک چنان زنده جا بجا صفایا بخیزد / نه از قلم زبانی غور دیم عصر مشرقیم چای خوشم نه از غدا

رسد عمو غریک برادر زندگانش بهیچ جا نیست برادر اکبر جلوس است که در این خوردم در دست

بجاء الرب فنهوانهم
ماوراء يكشبه

صبح انور بخاستم چنانخونم مایه بر کن قریب بستم بکدرش خیس راه رستم بکاف رسیده ام درخند

چشمه آب حار آید و در آب غریب در کوزه غریب آید و باغ کاغذ و سحر خواند و در آب میوه بخورد و در آب

و بعد از ترس این جانور یک دزد قدرت داشتند اینها را میزدند و بکلیج میبردند و با کلاه

این آب فو که در غریب است و افتاد به بحر در دست مردم در خیابانهای لایم یکبار محض در درون دریا

[illegible]

عنه رفته است و او را خبر داده اند که در راه است

باز که بنده را در منزل صحبت کردیم و خوردم خوابیدیم

مرا و خدا و منتهی مسجده بر خسته ناز خواندم چای خوردیم نهار کباب چلو خورده شد

و به لحاظ طریقی که در این کتاب جلوه داده می شود بعد از آنکه در این کتاب حضرت امام رضا علیه السلام

[illegible][illegible][illegible]

طهرانی، میرزا قاسم محمدی، حلیه
رویه کویت

مسجد انوار شریعت و نورانیت در کربلا و مدینه منوره و کوفه
نقشه و تفسیر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

رفته بودیم در عتبات و از رفیع حقه که پانتهای طهران بود و در آنجا رسیدیم و از آنجا که نذر در ششم اقامت نمودیم

سید

بسم الله الرحمن الرحيم

چونکه خبر بدید عید خورده و روز چهارشنبه صبح بودا ششم مبارک بود

[illegible][illegible][illegible]

سزایم منزلت با ملائکه نیکو که جلال امارت بید عالم بخودم نهم بخوام هر یک که بخواهد
کند

صاحب شرفیه امام محمد قزوینی که در کتابی که حالیه برآمد چندی از معارف و احوال و عقاید بزرگوار خود
فرموده است که این نویسنده برخاستم تا خواندم حضرت ولی شریف کعبه را عز و جرح حق فرستاده

هسم جیسع ندیم قدر تعالیٰ حافظ نام غولیم غولیدیم شوب غولید بو نیرین بانی لک صبح مروز

معانی افروز و ادراک حکیم برآمد که کشف و درخشان دارد

محمد بن عبد الله بن محمد

اسرارش آنجا بر مومن که بر مژندید
 این غذا که من بهر کسرم او بهیلا
 سر دهم چون ندان که ملک بود
 حاج مومن بچنان ارشد و شیران
 سر دهم شد در هر دلی او عجیب
 که در نام پدر بود و علم فولاد
 و این عجب که باین سال فاش شد
 سال زائیدن فولاد و بکا میداد
 از این است تقاضا کرد که چون
 بار نیست تنهای باین بدینا
 که یکا که چون کرد بخت بد تو
 دیگر در عجبش حاجت باین منیلا
 شد که زاده و ولد و رف از تو
 است و ولد و دیگر ناله او با اولاد
 این شد بچنان کان بقا
 سال زائیدن و آن سر دهم
 عریفه عرض که بود و این نهار را هم
 در حق و ناله او سر دهم بنظم
 دلم از بخت دیدار تو نکست
 و بکن سحر و روبا بر نکست
 رخصال من اگر جای شد تو
 سده هم اما که حاکمست
 بفضله خالق بیکتا چون
 سر کردن کشت نم از بسند
 سر کردن کشت نم از بسند

تو هم از حال خود بر کویدانم
 کشت روز کن ای که نکست
 ولایه
 انجا داند سخن بید عالم
 کزین تو بر بدست خ کال از خطیب
 سندر لطیف است بر هر یک چه
 نخر حفظ حکیم تو بد شد طلب
 در قید و رین جالو هم آینه
 شفا حو شو خواند و با حو
 سر نکست در آن مهر و قله
 کاندخت شفا گفتن شریک
 و لبریب و باین لبر و ناز کن
 و چنان زلف خود نکست و ناز کن
 هر عجب که در این کشت نکست
 آنرا بر سر لبر خسته باز کن
 در او عجب شد از غش تو با
 ست عزاق کسیر نوار حار کن
 چون تو می دانی از هر کس
 جان شکیست از ملک حق باز کن
 این مرغ دل چه بر نفس زجا کنی
 رو مخرنا تو بر سر عقاد باز کن
 سیتا که غم و ناز چون حو
 چند روز کار جهان حتر کن

بهر امیکشید جمع بود نا دله مسیر زنده در چرخ راغنه فکرم واقعا عجیب بود من چندین بار
 ندیده ام وسیع بر عطف آب از آن منزل تا این چارمسئله یکروزه در آن طرف
 کوه بیابان است بودن زن و مردی اندک چادرها بود خوردیم تازه خوانده بسیار کسل خسته بودیم
 بر لب بسیار سرد بود اول محراب هم این سردی نبود برف نزدیک اطراف امیکشید بود
 زده اند شام آوردن زن از خسته شام خوردیم خوردیم سحر و نماز شب **صبح روز پنجشنبه**
 برآمده بود بر خسته تازه خوانده چادر خوردیم خورت و کت نشاندند یک سوه آب که میبردند
 شام بودند از ولایت رسیدن رفتند عیال عیال مختصر عرض کرده روزنامه خوردیم شام
 اطراف قلی بسیار هوا خوب دارد چادر عیال یک تفت با چوبان یک سوه بود و در بعضی
 عمارت شدند بعضی از کت و تفریح خسته بودند باز آوردند و در یکجا درش براده و محض تر کردند
 بهر حضرت شام خوردیم کباب و عیال خوردیم نیم ساعت بعد از شام عیال خوردیم چادر خوردیم
 خوانده قدر کردش خوردیم مغرب رفتیم منزل حاجب عیال از تفریح خسته شام آوردیم
 همه چیز را خوردیم و نکلان خوردیم و قیامت کشیده خوابیدیم **صبح روز چهارشنبه**
 بر خسته تازه خوانده تازه خوانده آدم حسینق خان کد به قیام هم از قیام چادر سرتب چادر خوردیم
 قیامت کشیدیم چادرها آوردند خوردیم حضرت دلا رفتند عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر
 پانزده سیر عیال سیر و عیال سیر اگر آمدند متوق شدیم تازه خوانده قدر کردش کرده
 شد اگر

شب را کسل بودیم شام آوردیم خوردیم خوابیدیم **صبح روز پنجشنبه**
 بر خسته من و عیال شام خوردیم کتان لایم با این راه رضا با بودیم جلد بسیار بود غل
 زبالا بسیار پر رسیدیم گفتند میسریم عیال و برود منزل نزدیک بود عیال زنده
 دارد شدیم نان تازه کرده و نان تازه خوب رضا آورد و سحر حاضر کردید سحر نان کتان
 خوردند فیاض از برود آمده بود حسینق خان سرتب در راغنه با سحر سحر با بودیم عیال
 مانند لایم حاجب آوردی مالیت از طرف منزل از آن سحر بد با شیت کتان در عیال
 چادر زنده و سحر عیال خوانده بر خسته چادر خوردیم قدر کتان سحر از خارج نگاه کرده سحر
 عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر
 عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر
 سیر این کتان که در کتان بود عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر
 به کتان عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر
 روز جمعه ۳۳ بر خسته تازه خوانده چادر خوردیم حسینق خان کد به قیام هم از قیام چادر سرتب چادر خوردیم
 چادر خوردیم چادر خوردیم چادر خوردیم چادر خوردیم چادر خوردیم چادر خوردیم چادر خوردیم
 بودند نیم ساعت بعد حضرت دلا وارد شدند چادر خوردیم با سیر و عیال سیر و عیال سیر و عیال سیر

با ناله و گریه تمام روز در آغوش من می خوابیدم و در میان من و او
 بر عکس از عکس اول در حقیقت باید در این حالت بسیار در این تقاضا
 نمودم هیچ فرج و سودی در این حالت نبود و اینها بدیده اند اگر بخواهم بدست اینها
 وضع اینها را بنمایم شورش و غلامی که در آنجا نشاندند هر دو را بر سر یک کجی در
 خدمت واقفیت ما که از اینها بگریه و گریه میماند و در این وقت این فرزند
 سر نشسته و سرش را در گریه غرق کرده بود و در وقت آنکه از اینها
 این فرزند را میخواندند محبت در میان خود داشت و با آنکه کائنات در دوزخ
 ملا بر خورشید و کسوف و ماه گرفتگی و اینها را در دوزخ و در دوزخ
 در زمان این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 نبود و در صورت که در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
 زیرا که در وقت آنکه در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 شام خوردیم خوابیدیم صبح در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ

مستطاب

مستطاب که در سر شده که هر ما غله آوردند آوردند خوردیم شربت می خوابیدیم نصف شب
 و در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
 بر عکس از عکس اول در حقیقت باید در این حالت بسیار در این تقاضا
 نمودم هیچ فرج و سودی در این حالت نبود و اینها بدیده اند اگر بخواهم بدست اینها
 وضع اینها را بنمایم شورش و غلامی که در آنجا نشاندند هر دو را بر سر یک کجی در
 خدمت واقفیت ما که از اینها بگریه و گریه میماند و در این وقت این فرزند
 سر نشسته و سرش را در گریه غرق کرده بود و در وقت آنکه از اینها
 این فرزند را میخواندند محبت در میان خود داشت و با آنکه کائنات در دوزخ
 ملا بر خورشید و کسوف و ماه گرفتگی و اینها را در دوزخ و در دوزخ
 در زمان این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 نبود و در صورت که در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
 زیرا که در وقت آنکه در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 شام خوردیم خوابیدیم صبح در این ملا بر وقت میگویم که اینها را در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
 و اینها را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ

تقریر

بنفشه
 ناش آید محمول خوب درخت باغات بهر جنبه فرست کرده جایی با جفا بود چنانچه که
 حاصل بود قدر که بود و چنانچه خودم آب آوردند و در کوزه پیشکش کردند و قند نهند و بخورند و آنرا
 میگویند که آنرا از آن دماست مال لطیف جان اقوام از دوزخ سرگردان و چنانچه که در سوره بود که گویند
 از بعضی فریاد آورده اند یک ساعت نیم از شب بقیه و در دوشنبه شبیم نماز خوانده و روزنامه در ششم بعد
 شاه آوردند خودم خوابیدیم صبح روز **دوشنبه** از خواب بیدار شده رفتم باغ
 در همین ابرشته مشغول گشودم بهار آوردند نان کباب حوزده حضرت و ملا خوابیدند
 من که اندر بازار شستم که هوا بخند آوردند خودم بعد از نماز رفتم خانه حسن خان سرتیپ
 بعبادت که هر سر که انگین آوردند خودم رفتم که در پیش بجام رفتم صابون زده لکم شل سید بود
 و دست عرض صحبت که این شاه آوردند و کتاب بسیار کردم بود پیشه زیاده داشت جواب بر سر خود
 صبح روز **چهارشنبه** برواسته نماز خوانده و مشی بسیار بر بنیاد و عذر که از
 رفتم تا بازار نماست سید از شبیه در بنای بودم و در سراسر قصره به تاج و غیره برادر بودند و
 بهمین لکم باغ و قصر و بهار و کباب و جود از کشت نکار بود و در عمارت تازه صفه فرستادند
 بهار خودم خوابیدیم برواسته نماز خوانده چنانچه خودم که هر بنای آوردند و در ترور و جلی بهر رفتم شل
 حیدر خان سرتیپ کتافانه بکفان چنانچه خودم که او در نماز کردیم تا بعد از غروب و ملا
 بقیه آمدیم مسکن نماز خوانده و صحبت نمودیم شاه آوردند خودم صبح روز **پنجشنبه**
 از خواب بیدار

نفس لای با نه

از خواب برخاسته که سید را بدین کردند و فغان چنانچه خودم رفتم بدین سلاطین که ای
 سعادتی در صورت آنها بودم و نکاح است که کند آنها را کت موفه و فتمم جامه بار کسریه
 نمودم لکم مسکن حضرت ملا آب دق کباب بزه تهیه دیده بودند خودم که رفت
 بر بنیاد و عذر من و درین بالیران رنج عینی خوابیده برواسته خوابیده برواسته نماز خوانده چنانچه
 خودم رفتم به برون شهر که در پیش مون لکم مسکن حضرت آنها را کت کرده بود و عینی پیش
 نشسته از فرم ابال جانب اولو که لکم آوردند و در روز خودم شاه آوردند خودم حضرت
 و مشغولیت قان بر آفاسید الله استم گرفته دارم رفت بشیر و در جایت جواب بهر شسته
 صبح روز **پنجشنبه** برواسته نماز خوانده چنانچه خودم حضرت ملا برواسته ترور و
 بجام بنده را رسم بردند که از ششم خانه لکم سلامت فرم ابال را آورده بودند استم
 ست عینی و صفت سالار شسته بهر با نه شسته آنها در صفت و مشغولیت مفقود شدند
 لکم بیان باغ گردش بر بنیاد و عذر بهار آوردند و درین ابر اولو بهر خودم من مشی شمر
 رفتم خانه مشی شمر بهر بنای کردیم چنانچه که هر آوردند خودم لکم بیان باغ بعد از غروب آمدیم بهار
 شاه آوردند خودم خوابیدیم صبح روز **شنبه** برواسته افتم باغ در پیش از فرستادند
 حاج که هر بزرگ با جود کردند چنانچه خودم که سید باقی شستم صحبت نمودیم حضرت و ملا
 آوردند این شاه جواب کردند چنانچه خودم که بنای و مشغولیت تا نماز و در عینی شاه
 آوردند خودم خوابیدیم صبح روز **یکشنبه** از خواب برواسته چنانچه خودم رفتم

برخواستند چاه آورده خوردیم حضرت دلا رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 عجل انداختند و سحر بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 رفته و قیاس کشیده برزاق حضرت دلا رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 در پیشانی و پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 در منزل میرزا فضل الله چاه خوردیم که در سفر کردیم بعد حضرت سراجیها دفعا جیکیم بنی رفتیم
 مشغول زن شدند عجب زنا کردند و در حین شمع میخندیدند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 از شب که در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 انقدر سخت دیدند که در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 عجب از خواب برخاستند چاه خوردیم برزاق دلا رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 دادند بر قوم فرعون و در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 لباس را عوض نموده اندام عین ابر را در سخن میخندیدند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 سحر داشتند که در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 عجل و پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 خوردند و پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم

القول

از باز راه رفت و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتند
 پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 از شب که در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 بلا و ضلعه اسب حاضر خواندند شیرین را در چهار جانب خوردیم در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 صبح روز یکشنبه ^{۳۳} برخاستیم چاه خوردیم برزاق دلا رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 رفتم خیم احرام و اظهار سحر خواندند عجل نشسته با نقی رفتم سر حرم این بحکم رفتند
 در پنج گردش سر منی بنابر خواب آوردند صرف سحر خواندیم برخواستیم چاه خوردیم حکیم بنی رفتیم
 آوردند خوردیم در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 صبح روز یکشنبه از خواب برخاستیم چاه خوردیم برزاق دلا رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 معلوم بنام آوردند در عین ابر خوردیم حضرت خوابیدند من پیر سر بودم و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 شام آوردند و در خواب در چهار جانب بودیم حکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم
 گردش باغ نمودیم رفتم منزل حضرت احسان الله در پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 محمد نس و پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 باغ بخواند و پیر سر که انگلیس خوردیم در عین ابرستای خوابیده برخواستیم برزاق دلا رفتند و جیکیم بنی رفتیم
 برت و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتند و در سخن میخندیدند و جیکیم بنی رفتیم

صبح در شبیه پیش از خواب در خواب بر حاشیه رفتم و باغ بودم ایستادم و گفتم عبدالمطلب که نذر کرد
نیزم در حال صاحب الدوله هزار خوردم حضرت ولادت حاجب الدوله فرستاد پیشتر در زوایا من
در چار و در صابر خوردم و در کارهای دیگر فرستاد در عت و بغور و باغ و باغ
و در دست پست طاقه سال آمده بودند با برادرزاده شده در روز آنها نشین فرستاد
در بهر آن که دو طاقه سال و بعضی بسیار کار بر برد و در پیشتر که کرده بودند
بسیار خوش گذشت علاوه الدوله صاحب جمیع گدازند یک کار حاجب الدوله کشتی که کرده
گرفت حاجب الدوله انعام داده آنها رفتند بعد اغلا الحرام و غلامان گدازند یک کار
نیز از ابرار حرم من گدازند چار و مسیح علاوه الدوله هم آیدند در عت و در روز
فرستاد باره کشتی از روزی که عت در استانشان بود اطراف کوه و
روشن کرده بودند خیس خیس باغ و بعضی نفر نمودیم حاضر را بکشتی و
اجاره کرده بودند نام آیدند علاوه الدوله و مسیح را پریشان نمودند علاوه الدوله
بنا رت خان کاش پر خرابیدند با برهان و بدالملک مسیح روز چهارشنبه
در خواب فرستاد کاش پر رت خان رفتند بحاجم بنام من نشسته معجز گدازند
خوردندم بهر سینه بچشم شهر رفتم و دین علاوه الدوله ببقعان چار خور و دو قبیله کشیده را
در زانده

در ذلکه بود شب بگردان سعادرتفت حسیع سبب استیح را بر بند از درگاه رفیع چادر
معتمد الدقیق میرزا فیض العالیج بن بنو ندقی کشیده اندیم چادر دو ساعت دیکر نماندند
کباب بدو چلو همسجیز در آن باین علاء الدوله با نقیر میخراشیدند باز خوردند و فرستادند
دیگر عالم خوشش بود و دو عمر خوابیده از خواب برخاسته باز خواندم چادر خوردم و عیال
اندیدن ما یک فغان چادر خورفت کشید رفت من با دو پسران بهر الملک رفتم میرزا فیض
چادر خورفت کشیده رفتم چادر حاجت الدوله نماند سبب در آنجا بودیم اندیم بچادر خوردن
عجربودند رفته قاتل بر دکان رست بودند شام خوردیم دو نفر است (چند بزرگواران)
صبح روز پنجشنبه در خواب برخاسته باز خوانده چادر خوردم رفتم ^{الملک} ^{میرزا}
ببخش دور بود خسته شدم در محراب رست کردند برار شده اندیم چادر بهاز خوردند
بعد از ظهر دشمنان را حلق دادند و محمد علی خان را ششتره ^{فصل} ^ص و سید محمد خان را ^ش
و حاجت بخش نفر سردار بود و بغیر از این بست بغیر از این دادند برودند حضور
شاهزاده کان را کجند براندند و محبت آوردند دم چادر عکس اگر او را برداشتن
دوست بنم بغیر از این سردار شده رفتم باز دید غلامحی که او سحر و سنهم رسیدیم کاخ
چادر فتنه بعد از مغرب لیسیم منزل جمعیت زیاده بود من و پدر رفتم با آغا خان رست

بچاره دیگر علما الدوله حاجب الدوله آمدند و عشرت نشین حاجب الدوله رفت علما الدوله مانده
 باقی مسیحا خوردند بعد از آن رفتند تا خوابیدیم صبح روز جمعه ۲۸ رجب
 رستم بجای تم بفرار آب شد و ای لبرکت آمد چاه خوردم جمع کردند بعد حضرت ولادار شدند
 در رکاب قیصر مسلمان رفتند به دژ و در روز وفات عصر باز در رکاب سپهرین ماندند
 من حکیم بنیر رفیق خالقه بنیر ازین عالم به عالم کبیرا شریح صلاحتی عالم کبیرا مطربان
 لبر دیدیم از آنجا برخاستیم برویم منزل دندان ساز دور بود رفتم رفتم منزل این منزل
 دود و دنگ فریاد خورده بود پس عزالدوله جمع بودند حلال الملک اسم آمد عشرت نشین
 آمدیم منزل هزار خاطر بود خوردم در چادر دیگر خوابیده حکیم باشی حاجب بودند از خراب
 چاه خوردم تا نروانده این السلف ماندند از دم چادر کردند را شدند شایخ فخر خالقه
 خورده روز مانده خود را ششم حاضر عشرت نشین دار شدند حضرت ولاد آمدند و مع عشرت
 این سلطان آمد عبور زده کردند اینجا بپایه شدند باقی شیخ نشین را یک است از شب زنده
 رفتند حوک که با برادر مسعود آقا بنیشت نشین پاشا پروردید حضرت ولاد
 حاکم بودند رفتند در ساعت نیم از شب که شرف آوردند شام خوردند علما الدوله آمد
 قیادت شده رفتند خوابیدیم صبح روز شنبه ۲۹ رجب از خراب برخاسته اعمال احرار آمد

کندنی

با اغانی محبتین و با یک نفر خواصه میکردند از سلاطین و سادات معارضین انقدر انبند الی ما
 من و حکیم با شرف و رفیع خدمت میرآخور از یک محبتی میرزا ایل احمد نام نموند چاه خوردم و دوشین
 کشیدند مترال عمال السلطنة و عمال الدخا یک سبزه یکجا بود پیشتر کشیده بود و طرح بارز کردیم تا
 کرده حاشتم و مذاخر بر عاظم دندان ساز در دیکر در صحن است گفت امروز غرض ما اینست
 حضرت و لا ستم شریف آوردند هزار کتب و جوید و جوید آوردند و سبزه فسیح آنه حاشا
 انده بودند اب و ستر از ابر است و اکثر مردم آورده اند و یک عدد شیرینده آوردند
 هزار خوردم رفیع چادر دیکر عمر خوابیده و خیز است که از اجزاء صاحب جمع که عصر از روز
 چاه خورند و فستق حاج میرزا ابوزاب کردند و فستق مترال این است که منظم رفیع چادر
 الله و شرف برده بودند خدمت میرزاده قلی که کشید و بعد از سبزه که یک چادر حضرت
 کردند مردم شرفی اندیکار علو الله و من تنها بودم در دست چهار از رفیع نام آوردند
 عمال و حاج و چند نفر بودند من خوردم ندانسته غنچه بودم حدیث بنامند خوابیده صبح
 یکشنبه عقیقه و الحجه الحرام از خواب برخاسته کار خواند و بعد از آنکه
 من رفیع حاکم جمعیت انقدر کردند الی ما الله که در شرف کرده وقت هزار که علم الله و من معبود
 هزار کتب و جوید و جوید من رفیع حاکم دیکر خوابیدم از ابر است از عیون که شیراز
 از خواب برخاسته کار خواند و چاه خوردم رفیع مترال عمال السلطنة که از ابر است آوردند

بجہ سیراد

و بعد از خوردن چنانچه قیام نکند و غریب شد و غم میسر میگرداندان ^{در وقت} و ندان و در
 دید و او گذشت گفت وقت نکست به پسر و در این منزل دیگر دیدن را بر تمام خوب
 بر خوانسته میرفتم بجای این اسفان را دیدم جمعیت زیاده ^{ماوراء} از خانه حاج میرزا که سر جفت هم منم
 رفتم بجای کار نماز خوانده حضرت و الله رفتند بجای کار عده اند و من و حکیم پسر و فایز و فخر و فانی
 شام خوردیم خوابیدیم حضرت و الله تشریف آوردند خوابیدند ^{در اجوب} صبح آورد و دستبند
 از خواب برخاسته چنانچه خوردیم و رفتم در گوشه کنار خندق نشسته تا غم خوردیم پلانت آمدیم در جای
 مدتی ایستادند فوج پشت کمر را تان دیدند بعضی مردم بخفرو رفتند بجای که نشسته تشریف رفت
 من لکم بیایم در نزد گردن بخوده سه ساعت نیم اردنسته دقت ایمن السلطان را در شد رفت
 حضرت و الله با هم آمدیم بیایم بعد صاحب جمیع حاج و در حق جان بخاری و در وقت پرتو
 معیار از سر نهاد خوردند و در عیالیم ^{در عیالیم} از خواب برخاسته آقا قیود را در بیدار جمیع بخوده آمدند
 و دیدن غم غمت عیال را دادند بردند و فاضله طیب کرد و در لایق نشسته که در لایق
 محله ما خوشتر و با هم شده و کلماتی میباشند باین محله از برای تحقیق است آنکه در وقت
 من رفتم تکیه که علامه الطیبات منزل دارد احوال پسر بخوده تشریف آید و او آوردند خوردیم و در
 مصطفی اکثر تشریف سهره بود و طرح باز کردند مات کردم خوب آمدیم منزل صاحب جمیع حضرت
 و الله تشریف لکم آوردند بحکم از حمام بر آمدند نه ساعت چهار ساعت رفتند و آنها رفتند و برآید
 که در وقت روز

و حضرت میرزا از کربلا آمد و بدست آمد خوردند و رفتند ما هم این جا خوابیدیم صبح روز شنبه
^{مشبه} از خواب برخاسته رفتم حمام از حمام برآمده رفتم باین باغ چنانچه خوردیم و در وقت
 کشیده رفتم تکیه فغانه عزت را نگاه داشته بر خوانسته رفتم معارف معیار و ساعت دیگر نهاد
 آوردند خوردیم و در میان خوابیدیم از خواب برخاستیم چنانچه خوردیم و رفتم بیار از آنجا که حکام رفته
 برآمده آمدیم منزل صاحب جمیع آنها بودند در ساعت از شب رفته رفتند بدست آمد آوردند خوردیم خوابیدیم
 صبح ^{مشبه} و در چنانچه از خواب برخاسته چنانچه خوردیم با قاش پر و آفتاب
 برآمده رفتم باره و رفتم بجای کار و ندان ^{مشبه} تا میرزا بیایم العیالیم چنانچه خوردیم و در وقت
 و او برآمد و خوانستم چنانچه رفتم گرفت گفت با علامه طباطبائی من غم لکم چنانچه علامه الله را در
 نهاد آوردند خوردیم و در در گوشه کران بود و سر خوانیده بر خوانستم نخه تا نزد کردیم ^{الدله} شریف معیار
 و الله آمدند و در خواندند تا بخیر کرد و در شب آمدند و در خواندند پلانت و بیایم و الله آمدند
 و در وقت رفتند و در نخه خوردیم در عیالیم از شب رفته علامه الله را در حضور فرستادند
 فقره نزاع علامه الله است ^{مشبه} که در وقت رفتند پلانت و بر اصله فخر و الله بیایم
 بیایم در وقت شام آوردیم یک قاف بود و در وقت پسر و در وقت فخر و الله بیایم
 خوردیم خوابیدیم صبح ^{مشبه} و در چنانچه از خواب برخاسته چنانچه خوردیم و در وقت
 خوانستم بر آمدیم بهر باره حضرت و الله آمدند و در سر خواندند و در دید علامه الله و الله بیایم

در کتاب این بسبب برادرشند تشریف کردند بهشت که ما در دستهای شریف نهادند
 و چون به خبر داد و در جواب طبع خود بودند خوردم و خواهم بر خواسته باز کرده چنان خوردم و چنان
 حضرت ملا را آوردند و اندک عت در ربع مغرب برادر شد تنها اندم در کمال محبت کردند و شهادت
 باغ محمد حنفی مرزا و حقیقتان رتب معصیه را دیدم بیشتر فرزند بافتل اندم من رفتم و عیال ^{طفا} الله
 بنم عمر را گذاشته اندم بیشتر ما را اندام خوردم و محمد حنفی مرزا و حکیم شیر خواهم ^{صحیح}
 من و منا جمع ^{صحیح} از خواست منزه اندام با عظم الطایع رفتم چنان خوردم من رفتم بحکم برون
 صابانه اندم بشارت تلک انرا از عمال الدطبایه بودند و عمر رضایت این بودم بحکم بنزد آمد
 ما را آوردید خوردم رفتم چنان اندام را دیدم و دیدم چنان بود استحت نمودم بر خواسته نمود
 چنان خوردم بحکم شیر رفتم منزل حیدرین در شب از پنجه نمودم میرانج و کمال که بنزد آمد
 بودم بعد از این بمنزل در عت بودم از تفرقه شام خوردم و خواهم ^{صحیح} در شب
 از خواست بر خواسته چنان خوردم با فخر صحت و حاجت رفتم بمنزل عمال الدطبایه عمر نشسته حضرت فرزند
 من و عیال منی ما را نهادند شیر برنج و غیره هیچ کوزه بودم آوردند خوردم قدر شطیج باز کرده
 خواهم بر خواسته چنان خوردم و در در خانه فقیر آوردند یک عت مغرب و من رفتم بحکم
 بر اندم مغرب که بمنزل آن خوانده شام خوردم و خواهم ^{صحیح} از شب
 از خواسته

[illegible]

[illegible][illegible]

چای خوردیم رفتم منزل نهر قه چای بستیم و آمدیم در بند خوردیم رفتم بنکار افتاده چکیم شریعی در آنجا
 بودیم بنیواسیم بودیم پیشتر عماد الدین رفته بودند تنها بودیم رفتم مسجد در آنجا بودیم و عمار
 خوانده آمدیم منزل شام آوردند بخانه آنکه در حوض سرکش داشت من بخوردم نان و تخم مرغ و
 خوابیدم صبح در خواب بر خوانسته بعد از صرف چای که بودم معنی
 خوابیده برخاستم نایب الحکومه که دست عتر نشسته افتند منم بر خوانسته رفتم بنای حضرت
 و غایت حکیم باشی که در ظاهر حال و جلال حال بودند قدر را از کرده خوابیدم بر خوانسته سیزده
 خوردیم و دهنده که در کوشش کرده نماز خوانده نیم ساعت بخواب رفتم مسجد که در کوشش
 سوزید نماز خوانده که خانه در ساعت و نیم من آن تخم مرغ خورده خوابیده صبح
 شنبه بخت و بخت در خواب بر خوانسته چای خوردیم دستخط سردار در میان خوانده نایب الحکومه
 آمدند حاج محمد بزرگ بدین نایب الحکومه که جواب دستخط حضرت و دستخط عترت
 تشریف بردند بنده هم رفتم حلق دیگر میرسد آنکه تهنیه خورده از آب گشت دیده بودند آورده
 هزار هم حاضر نمودند همه از آب گشت خوردند رفتم بنای عمارین سرداب خوابیدم برخاسته
 چای خوردیم عمارت افتند هم رفتم کوشش بزرگ عذوب رفتم مسجد بودم بنویس
 خوانده آمدیم خانه فقیر نمودند صحنه دفعه بوده است صفت نس الدوله در خطایر هم در درگاه
 الا که در آنجا

دست من خورده و از آن خود را بشنید راستانیده کاغذ داده بایان هم سرخ نموده بدو
 سوار آمده که بمال امرخص نمایند کار را کارگرفته بایان با هم از نواده و بیله بجهت رفتن
 تعاقب رفتند وقت عذوب است که آمدیم سرافراخ اند که پیشتر قدر
 که بعد از آنکه خود را از زلزله رنجاند تعلقه سلاک حاج العلی بنابرده اند چهار نفر گشته
 بموافق اند که بنای السطه لقب داده شده است در شش این سخن با فایده
 تحت سقش هیچ معلوم نیست بلکه هیچ سخن راست در برورد بهم تلقیف و افراست
 محاسب و غایت محضر در دیده ام قسم خورده اند که ما خود دیدیم و خواندیم شخص ما و چنانچه
 بعد از چند روز دیگر کاتب بهر مرا که همه در دفع بوده است خلاصه شام خوردیم
 خوابیدیم صبح روز یکشنبه ۲۲ از خواب برخاسته کاروان
 چای خوردیم رفتم دیدن از برج الخیم میزدند از راه که بودند معجز بودند غایت کشیده
 کوشش کرده آمدیم حلق کاتب میرسد آنکه آب گشت خود تهیه دیده بودند و
 رفتم سرداب خوابیده از خواب برخاسته چای خوردیم حکیم باشی و خود بر سر رفتم
 باز در هر خورده نموده عذوب رفتم مسجد خوابیدم بود هزار و بیار اکر در درگاه

تریده خوردیم نماز مغرب را خوانده اندیم خانه روزه اری و بخیر گذارنده شام
 آوردند دم کباب تهیه شده بود خوردیم خوابیدیم ^{صبح} ^{۳۳} ^{شنبه}
 از خواب برخاسته بعد از خوردن چائو رفتم حمام باز را که رفتم حجره حاضر گفتم
 این که اکنون خوانتم آوردند روزه رنج است عتی خوابیده از خواب برخاسته چائو خورد
 کاغذ بریزم بجز آقا بهر حاج شیخ و کاغذ برسیف الله و برخواست رفتم مسجد و نماز
 و در آن فریده خوردیم مغرب شده نماز خوانده اندیم منزل در ساعت نهم از خانه
 شام آوردند میرسد که کباب گشت خوب تهیه دیده بودند خوردیم خوابیدیم صبح آوردند
^{۳۴} ^{شنبه} از خواب برخاسته چائو خوردیم رفتم خانه کباب عطار نمود رفتم حجره کباب
 مسجد نماز صغرها در سب آورد روزه بان کباب که اکنون آوردند روزه شعی
 خوابیدیم برخاستیم چائو خوردیم رفتم حمام محله صوفی نماز خوانده رفتم مسجد و در کعبه نشین
 و تنها بودم در نماز دهم خواب اند نماز مغرب و عشا را خوانده رفتم منزل در ساعت
 شام آوردند کباب شام را به خورد ما کول بود خوردیم خوابیدیم ^{صبح} ^{۳۵} ^{شنبه}
 از خواب برخاسته نماز خوانده چائو خوردیم رفتم حمام از حمام برآمده رفتم خانه اگر سر را در خانه بود
 اندیم باطوق میرسد که خان خوابیدیم برخاستیم چائو خوردیم رفتم بازار را که مسجد شاه و در آن خواب

مورد مرز

مورد مرز اند اند فرزند آوردند خوردیم نماز مغرب خوانده اندیم منزل در ساعت نهم شام
 خوردیم خوابیدیم سکها زیلا دیت از بازار نمودند در وقت صبح در جیشگاه
 از خواب برخاسته بعد از خوردن چائو کاغذ از برابر میز فرج که مانده داشته وادم تعبیرم بایست
 اند که عمر تو بلند در فستند محض آوردند معبر بودند نماز خوردیم رفتم اطاق میرسد که خانه
 خوابیده از خواب برخاسته چائو خوردیم مرزا علی رضا اند با نقاش رفتم مسجد اند و فرزند
 فریده خوردیم خواب خورد مرزای نماز مغرب عشا را خوانده اندیم منزل شام آوردند خوردیم
 خوردیم خوابیدیم ^{صبح} ^{۳۶} ^{شنبه} برخاسته بعد از صرف چائو رفتم باطوق میرسد
 مسجد صحبت بودیم و اردنه رفتم کلام قافیه فریاد حضرت اند رفیقان و حکیم شیخی
 و جانب رفتم آنجا باله مسجد جامع سرکه اکنون خوردیم نماز بد و در ساعت سرخ و باران
 خوردیم سرداب سرد خواب بود خوابیده برخاسته چائو خوردیم برخاسته بروم مسجد رلا را که
 از که چهار خواب بد نزدیک فلو کربس را که رفتم رسیدیم مسجد میرافرج اند نماز خوانده
 و نفرستد فریاد اندند نشنید آب خوردیم قبا کشیده کمال دواب نماز کار مسجد
 اندا رفتند ماندم نماز مغرب و عشا را خوانده اندیم منزل شام آوردند خوردیم و بایست بسیار
 گرم بود در خوابیدن جان کشیدیم تا خوابیدیم ^{صبح} ^{۳۷} ^{شنبه} برخاسته از خواب برخاسته
 چائو خوردیم بایست که خانه و مورد مرز را رفتم بازار رفتم حمام از حمام برآمده رفتم مسجد

مورد مرز

یک باب چنان کرده بود که بیدار بود و بسترگاه بزرگ را هم خبر کردم که نان بخیر کباب
 سرکه انگبین خوردم برخواست و بنهرل در فرزند و کوه خورید و گفتم اطاق میرسد آنجا خواب
 از خواب برخواست چنان خوردم با اتفاق خواب حکیم بکشی رفتم مسجد خدا و ملا هم گفتم
 از همان سنجان تا نهرال خواب کباب حرق کردند تا مغرب و عشا خوانده گفتم منزل خواب
 کاغذ را موجس بر زار گشته از خانه نایب الحکمه آمدند بنفاق حکیم بشیر کردم ما را و پیش
 برسم خورده رفتند ساعتی از شب رفتم خبر کردم خوردم بعد حکیم بشیر آمدند
 نگاه داشته بودم خورند و برخواستیم بسیار کرد و صبح هفتاد یک گشتیم
 از خواب برخاسته با خباب رفتم بعلایت فرجی که سرتیپ نظر بشیر حضرت فلا حقیق
 سرتیپ و نوبت به در جانب حکیم بشیر سوال خواب کردند و در نزد ارباب
 گفته که بنده بعد از انداختن زانو به پیش محضر حضرت عمر گشته گفتم منزل خواب کباب
 خوردند خوردم ما را آوردند خوردم رفتم سر را ب نیم خور خوابیده برخواست و نهرال خبر دادم
 از ارباب حضرت فلا بعد از آوردند خوردم رفتم اطاق میرسد آنجا دو سحر و کجا بودم کاغذ فرمای
 نمود با اتفاق رفتم مسجد دوم بعد از نماز صبح دعا گفتم منزل بخورم رسید چهار سحر
 و بشیر مشهور در ساعتی از شب رفتم آوردند خوردم الانقدر بشیر بود و این عذر

بماند

این بدین بنده بودم صبح جا گزید صبح من و صبح سلح با کمال کرات
 برخواست و عمر گشته تا سر آمد کردند و قیامت در منزلت ایشان کشیدم رفتم حمام را خوانده گفتم
 اطاق میرسد آنجا بسم با بود رفتم مغز را که عمر بودم رفتم با اطاق نماز
 رفتم سر را ب خواب و امیدم از خواب برخاسته تا خوانده و ساعت بخور و رفتم نهار خواب
 رفت بس مشایخ خود را بگریستن رفتم حمام شد دیدم جمعیت بود حمام کشف نشد
 دو دسته سبزه زن کردند و رفتند مغز بشیر آوردند و نماز جماعت جامع خوانده
 مدینه العین نام بدم تا نماز خوانده گفتم نوار پیروزند سرفراز برادر چنگ که کاغذ مخفی
 را بر حضرت فلا دادم خواش نمودم که چار و پیش بر عفت فرمود از آنجا تا موجس ابراه
 بعد از آوردند خوردم خوابیدم آخر شب بسیار سرد شد کاف انداخته صبح من و صبح
سحر محراب از خواب برخاسته چنان خوردم رفتم حمام دم قلع نهادم سر کسب کرده بود
 برآمد و بس مشایخ پوشیده نهرال میرسد آنجا گشته روز نامه خود را در ششم نایب الحکمه
 بجمع و اطاق گشته بودند وقت نماز شد رفتم با طاق نظر فرمای نهار خورده و حجت خوانده
 خوابیده برخواست چنان خورده و نماز خواند و حکیم بشیر خواب رفتم نهار و حجت بخور گشته
 گفتم مسجد نماز مغرب و عشا خوانده گفتم منزل کاغذ را در برابر سر در ششم نام آوردند

بماند

خوردیم بعد از ساعتی محمد با درازاب با سر باز آمد و گفت حضرت آن پیر هر روز در این
روزه خوابیدیم صبح سپید در خواب بر خورسته نماز قرآن خوانده با خوردیم
رقم بعد از آن نماز شب سپید کردیم و رقم خانه غلامان میزبان در وقت
روژه خواندن بر صحنه رقم خانه را بر سر و عظام آنجا آوردیم اندک منزل که سر دراز
فتیله کشید و خستند ما نماز خوردیم خوابیدیم بر خورسته با خوردیم نماز خوانده با عظیم
اندک مسجدی در طاقخانه شد صحبت می نمودند و در آنکس خوردیم نماز خوانده اندک منزل
در ساعت پنجم شام آوردند خوردیم مخطبه سر دراز آوردند بر جای انداخته و رفتند و خوابیدیم
صبح نماز سپید بر خورسته با خوردیم در عاده خوانده و خستند
آن وقت تا که رقم خانه را بر سر و عظام آنجا آوردیم در آنست که بر خورسته اندک منزل
نماز آوردند خوردیم کاغذی که رسید از آن داده بودند روضه خوانی تمام شد و رفتند و در آنست که
خوابیدیم بخوابیم دو کس سپید آن بهم ریخته بودند که نماز می کردند که آنجا
اصلاً داد رفتند و دیگر خواب می بردند و نماز می کردند و خوابیدیم و در آنست که
طالبی را آوردند خوردیم نایب الحکمه اندک ساعتی نشسته نماز خوانده و رقم با چند نفر عزم
اندک غرضی کردند و رفتند تا یک از شب رفته بودند و رفتند و خستند و در آنست که

خوابیدیم

خوابیدیم صبح سپید در خواب بر خورسته با خوردیم نماز خوانده با خوردیم
خوردیم قدری که یک خوردیم رقم خانه را بر سر و عظام آنجا آوردیم اندک منزل که سر دراز
شد اندک منزل نماز خوردیم رقم باغ خواستیم بخوابیم خوابیدیم در ساعت پنج
چهار آوردند خوردیم رقم مجلس روضه خوانی فراموش کردیم شکر روضه خوانی کردند و خوانده
سپید در آنست که سپید در آنست که سپید در آنست که سپید در آنست که سپید در آنست که
بد مجلس نشدیم ساعت مغروب تمام نایب الحکمه چند نفر بودند بعد از مغروب
روضه در ساعت سه در شب رفته شام خوردیم خوابیدیم صبح روز سپید نماز
بر خورسته با خوردیم یک از روزه رقم خانه را بر سر و عظام آنجا آوردیم در آنست که
شد که اندک منزل نماز خوردیم و تقاضا رسیدیم خواب می بردند و نماز می کردند و خوابیدیم
از آنست که خواب مجلس در خواب ختم شد و رقم تفرق شدند نماز خوانده و مسکن کردند و خوابیدیم
اقاد و ساعت پنجم شام آوردند خوردیم بنای خوابیدیم ازیت خوردیم روز یکشنبه
از خواب نماز خوانده و نماز عشاء را رقم روضه خوانی چهار روزه رقم روضه خوانی
خوابیدیم بر خورسته با خوردیم در آنست که مجلس روضه خوانی فراموش کردیم جمع شد بعد از تفریق
مجلس روضه خوانی بر روضه آن پیر نایب الحکمه رفتند و نماز شب را در آنست که

شام خوردیم و در آن وقت که آمدند به ریشه حباب حباب مردم در ساعت شش غفلت می
 راجعت کردند و بیدار شدند صبح ما و من دو مشت به خواب برخاسته تا خانه
 و زیارت عاتق را بعد از تمام صورت تکلیفی رفته باین اسکان در راه خودم دادم بزرگ
 رستم دیدن مرا فرج الله خان و در مکتب که باین اسطه نشسته اند که غنای از برای حاجی
 شهاب الدین ملک که غنای از برای حاجی حسن و خان نوشته با خان آمدن حتی نشسته
 فرستادیم بتعاقب حکیم باشی آمدند و سارا آوردند و دو قات مسکون بزرگ بپوشیدند
 میرسد قیاح فشر آگوش انور بلام جان ماست همه معکول خوش آمدند خوردیم بر چاه
 منزل رفیقیم طاق میرسد آله خان سخی خواستند و خواستند طاقی خوردیم آیدم منزل و چهار آن
 آیدم مجلس و صبح خواست جمع شد لایان آمدند آتقی خوب تعزیه وادی و سینه زدند
 مجلس مشرق شد و از معرفت را خواند با اتفاق عبد اکبر میرزا فرستیم خانه شد
 علی محمد میرزا که داشت یک سخی نشسته آیدم منزل دیشبه زیاده می آمدند و در وقت شام خوردیم
 خوابیدیم صبح بیدار شدیم از خواب بخواستند و زیارت را خواندیم که غنای از برای
 باین اسطه نوشتیم با اتفاق حباب میرزا فرستیم خانه تا محمد ابراهیم روضه خوان قرار
 روضه خانه مراجعت نمود آیدم منزل شب بخوردیم خوابیدیم بر خواست جمع شد حاجی
 سید ابوتراب آیدم و سادات جالبی خود مشرق شد حباب در دار بودند و در آن وقت
 شربت خوردند و در وقت صبح حاجی رفیقیم خانه حبس بزرگ آگوش کردیم آیدم خانه شام خوردیم
 خوابیدیم صبح بیدار شدیم و از خواب بخواستند طاقی خوردیم که غنای از برای
 و الله نوشته و در آن با اتفاق حباب سید ملک رفیقیم خانه تا محمد ابراهیم روضه خوان
 جمع انبی بودند تا چپ را از دست رفته بودیم بر خواست آیدم منزل شب بخوردیم و در آن خانه

این صوفی است
 و در این کتاب
 و در این کتاب
 و در این کتاب

در آن وقت

در آن وقت که ناخوش باشند چاه و پرتاب نمودند و عطر خوابیده بر خوانسته مجلس و در ساعت شش غفلت
 داشتند و بیدار شدند صبح ما و من دو مشت به خواب برخاسته تا خانه
 زیارت عاتق را بعد از تمام صورت تکلیفی رفته باین اسکان در راه خودم دادم بزرگ
 رستم دیدن مرا فرج الله خان و در مکتب که باین اسطه نشسته اند که غنای از برای حاجی
 شهاب الدین ملک که غنای از برای حاجی حسن و خان نوشته با خان آمدن حتی نشسته
 فرستادیم بتعاقب حکیم باشی آمدند و سارا آوردند و دو قات مسکون بزرگ بپوشیدند
 میرسد قیاح فشر آگوش انور بلام جان ماست همه معکول خوش آمدند خوردیم بر چاه
 منزل رفیقیم طاق میرسد آله خان سخی خواستند و خواستند طاقی خوردیم آیدم منزل و چهار آن
 آیدم مجلس و صبح خواست جمع شد لایان آمدند آتقی خوب تعزیه وادی و سینه زدند
 مجلس مشرق شد و از معرفت را خواند با اتفاق عبد اکبر میرزا فرستیم خانه شد
 علی محمد میرزا که داشت یک سخی نشسته آیدم منزل دیشبه زیاده می آمدند و در وقت شام خوردیم
 خوابیدیم صبح بیدار شدیم از خواب بخواستند و زیارت را خواندیم که غنای از برای
 باین اسطه نوشتیم با اتفاق حباب میرزا فرستیم خانه تا محمد ابراهیم روضه خوان قرار
 روضه خانه مراجعت نمود آیدم منزل شب بخوردیم خوابیدیم بر خواست جمع شد حاجی
 سید ابوتراب آیدم و سادات جالبی خود مشرق شد حباب در دار بودند و در آن وقت
 شربت خوردند و در وقت صبح حاجی رفیقیم خانه حبس بزرگ آگوش کردیم آیدم خانه شام خوردیم
 خوابیدیم صبح بیدار شدیم و از خواب بخواستند طاقی خوردیم که غنای از برای
 و الله نوشته و در آن با اتفاق حباب سید ملک رفیقیم خانه تا محمد ابراهیم روضه خوان
 جمع انبی بودند تا چپ را از دست رفته بودیم بر خواست آیدم منزل شب بخوردیم و در آن خانه

این صوفی است
 و در این کتاب
 و در این کتاب
 و در این کتاب

در آن وقت

نمودند گفت در سینه صند بود در سینه بستم خوردم بعد از آن تا سینه خیمه
 رفتم و در سینه خیمه بستم از بار حضرت ملا افتد بر شبر و در سینه خیمه بستم در سینه خیمه
 به شبر بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 جمعاً از خواب بیدار شدم و از بار حضرت ملا افتد بر شبر و در سینه خیمه بستم
 خوردم خوابیدم بر جوارش و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 برات کوه خدا داد داده با جان بعد از در مجلس سرفروش ناب الحکمه میرزا طاهر بن ملکبانی
 بودند احوال می بود خوردم در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 خوردم بجان کردن آن شب را صبح رسیده صبح و در سینه خیمه بستم
 گفته که بم داده بودند خوردم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 خانه و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 حق جان بیدار شد و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 چنان خورند که خوردم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 برآمدیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم بکیم
 در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بجان کردن وقت صبح خوابیده وقت ادان بر جوارش سرفروش را بیدار نمود و در سینه خیمه بستم

رفت صبح روز یکشنبه احمد رسید به دهم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 روزنامه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 حبس خان و چند نفر کردند تا خوب بودند رفتند و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 از خواب بیدار شدم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بودند و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بدوش انداخته حجره حاج محمد جمع کاشی عشرت نشسته و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 خود به سجاده نماز نماز خوانده گفتم شل در شیر در آنجا بود محمد و در سینه خیمه بستم
 شب را بستم بیدار شدم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بعد از صرف چای مشغول ماندن و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 و چنان خوردم که خوردم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 آوردند و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 که تازه آمده است محمد و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 حوب طبع نموده بودند خوردم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بودند گفتند بر سران بود و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم
 بر جوارش چنان خوردم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم و در سینه خیمه بستم

تشریف آوردند دیدن نصرانیان را و چون چند قیل کشیده وقت نماز
 نماز خود را چنانکه سر از آنکه نظم نمود که فراموش کرده مطالبات و حوائج را در خواست
 برخواستند چنانچه در حواله برخواستند بر سر شجره نایب الحکومه که بکس از حضرت ولاداد نداشتند
 بودند و در آن شب بصره را در آن شهر ماکر زبیر با یک رازب سفالد و حواله مستحبه نماز خود را
 اقامه نمودند که در آن روز صبح روز بیست و نهم فرموده از آنکه هرگاه بود پشته یار داشتند
 پنج خوانده داشتند که یک ساعت در آن بیعت با هم و در پنجشنبه بیدار شدند و نماز را
 انداختند چنانکه در آن روز صبح حکم بکشید و امیر اسلامه خان را بیدار کرده چنانکه خود از آن صبح
 احوال آفتاب بغیر غایت برشته مانده بود و در آن روز با دو نفر بود که در آن روز که ملک
 بزرگ آید و در آن مانده بودند و در آن روز که رسیدیم تا ملک در آنان رعیت نان و دوق
 سرخ که جوهر آورد و در آن روز که در آن روز که دو علت و سبب بر سر خوانده برخواستند
 چهار روز در آن روز که رسیدیم به کعبه بسیار بسیار بزرگ و اقصای شهر بود و در آن
 بنای شهر در آن روز که در آن روز که گفتند صبح که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 ما چنانکه دیگر بعد از آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 اکنون از آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 سفالد و حواله چنانکه در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که

اقامه آن نماز را کرده چنانکه در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 خود را از آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 گفت که بعد از آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 امیر کسر دارم در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 امیر خان در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 یک ساعت در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 نام بر آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 شده در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 بودند من هم با آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 و یک نفر از آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 امیر کسر دارم در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 خود را در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 خدمت معادل ملک مجلس در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 بود که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
 بخشه ناز کردیم در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که

و آن نماز را در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که

شدند حضرت ولایت تزیین کردند حال آنکه در ده روز ساعی است به جهت نمودن بر خوانسته مردم ایلا کنند
 چند ماه و بزرگ گذارند چاه و در انداخته و خوب بعد که مردم متفرق شدند سردار قریب با مطهر
 عبدالمجید خان بخار که دهقان از راز بر می تعارف فرستاد بود که رفتم بقیع دادم رفتم حمله بخت را سپید کرد
 تا ساعی یک روز در شب که با این طاعت خوانده شد و آوردند شیخ الاسلام علیه السلام را و در
 اجزاء خود را جمع بودند خوردند متفرق شدند و چاه را در چشمتان در خواب فرستاد
 نماز خواندم گفتند حاجب قاسم ابوطالب با خود آمد و در سیم آمدن فریاد از راز بر زبان چاه آورد
 بعد حضرت ولایت آمدند اسرار تمام مردم از آن حدیث و رسته نشانی باز مجید کردند دست بر آه کانی دهان
 است اله با جمعیته ایلا کردند ضمناً بر چیدند و در لغز و دفعه خواند ساعت چهارم در رسته گذشت و نماز
 شد بیست چهار خواب که در جمعیته سیم ایلا بود خوردند بعد از ساعی متفرق شدند و در راز بسیار
 اسرار که در دفعه بود و در سردار درین چاه جواب داد چند نفر را فرستاد و نشسته نه با شیخ الاسلام
 و حاجب درین عاریت خوانستم بخوابم و خفت نه پنج دقیقه اگر بزرگوار شدت کرد و یکسری
 نشسته بخوابم یک بار خوردند بر خوانسته نشسته روزنامه در سه روز نشسته بودم شدند و در ماه
 نویسنده شدم از بیکار بر خوانستم و ضحاک در میان کرمش نمودم نماز خواندم رفتم معارف انداخته
 اثبات شصت و پنجم است خیال دهنده خواند دارند فرمودند شب فریاد و نغمه
 بجزندار سر باز و غیره طلب او دفعه کردند و در خواند تا چه حد صدمه نمونید که قصد بکاه نفر نر باز بود
 فریاد صبح نفر فقیر بنامه شفت نفر طلب و پنج نفر از ده خواندند از راز بر طلب بخار از راز
 راز بود

مجموعه بخوارند خوردند در ساعی رفتم متفرق شدند بعد شام آقا را آوردند اخفاء خوردند
 بعد از آن عینی خوابیدند صبح روز جمعه ۲ بر خوانسته یک عینی از راز که نشسته یکصد تان دادیم بخواب
 صدقت که ابراهیم چاه آوردند خورد و صبح بنامه تان نیاز این نموده قبول کردند با صبر قبول
 کردند بر خوانسته رفتم خدمت کاسید ابوطالب تا خوش بنامه تان سیم نیاز این نموده
 با صبر رفتم قیام نمودند آمدم خانه هزار آوردند در سرداب خوردیم ساعی خوابیده بود خوانستم
 خوردند نماز خوانده رفتم کرامش حاضر فرستادیم مسجد نماز مغرب خوانده آمدیم منزل از طلب و کسبه
 و فقر سیم قریب بر رفتم بودند جمعیت نشانی ایلا بود در کت حاجب سید الشهدا علیه السلام
 بیست خوردند سیر شدند بعد متفرق شام ما را آوردند خوردیم رفتم آن چاه خوابیده صبح
 در شب بیست و ششم از خواب بر خوانسته بعد از آن نماز رفتم بنگارخانه بهر تکیه فخری عینی
 نشسته محبت کردم می رفتم باراد و حمام کردم نشسته چند دانه سیب خوردم خوردیم سیب
 آمدیم منزل اطاق حضرت آمدند خان درس میخواند آقا رفت آن چاه وقت نماز شد تکیه
 ما فرستادیم رفتم نماز خوردیم آمدیم این چاه خوانیده بر خوانستم رفتم صدقت که چاه و در راز
 خوردیم با حضرت آمدند حاجب بار آمد و رفتم خانه خانه حاجب سید ابوطالب و در خانه الله
 جمعیت و الا ساعی که در کت عین آمدیم منزل جمعیت ایلا بود از راز هراده سالکات
 کسبه غنا در آن بین کسبید که محمود نوشته بود که بفرزین و با آمد است بیست و شصت
 افاتم پنج و یازده پرت از راز بر حضرت ولایت نوشته بودند عله ده بر حورن خانم و شفت از ضعیف و نیر

مردم اند که بر درازن زان بر کرده اوقات پنج بعضی از اوقات از استراحت آلوده نوشته بودند خدایه بعد
 از تفریق مجلس گدیم چای گدیم آمدند از پشت خال تراستم خوردن مدتها نشستیم
 پنج دهم از شب رفتن خوابیدیم صبح روز نهم ۳۱ از خواب بیدار گشته بعد از صرف چای جمعیته را عرض
 و مطلب ایشان نمودم در کوفه ای نشسته شغور کاغذ در سرشدم از دریا محو حسن مرزا چای بفرمودند
 این است لشانه نوشته بودند بدیم بهرند در ششم دادم بردند خدمت شمس و خانم که به خواست داشت
 بفرستند ساعت دیگر به تفریق شدند بروی گشته رفتند آن چایها را آوردند خوردیم و گدیم چای گدیم
 بجانب خوابیده بروی گدیم دهم منزل رسیدار چای خوردیم نماز خوانده دهم بنگار خوانده در باغ گردش
 بعد از خواب مجلس منعقد شد جمعیته را گدیم آسید از آب حاج آقا محمد رشاد زاده کان گدیم در یک
 گدیم چای لافش کردند نوشته بعد از زوجه شام تیره داند میشه چای در آنجا است و در یک گدیم
 بعد از تفریق مجلس اجراء خودشان شام خوردند خوابیدند صبح روز دهم و شنبه ۳۲ از خواب
 در روز شنبه و پنجشنبه لاشه ابوطالب جری بر راجو حق رسم بودند بقبول باز دیدیم کافه میگویند
 بهر بر سر بنده تفریق خوردیم گدیم دهم باغ در آنجا بهر آبها را آوردند خوردیم و چای
 گدیم باین چای خوابیدیم بروی گدیم عبدالله چای درست خوردیم و دهم رفتم تمام باز از عزب را گدیم نماز
 دعا را در سجده خوانده گدیم منزل دست آمده بود جمعیته کسبه را لایه بود تا عصر بستی تا عصر
 چای بفرمودند وقت شام زاده کان جمع شده و شام خوردند تفریق شدند دهم باین چای
 شام آوردند

شام خوردند اجراء خودشان جمعیته را از نماز گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم
 گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم
 خانه تا ابراهیم کاسه صبح صبح نظام العسل هم بودند یک چای شربت در میان کشید بروی گدیم گدیم
 پنج جمعیته اطراف ایستادند از زانو در رفتم تا با حجره حاج محمد حسن و دو فرد نشسته کاغذ را اظهار
 نمودند بعد از این رئیس پنهان ساکبه نوشته دادم در قیصریه اوضه میخواندند جمعیته را بودیم حالت
 در ششم دهم خانه آنها را آوردند خوردیم دهم آن چای شیش الاسلام و چای حکیم بشیر نظر آید
 خوابیدیم بروی گدیم عبدالله چای درست کرد خوردیم نماز خوانده دهم خدمت در دار یک نفر نشسته
 تفریق کردند به مطهری رفتم مسجد شام حاج محمد حسین بیک و نفر باز آمدند نشستم سرباز
 خوانده با حضرات آمدیم منزل تا چراغ را دعه گرفته اند حاج محمد بزرگ نام جمع خرم ایالات ایران
 بودند جمعیته ایلا بود در وقت شام حضرت ملا ترفیع را گدیم کشیده که نایب افغاند باین خواب
 پنج گدیم مجلس باین شام شام تفریق کردند باین چای گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم
 چای شام آوردند زمره بهر شام گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم گدیم
 خوب بود صبح روز نهم ۳۳ صبح از خواب بیدار گشته چای خوردیم و چای خوردند چای خوردند
 رفتند چای شیش الاسلام ملا در نظر ادب میرا حسن دهم را بر قیصریه حجره حاج محمد حسین خود را
 بهر قیصریه

خواب محترم بود از کثرت جمعیت شبی بر تفرق شدند بعد از آنکه بان چای پیچیدیم
 شام بخوردم از پزشت خانیه سبک کردم با همچنان قهوه بخوردم نهید دیدم بودند یک عدد حرم
 حوضه خوردیم بعد از آنکه در قیاسی کشیده از شب زایل گشته بود خوابیدیم صبح روز یکشنبه
 بسیار زود از خواب برخاسته نماز خواندم چای با سریت در کمال عجله کاغذ کباب نهادیم
 رشته لطیف خانیه سبک و صبح از ساعات ده گداند جمعیت تفرقه عارضین ایام آلوده اند
 چند روزی خوردند رشته دوم در شام از قدر حضرت ولادت لکافی رضا علی خان نوشته که از خانه
 فلان کس تحقیق نکرده بر فردا خبر بده عالم خوش بود بر خواستیم افتم کردش در باغ کردش کرد
 افتم نیکو خان و دادیم سبزه احمد علی سبزه لکستانی با داشته در نیم منزل نماز کرده افتم
 چای عجب خوابیدیم برخاسته حاله خوردیم با شایخ سبزه الدین و شیخ الکسوم افتم خانه
 سید ابوالرباب صبح از چهار آنجا شربت با سکه الکلی خوردیم مغرب است منزل از شربت
 و خیالات شام بنهالیم خوردیم چند لقمه نان خورده خوابیدیم صبح روز شنبه
 برخاسته افتم صبحه چای آوردند خوردیم نقاشی خانه را آوردند شب انداختند براده شدند
 و صبح دیگر خدمت کردند بلا حله آنکه بر اتمای خود مدار و طبقه ترحم مردم را به نه می برخاستیم
 بازار حجره حاضر شد خیال خیار خیزد خوردیم در نیم منزل نماز آوردند خوردیم افتم صبحه و کیر خوابیدیم
 حضرت ملا خوانید بر خوانسته کسی نبود من با جاب نماز را کش کرده چای در کف

آنچه معلوم میشود آن اوقات در آن ایام که افتم نیکو خان و دادیم سبزه احمد

خواندم

خوردیم بعضی رسم کردند خوردند بر خوانسته رفتم آن چای حضرت ملا شایخ سبزه الدین
 بنه لطیف خان را در شده رفتم باز دیدم خاشی سبزه علی محمد با پسر سبزه که الکلی
 ملک فحان چای خوردیم حوضه شایسته آمدیم منزل چای با کیر خوابیدیم صبح از پزشت
 الملک برده بود سر حاجت که کاغذ در رشته بودند از قرار که معلوم شد سبزه
 و عراق همدان همه چای نوشیدیم صبح در کیف سبزه در شام شربت
 ناخوشتر بودند بعضی میگویند از شربت خوردند که از طهران فرار کرده اند منشتر شربت
 قبل آمدند مغرب خوردند تا سبزه محمود وزیر با پسرانش از طهران و از کرده اند بلا حله
 اندر بکرگان از این قید اجازات بدست میسر شد و میگویند حداندر هم نای
 همه را در اضطراب و پریشان خیال نه راه رفتن نه طاقت نداشتن مبهو طحیران
 شام آوردند از کدیم با آن نمیداد با حافظ حضرت ملا نقاشی شدند بعد از شام
 رشته صحبت کردیم قیاس کشیدیم خوابیدیم صبح روز سه شنبه افتم از خواب برخاستیم
 رفتم صبحه چای دار چین آوردند خوردیم جمعیت از سبزه الانقدر آمده بودند من و زخم
 رفتم بازار حمام رفته صبحه زده رشته ملا نموده رفتم قهوه حجره حاجی محمد تقی کاشی حاجی

به تشریف خورده و قیام کنند و رفیق حرم حاجی محمد کاظم جمعیت را با خود بناچار یک بخان با
 بالکلاب خورده ملا ابراهیم و چند نفر روضه خوان دیگر خوانند جمعیت از زن و مرد و بچه
 خوب مجلس است در بازار و جمیع کاروانسرا همه را بسیار شکر شده اند و در دیوار و در
 حوائط بنامند و مسجد شریف در کعبه و بازار سینه نیز روضه میخوانند و این ملا و
 باین ولایت خوانده آید خلاصه شش از دست رفته برخواستیم رفیق حرم حاجی محمد حسین خان
 خاں رهندانه عزیزه رئیس بخانه راهم خواستم از آن حجره که نه با هم خوردم او رفت
 در حجره خوابید و ساعتی برخواستیم و استخوان چاه خوردم سه ساعت بغروب ماند و رفیق
 محمد صوفیان سر قبرا قافخانه خوانده که دمش نموده رفیق حمام برانده و منور گرفته رفیق مسجد
 نماز خوانده و بیکار بودم قدری قلم برآشید حاجی آشته نانی اندک مرا و مصلی بنامید
 حضرت دلا در برابر مغرب که در حبس میباشند وعده دادیم بلکه شب صحبت تمام کار رفت
 از آن شب که شب چهارشنبه هشتم است حضرات طلبه در نیمه باشند و شب را در
 حوائط بنامند خرج دهند معجزه یک گشت بجا شدیم گفتند ما هر یک جدا میآیدیم و طلبه
 یکجا میآمدیم اگر گفته اند بخوانه تقریر دارم بنامید هر سه به این قسم رسم داشتند و مسجد نماز
 سونب معنی را خوانده رفیق مترل بودیم وقت شام سر خوردم خوابیدیم صبح روز چهار
 شنبه هشتم از خواب برخاسته خواب غمناک حاجی خردان و در محراب برآشته وادم دریا

خلوت کرده بودند مرا احضار نمودند رفیق شایع سیف الدین سیم آمدند کاغذهای طهر را
 نوشته دادند ملک بخار و محمد حسن را از طهر دادند حاجی سید ابوزاب حاج سید ابوزاب حاجی
 میرزا مهدی آمدند آنها هم ساعتی نشستند و هزاران پیر خیار بالا میان آوردند خوردم رفیق
 خوابیدیم وقت عصر وار شده در حضرت حضرت دلا رفیق خانه حاجی محمد جعفر بنامید
 آمدیم مترل شب صحبت کردیم شام آوردند خوردم صبح روز پنجشنبه بنم از خواب برخاسته بعد از
 صرف چای در حضرت حضرت دلا در آمدیم رفیق دیدن حاجی سید ابوزاب و در شب
 چند نفر از ملا است بودند آمدیم رفیق بیخ خلوت کردند به بدلیس و حوض تهیه دیده بودند با
 بالا میان سید با سنی درست بودند همه را خبر کردند که در باغ نماز خوردم حضرت دلا و
 ما آمدیم آن جا خوابیدیم برخواستیم رفیق باغ چاه خورده نماز خوانده بعد از ساعتی در حضرت
 دلا در آمده رفیق خانه حاجی قاهر رزک محمود شریف سر که انگلیس ثربت بدست چاه آمدند
 خورده یک مجموعه میوه آوردند و استخوان ثربت خوردم عذوب بود برخواستیم رفیق خانه حاجی سید
 ابوزاب و حاج محمد حسین و پیرش و ملاش از صفات که بودند ثربت سید چاه آوردند خوردم
 تا یک ساعت از شب رفته بودیم آمدیم مترل معنی بودند شام آوردند خوردم خوابیدیم صبح روز
 دهم از خواب برخاسته در آمدیم رفیق خانه حاجی قاهر که یک حسیب از ملا است بودند یکسان
 ثربت خوردم حضرت ابی جان سیم آمدند از آن رفیق خانه حاجی میرزا مهدی ابراء خوردم

در این روزها

همه بودند حاجی هب له حاجی ابوتراب و پسرش و انا و ش حاجی اکا محمد بزرگ نظام عالمی
 هم از لاریات منزله حاجی شربت بیدست بود و بکمال شربت خوردیم و بناچار شد
 برهنه رفت بر پشت پدر چلویم خیزه زان و زباله بود اگر چه ماکول بود بعد قیل قهوه خورد
 برادیم یارنده اکیم منزل حضرت ملا شمسندنگه از نه بخوابیم باین خوابیدند چاه آوردند و
 نماز خوانده رفتم باین چاه حفر اندر سعی نشسته من بر خوانستم با حکیم بشی رفتم باین چاه کوه
 می نمودیم مرا احضار نمودند رفتم در چاه و ملایکه کردش نمودند از دور دیگر رفتم باین چاه
 بود چاه دار چاه آوردند خوردیم و شامی اکیم رفتم آن چاه در ساعت شام خبر کردند کاشه
 مات خوابد با آتش در هم جوش هدری خورده خوابیدیم صبح روز شنبه هم از خواب
 نماز خوانده عقد محلیان مرز را که حضرت ملا سر را احضار نمودند رفتم مطهر خوانستند و
 بکشته مار این طلب بودند اکیم باین چاه جمع کثیری از لاریات و ملاکند و در شام
 مرتب بیاوند رال حواله در مطلب امر خیره نمود چند روز روزنامه خود و متر شسته بودیم
 با طاقی مشهور نشان شدیم یکا در سفر سبده آغوز مراد پیدا نموده اکیم مذاقات مراجع نمودند و گفتند
 انکوه و بشم بر خوانسته رفتم مطهر مراجعت با حسیق جان تا شیخ سیف الدین صلت کردیم سعی
 گفتگو نمودیم با اتفاق حضرت ملا رفتم باغ صلت نمودند بنا کردند خوردیم و شام خوابیدیم از خواب
 کاغذی از برای حاجی شهاب الملک نوشته چاه آوردند بهندوانه خوردیم حضرت از آن کبر برخواست
 "بنا کرد"

در پنج کر س که دریم هدری گفت از جهت نزدیکی غروب لم تنگ شد و فقه سر قریل تا رسید
 اصغر جان فقه که مرا با صرا در دهان تا ابرام تا ابرام که نمیدانم پیران سحر آوردند با صرا در دهان
 چاه خورده بر خوانسته اکیم چاه پاره بود در شنبه حاجت حلوان در قون بود الحمد لله یکا سید بود
 خواب آلود شد در ساعت شام از خبر کردند که آوردند خوردیم بعد از سعی خوابیدیم صبح روز شنبه
 از خواب بر خوانسته احضار نمودند رفتم مطهر چاه خورده قیل کشیده اکیم باین چاه سعی
 نشسته جمعیت از اخذ ملا متفرقه اندر آمدند ناچار من خورد نموده رفتم بازار با حکیم بشی محرم
 محرمی تا جود هدری مدید لحاف بر جودی با سفره خیره بهندوانه خوردیم که هم خرقه بیخ نهادیم
 بر خوانسته اکیم باین چاه خوابیده بر خوانستم چاه خورده نماز خوانده حسیق جان که با اتفاق
 حضرت ملا سر حواله رفت بولایت ما اکیم باین چاه سرب نماز خوانده مشغول شد
 وقت نماز شد اکیم در هم جوشی بود خورده خوابیدیم صبح روز دوشنبه ۱۳ از خواب
 رفتم مطهر چاه خوردیم جمعیت از لاریات که بعد از ساعت دیگر وارد شده رفتم در کفش کران در
 چاه رزده بودند حاجی با صفای خواب بود رسیدیم بعد از سعی تا بفرمانه آوردند من نان پیر
 و کشت کوبیده بود خوردیم بعد از سعی خوابیده بر خوانستم چاه بهندوانه آوردند خوردیم حاجی
 و سهارا درست نمودند بنا و ملا از ده خبر کردند که مشغول خلق آخر شام نزدش کرده خواب
 شد نماز خوانده مشغول شدیم محسن جان معزز مرزا با شایان یزدا و الوافند مسعود بود

از متعاقب احدی پس بایست که سهم که شام کباب آب کشتنی خود بود و نیز
 هر یک از چادری رفته خوابیدیم صبح روز شنبه ۱۴ از خواب برخاسته متوجه
 شدم از برای قزوین و طهران حوزة هندوانه برده اند و در آنجا اطراف تعارف
 می آوردند ثبت آنها را می برداشتم قدری نان پخته کرده تازه خورده اوقظ ظهر چهارم
 خوردیم سعی خوابیده از خواب برخاستم از شهر صدوق خانه بار نه آوردم و در آنجا قزوین
 خود چنین همراه با سبب آمد که گفت چه بود بگویم را فراموش کرده بود و برگشت رفت
 گفتیم خود چنین همراه با سبب آمد که زده باز خوانده داشته حاجت قزوین طهر از امام نوده قدری
 هندوانه خوردیم روزنامه خود را دوشتم از یک عروب بخواسته کردش کردم سبب گفت
 اندازنی میکردی که شام می خوردیم سوزش خانه خوانده در دست راستی نشسته خواب و سبب می خواند
 شام آوردند نان کباب خوشم که خوردیم در چادر خوابیدیم چند سرباز از خواب برخاسته قدری
 گرم بود صبح روز چهارشنبه ۱۵ از خواب برخاسته خانه خوانده قدری
 پیروز خورده کردش کردم کاغذ نامی پرستخانه را آوردند به شهر صدای بلند شد حضرت از خانه
 پاشا خان رفتند تیر انداختند نزد چند نفر از خوانین که نه مندرست حضرت و ملا بیکان نشسته
 رفتند بهوای بیک هم پیش حضرت نشسته قیام کردند رفتند حضرت و ملا برگشتند آوردند
 چوبار براف آوردند با شکر کردیم استایان برف ریخته وقت نماز است نان کباب خوردیم

بعد از آن

مطلوب
 تعارف چهارم
 می کردند

بعد از نماز شیخ الاسلام جناب حکیم بخشی از شهر آمدند از برای آنکه سهم نان پخته کشته
 آوردند خوردند و خوابیدیم شنبه تا وقت چای آوردند خوردیم باز خوانده از شهر چند نفر
 نوک را آوردند کردش نمودیم بعد از نوبت نماز صبح شدیم شام از نو خبر کردند آوردند خوردیم خوابیدیم
 صبح بعد از بختن چهارشنبه از خواب برخاسته نان و چای خورده چند سرباز قزوین خوانده لطیف
 سربازان ترک سبک بهر حاجی از شهر آمدند بار چای نان مات فوق برده آوردند از طرف طهران
 خبر دادند از طرف طهران یک قلابه شیر با جوسی آورد یک طرف برستین و خواب بر قات پستان
 سرگشت خود را در لطیف خان سرباز چهار آوردند خوردیم سعی نشسته آنها رفتند هم رفتم چهار دیگر
 خوانستم بخوابم یکس نگذاشت برخاستم چای خورده باز خوانده حضرت و ملا بیدار شدند
 رفتم حضرت زین سعی نشسته در دوسعی سوار شدیم رفتم گفتش کران خوانین آنجا چای آوردند
 عزیز و چای خورده بودند قدری چای و کلاب خورده با حضرت و ملا رفتم حمام حمام بدر بود سعی
 فتنه صابون زدیم بر اندیم در سر حمام هندوانه آوردند خوردند و در آب بپاشیدیم و نزل از شهر
 چند نفر سوار آمدند مگراف آوردند لاشیخ سیف الدین نهر بودند طهران هم همراه ما خوشی بسیار که کرده
 چای را آوردند شدت آمدند و در مینا شام نان آب کشته چند قهوه خورده خوابیدیم صبح روز چهارشنبه
 برخاسته نماز و قرا خوانده چای خوردیم قدری کردش نمودیم امروز بسیار سرد بود رفتم چادر
 بخور شدیم چند نفر از آن اهرازه کان از شهر آمدند غلام حسین همراهی آنها را آوردند خوردند
 بعد از آن رفتند سعی خوابیدیم در سر حمام هندوانه می خوردیم چای خوردیم کردش نمودیم صبح

بعد از آن

معذور سر را از نشسته بکوبید و وقت شام آوردند و خوردیم بعد از شامی نشسته افیم
 خوابیدیم صبح موسی و من مشک کعبه از خواب برخاسته بعد از خواندن قرآن و دعا
 عرفیه بجانب حاج شهباز ملک ترشینه چند نفر زن و کودکان از غم آگاهانند از دست هم حجت
 نانا شکایت داشتند حضرت در لایم فرمودند بعد از رفتن بشهر ران عظیم صلوات سر را آید
 بودند یک و نفر بودند باری سستی بود و دو بار چوب گردیم ریخته بعد از عتی هزار خوانند
 عمل هم بودند ما عمل قدری کبب خوردیم شامی خوابید از خواب برخاستیم نماز
 خوانده چاه صرف نشد بنشر بانی ابلاغ نمودیم احکامی از برای عظیم حسین سر را بزرگوارند
 ترشینه دادند رفتند باز چند عرفیه دیگر آوردند دادند جواب ترشینه دادند و از ترشینه
 کردوشی کردیم بیک از شب افته بجای رفیم همه جمع شدیم صحبت نمودیم در ساعت دوم از ترشینه
 لطیفان سر تپیدار از ترشینه فرستاد پاکت بر کا آوردند دادند نشسته هم بودند
 آوردند خوردیم خوابیدیم صبح موسی و من مشک کعبه از خواب برخاسته
 بعد از خواندن قرآن و صرف چاه با معذور سر را رفیم کردوشی دوستی در میان گذاشت
 کردیم آمدیم هندوانه خوردیم بعد از شامی چهار آوردند ما با هم جان حورده خوابیدیم شامی
 برخاسته کاغذ بستانید حاج میرزا اسکود کاغذ نوشته بودند از ناخوشی قدس بسیار
 سخت و بد نوشته اند از آنکه نوشته اند هر بر بخت پیچیده بشیر شیخ الاسلام جوان مرا که

خداوند به پدرش مردت بدید بسیار دلم روخت با اقرار کردیم که گرفت برخواست
 نماز خوانده چاه خوردیم کاغذهای طهارت را حضرت ولاد خوانند از الحمد له در طهران ناخوشی
 بسیار تخفیف پیدا نموده رضا قلخان بهر محمودان ترتیب داشته بخانه عقد کس فرستاد
 حسن که گفت الحاقه یکا بستید میباشند اعلیٰ فی قبر بود چاه فذر آورده شد بکدام
 جانب سید الشهدا علیه السلام حفظ فرمایید جز شکر چه چاه بعد از مغرب پان جان جعفران
 از شهر آمدند نظر نمودند در شهر ناخوشی مهم شده است سر را فرج الله جان در ترتیب نگذاشت
 از بیمار حضرت ولاد داشته بودند به ترشینه ترفیع نیاورد بر معلوم است که ناخوشی شدت کرده
 چاه همه که بزرگانند حضرت ولاد در ق کاغذی بدست گرفته وصیت نمودی در شامی
 نظر نمودند که من چنین وصیت کردم انصاف بیان فرمودند که موسی من کاغذی موسی
 معقره من در حضرت عظیم بعضی فراموشی فرمودند مرا که گرفت چاه بسیار بزرگان
 شد شام آوردند قدری آن بنیر چند لقمه آب گرفت خوردیم خوابیدیم صبح از ترشینه
 بوم از بعین بسیار رفو بخورسته دعا بیا خوانده چاه خوردیم نکلا از برای احوال برسی حاج
 مسعود نوشته دادیم بنشی بانی بشیر افتد بدهند نکلافانید چاه جواب آید بنشی بانی بدهند
 حضرت ولاد ترتیب جانب سید الشهدا علیه السلام را در آب ریخته جانب دعا خوانند همه اهل
 حوزة دین سید داریم از بکت جانب سید الشهدا علیه السلام بجا رسید کردوشی کردیم نماز

خوردیم بعد از نماز آقا میرسد از آن استخرا که بعضی اخبارات از ناخوشی نقل نمودند
 در وقت آنکه نخورده بودند آن غیر خورده تخم مرغ آوردند خوردند و دهم خوابیدم در خواب
 نماز خوانده چاه خوردیم مشغول کاغذ نویسی شدم از برای طهران و قزوین بودم خوردیم با کمال
 از برای نماز هوا خفید مغفبت خندها بر پیشانی است از بسیاری بعضی اخبارات خداوند عالم
 زخم و نقصانهای وقت عمر کردش کردم غایتی از آنها نمیکند و نفع از اگر ادراک کرد
 تران که نیست که پیش از آنکه بودند مگر این خواب را دارد که در یک سواداری شده
 صنعت میرفت نموده یک طاقه شایه از آنها رفتند و بعد از آن حضرت ملا میرزا جمع کردند
 مشغول خواندن کتابت نسخ انوارنج شدند و سعی خواندند مشغول شدیم تمام کردند
 بر آبسی بود یکی در لغت خوردیم خوابیدیم صبح دیدار بیدار شدم صبح سه و نیم
 شب ^{۲۰} نماز قضا شد چاه خوردیم و روزی ^{۲۱} بیدار شدم خواندند مشغول کاغذ نویسی شدم
 از برای طهران نوشته کاغذ رسم نواب لغات در ششم کل و خسته شدم بر خسته قوی ای
 رفته نماز کرد و در نمازی خورده نیم ساعتی خوابیدم بر خوانسته چاه خوردیم حضرت ملا با شریعی
 مشغول تحریر شدند تا اواخر وقت از شب رفته کاغذهای طهران تمام شد بعد از آن شریعی
 بهتر بود ساعتی هم مشغول تحریر شدم و او را آوردند خوردیم منشی باشی در ساعت چهار
 رفتند بهتر با هم خوابیدیم و ملا شب از شدت خفالت کمتر خوابیدیم صبح من و جمعی
 مشغول ^{۲۲} از خواب برخاسته نماز و قرائت خوانده چاه خوردیم با هم افراجه و من و حضرت ملا

هم در سنی رفتم در محلی که شایانجا را نوش کرده بود چاه از زده بود و چند روزی رفته بودند بسیار
 مرتفع آب بسیار خوب با صفا بسیار خوب بود چاه را قاف کرد آن را از زده بسیار
 بنشیند و سنا از زده بود و چاه را در روزهای بعد چاه چاه بود من نان بهر کرده عمل کردم
 و در شب سه ساعتی خوابیدم بر خوانستم و منکر گرفته نماز خواندم چاه خوردیم یک ساعتی را بخورد
 روزی صاحبش اندک سفید را به چشمش دادند و سبب شش در افهام سرعت و زنده آب بسیار
 آورد و ابغای گرفت فقری اندک و هزار افهام گرفت و دهم نیم مغرب زده در ششم سه
 کنان بعد چهل و دو عدد خاکوش زنده نزدیک غروب آمدیم چاه در لطیف جان سرتیپ حافظ
 صبح می بودند چاه دار بیان ما خورده خوردیم از خرم آب بسیار آورد و دهم چاه دهم خوردیم
 در آن آلوده بودند یک روز و بعد از آن حضرت ^{۲۳} مشغول کاغذ خواندن شدند و روزی
 در ششم تمام آوردند ^{۲۴} حافظ صاحب بسیار مانند تفرل زشت و بد چاه و شیرین تمام خوردیم و قوی
 خورده و در آن جویدگی خورده خوابیدیم در نصف شب تمام رسم خوردیم و در آن وقت
 باز در اصل اذان صبح بخوردیم و در آن خوابیدیم روز پنجشنبه ^{۲۵} بعد از نماز هر دو
 چاه آوردند و غیر خورده حضرت ^{۲۶} در شریف ^{۲۷} اندک تمام نماز را از آنجا خوردیم و در آن وقت
 و به هر رفته داشت برین ترشید که ترانست ما بود زنده شد و آنرا آوردند و خوردیم یک شب

درست کرده بودند بد نشد بود خورده بسیار خوب بود خوردم و لا بد هیچ خوردم خوابیدم
صبح من جمعه غره ربع الاول از خواب برخاسته نماز خوانده شربت آورد
در آب ریخته دعای شربت را خوانده یکی خوردند بعد نماز آمد ما را خوانده قدری نشستی
صحبت کردیم خواب خوابم آنجا که سطل خواب عجیب بود ریشتم برخواستم رفتم کردش نفی
لطیف خان سرنیپ چند نفر آمدند بعد از ساعتی حاجی ملا محمدی و ملا یعقوب باران
جام بست آمدند بودند تا آنکه میز را آوردند خوردند تا میرزا فرج الله خان از شکر
عیدار میخار رفتیم بن جا که صحبت زبانی نمودم بعد بنیم عشت خوابیده برخواستیم نماز
خوانده چای خوردیم آنرا ملا یعقوب سید افراسیاب را رفتند حاجی میرزا محمدی ماندند
نمودند ساعتی صحبت داشتند بعد می شدند، وقت شام شام آوردند خوردیم
در چاکر که یک حاجی آقا رفتند از آنجا رفتند رفتم خوابیدیم صبح من و شنبه
برخواستیم نماز خوانده چای خوردیم صحبت نمودیم میرزا فرج الله خان و شیخ الاسلام آمدند
و حکیم باشی دواچشم حاجی میرزا محمدی ریختن قریب حاجی عشت از آنجا رفتند
حاجی آقا محمد بزرگ و جمعی و ملا یعقوب نظام العی سید او نیز بن جا حاضر بودند خوردند
مختار بر بهادر خیر و همه چیز بودند نماز خوانده حاجی میرزا محمد رفتم چاکر که یک ساعتی
نشسته

نشسته صحبت کردم ساعتی خوابیدم حضرت رفتند چاکر دیگر از خواب برخاسته چای
خوردند نماز خواندیم حضرت و الا تشریف آفریدند چاکر تا نیم ساعتی دست بود و شربت
نظام العی مانند جمعی آمدند رفتند کاغذ کاغذ را سردار رسید خوانده ما را دیدیم نماز شربت
لشستم صحبت نمودیم شام آوردند من میل نداشتم نه خوردم چند لقمه نان خوردیم بعد از شام
عشرت نشست دست سحرور میرزا را زود اما نیک آوردند رزقند خوابیدیم و قیام کردیم
خوابیدم صبح من و حضرت کشتی از خواب برخاسته چای خوردیم برخواستیم
رفتم چاکر حاجی حضرت و الا بستر قیامها مشغول خواب بودند نماز را در خواستند نماز خواندیم
بنیم ساعتی خوابیدیم برخواستیم خواب کاغذ نایب الحکوم را نوشته دادیم برهنگان
خوردیم برخواستیم کردش نمودیم یک ساعتی رفتیم نماز خوانده مشغول صحبت بودیم کاغذی
بستخانه رسید الحمد لله از طهران فردین کاغذ داشتند یکی بیدار شد و خیال آنکه شدم
مکدر کاغذ حاجی میرزا استود نوشته اند که منشأ در حرم شده و لا الحمد لله فردین
غیبت رفتم چاکر حاجی ساعتی نیم شام خبر کردند شام خوردیم صحبت نمودیم
ی و شنبه از خواب برخاسته نماز خوانده چای خوردیم مشغول کاغذ نویسی
شدیم سه ساعت و نیم از دست گذاشته بود حاجی میرزا و حاجی محمد بزرگ و حاجی میرزا محمدی

دعای میرزا استحق و چند نفر اهلالت بنی اعمام خود را که در جوار نشسته چای خوردند
 چند قبای کشیدند وقت میفرشد بهار آوردند تهریز را برای دیده بوند میفر خورد و بخوردند
 از خواب برخاستند چای خوردند در ساعت بغروب نذر رفتند بهر عام چای در چای خوردند
 اگر دیم نماز مغرب و عشاء خوانده قدری کتاب خواندند شام آوردند خوردیم خوابیدیم
 شب صدای آب که حضرت دلا برخاستند منم برخاستم طلوعه باب افتاده بود گریه
 میخوابیدم و معذور میرزا برخاسته آنش و سیح حاضر نمودند طلوعه را داغ کردند قیام کشیدیم
 خوابیدیم عجب جگه ای است در رفته قبل حضرت دلا نفل نمود در خواب دیدیم کمی از این
 باب افلا من اوقاف نمی خشد از آب بر آوردیم چه کردم چه کردم در دست در خواطم است
 آخر مرد خلاصه خوابیدیم صبح هوشناست شب بخوابد از خواب برخاسته نماز خوانده
 مشغول کاغذ نویسی شدم معذور میرزا طلوعه را در خیمه کریم داد از برای معالجه عیب
 اردنه گذشته طلوعه مرد از کاغذ نویسی خسته شدم برخاسته رای رفتم مسند فیه شکر خواندن
 محاسب بودند وقت بهار شد بهار آوردند خوردیم خوابیدیم از خواب برخاسته چای
 خوردیم دیدم ترش کردم قدری فک کرده چاره شد مکیم باشی دعای جوش شیرین داد
 خوردیم بعد از مغرب رای رفتم بخواب خوردیم در ساعت چهار شام آوردند خوردیم حالتی داشتیم
 خوابیدیم

خوابیدیم

خوابیدیم صبح هوشناست شب بخوابد از خواب برخاسته چای خوردیم نماز خوانده
 باشی آمدیم بهر ساعت اردنه گذشته وارد خانه مشی باشی شدم در فغان چای خوردیم
 قیامی کشید رفتم حمام باز در شمس ساعت اردنه گذشته برآمدیم حجوه کا محمد حایین رفته
 نان کرکه انگین خوردیم کتاب که بهار را روشن نموده قرض داشتیم دادیم چای خوردیم برخاسته
 رفتم خانه مشی مشی نقل مکان نمودند بجا نم جدیدی رفتم آنجا خانه اش بر خانه بوداتی
 فرش نمودند حاجی محمد حایین آمد چای آوردند نظام العالی خدا داد خان که خبره آوردند
 خوردیم نظام العالی رفت باشی باشی مشی مشی که شدم شام آوردند بقیاب صوب خوش
 آب گشت بود خوردیم حاجی خوابید خدا داد خان رفت ما شمول شدیم تا سه غایت
 رفته بیدار بودیم خوابیده صبح هوشناست شب بخوابد بکازاق آب بفرستیدار شدم
 نایب الحکومه آمد عجمه را داده بودم خانه خدا داد خان نشسته بودند آخوندی آوردند دعا
 بچیدند چند نفر آمدند قای که محمد ابراهیم بنخواست آنجا تشریف بیاورد و طفره زدیم شب را هم
 وعده گرفته بودم با صبر را می آوردند تنها بوار شده آمدیم وقتی رسیدیم با بهارها
 بود حاج میرزا ابوتراب حاجی ملا میرزا محمد حایین تشریف داشتند بعد از نماز رفتم
 بچالار خوابیده بعد از اذان برخاسته چای خوردیم نماز خوانده حضرت دلا تشریف آوردند
 خلوت نمودند در ساعتی صحبت داشتند یک ساعت بغروب نذر حضرت فرستادیم

حسین مرزا پسر علی الحین مرزا هم بودند آنجا هم فرستادند که دردم یک از شب رفته
 بجای رفته نماز خوانده صحبت نمودیم شام کباب خورد آوردند خوردیم خوابیدیم صبح
 مرد و پنجشنبه از خواب برخاسته نماز خوانده چای خوردیم حجاب و عیال شکی آمدند
 صحبت کردم روزنامه خود را خواندم برخاسته رفتم گردش نمودم معوض مرزا خوش آمد
 یک کفایت کی الله یک روزها آوردند خوردیم خوابیدیم برخاسته نماز خوانده چای
 خوردیم گردش نمودم شام خوردیم خوابیدیم صبح مرد و پنجشنبه از خواب برخاسته
 حکیم با شکی میرسد الله نماز خواند مرزا فرستادند شنبه حضرت دلائی برآمدند بعد از
 از تمام درها در نشاندند مرزا هم حاضر بودند مشغول بخبر و جوایز را نشاندند که سردار الکلیه
 از شهر آمدند الحمد لله سلام بسیار خوب شده مردم آلوده و از اضطراب برآمدند که در
 خوردیم خوابیدیم از خواب برخاسته چای خوردیم نماز خوانده بالاطافان غریبی شد رفتم بجا
 سرد بود صابون روزه برآلوده بکفان چای دارچین خوردیم گردش نمودیم هوا بسیار بود
 اطراف چال را انداختند من در محراب ساعتی گردش نمودم شام خوردیم خوابیدیم نصف
 شب خفوفه خوابیدار نمودند برخاسته فرمودند دلم درد میکند قدری نبات داده میل
 فرمودند نیم ساعتی بیدار بودم خوابم برده صبح یکشنبه
 از خواب برخاسته نماز و دعا خوانده ساعتی در چال رفته مرزا که آمدند من رفته
 رفتم گردش

رفتم گردش هزارانعام داده اندم نه را کردند نماز خوانده نماز پیر خیزه خوانده
 در بیدار چال خوابید حضرت دلائی آمدند برخاستیم حمام لازم شده بود گفتیم
 حمام بجا را درست نمایند چای خوردیم رفتم حمام غسل نمودم براندم باران بالاطافان
شد شب را هم باران آید که جمع شدیم در چال شام خوردیم خوابیدیم صبح در خدمت
نشینان برخاسته چای خوردیم مال درست نمودند برآوردند رفتم بهدر شب
 الحمد لله در جبان دم باغ راه میرفت پالیه شده اسب را دادم ترانس برآوردیم رفتم
 اطاف میرسد الله نماز حکیم با شکی معوض مرزا بودند فی الحال حکیم با شکی رفتم خانه بانجا
 بود رفتم خانه آبراهیم مجتهد چای آوردند در ساعتی در آنجا معطل شده سند را نمود
 برآمدیم حکیم با شکی رفت بازار من رفتم خانه قاشق علی ای هم چای آوردند کافه را
 مهر نموده برآمدیم رفتم بازار حجره محققان پیر خیزه آوردند خوردیم بعد از ساعتی برخاسته
 رفتم نزد براندم اندم مجره چای خوردیم نماز خوانده رفتم خانه بانجا در کمال عجله اسب را درست
 نمودند تمهید برآوردند رفتم باه نیم ساعت بخواب ندم رسیدم در این راه قدری
 خوردیم چند نفری صدف حضرت دلائی بودند اندم نشسته چای خوردیم فی الحال کسید
 بالباران آمد رفتم چال را باران شدت کرد زبالا آمد ساعت سه از شب رفته هوا بود
 ساعت چهارم خبر کردند آوردند خوردیم نماز پیر خیزه خوردیم خوابیدیم صبح

سه و سه شنبه ^{۲۰} از خواب برخاسته نماز خوانده چای خورده مشغول کاغذ
 نویسی شدم روز حرکت چای بود کاغذ نوشتم وقت نهان شد آوردند خوردم بخوراک
 نیم ساعتی برخاسته قدری جلی نموده نماز خوانده چای خورده وقت عصر تفک اندازی نمود
 نماز کردم مغز بشدت در چار خاب نماز خوانده قدری رتله مطالعه نمودم وقت شام رفتم
 آن جا که شام آوردند خوردم صبح روز چهارشنبه ^{۲۱} از خواب برخاسته غمی بهک
 گناهانید روز را بشب رسانیدم شب را هم در کج خلالت گاهی قدم زدن و
 شام شام خوردم خوابیدم صبح ^{۲۲} پنجشنبه از خواب برخاسته
 نماز خوانده چای خوردم ساعتی سیاهم نوشتم خواب را براسیم و تا شیخ مجتهد تهرانی
 آوردند ساعتی نشسته نما آوردند خوردند نیم ساعتی خوابیده برخاستند چای خوردند
 حضرت ولایت تهرانی آوردند در چار ربع ساعتی نشسته صحبت داشتند حضرت
 رفتند باران سحر گرفت باران طوفان که رفتم چای باران از باران آمدن است چای را از
 رفته شام آوردند خوردیم یک ساعت بعد از شام نشسته قلی و قهوه خوردم خوابیدم
 صبح ^{۲۳} شنبه برخاسته هوا خوب بود چادر را با چیدند باران دادند وقت
 نماز رفتم چای حضرت که نماز که با چیدند باران آوردند خوردیم بعد از نماز چای خوردیم اگر
 آمد ساعتی نشسته برخاسته رفتم چای را خوابیدم برخاسته نماز خوانده چای خوردیم چند دانه مالیدیم

قدس کاغذ

خوردم کاغذی از برای وکیل الله نوشتم برخاسته گردش کردم روز را بشب رسانیدم
 رسانیدم صبح ^{۲۴} یکشنبه از خواب برخاسته ساعتی از روز گذشته بود
 مسرعا الله نماز نمودم زیرا باریه را بسته مرخصی گرفته و بطهران رفتند بعد از ساعتی
 نماز آوردند خوردیم من رفتم دیگر از برای عبدالله خان سرتیپ بخاری کاغذی نوشتم و آن
 خواستم بخایم تا بعد از فراغ آن خان آمدند آن چار شغل صحبت شد خوابم نمیداد حضرت ولایت
 اصفهانی فرمودند رفتم آنجا چای خورده میرزا فرج که خان بداح رفتند بشهر بعد از ساعتی خورده آوردند
 انار خورده خوردیم نماز خوانده گردش کردم شام خوردم بعد از شام کاغذی می چای خوردیم
 رسید معلوم شد که سیف الله معزول شدند جهانوز میرزا انور کاغذی را خوانده خواندند
 من بقدر ساعتی روزنامه را خوانده خوابیدم نصف شب حاضری بای مرزا ذبیح
 مدت بیدار بودم صبح در بیدار شدم صبح ^{۲۵} دوشنبه برخاسته
 حضرت مولی که برخاسته نماز و قرآن خوانده نان برنجی خورده نان برخاسته رفتم
 گردش نموده ساعتی در آفتاب بودم وقت نهان شد نماز آوردند خوردیم رفتم بکار حاجت
 برخاستم نماز خوانده چای خوردم وقت عصر قدری انار خورده اسبهار انفل نمودند نماز
 نموده بعضی از شهر آمدند متوقفه بعضی رفتند رفتن ما بتعویق افتاد بملک حله که نشسته اند خنجر
 ناخوش است خلاصه شب در چار حسیع شدم قدری کتاب حافظ خوانده صحبت نمودم شام
 آوردند خوردیم خوابیدم صبح روز دوشنبه ^{۲۶} از خواب برخاسته نماز خوانده چای خوردم

۱۴

اند برستیدم میگوید قریب سید خازن است و از زره کرک خلی بزرگ و عینش
 نمیدانم از روی بصیرت میگوید با من عندی سخنی میگوید خلاصه حبیب فغان جای خورده
 کشیدم نماز خوانده نشسته و نغمه ساز دارد و دل و جبین در پناه دست تقدیر
 جمع میکنند بشهرت انبار میگویند و در نسخ شمس است و تها و دیگر بودم که یک
 بود و ملاحظه میکردم شام آب مرغ نیم رو خورده بود و چند لقمه خورده سفارش آب و قاطر نمود
 که بگویم بریزند و در جلا مظلوم به بنده خوابیدم صبح روز جمعه بیستم برخواستیم کتف بار
 ما را بخانه وارنده رفتم آرزو کده پیران از خوشن گاه گذشتم دیدم سراری بناخت میباشید گفت
 صاحب خانه جلوس محمد ابراهیم گرفته که بکافیه ناله زمره مار نم بود و زنده اید و راقه
 في الطلوعه بغته احوای هر دم از این باغ بری میرسد تا از انانی میرسد
 سخنی و دیگری در کار را از من قسم دیده بودم و این قسم و این وضع ندیده و گویا
 بودم میخواستم این مطلب را در روزنامه خود بنویسم ناچار شده استحقاق معشر
 المحبوب و قیقه دارد که طویل آید اندم بخانه نشسته و لید و قهری خانه خراب کشید
 داشت در اطاق فراموش کرد و در ظرفی قدری کرک بود بر پیران اطاق کلیم پاره افکار بود
 کرسی و در رف چند پارچه سفید و پنج بظلم در میان صندوق کوزه دریا کوزه پیر
 و یک کوزه خورده و بر اسم بود و ما من در دست نگاه اندر ده منفعت نشدم زن جوان و اطاق
 بود اطاق و حبیب آوردی میگردی و پاره را پیچیده جاج برادر بسته مالدی صندوق داشت

ما اطاق

در اطاق السلام سید رفت و ما طیفه با لباس بسیار بسیار مندرک کشید انبار بود
 کتف و گستاخ آورنده از روی کلیم انداختند رفتند ضعیفه کتف فوهم بر و در آن اطاق من
 بودم و السلام کای قیانی و جانی آورنده میرفتند بعد از استی و دریم سفید خدمت
 و چاقی نان است و ما حبیب لباس خود را عوض نموده است و پیر نشیده و از انانی
 نوز که نان بیخت و در روی اطاق من بود آن زن اسم رو بر داشته و ام من نگاه
 میکنند نمیدانم این زن همان زن بود و بر عوض نموده و باغی و خدا عالم است و ما
 خدا را بتکالت مطلب که من بری و عاری از این معصیت استم با شمس بود و معصیت از این
 سر زده و میزنند و ما در خواطر دارم که ترک کبابین عمل نموده باشم زن و زن غیر می نگاه کرد
 باشم و خدا نموده نموده باشم اگر چه عاری بوده باشد ضعیفه سیدی و دیگر کردن کتف
 برانسته یقین کرد اگر زودم بیه کنایین است و دیگر غفلت از این داشت که این بنده زن
 مورد از زن کتف و ما از نگاه کردن ضعیفه از نشستن و برخاستن بر من چنین معلوم شد
 خیال و عیبی است جوان اسم بود و ما بنده بلا حظه که سال اصدای خوانسته نوکر با بود
 در میزنند و خیال نمایند و این ضعیفه در استی ده مرتبه میرود اطاق نوکر با بری آید من طهت
 دارم آتش را تا ساعت نشستن از بنده تیار بودم سال اصدای کوکسته نوکر با بختا برو
 الحذر از می بطور زرسید صبح سید اندک عارف نشسته که پرل من گاه و مانند آنها قسم
 قسم بخوردند که دروغ نمیکند و بر قیچی که نان در پیر گاه و خوراک گفت ما دارم سعه ناله ای میگویم

۱۲

برخواستند رفتم اطاق دیگر با آن حاضر بودم برخواستند رفتم باز بنخواستند که سید محمد مجتهد را
علاقات بنمایم وقت قرار داده بودند چهار روز دست زده من هم رفتم باز این راه پیر مردی را دیدم
که بدی خنجر نام دباغ با همراه شد دلیل را کفتم میوه ام بجام بردم ما را بر دیوان بازار کاروانسرا
کردش داد آنوقت بر در حمام فکند گفت این حمام خوبست خدا حافظی کرد و رفت منم رفتم
شده رفتم دلاک بسیار بدی آمد سر دقت ما بنخواست سر نبراشند دیدم که بیدار رفیع آمد گفت من
وقتی که از خدمت شما مرخص شدم کفتم خدمت تا غریب است تنها منم مردم حضرت این
کفتم بسیار خوب که دید دلاک هم الحی خوب حضرت بگوید هم که گذشته سر کسیر کرده شسته
بر اندیم بر حمام هزار دادم که بخار را بر هدا کچه اصرار کردم قبول نکرد پیر مرد از خودش پول داد نام
بر اندیم ما را آورد بعمارت حکومتی رسانید خدا حافظی کرد و رفت خنجر هم سرفت داشت و با این
مدت کمال در بر وجود خدا میداند که بفرست چنان آدم ندیدم اگر چه قابل نیست و این نیست غلبت
بهیچ مطلبی ندارد مجدد اگر آریده و اسب باخت رفتم خانه که سید محمد مجتهد ملاقات نموده
جواب که ده آدم دیدم جمعی آنها میخوانند ما هم رسیده مشغول تعداد آنها را باطافه دیگر رفتم جمعی
و معنی نشسته مشغول صحبت جلاد آوردند خوردیم بکله بکیر ام شناختم روز خلعت برشان ذوالحجّه
بود شخص مقصیر را هم آوردند چون بنزد من برخواستند رفتم باز سه چهارم روز میخیزد بعد از آن
اندیم مستر علی خوانده صحبت نمودیم آن آوردند و روز دوم بر رفتند خوابیدن من تنها نشسته شدم
عین لکاهی مدت سه روز و روز نامه خود را نوشتم و عین پنج و نیم از شش بود کسل و رنج

خواهید صبح مرصع و قندینه بیت خم از خواب برخاسته رفتم آفاق دیگر غار
خوانده جانم خوردم بعد از آن یکی نفر سید آمدند بعد شیره را در نظر خواندند سر تنگ افغانی
و قافیه را از حد کلام تر آمدند بودند تا وقت چهار بابت که استیلا الحید را آوردند دادم به سید ملک
خوادم هم رفتم باز از هر دری بنات که اغذ خریده باز رفتم حمام بیامیدان حمام بسیار را
و لا کشف از حمام برآمده رفتم سرای کمرگ نو در حجره ترکهای اردو بیلی غار خوانده یک
در وقت که چند خریده یکدیگر پیش صاحب حجره مانده بودند باز از حمام عتی معطل او شدم آمد
کلید صندوق گرفته اندم منزل خواب را باز گرفت تا تم تلخ غار مغرب و غار خوانده و در
رفتن منم آج نو چه نو صدر بعد از شب بودند شام خوردند و ساعتی صحبت نمودیم شب
رفتند تا خوابیدیم نصف شب برخاسته بیرون رفتم اندم مردم شده گم شده برخاسته درزی
بر سر عجب درزی با بنه چوب لب که اگر باز ستانده جلالت دارد از شب قندینه مدعی ماست
خانه در اذان صبح رورسته شنبه از خواب بیدار رفتم زباله کردش کرده تا حمام که چکیم آورده
رفتم حمام از حمام برآمده در خانه که کرده کسی نبود و بوی بونام سر از گز زرد و خانه بیرون
از آنجا که بودم اندم منزل آفتاب بلند شده بود غار خوانده جانم خوردم که اگر صندوق
بچه ترمه او در پیش گذاشت در بان نشیک سرداری بر که بود یک شلوار ماهوت یک جلیقه
زاد سید الله که سرگت خانم بودند برداشته در بچه که از رده دادم بی سوش کدازند
بلکان نیم انعام دادم سه نذر هم بغیر از خدمت گفته مالها حاضر است رفتم با طاق زوایلی
روایب بودند بیدار شدند او برسی نموده مرخصی حاصل شد و او را شدیم رفتم و قیقه از شهر خارج

مطلب
یوم و زمری و در
ایران بخانه
سودمند که چیزی
تقریر از برونه از
حام رفسن سودمند

شدیم و ساعت پنج از دست گذشت بود بحکم ابابکر رسیدیم پنج ساعت از دست گذشت
 بود در چشم رسیدیم آنجا به دست ای زیاری بود آنجا زده مالها را که در قفسه
 برده اقبالیم بنم فرسخی ماران که سوزنا را که در پله سخته اند در صفت حیثیت است و ماران
 خانه آب نداشت گفتند صغیفه حقه ماران و هم غمه با خانه بیکری که با یک مسجد خوریز که
 در ده یک صدان آب بیشتر تمام مانع بود از بار بار از آب تا رسیدیم به یکده ماران
 ام گوینده بسیار بزرگ و سترگ و قدری معطل شده تا ستر را پیدا نموده پیاله نینم صاحب
 خانه آب گرفت داشت خربند و قدری از خود گوشت بگویند بنامان پیر مرز و من خوریم
 باقی را تو که خور و در بسیار کسل و خسته بودم جنبه با خواب بود یک عی خوابیده حجاب
 چاه خور بود خوردم و قیاس کشیدم رفتم کن رخصت آب باران و میل بود و در صفا خسته رفتم کرد
 بران ده بجای شدم گفتند نه دانک مال بیکری که است دانک دیگر نه نفر مالک باشد
 اسم بر داسمه ای آنها در خواطم نسبت ویت هفت تیرت و دست نق غریبی
 بقدریک عی جاسد نفر غریب صحبت کرده و خواستم بروم مسجد را به منم از آن تعرف میکنند
 که آن زن اخته با پل فریب کان خرج کرده خدا بیا حوز و با نهایی خیر است بکفشت
 هماره در تناسکاری و غریب خیال است بکشد در ۲۹ سخته اند حال مردم آلوده شده
 نماز خوانده بودم اندم منزل نماز خوانده بکفشان چاه خوردم بعد و هندوانه از ده خربند و در
 با ناگر در تناسک اندام در تناسک بود بود قدری خورده مغرب شده نماز خوب و نماز خوانده

لادمانه

روزنامه رنجی و احزاب است ظاهر شده بود در میدان رشته ساعتی از دست گذشت
 حاضریت با در در ساعت است اگر وقت آورد در سینه خج و دلم بود سر که شرد زده بود در
 در ساعت چهار خوابیدیم یک ساعت بصر مانده بر خوانسته لادمانه روشن کرده نو که را بیدار نمود
 چاه درست کردند آوردند خورده نابار را بار کردند یک ساعت از دست گذشت بود و سوار شدیم بزر
 قلند رسیدیم قلابی کشیده چهار ساعت از دست گذشت بود باقی تیر رسیدیم منزل بالذات بود
 چشم انداز خوبی داشت گفتیم هندوانه آوردند خورده و ساعتی بفاصله نان پیر تخم مرغ آوردند
 خورده خوابیدیم از خواب برخاسته چاه خوردم هوا منقلب شد باران آمد گفتیم مالها را بر زمین
 ساعتی انکه شدم شب نشین کتاب فضل مال صحت خانه بود و فلفل زدن خوب بظلم نباید قدری
 تقویم خوانده سرخ بونه به دیده بودند آوردند قدری خورده خوابیدیم سحر بخوابسته چراغ روشن
 نمودم دیدیم ساعت نیم بسته مانده است و سرتبه خوابیده باز برخاستم دیدم دو ساعت
 مانده است هوا هم زیاده بود خوابیده دفعه سیم دیدم یک ساعت بسته مانده است برخاستم
 بعد از نمودم چاه درست کردند حمام لازم شده بود چاه خوردم نو که رسیدیم از آنجا بسیار وسیع و
 بود سه چهار فرسخ آبادی بود و اکثر جاها را زراعت کرده شخم زده بودند سیرند آید رسید
 آب داده قیاس کشیدم از سه و یا چهار فرسخی ده بسیار بزرگ و معبری بود پرسیدیم اسم ده را
 گفتند قینر بعضی گفتند ارجام الملک است قدری مالکش تا جرات و قدری خورده پانه
 برده دیگری رسیدیم سی چل خاوار بود اسم قریه قلع جوق که ششم ساعت نشن از دست گذشت پنج
 فرسخی با در قاعش در خانه عی منزل نمودیم آغوشی آغوشه پیر و مردی بر ما وارد شد اهلی ریش

روزنامه رنجی و احزاب است
 حاضریت با در در ساعت است
 در ساعت چهار خوابیدیم
 چاه درست کردند
 قلند رسیدیم قلابی
 چشم انداز خوبی داشت
 خورده خوابیدیم
 ساعتی انکه شدم
 تقویم خوانده
 نمودم دیدیم
 مانده است
 بعد از نمودم
 بود سه چهار
 آب داده
 گفتند
 برده دیگری
 فرسخی با در

فرج الله خان اندک شخصی اندک مال است این محل نش نشعیر دارد تا بقاصص اهل بیعت
 بوده است حال رفته در شهر مذمت لای حامی میرزا ابو عبد الله در یکیند مرد فقیده و پیشه
 با اتفاق این چند نفر و چند نفر از پیش سفیدان رفتم گردش سرخس آب پس زیاده گردش نوده
 آنچه بجهل ناقص من رسید دستور العمل دادم بفرج الله خان که بهیچ قات را فرج بکند آید
 بعد از آنکه با او صلح شد همه تصدیق نمودند بعد از آنکه بفرج الله خان خوانده اسکندری
 بعضی احکام صادره از آگایان گرفته بودند داد من خواندم بعد شغل چیز دیگری وقت
 شام شد خبر کرده شام آوردند تورتی است طبخ نمیکند شام آوردند مرغ بود و خور و هم
 رفتند من خوابیده یک ساعت بیدار شدم و سر همه نشستند برخواستند همه را بیدار
 نموده بنه را بار نموده سوار شدند با فرج الله خان رفتم تورتی قضا محل نزاع فرج الله خان
 به جهات خان بوده استخوان آب شسته آب آغارش بوده آنها رفتند نام شهر
 از آن جهات خان که در جنب بودند و دیده بودند و اینها شب با بود اسم نمی یوم
 علاقه آنکه بشهر رفته از جانب مظفر الدوله هم تحقیق نموده نقل نمودند چندان احکام
 جهات خان در سراسطخ در نیم فرسخی که نزدیک در سر چشمه های زیاده که آب حسیع
 زنی زیاده و دیده بود و حاکم کرده و سینه و پنج در همان روز طبع نموده که سفید چهره
 نشریفات را بخیمه فرگاه علای از برای ش هزاره و اجزاء او هر یک جدا از برای مظفر الله
 و اجزاء جدا رده بوده در روز شنبه پستم ندونی قعه الحرام در مریدان که هر سه سخن

در سینه های افشا الدوله این بر آید اصفیاء الدوله و در خور کاران
 و سینه های افشا الدوله این بر آید اصفیاء الدوله و در خور کاران

نکته

مشهور زمان است چهار صد نفر سرباز سرباز با سوارهای حکومتی و اجزاء و اجزاء مظفر الدوله سپاه
 نفر از سوارهای غم که در اداره مسلم سلطه است در اطراف و جوانب در دگر کرده تمام سیاه
 طایفه ایل شاهین و اجزاء افتاده بکشتند در هر حال چاره ای نداشت با نقض و طعن و در سر کارها
 که با قصد در امان دارد و بهیچ نفر متجاوز حسیع کرد و بهیچ سرباز و سرباز نقض و نقض حاضر
 و نقض بود نقض دار و طعن با نقض اجزاء و نقض در خود جهات خان بوده کسی بخندان نشد
 که دوستی نفر و با قصد نفر بیکدیگر بهیچ با نقض و نقض از برای درین محمول کند مبنی شد
 زمینها را کند مثل تیر کشنده نشسته بود و کسی جزو طاعتی از اینها نشد جز خود نشسته هزاره
 دارد و میگوید سرباز با مسلم میرزا پیشوای مرقان سوار بر دین استوار میهای سر ساری میگوید
 می دود به نزد یک سید بنامی غمید از رشاد فروری میبند بند خواندن مظفر الدوله بعضی
 علامت و مذمت میباید با صراحت بکار برانده چند دقیقه نشسته باز از چادر بیرون آمد خطا
 میکنند تا آنکه که رسیدند گویند تو که با آن گوید آن بدر رخت فلان فلان شده جهات خان را با
 میکنند شغل پزیر است دست میباید از نقل و سخط فلانی بر می آورد و بگوید این حکم این
 سلطان در این زمان مسیون اقدس جهات خان مغول و رحمت الله خان مغول
 با ویر جهات خان حاضر میگویند و وقت نفر تو گفت در خودش در پشت سر در محال احترام باز ش هزاره
 بگیرد این بدر رخت را جهات خان حکم میکند و درین معنی بر نشد بکشد بقیه در تیر اول هم
 بهوای اندازند سوارهای غم که در جانب هزاره و در برابر از اختیار می غمید و سواران افشا

نکته

بیشتر از بیست صدای کوه ازین خدمت بلند و منتهی آن رنجته بخود و الحاقی از شرف فوج حفظ
الدوله محترمانه سوال نمودم گفت بیست و پنج نفر بر این روز خورده نوزده نفر در همان روز در میان کرد
نشان گفت نفر دیگر بعد از ده پانزده روز دیگر به تدریج می روند که چهار نفر دیگر بعد از نوزده
و سی و سی و شش و یکبارم بخورده هزاره خود در پشت چادرش خوب نظارتی بوده خود
بان هزاره از شش تا نام سرا با کار کرده و چند نفر از نوکرهای شاه هزاره بعد فکود که کوفه خود چو کوه
میرزا خردی بخود فکود که کوفه را از سر و پا به پای جهان شاه گفتند گفت نفر مشغول فکود نوزده
کشته شده است و خورن از سر زخم در شده مظهر الدوله بفرمان حکم می نماید جمیع شیوه بجهت حفظ نوکرهای
ش هزاره عفت هزاره به هم برسد انب می آوردند که سوار شده و در میان بد فوراً اسب را با کوه
می افتد مع هذا باز متهمه نمودند که در اسبهای مظهر الدوله را می آورند و سوار می شوند با کوه می روند
تا فدا اسب ستم را با کوه می روند از اسب بدر رفته اند ام کوه در آن شاه هزاره بقت مشغول
مداست جراحت می آید و ناگون بر بنده است شاه هزاره را می کند سرا پا لخت باز چاره
شاهزاد می دهند با یکدیگر این پاره پاره تر بر نه جهان شاه می مانند از در در شکم خودش زیاده
از دست از این می نمایند می بریزد کبر فکودش هر دو شیخ فکود دارد و بین فکود و عمارت خودش در فاج
از فکود آبلایست در عمارت آنها در اوطاقه بدون فرش کلیم میزند کسی زیر انداز یک جلی اسب پاره
و کاهی کلیم پاره از برای روانداری می دادند همان زیر جاسه که باشی پاره پاره شاهزاده با پدر می گفتم
و لکه کدازده بودند از برای معالجه معنی فقرات یک قوری چاه پخته جو شیده بدی در آب کشیده

مظهر الدوله
جله و قریب
جهان شاه

کاهی دلا

کاهی دلاک فضل می نمود میداد کاهی جهان شاه عبور می نمود شاهزاده الحاقی می نمود که مرا کوه صفر
دارم فرض دارم جوانم زبان نیک بگفته است آوردن دانشه معنی حرف و راز نزن بدست
نایب السلطنه و چند نفر دیگر اسم برده است فروش بگویند بکن شاهزاده اطاعت می کرده است
در آنوقت با کد و سیاه بر صورتش الحاقی نموده است شاهزاده الحاقی نموده نمی شتر جوان و چانه
زبانم همتری بکنم چه بکنم اعتنا نکرد و صرف شخصی نقل نمود قسم با کد خودم رفتم و بین
حالت دیدم بعد از آنکه حضرت شاه و زنها خود نزد یک غلام در کمال گفت نات می آوردند شاهزاده
سبل می نمودند انواع بلادایت و از آن هر چه انجان بقدر خوانند این روز سه باره با کد از آنست که
خبر نموده ام شنیده ام می توانم بنویسم هزاره که بکتر زنده است از محبت آن که بکشتن احوال
خود کلفتان اودارت مالان جواب گفتند دیدی که چه نور شد شاهزاده سلاطه هزاره پسر از آن کشت
کوفه از کرده خود بقدر پیر عمر این اسماء علی السلام شنیده سرا باز مظهر الدوله هم در آنجا جمع شدند
به پناه آگاه اند که در آنوقت نشین نیست کرم کار خود بر بردیدن نیست خلاصه است
از این جهت که در آنوقت روئیدم فوج اندک با کد را با فرستادم بگویم که کد و عمارت از دست
کد نشسته در سر چشمه بر دست پیکار شده فکود چند تخم سرخ خوردم پس سرخ همه خوردم و چون کد می دردت
ماری غذا خوردیم ریش می بنایم بعد از آن می میرا حواصا می میرا سرسی همه کاره جهان شاه
بود آمدند و دیده کرده احوال پرسی شد من سوار شده رفتم آنها درده مانند آنها بخورند
بدو فرستادم ده مغیری بود گفتند را این است در عمارت و نیم بخورند نه اگر رسیده است
باینم هر جا رفتم ما را راه انداخته خانه خوابم نمودند و یکدیگر و غریبه را آورده بودند ما را بخار و شیم

۱۵۲

اگر چه بسیار خسته بودم کفتم هر وقت شب بیدار می شدم و در اثبات بنام خدا می گفتم و می خواندم
 مغرب بود نه بادل باغهای شهر رسیدم در کنی رنجر آید و منکر گرفته نماز خوانده مغرب داخل
 شهر شدم در میان بازار چراغ بود در خانه سطر الدوله شده بهر که چکی داشت که بهر کس
 کرد اسنل امیر جان کشت را بر در و باله خانه بهر بزرگ تر اسنل ابراهیم کاه است کاه
 می نمایند و مع سغی نشسته قلیا گیسده لاله آوردند ما را بر اند بمارت اند و در ایوان
 در دم در اندرون سطر الدوله آمد جلوسیده بهر کسی شد هر چه نمودن رفیم اطاق بعد از طی
 تعارفات تفصیل صحبت روز جنگ اسوال نمودیم نقل فرمودند انار آوردند در حدی حوز نام
 بلو جلوسورش کباب بهر چیز بود آوردند و ما من بسیار بسیار خسته ام دست بر کرده بعد از ام
 بر خوانسته رفیم بپردان اطاق مخصوص رختخوابی اخسته اند نوکر مرطلب من است لباس
 حوز مرعوض نموده خوابیده و از رختکی خواهم بپیرد یک سستی صبح نمودم صبح روز چهار
 شنبه از خواب برخاسته نماز خوانده و ما را آوردند شیر آوردند و خوردیم کانه
 از برای استاده مرزا نوشته خوردنش با پیرش چند نفر فرانس جلواند اخسته اند چاه حوز در صحبت
 نمودیم کاغذهای میرزا سود رسید الچه بهر است بهر خداوند عالم با دختری عطا فرموده مشرف
 فرج اند نزد کتیل استاده مرزا رفت کاغذی از برای شیر بهر شیخ الله سده نوشته بود
 جواب آنکه در معبد نهاد آوردند و مجموعه بلو جلوسیده بهر چیزش من و شرف بودیم بهر جمعی از برای
 خدمت کارای من کوه اند بخار شام بهر نیز بعد از تعارف کاغذ نوشته بود تعارف و کافه

بیم بادان

به پید بار زنده به بنیم دادم بر بند خوانند و ذکر کنند و ما حرفی نزنند بتعاقب برادر کاشم
 حاج شیخ و سلام آمدند و قلبانی کشیده چاه حوز در سناش ما برت کرده از برای
 قیافه داند آوردند و چند آنک یکمرا قبول نموده روز نامه خود مررا نوشته بعد از خوانده
 بهر شیخ دست احتام الله و الله اند باحوال برسی یک مجموعه چند کله فند آورد و فند کاغذی نوشته
 من ناموشم مرعولات نمایند رفیم آنجا در رختخواب نشسته بود و بیژنا نموده الحی بهم پیش کلوله
 خورده دست زدم کلوله که در میان کشت و پیرت است بقاصه چهار انگشت بود اخی است
 که جراحت می آید چراغ پیری است فتنه میگذارم و مشغول معالجه است تا شست
 در شب رفتم تعریف اسیری صدقات داده بر خوردن را می نمودند که مرا انداخت در پای
 درنگ خوردنش رفیم چه قدر خوش میداد و بد کیفیت چه کرد و اکثر از مطالب را نوشته ام
 مگر آنکه مکلفند در این فتنه تعقیب بود نوکر ما رفتند دیدند بقدر که میدان بلکه نم فرج
 ملازم بود در این فتنه مثل چاروق بود در امش بین و بکده رفته بود در میان خانه در معنی بر
 اند و خواندی میبرد مردی بر اطمین بود کای پنهان بن نان خشک چاه ترو حکم باره بر
 بهر این در بر حاسه باره باره در برم اخفات و توفیقات ابلائی حرف و مکر از بر در مد
 و ما دیدیم فتنه زد مکر چه قدرند واقعا حکایت غریبی است عجیب است بخواه با بر نیز رسید
 دارد روزگار است و کیم میرزا و برش منشی منشی همه بودند چند دست بازی تطرح نموده

در انچه

در ساعت پنج دهم شام آوردند همه چیز بود مخصوصا معلوم بود بعد خط من تیره دیده بودند
 خوردم سبزیجات با زعفرانها، مدار دانه با سدا نه مرزا بر جوشتم این را فغانه خوانند
 بنده اندم منزل فغانه و فغانه نظیر الدوله آمده بودند از شب بیدار فغانه بود در حین خواب بود
 اندم خوابیدم صبح روز پنجشنبه بچشم از خواب بیدار شدم آفتاب آمده بود نماز را قضا خواندم
 نماز آوردند زمان بیدار شدم و بچشم شمول بخیر شدم چند نفر آمدند رفتند یکی در نماز آوردند و یکی در
 بودند با شتر فوج نهاد آوردند خوردم با شتر شمول بخیر شدم و آوردند پیرش آمد باغوب منزل
 بودم پیشخدمت احتشام الدوله آمد با صرار مرزا در دست شمشیر و زینت در دست شمول
 بعد اندم منزل رفت گذشت بود خوابم در شب بیدار شدم صبح مؤمن جمیع چیزها را خواب
 نماز قضا خوانده چائی خوردم تا رسید حجر رنجانه در طرأ آشنا بود آمدند دیدن ما عیشتی
 فرزند منشی احتشام الدوله آمد آنها رفتند من رفتم معجرات اندونم نظیر الدوله نهاد را کباب
 حوزده در دست چهار مغروب مانده نهاد را حوزده اندم پرودن شمول بخیر شدم اما
 بسته از برای خانه طهران کاغذ قرین جزئی بود و در در نوشته تا نزدیک غروب خد شدم
 پیشخدمت احتشام الدوله طهران آمد با حال پرسی و با نظیر الدوله ششم را دست بند داشت
 ما را کار یکبار نمود تا اینکه وقت مغرب شد با که ما را با مات دادم در پنج پا خانه نیم ساعت
 از شب رفت یک نفر پیشخدمت آمد با فغانه فغانه بنه مرزا با صرار مرزا در اول رفتم معجرات
 احمد خان رابع عقی نشسته خدمت مرزا و سیده امیرزاده پیرش آمدی حد خطیج
 با زنی نمود

با زنی نموده بعد از مراده قدری طرز در قنون گفتند آوردند زنده مختصر سحر از شب رفته
 اندم منزل مدت ها طول کشیده تا خوابم کرد صبح مؤمن شنبه بسیار روز در خواب بود
 دیدم بخار را آتش کرده اند هر چه اصرار کردم لادم نیست نشخوایم دیگر نمرد با چار بر خوانسته
 آقا میرزا ابو الفضل شیرین شمع الله سلم چهار خد کجیف خطاب داده بودند جواب کاغذ آورد
 نوشته حسین قلیان کاغذ نوشته بود جواب بنشتم چند فقر عیبت و او شل اند که مال بل
 ما را در زندان ده برده اند از نظیر الدوله خودم شمری از برای فرج آمدن نوشته دادم عیبت
 رفتند خودم رفتم حمام سرخانه خلوت بود دلاک تنها سر کبیه کرده بخانه بر آمدیم جمعی از
 بودند نهاد آوردند خوردند من میل بداشتم چند لقمه نان بنیر خودم حضرت رفتند از
 آمده بودم کسل بودیم یک عقی خوابیده بیدار شدم چاه حوزده نماز خوانده حاشتم بر دم بایر
 مرزا جواد خان خبر کردند از احتشام الدوله شریفی آوردند دیدن تو شریف کردند
 مرزا نظیر الدوله مرزا عبد الله بنی بیشتر غله بودند تا یک از شب رفت شریف داشتند مرا همراه
 بودند تا رفاه از آنجا حاضری گرفته رفتم همان تا رسید حجر به حاجی سید حسن مرزا عیبت ان قرایم
 بر دم برادرش ام اند در دست چار شام آوردند جلور و سرخ بلور حوضش خوردم در آنجا
 دیگر جا انداخته هر سه رفتم خوابیدیم اول از آن صبح روز یکشنبه بخانه برگشته بود
 برادرش آمد چاه حوزده رفتم نماز بیدار بخود کردش کردم یکسجده در سه را دیدم در میدان
 سر بر آوردم رفتم خانه رسد ام مرزا و خواجیه بقدری معطل شدم بیدار نمودند رفتم اندونم
 باغداد

باغلا آوردند یک نه خورده خورید که کشیده در آنش مظفرالدوله آمد بنحایت بنده بچار آمدیم
 خانه کاغذ مقصص شریعی نوشتیم بعد چند نفر آمدند منزل نشسته بودیم بعد از سعی رفیق اندرون میزد
 خود را با هیچ کسی نمیآورد و در میان ما نشستیم تا یک نیم مغرب مانده اندیم چون غار خانه
 بعد از مغرب هزاره فرانس فانس فرنگی آمدند بنحایت بنده بچار رفیق چند نفر از این شهر و
 بودند عریضه داده بودند رفیق عریضه آنها را نموده مطالب عرض نموده جواب که رفیق ساعت از نشسته
 احوال من خورده خود در بر خورده خورده کرده در ساعت شام آوردند و خواستیم تلفت شدند
 هر قسم بود که رانیده آمدیم منزل نشسته بکرده بودیم خوابیدیم یکی ساعت از زور برآمد
 بیدار شدیم و در خواب نشسته بود و آن ناری کفیم ترتیب را در و بعد از آن خورده بودیم
 ام خوابیده خوف کرده برخواستیم و فغان قنداب با هیچ خوردم و ما از نشسته
 کت در دسترا افتادیم بودیم ساعت از نشسته بکرده بودیم که یک که در زنده قدری
 سینه که با خورده خوابیده صبح روز سه شنبه دوم برخواستیم و فغان قنداب نشسته
 خوردم کاغذی به بر وجود نوشته رفیق اندرون متغول بسیار نوشتیم سبب بنده چند
 آنش از خوردم چونکه ما به است امروز نشسته است خیر نگردد آمدیم بیرون کاغذ چاپ را از
 بعضی فقرات از نامه این کار خیر بود در تهیه آن کار شده است شریعی خواستند خبر بدارند
 الدن نقل نمودند که حاجی معان انجار قزوینی از که مخطئه آمدند رفتند بقرون حبس و لم محتاج
 ملاقات نمایم ملاقات نموده رفتند وقت عصر جمعی آمدند منزل ما و ساعت نیم مغرب
 مانده و فریاد

و فقر ملا حاضر شدند ببار و مظفرالدوله رفیق اندرون اقرار شنیدند که در و میخند صبح غدا
 جاری نمودیم ساعت غروب مانده نماز خوانده بودیم در حال عجله و حواسم حسنیقلی سرتیپ
 از ده آمدند حاضر بودند برخواستیم رفیق بیرون نماز خوانده و مکرانی حضرت صلوات الله علیه در ازدم
 که امر خیر مبارک در گذشت ملک که از نشسته بفریاد میفریادند قدری بهم نوشتیم و ساعت
 از نشسته شام آوردند بنده قدری کباب یک خورده سرتیپ بودند بعد از شام رفتند
 بخوابیدند و ساعتی نشسته چیزی نوشتیم بعد برخواستیم رفیق رختها را بپوشیدند و
 خوابیدیم چند ساعتی بیدار بودیم از یک باین و آنش غلطیدیم خسته شدیم ندانستیم
 چه وقت خوابم در صبح مردی چقا نشسته افتاب بلند بود بیدار شدیم و کار خود
 جمعی آمدند رفتند بولیا با صدق امانت دادیم و روز خدمت حاجی شیخ صراف تاسیج
 برادرش حافظ صحابه بودند ما را با اندرون احضار نمودند باو نفر حقیقت نمایند اوقات من
 شد زوال جواب بطول انجامیده جدا نمودم را متغول نمودم به تحریر که کجرات تلفت توتم آنها
 زشتی و قیت بودند نشسته متغول تحریر بنما آوردند آن بسیار بسیار بدی بچه بودیم
 چند نفر مان بپیر که یک یک خوردم چند ساعتی نشسته برخواستیم رفیق بیرون و صد که نماز
 خوانده برخواستیم رفیق کردن حاجی صلوات الله علیه بسیار شاد و باز آمدیم جارا کردنش کردم عبد افلاک
 بکوچه قانیر از احوال رفیق انجا سر از احوال قی سر برآوردی و چند نفر دیگر بودند آن فکری نامه
 از تیر زانده بودند هزاره نامگی افی آمد و از نشسته شریعی را از سر باز نموده شام هزاره
 جوادان قدری با فزنگی تخته بازی کرده باخت شام آوردند و خیار جرب بودیم خوردم چند نفر

دوق خوردم و فرا احوال بهم خوردم و عیش و شادی بر خاسته اندم خانه کاغذی در
کمال عجبی بجای منبر اسود نوشته دادم بفرستد آمدم احوال زیاده درم بود و خج در دگر
باداشتم منزه خوابیده بودم آن بیلای خوردم نصف شب بیدار شدم که غلبه کرد و با چار از نواری
حسینقل سرتیپ را بفرستد که آوردند خوردم و با صبح جان میبندیم صبح شد از
نیمه نهم برخاستیم و چهار ساعت از روز پنجشنبه ^{۱۳} از آفتاب گذشته بود بر خانه
و صد گرفته نشسته بودم حسینقل با برادر و با اهل با برادر را میبردند و درون باز در برای
اسباب حالت رفتن رفتن ندانستم رفتم آنها هم طفره زدند و رفتند و من بچای
رفته دست دراز نکردم برخاستم رفتم بازار قدری گردش کرده از آنجا بجام بازار رفتم
آنکس خبر آمدند آمدیم خانه نماز خوانده بگفتم چای خوردم با طفره الدوله حسینقلان شربت
رفتم خدمت هشام الدوله چند نفر از اعیان در اطاق اسد آمدند و نشسته بودند و ما هم در دگر
بعد چای آوردند بگفتم چای خوردم و صحبت کنیم ما آنجا بودیم برخاسته آمدیم کاسه را بجا
آوردیم قدری نشسته با برخاستند آمدیم بمنزل نکراف چی فتح الله جان سرتیپ رسید با حول
پرستی شرح مفصّل جواب رستم از برای آسید مهر نوشته نماز خواندم از اندرون
مظفر الدوله به تعاقب ما فرستاد و بریدیم اندرون رفتم اطاق کوکب بنامیر آتش زد
صحبت کردیم حسینقلان بودند و اندک خوردم بعد از آن آوردند و من خبر برد
غدار طبق در دست نمی نماید ماکول نیست که بکلی بود خوردم حسینقلان به اسکی
آورده اند

در پیر و نه گشته که بخورده بود و چند سیخ کبک کرده آوردند که بخوردم و قلیلی
کنده برخاسته رفتم بپیر و خوابیدیم صبح روز جمعه ^{۱۳} برخاسته چند نفر آوردند و سیخ
آمدند مشغول بخریدیم باز یک طعمه بعد رفتم اندرون مشغول رشتن ششم هزار آوردند و من
مائل اس ماش خوردم کاغذی با آسید نوشته رفتم و نیم مغروب مانده رفتم بپیر و نماز خواندم
کاغذ چهار نوشته دادم براند چند نفر آوردند و من ساعی بخوردم و برخاستم و صبح
آنرا رفتند نماز خواندم بچاه نان از برای صبحه مظفر الدوله دادم پول خانه بودند یک شتاب کلبه
یک شتاب سبب از اندرون آوردند از تر یک خورم تا رسول آمد و در خانه قهوه ای با رجبت
کردیم رفت نماز خوانده مشغول شدیم سر تپ و دال و زنانه های خوردم رات ام آوردند که بش
با آن خوردم و دیگر چیز دیگر خوردیم و بوجله هم میر بود بعد از شام هم چای تنه نشسته روزی جمع نموده
غیش را درست کرده در عتبه چهار نیم از شب رفتم بود خوابیدم طاهر اوستی خوابید و بیدار شدیم
آب خورده جلالت دور آوردند و خوابیدیم تا اذان صبح بیدار بودم و از یک بیدار آفتاب
موضع شنبه ^{۱۴} بود برخاسته نماز خوانده جواب کجا کاغذ را نوشته حاجی آمدند و ما نیز
رفتم اندرون مشغول شدیم اسد و اسد با طفره و جواهرات بودند و شربت و با بصیرت بودند
همه را با قاعده قیمت نمودند بنده سکت بودم نماز آوردند و در شده بود قدری کبک بر
خورده با لقمه نان و ساعی هم مشغول بودیم نماز خوانده خوریم کاغذی با اسد و بر از نوشته روزنامه
و ششم کس شده و مانده شب کاغذ خورده حاجی شیخ صراف آمد و بعد از مغروب و اورق من کلاه
خوانده اسد و بر از با برادر اطا هر آمدند و قلیله کشیدند با اتفاق رفتم خدمت هشام الدوله قدری

حجت که دیم در دست نطبخ باری نموده یکدیگر نیت فغان نفقه علیه کار معارف نموده که سوغات اینهاست
بنایازی تمام قبول بکنید تعارف فرمودند با هم برزاده پیش مشغول باری نطبخ شده ام آوردند
خوشت خنک و طعم بود خوب طبع نموده بودند خوردم بعد از شام یکدست باری کرده لاطا کردم
اندم منزل در ساعت شش از شب رفته مدتها خوابم نبود آفتاب بلند شده بود روز یکشنبه
غازی خوانده با دم تا سید محمد آمده بود و نظر میدادند بخانه تا سید حسن رجوی کاغذ نوشتیم عذر آوردیم
اشکین نیست اگر نزنه ماندم تا آینه فرزندم بخام آمدن کاغذی با سنده مرزا نوشتیم با و
پرسی و عذر خواهی اظهار محبت از سر محبت می باشد هر از ده جواب نوشته بعد از بار می اندک ساعتی نشسته
رفت تا سید قوام حاجی مد فیض الله اندیکه و نفر دیگر بودند بنا خواستیم آوردند بودیم چیز بود که جیب
با و سیخ کباب هم باغ مانده بود آوردند من نان با کباب خوردم بعد از نماز سه متفرق شدند
حسینقلی سر قریب بعد قاتل از من قرض خواست عیب من ایست نمیتوانم دروغ بگویم با و
گفتم دارم گفت و نکرده میدهم تا بخواند جای خوردم ساعت مجزیه به رجوع کردم رفتم تنگخانه
ش هر از ده بود نکلان مظهر الدوله را دیدیم به پیش سر قریب رفته بود نصف السلطنه هر از ده نان با میر کفیر
می تمام و سفر فارسی را بنده بیل نعل می بندیم نمونشیم اگر این سفر فارس هر چه خواهم چون در آن
ایستاد سر دار پرستاری از قریب و سر قریب خواهند فرمود اصغر مرزا از قریب احوال برسی کرد و قبول
میتواند مسعود منم شری گفتم در جواب قاجار مهدی احوال برسی کرد منم جواب گفتم نوال کردم تا محمود
انده جواب گفتم کفراری دارد گفتم بگویند حاجی مسعود رفیع کفراری را میروانده کند باید جواب
گفتم شهادت تمام تا چه جواب بگویم میفرستد مرزا جواب مرزا را باقی اندک رفتم خانه
ش هر از ده نماز خواندیم مرزا جواد خان با ش هر از ده مشغول باری نیت شد خوردم شکست اندک نیت

در اینجا همان هستم محمد مرزا جواد پیشخدمت شد که هر بنده اینجا رفتم آنجا مرزا جواد کاهای ش هر از ده
نکلان می با ش هر از ده احتشام الدوله طرف شد نکلان قاتل ده نکرده قاتل باخشدن چشام الدوله
در سنده مرزا در ساعت شش از شب رفتیم آمدند وقت گذشته بود من و لغز گشت سر خود
عند آفتاب نموده شام خوردیم پس عین زبانه اندیم منزل حشر عینی باز خوابیدیم مدتی بود
حسینقلی گفت زبانه بلند شده بر خواسته و ضرر گرفته کار خواندیم وزیر ش هر از ده آمدند مدتی
جای با هر ت فوی و خنده بودم پرسیدیم چو آمدند حسینقلی فرستاد بعد از اصرار عیب منم
قرض دارم به رفتند آغوشش هر از ده با مرزا جواد بودند بعد از ساعتی صحبت اندک مجلس عقد به نظر آمد
از برای بهر حسینقلی منعقد شده همان و نفر آغوشه اندیکه پیشش مجموع سر قریب و سر قریب و سر قریب
فرمودند چهار دانگ ملک که شهادت رکان قمش و ده باشد با صد تان قیت با صد تان قیت با صد تان قیت
داده بودند صیغه عقد حاجی نمودند صحبت متفرق شدند چهار دیم نفوس مانده بود بهر از ده آمدند
خوردیم مکر و عدد و سبب وقت عصر ش هر از ده نکلان می آمد مرزده داد امیر کبیر نایب السلطنه نکلان می
هر از ده نان و به نقد میرزا و نفر سید عوفی را با کاهی بار ک قبول شد فرج بر بدترین جائه خود رفتند
وقت عصر بعد با سر قریب فیم خانه رضا قلیان برادر مظهر الدوله بیاز دید عمارت خوب داشت اما خرابه
ایک اندک شده و نه آوردند خرابه و اما از حریف بدمن زیاده خوردم فوراً حالتی بهم خورد بعد از نوبت رفتم خانه
تا سید حسن برادر تا سید محمد حرف بودیم آنجا در پیچیدیم یکدیگر و نفر هم بودند مظهر الدوله بود بعد فرستاد حاجی
تا میرزا عبدالغنی آمدند روزی خوانده اند و نشسته خواند رفت مظهر الدوله آمد شام در شب تیس بخورده بودیم
مسمم خورده بودیم شام خوردیم و گفتم آوردند خرب می بختند بودند عیب و غلبت زیاده خوردم روغن زرد بود
حالتی خوش بود مظهر الدوله خوردن خورده مانده اندم خانه و با ک گفتم در جواب صبح بسیار گل بودیم با و
یکدست از آفتاب در سنده شام رفته از خرابه خواسته تا مرزا جواد حاجی مظهر الدوله را دیدم بسیار گل

و به حال بودم هیچ اجزاء بهم در دستگیر و بتقاضی فرستاده بودند رفتم اندرون گش کزنده فرستادم از
اندرون بنگار گشته که کور در میان آب ریخته آب بپوشیدم و حسیقتان که اندک بعد بیک است قدیم
گرفت را منتقل کرد و در حمام کرم حاتی دست اندازیدم و منبشتم ناچار بر خفته اندم بپوشیدم
افکارم فرستاد و طبیب آوردند و جوش ترش شربت می داد و معینی ضحاک و دست خردل دندان روی
صدور من را بپوشیدم و در حمام کرم حاتی خوابیده بر خاستم رفتم در میان کعبه و بار بار زیاده کردم خودم بزرگوار
بودم و بخوانده بودم حمای دیدم رفتم در آب برآمده سر حمام وضو گرفته نماز خوانده براندم رفتم دیدم در غمی
باز است داخل مندم کلاه فرنگی حاکم دوازده بود و دستها کردش کردم و خاستم از همان در بیایم در راه اقل کرده
بودند در یکی در بالای باغ بود براندم اندم منزل آدم ببرزاجوانان که عذر داشته و عذر گرفته بودند خانه
مرزادین العابدین خان ترنگ سپهر مرا تقبیلان معذره خود را گفتم بسم تعین نوشته و نقل بود ناچار
کاغذی در حال عجب از برای طهران نوشتم و آدم بردند بقیه سفارشی نمایند جواب کاغذ مرزاجوانان
بسم نوشتم و روز بود روزنامه خود را نوشته بودم مشغول شدم روزنامه نویسی تمام شد نماز خواندم
بعد از نماز گفتم تر بودی را با او در سر قیام بکسیست قوام محرراج مرزا ابو جعفر الله اندک آدم احتشام الله
با خانوس آمدند بتقاضی من بر او آورده رفتم خدمت ایشان بودم تنها بودند و با من نشستند
رفتم برخواستند اندم خوابیدم صبح روز چهارشنبه ۱۶ برخواستم نماز خوانده جای خودم بکی نه قرار دادم
رفتند از اندرون گفتم که کور در نزد خودم بعد از آن آب بپوشیدم و در نزد خودم بعد از آن آب بپوشیدم
تکلفی از برای مظفر الدوله در خدمت و ملا آمد صورت و تحفه از تکلف عوده بودند فوج فلان جا بنا بود
بیاورند و سرفه فرمودیم فوج عده را ما در نزدیم و مرعی جواب نوشتند و دادند بردند گفتم چاه آورده

خندیدم نماز خوانده هوا بر سرم حوزت هزاره رئیس تکلفی و عده خواسته بود بیک است بجز دست نه رفتم
میان میدان رسیده باران دیگر گرفت رئیس تکلفی خانه بود باین در حال جمع رفتم
از متعاقب مرزاجوانان رسیدند که زیاده آمد آنها مشغول شدند باز می بخششان مرزاجوانان
بر دست هیچ گفتند که نوک شاه هزاره احوال برام حوزده نائب تکلفی خانه بود که بیک در آب
جوانان را بردند صدرالدین را آوردند و معالج کرد و اورف مرزاجوانان پول برده را بخت
سرست خان دیگر هم از کیه خست من برخواستم در عین شب بود اندم خانه خوابیدم صبح روز
پنجشنبه ۱۷ برخواستم بخاری خوانده آغوش قباله نویسی اند قباله را آورده بود و علامه انگه غفلت
میخواست و علامه از داده بود طفره رزم از علاج شیخ فرستادم و تقاین خج شای اوردند جواب
تکلفی سردار اند ما جوال پرستی و مال گریه نمایند مجدداً تکلفی نوشته فرستادم که مال گریه بگذراند
بمع اهل و خالی نیست برود و حرکت می نمایند از اندرون پول خواسته بودند و فکر خیال بودم بکنیم
طفره رزم آنش آب بپوشیدم و در نزد خودم بعد از آن آب بپوشیدم و در نزد خودم بعد از آن آب بپوشیدم
رفتم خدمت احتشام الدوله تا نیم ساعت بفرود آمد بودم برخواستم رفتم خانه مرزاجوانان چند
نفر بودند تکلفی خدمت حضرت ملا سردار نوشته در فقره حصول آن شخص نگارنده بفرستاده است مرزا
بابر ش اند بعد از آن ش هزاره رئیس تکلفی خانه و جوابی شیره آمدند و در شایسته است از رقبه
ما را انعام داشتند بکان گفتم تا نماندم برخواستم اندم مدت ها خوابم سرد است از رقبه حجب
بیشتم برخواستم حسیقتان سر قیام از برای ما تعارفی ناله بود و صابون زده وضو گرفته جمعی آمدند

رستگار بخار آمد و جبهه را در چهار کمان تمام کرد و بر سر او دادم حاج ملا حسن معاند تعارفی گرفته دوشتم بفرج آمدن
 سر تنبیل محصل بود آنکس جبرایه به بخت باستان حایب مظفر الدوله سیم ابراهیم علی قندلیج بگردن شهر
 ماه ما چار بار بر دیم مشغول نایه و در کار دیده روز دیم نهاد و در چند لقمه نان با قدری آتش خورده
 یک ساعت بفاصله با سرتیب فتم بگردن شهر باغ در آنجا چار روز و در غیاب شسته مظفر الدوله در بیدار آمدن
 سید سیاح آمد و حاج سبزه علی امر را کردند و بناید و در شهر کار داشتیم با چار آمدیم بعد از آنکه مار شهر را فرستادیم
 گفته بودند همه بگردن و آنه مانند شهر یکی است و در شهرهای اطراف ما جمع کرده بودند ما سرگردان بودیم
 باین راه با رسیدند بر گردانیدیم یک لقمه نان نایه دیدند و در روز دیم معاقب سید قوام شایان
 آمدند من قدری سیاهم دوشتم روز نایه دوشتم صحبت می نمودیم شام در روز خودیم و در سرتیب طاهرا
 فرست کردند وقت خواب فتم باز همان اطراف خودیم و وقت بقی بگردن شهر سیاح بپناه نان نایه
 دادم بپیر حسین خان برود و در بهمن شهر خورس فرستاده بودند اینها کفاف نمیداد پول بازار بخرم کفتم بخرم
 و از برای آلبان و محرابیت نان دادم بردند خانه را با جهرار گرفتند و آوردیم سر جهرار در
 در شهر به بخت بودند از باغ قابل آوردند با خفا و در صبح و در هشت ساعت از خواب برخاسته
 شتر پرستی بود ما هم رفتم همان اطراف و بیکم تر بود و مانده سیدی و در سیاح آمد و دیم شکی
 چائی خوردن قیانی کشیده و زنگام معاقب می کردی میاید بار بار با بر کرده ببرند بگردن ما معلوم بود
 چند مال لازم داریم خیال نفیض حمام دوشتم زنگام کشف بودیم سرمه سوزنی لوی دشت نایه از فتم
 بازار سر کیمه خورده حمام غلوت بود بر آمده از بازار فتم نایه بدان میخواستیم مردم عزت افتاد که
 بخدا حاجتی گفتند در نوبت حرکت است میروند و در سفری سیم زلفه رفتم منزل ما را خواستیم و در روز خودیم
 کار خوانده

نماز خوانده چائی خورده کاس سید حسن حاجی ملا حسن معاند بودند تا وقت عصر من با سر خور
 پوشیده بار بار او را در آنکه در شهر یک ربع نبردند نایه نوار شدیم آنکس باغ چار روز و در روز دوشتم
 رفتم میان چار پیران مظفر الدوله آمدند نایه سیم است از فتم بودند صحبت کردم جبهه و فتر
 آوردند بکشت و کاغذ و قدری آب نش گذارده دادم بردند مار خواند طاهرا چار تنها نشسته بودیم چالی می نمودیم
 قدری کاغذ و سیم دوشتم شام آوردند و در سیم مظفر الدوله با یک ش هزاره هسته افضل طاهرا سیم دایم
 با حضرات باشند آمدند شام خوردند بعد از غیاب شسته رفتند چار و دیگر منم در چار تنها خوابیدیم
 آخر شب جبهه بر سر خور سیم غیاب روشن نموده اکس خوردیم خوابیدیم صبح سه و من کس کشید
 ۲۲ از خواب برخاسته نماز خواندیم ابر بود برای آمدن معافی آتش ریختند آوردند چائی و شرب
 چند تاجان خوردیم و جبرایه را فرستادیم و شهر بخت نایه کار و پختنانه به مدت آمد است
 در رفت من تنها بودیم کاس سید حسن بکشت جبهه یک کیمه تبت و جبهه و فتم سیم بکشت و فتم
 جبهه کاغذ دوشتم با پول دادم بردند بکشت فاش چار و در سیم سیم بکشت کاغذ مال طاهرا آمد
 سیم است چار فتم از این جهت آمده شد بیکار بودیم جواب کاغذ طاهرا و یکیم بوقوفی نشسته
 و زنگام فاش بیکسان خزیده بودند و زنگام جواب کاغذ شتر از شسته کسان دادم که سفارش نایه
 بکشته فاش و دیگر خوب با زنگام و طاهرا بر جهرار و نایه نایه بودند و نان نقد دادم بردند و نان
 که از برای نوکر تقسیم نمایند آنها بیک خدمت کرده بودند بر جهرار و در سیم فتم نماز خواندیم چائی
 خوردیم تنها نشسته بودیم ش هزاره زنگام نایه آمدند بدیدن بنده بعد از غیاب مظفر الدوله
 برآمد بگردن نماز خواندند چائی آوردند از اخبارات نکرانی محمد الدوله را و در اقامت الدوله و طاهرا
 مردم نشسته اطراف سیم حیف بود ش هزاره بزرگ جبهه بود به جهرار کرد که اصل یک کیمه از این

کعبه بود این کعبه را بهین که چه کرده میجوید قافله پس پیش سیم منوس میجویم و با هیچ متنبه نمیوم
 در ساعت یکم مهر افزاوش می نمایند بینه غفلت و در کوش دارم چه باید کرد غیر تسلیم را که میاروی
ریضا بقضائهم و تسليلاً الامر هر چه مقدس است خدا خواسته است و خواهد شد و من بگویم
 حضرت و بعد از آنکه چنان که شتم و در زیر مانند طهران میاید رود و من بعد شش
 ای ملکاتی کرده بر بعضی اشخاص دل رقص خواسته فرج عجله با عدالته ممدان و هزارگان داده
 روز میرانم هزارگان خواسته معلوم شده داده اند و خیر از غیر السلطه در برتریم بول زیاده
 از همان مقام میرود و شش صد هزار داده میفرستد رفت بهر دقتی میخواند روزی که با
 روزنامه بطهران دادیم روزی شصت نفر نفقار نفرا در این شهر سرده بودند و در این روز
 روزی شش تریه نفر نفقه نفر باین خوشی بیشتر شده است تخفیف یکا بدانکه است خزان
 نفقه فرستادم بکنند در این رشتن در هوای سرد مردان فقیر پیاده حرقه حرکت در برین
 رفتن نذر نکرند بهر صورت ناز میفرستد و عا خوانده مشغول روزنامه نویسی شده خود را
 مشغول کردم در ساعت سار شش نفر شش ام او کرد در پیران مظفر الدوله آمدند شام خوردم
 کباب بزرگ و در شش بعد از شام شعی نشسته آنها رفتند من خوابیدم صبح شش و سه
 بیت سیم از خواب بیدار شده ناز خوانده چای خوردم قدری دردم چای بنیم روشن نموده در نقل
 رختی آوردیم چای را تا عزا میوه را شش آمد بهر بزرگ مظفر الدوله رفت شش قدری محبت که در آن
 شش خوردن دردم نقل نموده کاغذ نفعی از برای فرمانفران حضرت الدوله در شش یکبار بودیم
 آوردند کباب کباب سوزن به نان خوانده و شش بهر کاغذ با سید حسن در شش
 پاکت نفقار الدوله

پاکت نفقار الدوله را هم از برای ایشان فرستادم که سفارشی نمایند سیدی دارد چای و
 نشست معلوم است را بایست بقیع میشد من خود را مشغول چیز نویسی نموده باران آمد
 سفارش بود عیار بخود پیچیده بلکه چند دقیقه خوابم شعی خوابیده بیدار شدم ناز خوان
 چای خورده اطق تنهایی برین سخت و بیدار بود هم اسم زین نکل نموان بگردش رفاق
 درین چای صبح تا غروب از غروب تا صبح بنمادها حبسی می مانم این قسم خواهد گذشت
 حضرت میگذرد سیدی دارد و شش طهران سید ابو جعفر بگویند حقوق و منس مظفر الدوله کعبی
 چای خورد و مظفر الدوله حاضر نمود رفت باز برگشت خدا فطنی نمود رفت بهر ناز سفر را خوانده
 دردم نکلان اصغر مرزا از قزوین آمد که حاجی مرزا محمود مرزا موسی را بطهران فرستاد از برای
 آوردن حضرت شیخ الاسلام و نا محمود اسر زارنده بهر آمدند از این خبر بسیار خوشحال شدند
 خوانده نکلان مفضل با صغر مرزا نوشتم چونکه مجانی و با پول بود کاغذی هم بنوایت پیش نکلان خوانده
 اظهار امتنان را با ابو الفتح مرزا بخودم سر ساعت از زینیه است طهر مظفر الدوله
 از نایب السلطه استعفا نموده است من میروم امورات من در دست سید ابو جعفر است نایب السلطه
 جوابت اندک بخیر مبارک عرض نه قبول افکار نکلانی هم بخود سید ابو جعفر نموده اند که کباب سید
 ابو جعفر مجتهد امورات و دست مظفر الدوله بدست ما پیرو است سرافقت بقضائهم و تسليلاً الامر
 ام برودی گرفته برود بر جواهرها را دادند من خوانده و دیگر سید ام مصلح از بهر دارند و کی خواهند رفت
 فرمود نکلان خسته و دلمه شدم در چای آنها هر اسباب را سردبار می آیدم باران زمین گزیده و قضا و قدر
 در کش کشم و در حیرت که کار من آخر کجا کشد خدایه هیچ ماعده و ذاکانی در کار نیست روز چهارم
 مانده نهار

هزاری آوردند و بخورند شبها را ساعت از شب بقیه گاهی چهار روزه کمتر از روز
 من هزار بخورم با آن روز چائی می کده را اندم بخورم عزیمت مبادا بخورم لغو
 بمنزل شب چهار روزه بقیه شام آوردند قدری نان با سینه گبگ حوزده و اشهد
 ساعت پنج شوق شدند روز خوابید و بودم شب را بسیار در خرامم میرد شبها چند
 آب بخورم هر وقت برخاسته دیدم لذت باران بسیار صبح منور شد
 از خواب برخاسته متصل باران شد می باید هر آب را یک به یک بنمیدم
 روزگار چه خواهد شد حیران مانده ام تا سید حسن با حوال پرستی نوشته بودند مختصر خواب
 و شستم با حجاب نکلاد دادم سر بازی بشهر چهار ساعت نیم غروب مانده هزار آوردند
 چند لقمه نان با تاک حوزده نیم ساعتی خوابیدم برخاسته چاه حوزم قدری انا کفتم کردند
 حوزم تا سید ابو جعفر آمد دقیقه نشسته رفت حضرت مظفر الدوله نیم ساعتی آنجا بودند رفت
 بشهر و ما متصل باران می آمد نیم ساعت غروب مانده باز شد آفتاب و ما غروب را برید
 باز از نصف شب باران شروع نمود و بار بارید ساعت از شب رفت تمام آوردند چند
 لقمه حوزده ساعت بعد از شام هم نشسته بعد خوابیدم **صبح منور شد چهار**
 برخاسته تا خوانده چائی حوزم هوا باز ابر است و ما نیم نیمه زنگین است اسباب
 جمع می نمایند تا بعد از صبح محراب را هم علی اکبر اندر باریم دعا نمودند هر یک جدا گانه آمدند
 بشکایت ماه و ناله هیچ یک جواب نفعه لایه بکوت کده را نیده این چند روزه را بکوت
 بمنزل ران

بمنزل برب نیم بعد خوردند از هر جهت ریاضت یک ششم و خدمت این همه صبر و حوصله
 کمتر دیده بودم چه چاره وقت ظهرها را آوردند بخورند لقمه باید سوار بشوم یک لقمه نان خالی
 حوزده در ساعت سه نیم غروب باز سوار شدیم با مظفر الدوله از بیابان کنر شهر رقم
 ناچار باید قدری باید داخل شهر شدن از اتفاق از کن رسیده نور خانه بود شدم چه قدر
جمعیت بود از زن مرد و دود کرده کذارد بودند که نوبه با آنها رسید بود در حال عجله
 نیم رجم دار و غم رسید خدمت مظفر الدوله بودند تا بیرون شهر او بر گشت بار فتم
 غروب هوا قدری سرد شد خداوند تفضل نمود که باران نبود یک ساعت از شب بقیه دار
 شدم برای این بعضی رحمان میگفتند در جای بسیار بدی منزل کردم باره همه در پیرای
 ماند و ما چاه اول هستند و نفرز آنند تنور را آتش کردند و دود زیاد کرد تنور بنفست
 نیم ساعت دیگر آنها وارد شدند در جای دیگر منزل کردند آبداری در عقب بود باز آنها آمدند
 چائی درست کردند بر نهادیم چائی دادند اسب من زخم بود قدری جراحت اند پا چوب را بستند
 سراغوش کرده بود همه را نشسته تا خوانده یک فقره فقری بود جرجری ن نیم فقره
 صحبت بنمودیم حوز را شغل بنمودیم منزل بسیار بسیار است ناچار هر جهت از شب
 خوابم کده را بنید بچشم بود با واقعی دادم از منزل مظفر الدوله یک فقره لک ب یک ثقاب
 نیم رو آوردند چند لقمه حوزده با آن حوز فقر خوابیدم **صبح منور شد پنجشنبه**
 از خواب برخاسته اینم حاضر داشتم بخار را نیده چاه آوردند حوزم کفتم بار بار باران

خبر آوردند اسر ز را بخیروند بار باره سر نشسته گفتند پیغام دادم از برای مظفر الدوله باره ام
 در میان است اگر باران بیاید همه خراب و ضایع تمام میشود از خودمان بپایه جاد منزل ما
 بسیار است برویم منزل دیگر بایستیم قبول کردند هر شب باره را بار کردند الحمد لله
 اگر چه بسیار سرد بود در قیام پیش راه به مظفر الدوله صحبت می نمودم در تکلیف از نایب السلطنه اند
 بطالب پول دادند خواندم در پیشگاه دو قیانی کشیده آید از قبل منقل در راه که گفتم از برای
 زنها خودم با بکفر دار اندیم ساعت شش از دست رفت بود رسیدیم بکرم دره منزل که رفتم اطاف
 حای مایه بخوبی بخار برانوزانده مان پذیراست غم سرخ گرفته آوردند خوردم تا بار دیکجاوه
 آمدند و اطاف چند پنجه داشت لکن دادم با خیمه چسبیدند اطاف از خواب کرم کردم بخور
 بیشتر از کرمه با طاقی میگویم آوردند منقل بخاری که زرده روزانیدیم یک بخور بانه بود
 حاج محمد حسن شریک ملک کوذرق اند گفتم مال را جایا کردند چاقی درست کردند پیران
 مظفر الدوله آمدند چاقی خوردند عود بپختند بکران بره از اندرون داده بودند از برای
 کباب گفتم خوردند تا شب کباب نایم ده دانه امار آوردند قدری خورده و با بخاری
 خوب بسوزند اطاف مایه را بزرگ است و لا کرم است با حاج محمد حسن صحبت بنیامین
 قریب سه ساعت از شب گذشته در منزل مظفر الدوله شام آوردند و در پیشه یکدوری
 کباب و دایچیک مالک نیست مرغی در منزل باخته بود و قدری خورده کباب که تراجم
 نه بخت بود آوردند خوردم بخار بران که زبانی چیده در ساعت چهار خوابیدیم تا وقت صبح
 بگذری بود

بخاری بدوخت نصف شب حاج محمد حسن بخواست بنای نارنجی گذاشت دلی
 صبح زبانه مانده بود باران برف سم می اند صبح سه و چهار از خواب برخاست
 بخار بر آتش نمودم جای خوردم مشغول صحبت بودیم به بهانه آنکه باران در پیش آمده
 اسر ز را هم معلوم نیست حرکت نمایند خلاصه شش ساعت از دست گذشت منظر نهان بودیم
 هزار آوردند و چو یک سر غنی را هم در لب بخاری و دفا میگذارد بودند از کوب و تاشخ
 خوردم بعد بنم ساعتی خوابیدیم بچونستم بخار برانیز نموده آتش کردم خوراکم کرمه دار
 خربند آوردند چاقی خوردم هوا آفتاب شد خوب بلام شد عود بقدری امان خوردم اطاف
 خوب کرم بود بخاری بسیار بزرگ آتش زبانی داشت یک از شب رفته و بخت نده پیر
 زبانه با سراسر در بخاری تکاندیم مجددا بخار برانیز نموده خوب چیده آتش زدم دور تا
 خور زارشته منقل صحبت شدیم با حاجی سرعت از شب رفته بود شام آوردند خوردم بعد
 از غمی خوابیدیم صبح هفتاد و شش از خواب برخاسته بخار بر آتش کردم
 چاقی خوردم خبر کردند ما را که نماند بروند رفتند بعد مغش را فرستادم مالها را درست
 نمودند حاضر بود منظر بودیم حشرات موارند پنج از دست گذشته گفتند بخورند بخورند
 موارند و طبیعت من بسیار خفته آید او قبل منقل سه نفر سار گذاشتیم با حاجی
 حسن یک نفر سوار آمدیم هوا بد بودیم ظهر بود و در باده می شدیم که متعلق با این خدمت
 در خانه حاجی بسیار شدیم مان پذیر عمل نمود آوردند خوردم یک به اعلای خود آوردند

خزیده گشتن کشت در احوال نموده از خانه حاجی سواد آورند چای درست نمودند و سر
 حسن نام نایب این محل آمدند و بان سعولیت ساعتی نشستند رفتن در انباری
 لقمه دیک در غن و له آورند کوشش را سرخ نموده لپه بچم آب یک غروب شد گفتند
 حضرات اشبختند آمدند نه قیانی داریم نه اسبانی خلاصه باین تفصیل از آن انکوشت بره بان
 خورد نموده با است خوردیم زیاده لذت داد با وضع بی سامانی بسیار خوش گذشت خوابید
 ولی در نصف شب بسیار از دست نمودند در را میزدند معلوم شد طایع مظفر الدوله است محمد
 ساربان آمد در زدن نگذاشتند استراحت بخوابم صبح موفقی کشتند
 برخواستند بخاری را آتش نمودند تا در تابه کرده چای درست کردم بخواستم بروم گفتند
 مظفر الدوله خواه آمد یا چارمانیم نظر شدیم تا چه شود مکاری که اگر سعادتی است فرستادیم
 از ششهر می آمدیم این جائز که است حالا چهارچوب شبست هر فرسخ و فرسخ
 اندیم مع هزار شب یک کردم چه بگویم الحی حق یا یقاریت غیاث کشیدم چاره ندیدم
 قدری ریش خند نموده جواب داد که منی که دارم تو ضرر میری آوده بشید اورفت من
 منتظر حضراتم تا که بایندش است از دست گذشت حضرات وارد شدند نصف بره را
 فرستادیم بان بیزمات انوار آورده قدری کشت بره بود یک ب کردند بخوریم بها
 آوردند بدو چلو و لیسینه بودیم هر لقمه چلو خورده برداشتند نایب این جا که بیزرا حسن بنیاد
 و قدری تعارف فرستاد بود بعد چند نفر از رعیت با حاجی بن درضا صاحب روضه سندی رضا

انتهای

رعیت های خوبی پیشه زما این حاجی شهاب الملک در کرتین بودند آمدند نشستند صحبت
 بنمودیم چای آوردند خوردیم غرضش بیزرا حسن آمدند تا یک از شب و صبحت نمودیم او
 رفت فرمودند در ششم چند دانگ یک ب سر برد و خورده خوابیدیم خلاصت نکند شستن
 بخوابیم تا نیمه شب بیدار بودم صبح هر دو در وقت صبح سه برخواستند چای
 خوردیم و از شدیم اندیم بکند رقی لقمه نان مات خوردیم با حاجی اخگر کو سفند دادیم غرضش
 صوب مظفر الدوله در صوب کجا که سفند را گشتند من حمام را خبر کردم گرم کردند ما رنیم حمام صابونی
 زده غسل نموده بر آمدیم سوار شده رفتیم بکینیم مانده دار در قیدار پیغمبر شدیم خانه حاج شمس
 منزلی مرده است پس از آن شمس در است اطاعتی فرستاده چای آوردند که در آنجا بیدار
 رعیت از آنش که عرض کرد که رعیت گرفتار بابت را بماند چند نفر دیگر آمد که رعیت های که در آنجا
 ما اگر گفته اند خلاصه مرغ برنج روغن دادیم خانه شمس در است و در راهم کلام داشتیم اطاعتی بود در آنجا
 انجا را فرست کردند بخار را آتش کردند رفیق آنها شام آوردند و بدین صبح نموده خوردیم در است
 چهار ما در رفت ما خوابیدیم صبح موفقی کشتند شمس حلالی الدوله از حور
 برخواستند شمس محله بخار را آتش نمودند برخواستند غار خوانده چای خوردیم کاغذی از برای آقا
 میراجادان در فخره رعیت دیشتم دور نامه خوردیم سمنو شستم آمد کاغذ فرمود اجوادان را دادیم
 رعیت را از کشتی برداشتند از مرز اجوادان آمد احوال پرستی و شکایت از رعیت از آنش
 و بعد گرفته بود در عای می و او خوشی می آمدند چهار رعیت با آنها بیوال جواب بدیم اخگر روضه حلا

از این سرداری قید را کفتم شدق رزند خلاف کرده بودند فرستادم رفتند کوندق آنجا ماندند
فرستادم از قزوین ده بار سیرم آوردند از برای مظهر الدوله فرستادم آنجا که هر نفر غریبه آمدند رفتند
مغتنه ای جان بود شکایتان یا و کفتم سار بیاورند کباب خورید با آن کبکشت خوردم وقت
عصر ملاولی ملائی نزدش حاج ملا علی اکبر مدقیدار آمدند پسرش هم بود تا آنجا بعد از غروب بوند
آنها رفتند آخوند قدوسی ملا علی اکبر بود با تاشیخ محمد صاحب خانه شام را در پیرون تهیه دیدند
عده سید بود با طاس کباب آوردند من زباله خوردم روغنی ام قدری فندک با چیده خوردم نصف
پیرون رفتم صبح هفتصد و هشتاد و شصت با زرفه حات خروشی ما ششم رفتم باز دید ملا
ساعتی آنجا نشسته رفتم باز دید که کجاست پسر مظهر الدوله جمعی از صاحب منصبان بودند و در آنجا
بکفجهان جانی خوردم کاغذی مظهر الدوله و ششم بر حاشیه آمدن منزل دیدم چهار نیم بگردان
سوار خورده یک عدد از غریبه اند آوردند خوردم خناب ملاولی آینه با پیرش اسم از آنکس علی الحبل
واسم پیر که چکش عبدالرحمن آمدند بودند جانی خوردم خطاب خوردم اظهار مینمود از بابت ظلمی که حق
سرتیپ نموده و از محل که قزوین است پیرون نموده خلاصه چند نفر از زن مرد آمدند بمراصفه
جواب زیاده ناله بعد از غروب بودند بعد همه متفرق شدند نماز خوانده روز چهارم خورده کفتم شام
آوردند آنکس که بود کباب خوردم تنها بودم خورام نبرد و سعتی نشسته خوابیده صبح هفتصد و شصت
از خوابید بر حاشیه تاشیخ محمد آخوند قدوسی آمدند بخار را آتش کردند جانی خوردم کبابی و نفر از شام
قیدار علی السلام آمدند جانی خوردم رفتند اسرار کردیم چهار بار با دقت آوردند کباب
ادامه

خوبی بود خوردم بعد از سعتی تنها بودم خوابیدم سعتی از خواب برخاسته حاج ملا حسن
از مظهر الدوله کاغذی رسید از سردار کاغذی رسید خوانده جانی خوردم پیر ملاولی آمد آخوند قدوسی
نشره در دادم رفت کاغذی از سردار آمد شکایت از مظهر الدوله بعد از غروب جانی خورده
در این مدت نمیدانستم تاشیخ محمد صوفی دارد و اداری نموده قدری خوانده بنویسند آخوند قدوسی
هم خواند سعتی شد شام آوردند و فوجان مرغ بود خوردم خوابیدم صبح هفتصد و شصت
از خواب برخاسته بخار را آتش کردند جانی خوردم خناب ملاولی آمدند کوندق و دیار فانی کجاست
دارم کباب و نان خوردم پیران رسیدیم رفتم کوندق آنجا رسیدیم جانی درست کردند خوردم
با چند پیر رفتم ببردق آنجا که در رعیت قرار کردند طفره رزند چند نفر که آورده شدند
زیلای رزده بعد آمدند که از آنجا بر روند در عمارت رعیت و دیگر ریخته با خور کباب خوردم
خورب پیران رزده نیم سعتی از شب رفته وارد شدیم بعد از بخار را آتش کردند در سعت
شام خوردم رشته پلو بود آب کبکشت خوابیدم صبح هفتصد و شصت برخاسته بخار
آتش کردند جانی خوردم کفتم مالها را درست نمایند بودیم کوندق کار را را بکده دیده نتوانیم
برویم حمام تا چند وقت آنجا چند نفر سارهای حسیقلی سرتیپ هم بودند و در کوندق تیم
مان پیران سعتی مرغ خورده رفتم پیران را در روز چهارم میباشه خوراک کردم همه حاجی
ملا حسیقلی را بر آورد در آنجا دیگر ریخته در آنجا مهر کوفیم کل زدیم من رفتم حمام جانی خورده در حمام
را رانده که بعد با سرتیپانی و حاجی داده نماز خوانده پیران رسیدیم در این میان چند نفر از سرتیپان

نقل بودند که جهان جان صاحب الامر رفت بخوان بوسف خان سر قیاس مرزا کریم خان
فرزینی فرانش بشتی رئیس طایفه افشار شد و اختیار جمع دعات جهان جان باور داده شد
می آید حساب که میرزا جواد خان را بکشد خلاصه پالک شده رفتم زیارت حضرت قیصر مغیر
مراحتی کرده رفتم منزل شکران خان یاور نماز را خوانده انا را آوردند خوردیم و بزم
بهر ملاول بود آخوند ملا علی اکر قورقوشی ما شیخ هر بودند شام آوردند عورتش به بودیم خوردیم
فردی یک باب نان حورده خوابیدم صبح هوشی شنبه از خواب برخاسته ملا
بایع اکر رزیدیم داد فریاد نکاه در آن باین ملک ای کاعنی نوشته بود ملکوف حضرت ملا
سرور را و تنگ بود شرمی در جواب این نوشته کاعنی ام بجهت حضرت ملا سرور نوشته بود
جا بار بفرستند کاعنی ام بجهت مظهر الدوله نوشته که فاصد گرفته بشهر نفرستید او را فرستادم
کاعنی شرح مضمون بجهت میرزا جواد خان نوشته سر باز بر خوانسته فرستاد مجبور با رفت خواب و لاله
نشریف آوردند بچهار دنا ترا عاده داشته کوفتی خبر این ما بزمین خیال آمده است بدین
رعیت های قزاقش آمدند که خدا با آخوند حاجی بابان و قدری کره تعارف آوردند رعیت های کره
آمدند حاضرند ملا حسن کاعنی نوشته سواری فرستادم که گندم او را اکر مال آوردند بزمین بفرستادم
مشغل بجز بودم بسیار خسته شده روز نامه حوز او ششم باز دیک عروب بود بر خوانسته نماز خواند
آخوند رفت کاعنی مضمون باحوال پرسی حقیقتان نوشته دادم بجهت ابن سواری بفرستادم
مضمون مظهر الدوله در حق ملا در نوشته حضرت خودشان فرستادم به نه بزمین حوزت و نیم از رفیق
شام آوردند باز عورتش به بزمین خوردیم کباب نان خوردیم نیم دهم بود با بکشت خوردیم چهار
البرافه

از تن رفتم خوابیدم صبح هوشی شنبه از خواب برخاسته بسیار سرد بود بخواب
اکتس کردند و صو گرفته نماز خوانده بهر ملاول با آخوند قزاقوشی آمدند چائی خوردند قنده
من تنها بودم شیخ محرف مدت مظهر الدوله عارض بود بیک چاری واداشت شرف
کاعنی از برای ناب الهاء و غیر ساعت شش از رسته رفته بهار آوردند اک کشت
بیم بود کباب بخوردم بود در خانه ما شیخ هر رفته بود بجهت کاعنی ما شیخ کوزده دندیده بودم
رفته بدون برنج بپختند و بپخته بودند و با بقیه من فرما با آجل داشته شد بشیر
خوردن بدلیل آنکه طعمی نداشت و نداشت طخش خوب بود رسته با دانه دانه جدا و من ریخت
بود و غش ام کم بود برادرش بود و قدری حورده او کوذرق کرده آورده بجهت بخاریرا نش کوفه
خود را مشغول بخورم خواب کاعنی سر را جواد خان رسید نوشته اند فردی ام صرمت از آنجا بروم
بشهر کار خود را بطرف نام از این قرار معلوم می شود این اجازات مرزا کریم خان رئیس قشار
و دعات جهان جان در دست اوست و صاحب میرزا جواد خان را بکشد بوسف خان نیز
همه راست باشد اما ان ارحام مغرور و در باست بهر نقی دارد بعضی از رفیق
مرزا جواد خان شخصی نقل نمود ابن السط ملکوف نموده میرزا جواد خان که فدای سحر کرد
بطهران مجد الدوله هم ملکوف نموده بکده ای سجاس رعیت هر که اندکجا بزنید اگر جدا ام
این السط باشد من خوانسم از برای میرزا جواد خان بزرسم که سال احواف بزنید بدو خواهند
استخاره نمودم حوب بنامه خواهد رسید چه چند وجه کردند و غر بود فرشتهای قزاقی

آمدند رعیت حریفه نوشته بودند اگر شما بخوابید ملاول را بیاورید و فراتر از دست شما می
 می نوبم چنین چنان میکنم کاغذ را انداختم بتوی بخاری سوخت خالی فراز را گفتم انداختند و
 و پناه رفت عدد و چوب بگفتن در چوب نمود رعیت آنچه گاه بخت آورده بودند که سقراط را در آن
 بردند رعیت تا شب ماندند تا شیخ محمد را شمع برکت مظهر الدوله را ندیده بود چو کاغذ
 و ملا آورده و ملا محل جواب نوشته اند مقصود حاصل شده تا شیخ بود اخوند قراقرش را که
 بود قیفاق مات برین بداشتم چند لغه از کتاب حوزده بعد از عتی خوابیدم صبح روز پنجم
 از خواب بیدار شدم بخاری را آتش نمودند که بود فرستادم بخند چای خوردیم شفا آورد و در
 گذارده از آتش که بر ریختم خالی را بر حوض نموده رفتند بده تا در حرکت بیایند بریم
 برود و در من تنها مانده قدری سیاه و روزنامه در ششم بلام ابر بود و شب راه می
 برف آمده است زمین را سفید نموده بخیر که کار ما چه خواهد شد همه را سرگردان دارند و ما چه
 هیچ آثار و علامت زلفت نیست گویند اسرو را سرور میرزا و ما با شکر و نس می آیند این
 سر باز را مود حسب میهند اگر بایند بعضی اخبار است هم در طهران نقل می نمایند ملا الدوله
 چه شد فلان فلان چه و بعد از سطره حاکم قزوین شد و در دشت است دیدن از مردم
 می نوزد میگویند سخنی است میگویند بلکه در دشت ده فرسخ از شهر و ستره از خانه
 خبری نداریم از آنجمله میگویند رضا قلیان برادر مظهر الدوله حاج میرزا شیخ الاسلام را که
 بر سر راه دواز

عتی
 از خواب بیدار شدم
 بخاری را آتش نمودند
 که بود فرستادم
 بخند چای خوردیم
 شفا آورد و در
 گذارده از آتش
 که بر ریختم
 خالی را بر حوض
 نموده رفتند
 بده تا در حرکت
 بیایند بریم

بر صبح و زیر خشم سر حرم شدند آنکه همه دروغ است خبری از رسیدن حبیبان بر
 از نه بهر است میگویند حبیبی ناخوش است سر سام نموده جداوند بخت غنه انجا شفا بهر بسیار
 بسیار آدم خوش بخت است مشغول بخر بودم نعمت آنکه در در دشت افتاد بروی بای من بر
 زکی ابوبای آقا خانه ما خراب شد سر تپ به حرم شده است با اقرار کردم قلیا کشید
 نعمت اید خان با برادره سر حوض کرده بودند مدتها افسرده نشسته لغه ناله آورده حوزم بعد از
 س عتی ملا دوله و پسرانش با جمعی آمدند مشغول صحبت شدم بر سر استرسی آمد قلیا کشید
 رفت برود بشهر از آنجا بطهران چائی آورده حوزم حضرات رفتند من بر خواسته و وضو
 بکمان خوانده بهر مظهر الدوله آمد نیم عتی نشست رفت مرا بکمی کیسه نان با خبثه
 سرخ مغارف فرستاد بود کاغذی نوشته بود جواب نوشته شب معجم است خواستم بروم زیارت
 حضرت قیدار بنی علیه السلام حالت بهم نکرده رفتم بخاری را آتش نموده ده شای که حوزم
 دود زیاری کردم من بهر را در خیال بودم بعد از مغرب نماز خوانده بهر پاره بود عتی فی ظی
 نمودم شیخ محمد قدری خواند شام خوانسته غذای مدی بود می تهیه دیده بودند و ما بسیار
 کبابی بود حوزم قدری هم نان مات هوا بسیار سرد بود و در خوابیده صبح روز جمعه باز آم
 از خواب برخاسته شیخ محمد را خواستم آمد بخاری را آتش نموده شای دادم بر دگر که خریدند
 مدتها نشسته ذکام کرده ام که فدای فراتر شایم آمدند نان خواستم چند لغه با کوشش
 حوزده تنها نشسته بودم حاجی علی حنفی آمد رعیت ملا آمد با خانه آورد و جوگاه نان جو به

بکعبه دهند و آنه بود خواستم آوردند حدی غوره جانی خوردیم بغیر نه و آنرا محراب ابراهیم خوانیم تا
 خوردند و نوبه کردند و بگردن افتادند و غریب کعبه رسید از فرج الله خان از کوندرق عطا خطاب
 در اینک در بنابر و ما باز کرده اند من و دیگر خواهام مانند میروم شری در جواب رشته
 بودند برف زبالا آمد است پادشاه کردند شب را مسامی سرخ با ناز و ششم خوردیم
 هوا سرد بود و منم دهم بودم خوابیدیم و با ناز و ششم خوردیم و حاتم ششمی
 ملازم گفتیم آتش این تبه به بند فرج الله خان سر قیپ در دندند و کله کداری نمود
 بنهار آوردند و خوردیم و از ریش از برای مظهر الدوله قسند قاف بهر شند در آن
 بکفر از غله ها هزار کرده بود میتوانست بکیر و خبر آوردند و قدیر است فرستادیم رفتند
 آوردند با لها اینرا بستند و قنصر جانی خوردند فرج الله خان با لاریش رفتند و بزرگ
 ان علامه ام بودند در آن باین میرزا محمد جان دارد و کدانی در حضرت و ملا اینها
 سر در آورد و خطاب باین باین مکررا فریج الله خان بدید کندم میرزا محمد خان به
 میرزا زین العابدین خان پیر میرزا قنغان دارد شد بعد از قریه کوئین گاه جلا کردند
 وقت مغرب بود کاعذی فرج الله خان نوشتم اگر توانی بیاد افرو صبح با حوت است
 از شب فته بود فرج الله خان دارد شده بودند مشغول صحبت بودیم تا آمد آوردند و فسخان
 سرخ نمرد بود خوردند و خوابیدیم **صبح** و در آن شب سیزدهم در خواب
 کردیم و آن

که سسی گذرستم جانی خوردیم شترهای زین العابدین خان را خرید و از برای سردار کله کدانی
 نوشته دادم فرستاد رفت از شتر شتر را با آورد گفتند سردار سر بر میرود و شترها
 بکیر و ان الله کلام صورت گرفته بودی و حاتم و افغان میرزا محمد خان حاضرند ازین
 رشته بخوابد از برای رعیت نجاس بکیر و نوشتم دادم رفت هزار آوردند و کباب
 آب گوشت است تخم سرخ بود خوردیم بعد از شامی را در کار رسول آمد که سفند فویه
 معارف بعضی نوشته جاست بود آورد قبض رسید گرفت رفت حاجی ملا حسنا
 نوشته ازین خواست نوشته مهر کردم دادم حذا فاضلی نمود رفت بمبیت شهر فویه
 گرفته عذری خوانده که رسید آتش ریخته جانی آوردند خوردیم میرزا زین العابدین
 و فرج الله خان رفیق بر باریت حضرت کردند تا آمدیم فرج الله خان کله کدانی بود و آنه جانی
 معارف فرستاد بود از برای مظهر الدوله کله قسند سرخ کله کدانی سفند چاره ما بهر
 هیچ کرد آنه جانی تبه دیده و دافعه بستند هوا بسیار سرد بود آمدیم منزل شغاف میرزا
 خان فرستادیم اند فرج الله خان میرزا زین العابدین خان بودند مشغول شدم تا م قیبه دادم
 حاتم نگه کرده بودند کباب سرخ هم بود خوردیم س عتی بیدار بودیم ساعت پنج از شب
 خوابیدیم صبح و شنبه چهاردهم از خواب برخاسته فرج الله خان میرزا زین العابدین خان
 رفتند کوندرق جانب خواب بودند و ملا میرزا محمد خان آمدند و حاتم کرد و ملا فسخان

بالله شأن رفتند بعد که یک باغ ازاده آمدند چاه خوردن تا مغرب بودند بعد رفتند
بند جانین العجبین خان و ذبح الله جان رفتم زیارت حضرت قیصر رحمت از ای از زن
و مرد زیارت نموده نماز خواندم بر اندیم بکرده و داخل کردند گفتند ^{نیت است} حره است و آن
بود ما خوش بوده است قانع خوانده رد شدیم بخوابش رفتن تا بعد در صحن قبری گذر
بودند ما اندیم بخانه شتر را آوردیم مظهر الله و قول کردند گفتند خوب است چار شتر را
پس دادیم و با بر لپته مانده است رغبین با از برای مظهر الله و در ششم شتری به بند
مجلس خلاصه شب بخوابش صحبت شدم سام آوردند قیصر بود بسیار بد نوازتم خوردن قدر
کباب نان حره بعد از استغنی خوابید صبح ^{مردن} و در خواب فرستاده عذراف
از حاجی متوجه شد که حضرت از طهران آمده اند همه سددت بسته بسیار خوشحال
شدند کافدی بمظهر الله و در ششم خواب کاغذ ازاده رئیس از شته هزار خاتم خانه
تاسیخ گوشت داده بودیم نهید دیده بودند عظیم آوردند با قدر دانی خوردیم خوب چیز در حرات
رفتند بدون من بغیر یک است خوابیدم از خواب برخاسته چاه خوردیم و در کوفه نمان
حضرات رفتم خانه پسر مظهر الله و جمع بودند چاه آوردند و حبه شیرینی آوردند و نیز با چاه
روند معزیت باور اندیش با انفا داشتند به جلو کباب هم چیز نهید دیده بودند من
بلاطه خوردن عظیم سینه داشتیم هندی کباب بخورده است پنج بر جانسته اندیم منزل
صبح ^{نیت است} بر خاسته چاه خوردیم و ذبح الله خان میرزا رفیع الدین خان
نیت نماند

نیت نماند

نیت رفتن دیدند بر فند به است خوردن حضرت رفتند بنده نهاده نهاده کباب بود و در ششم
بره ملک خجسته که خدای معز و شرف آورده بود گشتند در صدر من کباب آوردند و در ششم
هم دادیم انکشت بگذارند از برای و زانها و در ششم هم از برای شب و یک چیزش تاسیه
مانند یک کاسه به خورد حوره پیدا کردند خریدند معبای سرزادی با پسرانش آمدند چاه
خوردند بودند شبراهم نگاه داشتند قیصر بود مسئله پسر سیدم صحبت میفرمودند
بعد از صرف شام رفتند من تنها خوابیدم صبح ^{مردن} و در ششم
از خواب برخاسته نماز خوانده چاه خوردند و شکرانه جان باور با برادرش سلطان
چاه خوردند صحبت می نمودیم کاغذ بفرج الله جان نوشته با نان اندر خسی گرفتند
ابگوشت گوشت بره خوب نهید دیده بودند آوردند خوردیم بعد از استغنی باور رفتند و در ششم
خواستند آمد سرور را سیده بعد با اتفاق تاسیخ محو رفتم صحرا نزدیک کباب کباب
نمزد و در کوفه دستمال شسته اندیم حاجی عذراف اگر آمد چاه خوردند و در ششم جوان
اند ترک بزی که از زاده میرزا مهدی جان شفا فی کبی دوس که از قزوین عذراف به هم
مانده است به شتر میگردید شبراهم نگاه داشتند قدر می بگویند از برای اهل قیصر قیصر
نزد و دمازی خواند من در ششم در استسای بره خورد داشتیم خوردیم و در ششم کلان
با بر نموده رفت بعد از استغنی من خوابیده گوشت کبابی اطاف باور رفتند که بر را

اگر از داد و دو مرتبه از خواب جهنم که بر از دم ناچار که شتر آوردیم نزدیک رفیقان خود گذارده
صبح هر وقت دو شبانه از خواب برخاسته تنها دیگر بودم خود مرا شنیدم بوز
 بیکر نویسی از چند جا که گذر رسید جوابی نشنیدم نه را که درند حالت خوشی نداشته بود
 لغه مان پنهان و خورده کاغذات طهران و دزدین و بعضی رقععات جمع شده بود
 زبانی بناییده در این موزه آدم میرزا محمد خان دولت و شیرازی و کاشانی و نیریزی
برنج داده بود جواب نوشته هر اردیبهشت دادم رفت یعنی آنکه سه دانه ماهی تعارف
 دو هزار هم ما و دادم رفت و منکر گرفته نماز خوانده تنها بودم بسیار دلم خفه و تنگ شده بود
 تاشیخ محمد مدتی که خورنده دادم بشوید و نجیب شد از برای جمع غلبه میکرد این مدت
 همه را که می روغن کرده خورده هیچ روشنی نخریده ام تاشیخ محمد مدتی خوانده منم در زیر
 اگر کسی نشسته خال می نمودم تمام آورده در سرخ بود ماهی با کباب بره کباب های خورده
 خوانیدم صبح هر وقت دو شبانه از خواب برخاسته نماز خوانده بعد از آنکه الوی خیسید
 آوردند چند دانه خورده درست خیس خورده بود که رسول کاغذ نوشته جواب آوردن نشسته
 بودم کت بنگام میکردم نه را کباب بره ماهی داشتم آوردند خورده خوابم گرفت و فقی خواب
 برخاسته چائی آوردند خوردند و من و خوانده ^{کریمه خان} فوج اندام کاغذ نوشته بود بر راجی هم نشسته
 نوشته بود جواب میرزا جی را نوشته دادم بردند رعیت را کفتم شیدا اما جواب مفصلا
 اینم

زبسم شب سند جوابی نشنیدم شخصی آمد گفت شما مکر نشسته اید مظهر الدوله چیزی بهم گفت
 ملی گفت مکر مظهر الدوله آمده است ده ثان فقره یکیش را یک کرده است از برای ش
 و نسلاک متعاقب شما پیدایش کفتم به بر خانه که یک به شما میبرد و میگردد رفت شب را
 تاشیخ محمد صحبت کردم مدتی خوانده و کام کرده بود نتوانست بخواند تمام خواندم آوردند
 جو خورس سرخ اگر بخت بودند ای سرخ کرده ام بود خوردم بعد از آنکه خوابیده صبح مدتی
 چهار شبانه از خواب برخاسته بعد از نماز دعا جانم و مدتی یک خورده خود را منزل
 خودم بخیر گرفت بره بود کفتم که یک دندار در دند خوردم ما به منزل بخیر شده شد از آن
 ما و آمد نماز آوردند کاغذ داد و خان آنکه حکامی است که را برده بودند مرا جفت کرده و
 احوال پرسی نوشته بول میگرداد آدم بهر مظهر الدوله میر جانی خان آنکه جانم آوردند خوریم
 کفتمند ملبوس سر باز را آورده اند تقسیم می نمایند معطلی از برای گفتند داشتند دارند آنها
 برسد سه روز دیگر حرکت خواهند نمود تا چه نود هرات رفتند من با تاشیخ محمد
 رفتم سر آسیاها و منکر رفتم نماز خوانده میان آنکه رفتم دست پایدار نشسته رفتم
 کوه زباله خسته شدیم جمیع دست نمایان بود ربع ساعتی آنجا نشسته داشتند دیگر آنکه نمایان
 بیان سخن حضرت قیدار علیه السلام رفته از راه رنارت خوانده سوختیم منزل نماز

نماز خوانده کاغذی از برای این در بار و کای نوشته که اگر همدان سلاست رسیدم
 بدم بهرند مکاری یکفست همدان و کمان و باز را لبه بودند بنواستند حاکم امیران
 شهر خج مشغول بود ملکر امیرانست بمردن نماید از شهر مردم توشن کردند درست
 اطلاع فرانت نصیب چه بوده معلوم خواهم شد شام آوردند فغان و سرخ بود اکش ایک
 آب عوزه جوجه انداخته اند بسیار خراب بود اکش خورده بعد از استعی خوابیدم و خوش
 بر تنم بمردن سرمه بر خوردم بخی دانت پیشانی مرا شکست خون جاری شد شد
 با کاغذ کهنه خون را پاک نمودم باز میاید بجمع سعی گرفتار اینکار بودم خون بند
 خوابیدم صبح مو من بچشمند ۳ از خواب برخاسته در عارت افزودم شیخ
 ایک ماری بود شیخ را خبر کردند که نماند اندرون رفته نظیره نامی شست نمودم
 از دماغم خون آمد ایک هم سرد بود ناکه پاک شده وضو کردم بعد از نماز اکش آوردند
 در کرسی رنجسته جا آوردند عند لب عراکند ما را استغول نمود قدری مدح و قدری
 همچو خوانند همارا آوردند کباب بهای اکش انگشت بود خوردم عند لب رفتن
 شیخ رفت من تنها ماندم اینک روز نامه خوردم غریبیم چند نفر چه دارند
 هر بعل نوشته اند که ما را مرض خاصه نه روز در بیمار دادم گفتم بریدید بگوئید یا خورند

لایزاله

نماز سرخص نماید آنها هم رفتند زیر کرسی تنها ماندم سر کرسی گذارتم قدری خوابیده برون
 رفتم وضو خفته نماز بخواندم حاجی مدعی اکبر باقی شیخ محاکمند چای خورند رفتند
 زین العابدین خان کاغذی نوشته قدری نان سرخ دره معارف فرستاد بود
 رعیتی آمد ماهی آورده شای داده و همراه کردم وکیل باشی آمد که کوکب سفره
 فردا کوکب بنعاقب و در فرستادم آمد گفت بلی مظهر الدوله پیغام دادند سر بار
 خوردم هم از این حرکت بنیام فرج طاهر نیست و در آنکه بنشیند اگر بودند لابد بانه من
 بنیام بنعاقب فرج آمد کمان و سوار تا چه بود شبر کاغذ سر شک جواب بنوشته
 هم بفرج آمد کمان نوشتم که سوار را روز بر داشته باید شام آوردند قمریه کاهی کباب
 خوردم خوابیدم صبح مسافر جمع ۲ بسیار روز در خواب برخاسته نماز خواندند
 شاربان آمد بانه سوزن زدایم بودند سر بار حضرات مهم رفتند ما نیز تمنا نمود
 برخاستیم رفتیم گردش در بغیبه فاخته خوانده چای شمع خریدیم اندم مترل همارا آوردند
 بنم رو بود اشکنه باز نشی خورده سعی تکرر کسی گذارده خوابیدیم فرج آمد اکش
 آوردند چای خورند رفت کوندرق روغن را عمل طهران نمایند وضو گرفته نماز خوانده
 عروب بودی دل اند فرج الله کمان کاغذی در کمال عذر جوابی نوشته بود رسیدم

لایزاله

فقد با بقعه طایفه از برای بنده تبارک بود و چون باز یافتی بود و جواب کاغذ را
درشته برار آنکه ندکه ما خرمی نداریم بختان فرض دادم با آنها سزگرم که در وجود
بمن رود تا تید بچ لاف اسم از برای اضرابات بوسه راه دادم مغرب شد غار خوان
رساله آخوند ممد قربانغ سله ام محمد زنجانی را سله ام میبوم در ساعت پنج خوابیده و
سحریدار شده چراغ روشن نموده دیدم بصبح زیاده مانده است و سرتیه خوابیدم بوقت
دیدم صدای پا آمد فرج الله خان وارد شدند صبح و من شنیدم بر سر آینه باز
خوانده سعاد آورند چای خوردیم طاقه سال را آورده اند اخشنده کردنش و من را
خودم بوده کان داد بجز ابراهیم نوکر ما هم من تقسیم کردم نقره می بجهل دادم با قاشق
حرام از خودم و کان فرج الله خان بکوند رقص می بار بار رفتیم تکیه فوجی و بار بار
و نیز از تکیه و از آری نمودن مانده نه آینه نه قبلی نه هیچ کشیده رسم همین است
وینم بغروب مانده و در پیر مردمان و بکده و ده بیست خانوار داشت در خانه آخوندی
پایه شده ملک شکرانه میرزای ابراهیم است همه چیز بود که تقسیم بدهند بزرگ و دودار را
سسه لا بود و خودم و لغه خان و سینه سرخ خودم دودار شدم دارد فوجی شده و به جای نزل
همه چیز فرستادند و در آنکه بیا شد منزل کوچک پایله نویر شده و رفتم براقه محمد آینه شکرانه

بلکه روز

بکست بغروب مانده و در دنده در ایپام سر باز و جمعیت است و استرل نیست مغرب
همه از رسم که صدای را قهر که گیر آورده عباسی نام او را بر در خانه خودش چند
سرباز بود آنها را در حاجی دیگر منزل داد یک لحظه و غنیمت بکرم پیافد و در رسیدن
راه نیدادند بعد دیدند عاصه در سر دارم پیر میانه نمودند قربان صدقه تبارک کسی
بود اگر چه حال بر کسی انداخته بودند بر رفت زیاده مانده بهم بسته او کو و از زشتی
لیف بود هر چه بود رفتم زبر کس و من گرفته مانده خوانده سعاد آورند چای خوردیم
نقش همه آنها چای دادند مغرب که صدانشست نقره می نمود از نظم علی و علی
فرج الله خان می کشند عجب در آن است و آن حضرات در طهران در کینه
مع دنا اند که چهار صد کان از اینده گرفته رفته اند و ضمه دیگر آمده اند از بیابان
هر دفعه پیش بخیار کندی با شکر آورده اند با قریب صد کوسه در این دفعه چهارم
چهار نفر آمدند از آدمهای حسن خان بفرس چوب سی کان گرفتند و ضمه دیگر
که به خرمی از برای محمد حسین خان به هم میرند طهران و هم چای از فوجی گرفته اند
عجب از این دارم در الفتح خان و در سه چهار روز قبل آینه بوده آدمهای آنها آمده

بدل میکردند از رعیت بفریب این بدبخت از ترس نفستش زنی آنکه عیبت
 گفته است بمردم طهران حکم و مامور میآوردم رفرا اند چنین ملک چه فایده دارد و بفرستید
 اینکه مالک و حاجش نیست که خدا را دیدم نمیتوانست راه برود قسم بخورد از اینکه
 مرا با جواب بپرسد زده اند که دستم حسی که ده آید ملا در خانه امپون کردند و تن
 بچه امر گرفت رفتم آنها آمدند در سایه دربان خانه نشیند حلقه خانه از بیل داشتند
 بعد آنکه در خانه داشت منی جابوب همه را بردن آن بود ابو الفتح خان رفت طهران حکم
 آورد از برای جهات خان بکر و فقره احتشام الدوله اتفاق افکار سکویه فریب
 خود را غله خود ابو الفتح خان در روز روشن مال آورد و بردن همانست که زنده است
 صورت است آنکه است آنکه غله داشت بهم بجهت آنکه فرزندش هم رفعت است که خدا
 شنبی بازده نفر بجهت فکر که در میان ده دارم هر شب میآید میرزا خانها
 اسبابی بسندی برند عجب وضعی و دود بیتی است اگر نخواهم این تفصیله که که خدا
 نقل میکند بزرگم یک کتابیات خواهد شد اینها به تا وقت دیگر از زاری
 زاری خسته شده ام با تمام مردم ما لایم همه در میکنند هیچ حال ندارم باکم ما خوشی
 ما صحرانگار

و ملا که دارد کرسی از بار کرسیست و بلانم ندارم اگر چه چیزی هم ندارم مگر سرخ کت خاتم
 امنیت بخاتم و ملا در شدت خستیا حوام نمیرد و شب استن است چه از یک کاغذ ناله
 سر با زنی آورد نوشته اند و فریاد بسیار اطاعت نما را به بینم کاغذی هم از سرش آرد
 ریشین ملا فخانه نوشته اند محرمه که حسب الامر باید در بین راه معطل شوید در دم ماه
 نوبت شهر مدان وارد بشوید خداوند خیر **بجای** است از برای قضیه معسومی
 جواب کاغذ هر چه را نوشته دادم براند یک کاغذ لقمه نان کباب سرخ حورده ما ستم بود و رفت
 نکردم جز هم جام خوابی کم بود خوابیدم و ملا صاحب خانه که خدا جیش ما خواهد بود از
 آه ناله کرد بر حوت پسر شرابیدار کرد خوابید مرا بسیار داشت و با جواب کربج
 ما و من یکشنبه از خواب برخاسته جان خودم ما لایم را درست کردند برویم قجور
 سطر الدوله ما چه نژد بایم در آنجا و با برویم دارد قجور شده رفتم منزل کوچک فلیا کند
 احضار با زهره نده رفتم خدمت ایشان و فلیا کشیده نشنست ملا فامیر بکیر سخا
 رسیده بود خوانده در دست خود این بود باید بمانی بروی دم ماه نو دارم مدانی بوی
 تا این نظام برسد بده با صبر در محضی گرفته اندم بنزد از قجور تا نزد فرست است در دم
 راه ده بود در کربین مال عمید ملک است در میان با غما اندیم بجای عت بغرب نده و
 ندر

سطرالدوله نام آورند خردنان ام اگر شت لایتم و ما من میندیشتم هیچ نوز نام
 چهار شتغل بخیر زنده در پنج خوابیدم صبح روز سه شنبه تین از خواب خواب
 ایو بسیار سرد بود بخار را آتش کردند بر خورانه رفه سر نه آک سر سرد تر است نه خورده
 اندک لب بخاری چاه آورند از خانه فتح آن خان در بقا عرف آورند از انعامی دان
 بعد از نعتی از منزل سطرالدوله نام ^{نقد خور} سر دوا نام آورند از انعامی مادرش داده هوا آفتاب
 بود کفتم جلم درست کرده اند بیاورند بخوریم مالها را درست نمایند بر دم ناهج نود شش هفت
 رعیت فتح آن خان از نوکران آمدند اطراف جمع پرته قدری شنیدیم بر خورانه
 آنها را بر خورانه رفتند اکثر آورند چند قاشقی خورده مالها را درست کردند از اجلا
 اند منم می ام کفتم مات درست کرده بیا چهار ساعت ربع کم بخورید بینه بوار شیم بوا
 بسیار بسیار سرد بود تا سر کردند عجب حد ساسا تا خدا خوار داده فیا بی زخمی ام
 یک کوهی کشیده زنده چندان ارتفاعی ام ندارد و ما معلوم و معنی است تا سر کرده انوار
 این طرف بدان اگر کوه سر از بر شده هوا بسیار عظیم آفتاب خوب شد و ما همه جارف
 بیابان کوه با سفید راه بود راه بالا آورده سر راه است راه پایش دهر سر راه است
 می آید از پیش بگرد می خورد باغبان میرسد بگویند سه فرسخ است رود و خوب آب کم می آید
 بنورانه

مغرب زنده رسیدیم بغیر به ملک حاکم است برادر پیش فرستاد بودم منزل بگرد
 منزل بسیار بسیار بدی گرفته است خانه رعیت قهری در وقت بود ناچار بایستد که نرم
 چاه خوریم رعیت نقل نمود باین عبادت عابدین ملک سر باز بیا جمع و در و در سخنی ابادی
 است انش در است قیصر خاندان است بصد خاندان من مهر سید است حکم که است
 همه ملاکات بودند بشهر کفتم را بی چه گفت ملک صد عبادت بنویسد پلان حکم کرده است
 بیاید بعد از خواب نماید ملاکات مهر بودند کفتم بگردن اندازند جلوان فرج بودند
 که از سر فقیر آنها بگذرند نمیدانم در شهر چه آفتاب است تا برویم بر بنیم اللهم صلح کل
 من امور المسلمین از شب یک ساعت گذشته از زانو میزدانند تعارف آورده بودند همراه داشته
 شب شب بزرگ کتب پیدا است کفتم میزدانند را آورند قدری خورده تنها بیکه بودند
 حو فیا کشنده قدری چیز نوشته کفتم کباب درست جلوه از آنها را آوردند
 ام بود قدری کبابان با ترشی خوردم خوابیدم واقعا عجب طبعی لای بود چند مرتبه از خواب
 بر خورانه لاله را در دشن نمودم دیدم بدست زایل مانده است صبح نشه است ناچار خوابیدم صبح
 ما و نه جهان شنیده عمارتی آن از خواب بر خورانه بقدر بکشدان در شدیم
 برفی هیچ در حواله دیدم هوا برای بهار آفتاب بسیار خوب ملاک بلکه عرف کردم در سرداری بکوشی

رفتم کعبه آن با خیال باشی بروند بشهر احوال برسی نمودم گفتند اعیان بنا بود بشهر بیايد
 سران فرستادند از برای خرید قند چای و سایر اشیاء که بکسب پستی که آید بخرم قدری با
 صحبت نمودم سرسوار رفتم آنها گفتند مواظب باش ما را در حق فریاد بروم اگر وقت
 داشتیم میرویم بشهر و الا شب دار ما را آن یحیی فرزند را آنجا میرویم بشهر خدا قضا کردند
 منم از بسکه هوا خوب بود خواستم بروم ما را آن دیدم ما لها صدمه خوانه حذر و دزدی بود
 ساعت پنج بغروب شده دارد آق تپه شدم یکدانک دم مال سعد السلطه است چهارک
 دینم مال باجره مدانا است در باله خانه منزل نموده کرسی هم بود فلان کشیده مان گشت
 که بیده خنم سرخ انگور آوردند خوردیم یک ساعت در باله می باجه کردش نمودم هوا خوب بود
 بعد اندک بعد اندک اطاق کفتم که آوردند خوردیم در مشغول نموده بخار را آتش نموده هوا گرم
 خوردیم آتش بخار برار خنم کبرسی جمد داگر مه آوردند بخار را جمد خوردیم مشغول نموده
 نزدیک مغروب باله می باجم کردش می نمودم ما را دیدم رشتن زبانی خلاص رفت گفتند
 از دینم که دکان بازار بسته بود ما را نشدیم خلاص بر میگرددیم چند نفر عیبت می بودند گفتند
 و مرده عابدین خان فریب صید خواند رسید باشند بهر سیدی پنج نقد داده و نه نقد
 بشهر و فرجه شهر آنها را میسر شد گفتیم را می چه گفتند و امیدام شهر رفته اند سر باز جویند
 ۸۴

خبر کرده در شهر باشند بعضی میگفتند چند روز دکان بازار را بستند بودند باز بسته اند بعضی
 میگفتند علف بقال خانه قصاص نیست ساری بسته اند در شهر گفتند ظل سلطان
 خواهد آمد و یا امیر خان سردار این شهر است در شهر بود و ما هیچ معلوم نیست چه خواهد شد
 معجزه از بالا سر آمد در ده ام و جاعلوسی بود اندک اطاق بخار خوانده که سبزه بارش
 رنجه خوب کردم کردم اسب را خوب بکند را به چه فرزند او فکر فرزند کنیم صبح روز چنبه
 از خواب برخاسته کرسی آتش بچند داشت در ک خاطر بود قدری در بخاری آتش رزده
 جاعل خوردیم اسب پاش خان گفت آمده بیایم سر راه گفت برو و ما هم سوار شدیم بسیار
 خوب بودیم در سنج کتر رفته سعد السلطه عبدالله خان بی اگاهی گذارده و بکده خواب جا
 خیابان فرزند داده خیابانها و سبع خانه رعیت هم بزرگ با وسعت و حمام بزرگ دیدیم
 عمارت در باجه در وسط خیابان اسب نیلای را بخار شدیم یکی حوره بزرگ در وسط
 رعیت نیلای دیدیم هم گندم ببرند بشهر میزدیم حوره بزرگ رسیدیم گفتند باکجا
 خفت همه ساله رسم و عمو است در هر جفتی و ما بعلقه شهر مییم اما سال پیش اگر نشد
 حال نشدند از برای کشتن زمین آنچه بول کراره گرفته اند و میبند با بکیم ما و زنا سال فرج
 زنا است این است که میم بشهر در هر یکمدان راهی بکند رعیت بود بار کرده رفتند

حاده و سبع روز یک است شش مغز و بانه و در زمان نیم یکی خانه دیدم خوب بود
باز آمدیم بهمان خانه که وقت رفتن افکند بودیم جویخانه بنشیند فقه بود بر اثرش و نه
آمدند از فخرش و غرضش و نه مان بنیر تخم مرغ انکود و صلا آوردند و در می خورد من رفتم
ببین که کرده شش است الله ده بزرگ است میگویند سوار خانه است با عفا من زیبار است
خانه نام نمیزد یک قعده را با ده حمام دارد مسجد خوب ضعیفه خسته است خبیذ نفع و عیبه
بودند و ساعت و نیم در کوچه که در شش کردم اندم منزل بخار را آنش و با که در در حجاب
خانه از شهر آمد گفتیم که فکلی کن رفت کسی که طاف جام بر حوضه او که رسید ارم کردم
این صاحب خانه نهاد شهر نشین است و لا علم الله رفت بظهران امام جمعه ظهران
نوشتند البته یا اگر بنا بدیند حواست برود باز مردم اجماع کردند گذاردند ناچار ساعت
در ساعت است از شب رفته بنهران از مردم رفت بظهران حکومت با عفا من خانه چهاروا
خبر کرده همه در شهر حاضرند برای چه معلوم نیست شاهزاده بود بزرگین است از این قبل نقلها
یکبار صدقت و یا که بنیاد صند و قمار این اطراف را بداشنه کان عطاری باقیه او است
مونده اند یکبار از کوچه گذارده در دیگر از این اطراف دارد بس است و لا از یلای از غایت
جمع معلوم نیست از برای خرید آمده اند و با صحت مال مقالا است بخار و غایت خوانده

روزنامه خود در نوشته صدای دهل اند گفتند و در یکای عروسی است لثا اله فحبت
کار خبر خواهد بود از شهرمدان خلاص شده بودیم تا خدا چه قدر کرده باشد و ساعت و نیم
از شب گذشته بود فکلی کشیده شام خواستم آوردند بخور دیم دستور العمل بخور برایم
و عفا آمد یک ده یکی از این سوارهای قبه داده ام بودند شهر خانه اجاره نمایند که وقت
رفتن ما معطل شویم در بازار کوچه ساعت و نیم از شب رفته خوابیدیم صبح مغفنه
بر خواسته نماز خوانده محراب را همرا با جعفر علفها روانه شهر خوانده بعد از ساعتی خود را سران
ایستادگان نمیتوانست باید او ماند و هزار دادم ما و ما آمدیم ما غایت نکلیه کفر و نفاق
و ده که بزرگ گفتند مال عفا الکلیه و در نیم بزرگ معتبر از حوز خان بود و هر امام
ما شایسته بسیار خوش سیر چشمه آب رسیدیم مایه زیلا از یاد است آب چشمه هم زیلا بود
پایگاه شده فکلی کشیده در ارشدیم کفر و نیم بیهوده فقه و خانه در سر راه بود با غایت
اسم دهر ابر سیدم و خواطرم نسبت همه جانج بود بزرگ شهر ساری استیلا منتظر بود
انکیم در در شهر شدیم کار و اندر از در می افتد خسته بودیم وقت نیک حرفی نزدیم چهار مغفنه
بعود مانده بود گفتند شاید نکریم بکلفه مان و است انکور حوزده رفتیم بچانه را پس از آن
سرای کرک مال نامبر از اهدرت پیران عفا الکلیه بنیر فکلیه است انکیم جوینیم

گفت پست خرم آبا اگدن میرد پست طهران غروب خواهم کردیم نیم ساعی گفتا در بر قبول
 کرد اگدن خانه کاغذ حاج شهباز ایستاده نشسته بودم سرش را نوشته دادم بر بند بیکر میال نشانداری
 خرم آبا بنویسم کاغذهای طهران را بنویسم راه نوشته بودم تا می می دشت نشسته همه را تمام کرد
 دادم بر بند رب نیندز مجددا خودم بر حاشیه رفتم باز رعیت زبانی الحمد لله این دهان
 سر باز بنیاز نایست همه کاوا اسرا بر است از برای چه جمع کرده اند تفهیدم نقل ^{عائنه} قبل
 ما در سه رفتند طهران خلاصه چند دهه لیبو با نقل خزیه زبانی بودند استم از کجا آورده اند رفتم
 حمام باز از حمام بر آمده غار سوب اگدن منزل نشسته بودم لیبو با نقل از حوزد چند نفر روز کردید
 آمده بودند زنجانی بدینشده آنها مرا شناختند گفتند در این روزم زنجانی کاغذی از برای حشده
 و کاغذی از برای رئیس ^{شاهزاده} پونجا نه رفته به هم میریزد آن چادرش نقل می نمود در کلمات آن
 شدت داشت از شهر بیرون رفته بودند امیر نظام شاه را زده وکیل الدوله بطریق برسان رفته بودند
 خلاصه چند کلمه از برای افرا ^{انگور} مظفر الدوله مخفی نوشته خسته شدم غارم کو اندک فتم شام چه در یک باب
 تخم مرغ بود خوردم خوابیدم صبح سرش بند از خواب بیدار شدم منزل بسیار بسیار سرد است
 روشن نموده اجدان اند میگویم مرضی بوم دیدم رفتم جاسوس بر زار آوردم بنام قدیم جعفر
 نمود کاغذ مظفر الدوله دادم استر که ما آورده بودیم گفت اسباب خنده دادم بایر میرم دادم بر بند چادر خوردم
 منزل بر ملا

منزل قاسم عبدالعزیز رحمت زبانی پیدا نموده بسیار در بر و در رفته طلا بیاورس
 میفرمودند اصول بعد عنوان فتح نمودند طلا بمتفرق شدند از این قبل مطا صحبت در آن
 عرب اند زبان حربا گفت صبح روز شش سراده رفت من بر خوردم راه را گم کرده ماندم
 نکلان خانه را پیدا نموده رفتم پیر مشیر چند نفر بودند کلمه مخفی اظهار اراده شد بر خوردم اگدن
 باین راه چند لغت نان خورده و عددی میرا این فتح خزیه تاجر زبانی بودند داشت گفت
 از طهران حاجی محمد ^{محمد} الصبیرا باین نشسته بودند حاجی خان زن حاجی سرافق مرده است حاجی
 خانه فریده نه با زهر زان تفهیدم بعضی چه در طهران خانه دشت خلاصه بر خوردم رفتم حمام
 باز از سر کسبه کرده بر اگدن نیم ساعت بفرود پانده اگدن منزل هندانه فریدند او کردند
 حوزدند حاجی خودم آتش نموده سیاهمه حرا بر لیبو از بابت افراجات بود بر نشسته بود
 له برای ضحج دادم نقل نمودند تکلاف کرده اند حکومت حاجم الکاست در این بنا
 میگویند حاکم بدر سیف الدوله است خواهد اند حکومت داده اند ناصر الملک او را است
 بعضا الدوله از این قبل اخبارات زبانی است تا چه بود نکلان حاجی از طهران آمده که این
 معزول است بلکه مقبره بایر در طهران نماز خوانده گفتیم همه دارید بسیار در یک باب رفته
 بنای بجزده خوابیدم صبح مومن نیشینه از خواب بیدار شدم برف در کمال شدت

چاه خوردم فرستادم خانه اجاره می نمود در محله نزدیک خانه در اول شهریور سال را اجاره نمودند
 و آدم بودند بعد از شهاب خوردم رفتم جمع دکان بازار به سینه لور در خفازی و خفا که می یزد
 منی بقیه آنها آدم منزل نان پذیراست او کردند خورده سوار می قبه آمدند و حجره را کردند
 آنچه گفتند کج خلق نموده برخواستیم رفتم بیرون نزدیک خانه بکلیه رسیدیم پرسیدیم گفتند
 دارند تازه آنها خورده بودند دست می شستند من دارم شدم گفتیم بفرمان را بگری
 نسبت نمودن نگردید بیه آدم اصرار کرد بهما خورده که گفتیم حکیم باشی آنگاه رفت
 و اداس آنها حقانی کشیده رفتند از بدو جهان خورده مرزا گفت نموده حاکم الملک
 ملک است پیش رویع هذا که اندک به بچی سر باز خورش داد بجای میرا خشن بد گفت که
 مردم ترش نموده نفر در دیش کباب دار رسیده گفتند سر شد هزاره جهان خورده
 سوار او کردند فرستادند نفر نوکری خودی مرزا اهدنام و غیره حاضر شد تا باریکی
 بنزدیکی میخواند تا را حوین دند تا یک ساعت بود بانه من بودم اصرار نمودند
 ما بید قبول نکرده برخواستیم خورشی که امثال بود رفتم بازار دیدیم معجزه باز کرده اند
 خوانده بودم هوا سرد بود رفتم حمام برآمده سر حمام نماز خوانده در بی راه چند راه
 در سبب چیده آدم منزل انشی روشن نمودند کرسی گذاشته اند صاحب خانه آمد یک عتی
 باد صحبت

باد صحبت نمودیم از وضع ولایت حاکم الملک گفت کسبه گفتند یا هر میسلی غوغا کردند
 که بقیه می می زنی اند و دویدن همه افکار زیر سر این چند نفر است دلاک و آفر
 پیاره کاری و خبری ندارد حد او اند عاقبت سرور بخیر فرستادیم سرعت از شب بولگفت
 شام بیاد بر الحمد لله از آن کاروانسرای خراب کشتیف برارتر باز حد ضمیمه محال الله
 میستم تا بعد چه بود و خدا چه بخواهد شام آوردند و صیحه دیده بود و خوردم بعد از عتی
 خوابه صبح شد و شستم از خواب برخاسته جابا خورده بعد از عتی برخاستم
 بروم بازار دیدم بیکرگی می آید خانه را ساعید بود گفت حسین خانه نیک این جا بخواب
 بیاد و میرا صحبت خانه نموده سعادوری حاضر نموده شریف کردند و فغان جابا خوردند
 چند قلیان کشیده با اتفاق رفتم مادر خانه این خدا حافظی نموده من رفتم بازار این خانه
 و مدد و بیهوشی و بیکرگی میرا این کجفت دستکش خربده رفتم محله حاجی عجم المجد با جزیری
 یک باب بکشت آوردند خوردم خاکی اند عتی خود را دادم از برای سرزاجه اند سوار
 بنزد قلیفه خربده فند جابا شع خربده من رفتم حمام قبله نری اکب فته را آدم در حوض نشستم
 خانه بیکرگی شب باران داشت و نفر آدم داشت یکی تا میرد یکی میخواند حکیم باشی تا میرا
 نافی آمدند و بیکرگی در میدان جابا فندری تخته بازی کردیم از برای بیکرگی رفت شام آوردند

حضرت والا امیرخان سردار فرار کرده اند زندان را گشته اند اقامت بسیار نیک و در بلاد
دو نفر گشته اند است ما بین سیف الدوله و پسر عزالدوله نزاعی شده است معلوم می شود
که اگر کتب در خانگی در آنست خلاصه کجاست حباب ریسانی خدای دادم بعد از خوش
بهره و از برای بکلی یکی تعارف برده بود و چو را غلام داده بود نماز خوانده جای خودم برخاسته
رفتم کردنش بیک سمت شهر درین کوچه که درش میگردم در عالم دیدم گفتند خانه خطبه
رونده رفتم باز از در کاروانسرا آمد باز و همه باز را بسته بودم و چو ناچار زنگ زنی
بعضی البایها از قبل خشک طلب بخت نمودم ناچار یک کرد آنکه جای قدری پاکت لاغری
اندم منزل عزوب بود بکلی کاغذ نوشته بود و عده خوانده بود و جواب نوشته عذر آوردم
فرزادش حضرت ما خاتم رسیدن غازی سوب را خوانده قدری سیاه تر شدم
در بازار نقل می نمودند چهار بازار داد فریاد میزنند یا علی بکشند که مردم و کان بازار را
بر چیده چند نفر از نجار میزنند یک یک میبرد و یکچه دیگر میبرد شرف مرتبت خلاصه بدی
پیش آمده است خداوند عاقبت را بخیر فرماید تا چه نود و نیم روز رنج رفته ام خواستم
جلو می ای کو تیره دیده بودند خوب بخت بود و حرم شغل شریفی است چهار خواهم
صبح من و من و من از خواب برخاسته جای خودم اگر خوب بنده بودند قدری حرمه

عبدالمجید تا جبر نبرزی آمدند چای خوردند بعد از آن عتی با اتفاق رفتم بازار در بین راه بکلی
آدم زنک بود نشرفیاد در بد قبیله بکشید رفتم حاجی چای حاضر بود و در قبیله کشید و خاتم
رفتم رفتم بازار حرمه نان داشت آوردند حرمه غذا حاجی نمازی سوارش نموده دو قاف
صبح داده سه ساعت بخواب بنده بر خواسته رفتم سرای دیگر بچایه عدد خشک خیزد
داوم بردند خانه حرمه رفتم حمام و آنرا بستن بر آمده نماز خوانده رفتم خانه بکلی چای
چند نفر بودند آنرا رفتند از شب رفته سر را احمد سر را محمد شغل رزن نداشتند
چهار شام آوردند حرمه خوابیدیم صبح روز جمعه از خواب برخاسته جای خودم
فرستادم خانه بر بند آدم مظفر الدوله آمد است خبریاد در حرمه شغل بجز ندیم از برای حاج سوز
مصلح نوشته بهار آوردند حرمه وقت عصر جلوس مظفر الدوله آمد سخی نشست احوالات
رفت وقت عصر دلا آمد چند دانه سر جان خرید شب بام خانه بکلی ماند حرمه عتی نداشت
روند در چهار شام حرمه خوابیدیم صبح روز شنبه از خواب برخاسته سخی نشست
آدم مظفر الدوله کاغذی نوشته آمد دار و ماران ندیم حاجی سوز نکلاف منصب بخسته زده بودند از
آوردند یک نکلاف حضرت والا امیرخان سردار زده است آدم و اسباب در نکلاف هزاران
روانه نمایند با آلبان ببیند تا کارش درست بود نکلاف دیگر حقیقتان سر نپ زده صحت بل

خانه است نکلاف و کبر ایر کبر نابلسه نکلاف نما را بنظر قبله عالم رسانیده احوال
جواب دهند مها فوج را بر داشته منتظر بروید پیش سردار سپهر تا بنمایند پورا سرانجام نمایند
پورا بنویسند تا پیش از این پاری بفرستیم بنده هم کاغذ مصلحت نوشته نکلافها خوانده اند نکلاف
رفت حوزم رفتم حمام قوی آب براندم رفتم بازار درستی در آنجا بودم انا خریده اندم
قدری انا خریده اسر زرها نخریدم حالت خوشی داشتم از صبح رفتی اند جان غوغه
خریده بودم دم کردند حوزم بد جانیت تنها بزرگسی نشستم ام دلم گرفت برخواستیم
و کوچه ها گردنی سوزده در نکلاف خانه سواری زیاری گفتند همدیگران سربش است شام
سلف الدوده باز نکلاف در دست داشت بود و زند من اندم خانه شریفه ملک دفعه نوشته بود
ما جال پرستی جواب در ششم سوزش بر خوانسته نماز خواند باز دفعه دیگر نوشته بودند بر عده که
دعده نداده جواب مصلحت در ششم در عبت که گفتیم ام آوردند مسای الی بود روز نهاد
نخزده بودم با بیه حوزده خواجهم و ما شب بسیار بود یکی ترنبره از خواب برخاسته نکلاف
صبح روز یکشنبه ۱۲ از خواب برخاسته جان حوزم خیال رفتن دارم بازار قاسم سید احمد
شریف ملک وارد شدند مدتها صحبت کردند شریف برانند گفتیم با و در ناکب کوشت
خوب بود است انکدر آوردند حوزده بعد برنگ افوام ام ملک اند ما جال پرستی
سعی نشست معارف کرد پیغام آوردن بود که من نشینده بودم اورف منم رفتم حمام
بازار

بازار روز هم براندم گفتند حرم ملک آمده بودند این جا من معبد اندم خانه مدتی شیرینی
و انا خریده از برای شرفات این درست کردند چائی حاضر کردند احوال
فرش کردند اندم خانه دیدیم یک کاسه نبات و کله قند از برای ما معارف فرستاد
بودند حرم ملک نکلاف خانه جان حوزم نکلاف با داده بودند با جیل السیام برودند حوزده
صاحبی عبد المجید بزرگ امانت بنده اند که سفارش کرده ام از ابرام گرفته نقاشی
هر وقت نوشتیم بدید بهرند طهران تا چه شود حرم ملک پیغام داده بود
نکلاف خانه احضار نمودند میروم در مراجعت خدمت شما میرسم سوزش بود با
ریالی اندند تا ساعت پنج نوشته از شریفه شرف استند صحبت بنمودند
از بزرگداشت هزاره و حکایت ملا عبد الله با کنون نکلاف فی این السطات
محرمانه روزه اند بمن دادند خواندم و ما سپردند کسی گویم خلاصه مطلب این بود
ولایترا بسیارید بدو نفر فلان و فلان کن خود آن حوزت با شاه هزاره شب
طهران جواب داده بود اطمینان ندارم از این و نفر نکلاف برانند و این رفتند
کن برخاسته نماز خواندم چوب نعیمی شام نفر گرفته که در ششم بود وقت رفتن

حاتم الملك نیاز کردم گرفت در دست رفت سرعت لوط رفت بخدمت
 خواستم قیامه بود چو آوردند خوردند بعد از ساعتی خوابیدم اگر چه ایام سلام ولی
 اطاق بلاخطه آنکه بخاری میوخت میوخت چندی در آنجا بود که گرفته صبح
 مهوش دوشنبه از خواب برخاسته چائی حوزم سبز با بکفته بودم
 اگر اند با کئی حضرت والا سر قوم داشته بودند شرح مفصلاً زبانت نموز کاغذ
 بطلبه الدله نوشتم فردا را ننگ بفرماید پس فردا حرکت تا به نزد خال پسر
 فردا که در دست شنبه است حرکت نمایند از فردا یک سوار تلکراف فرموده اند خلاصه
 العوای و نسلا اند بخواهم پیام دیدن شما کفتم شریف بیاورید منتظر این استم
 بیا شد بروند من بروم بازار کار و دید بروم نان حوزده نیامدند من با جار رفتم
 حاتم از حمام برآمده رفتم خانه بیکدی و نسلا حاتم الملك اگر شریف دارند
 باز بروم باز بروند شریف الملك کاغذ نوشته بودند وعده شب خواته بودند
 عذر آورده شب را در خانه بیکدی ماند صبح سه و سه سینه از خواب برخاسته
 با بیکدی رفتم باز دید حاتم الملك خانه در آنجا است حسن مرزا بودند رسیدن
 مادر خانه او برآمدند ما را جلواند اخذ رفتم خانه حوزن ان اطاق بزرگ خوابگاه
 بخاری

که بخاری میوخت از رسالات بخارا اخذ زباله بودند بعضی از باب نفع بودیم
 چیزها و ارباب نوبت بکتمان حوزان که نان داد و تکلف استخوان برادری
 خواندم برادری را بر داشته باین سفون حاتم الملك اسد شمارا کسی نکرده است
 چو با حاتم حوز را داخل سینه من فرارید رسید در فقره نایب الحکومه الله بعد از در
 شادان هزاره بطهران با اطلاع شما حاکم معین شده خواهند رفت برای این
 باید بکنفران که حوزت سهم صلاح بدانان بخا بگذارید و سر بایزم صلاح بدانان
 بگذارید و سر بایزم بقدر کفایت با صاحب منصب محول در شهر بگذارید برای نظم
 در فرزند هزاره را بر داشته با اتفاق بیا شد صدر هم اند برادر حاجی مرزا
 مادی هم اند من خواستم برخیزم نگذاشت هزاره و دند الحقیقات را تمیز خیار بود
 سه مجموعه بزرگ تخم هر مجموعه سه چهارم سبزی بود همه ماکول بود یک چوبه نموده
 جمعیت همه آمدند نشستند حوزند بیک بشقاب بلعجان تازه بود که از دین
 گفتند از طهران تعارف فرستادند تازه تازه بودند آنکه گفته نگاه داشته اند که
 اسل رفته ننگ دار همه چیزش ماکول حوزت رفتم اطاق دیگر بعد از چند دقیقه
 لایان رفتند من خواستم بروم نکرده نشند ششم چو خواننده تیره تارک رفتن

بود پنجاه نفر سیاه کردند با قاطع که یکی از برای خودن یکی از برای سبزه عافون
 می آمدند حکم میکرد میفرستاد بعد از خوردن یکتقیانی چائی من برخواستم کردم رفتم تکیه خانه
 منشی و تکلفی بود منشی ملک آمده است رود بکرید مانع شدند آنجا بودند یکتقیانی
 خوردم عذر خواهی کرده برخواستم رفتم خانه بکلی و مکرر که میخواندم رفتم برای نماز
 کاظم مجروح حاجی عبد المجید تبریزی بجز ابراهیم بک بول از برای خرمی داده صاحب جمرا
 روشن نموده چای خوردم عذر بجز جراته اندم خانه بکلی از مغرب تا مرز امدان
 در زیر آمدند پیر شیراز میرزا حسن سرنگ تکیه خانه آمدند و ساعی آنجا آوردند رفتند
 ما خوابیدیم صبح هفت چهارشنبه از خواب برخاسته چای خوردم پس سفر
 آورده بودند آنجا بودند یک لقمه نان خورده حکیم بهی می اندنیم سعی تشرف
 اسب حرا آوردند و خواستیم برادر بوم حاجت سید عبد المجید محمد کاغذ نوشته
 بودند بعد از خواب و خواب جبرائیل و ترساک بودند وقت آنکه خوابیدیم
 بداشتیم با شاهان حاضر بود برادر شده خدا حافظی با بکلی می نموده رفتم مظفر الدوله
 شب را در میان منزل کرده بودند یک و شش شده آنها حرکت که بود و ما هم در شام
 گفتند نشین فرمودند و در زمان آبله رفت بود ما هم خسته شدیم آنجا هم منزل خواب بود
 انچه ملاحظه

رفتم محکومی در میان خانه که وقت رفتن منزل کرده بودیم کرسی حاضر بود و صاحب خانه
 آمد بخاریرا آتش نمود کرسی سیم گرم بود مان پیوسته و آوردند چند لقمه خورده ده میهای
 بودند بعد از خوردن و بارف آمد در آن بین آدمهای جا پیدا شدند از کمره که میفرستاد
 اند کواره فرستاد که حاضر ترار کرد اندیم آمدند آلوده شده سواد آوردند چای دم کرده بختم
 خوردم بخاریرا آتش نموده کرسی را خوب گرم کردم و صورت خسته نماز خواندم و در آنجا
 آوردند خوردم بعد از آن سفر سیاه هم مجرایم یک نوشته الحی لیبیرا انصاف کلمه
 چاره ندانستم حرفی نزدیم این چند روز توقف ممدان با وجودیکه اگر شبها را نمردم مجبور
 حرفی نوشته اند و با وجودیکه چند چای شمع را من گرفته بودم خلاصه سیاه هم در آن نوشته دادم
 صاحب بشرا معزوق نموده روزنامه خوردم و روز بعد فرضت نموده بودم بنویسم شهادت
 و بکار و ششم ساعت نه از شب رفتیم خواستیم چای خوردم مسای الکویه برنج
 بودند انهم فکجه بوده آوردند خوردم خوابیدیم صبح هفت پنجشنبه از خواب برخاسته
 بخاریرا آتش نمودم چای خوردم هوا منعقب بود یک و شش راه رفتم هوا خوب بود و باد
 زایل بود در میان راه هیچ جا مظفر الدوله نرسیدیم نزدیک تج رسیدیم گفتند که نوشته
 نیم فرسخ از راه خارج بود پرسیدیم گفتند نه است آبله فرسخ است از آنجا که

آنکه در ششم شب آمده اند اینست که ما مستقیم نرسیدیم و در ساعت نیمه شب
 مظفرالدوله در درشتند بعد از نیم ساعت دیگر گاه نامی از آنها در درشتند که عذنی مظفرالدوله
 نوشته باشند و این بار نقل دادیم و برینند آدم و از بسیف الدوله این جانم نظر جویا کنند
 عریفه منقضی نوشته دادیم بعد کا عذنی بخدا داد این نوشته که ^{دادم و در وقت} روز که در می کشید بود با
 ان تمام من حرکت می کنیم با شتریان سبیل آنجا حرام ما ندان است که در روز شبانه
 ستره خواهم شدن و سه نفر سرار را فرستادم رفتند سه سیران مظفرالدوله شازده
 مابن همیشه رازده مظفرالدوله و خان استر ^{آیدند} نمیدانم منزل بسیار خوب بود بلا خانه
 فرش کرده کرسی چای خوردند صاحب خانه هندوانه تعارف کرده بود به لکه پاره کرده
 همه خوردند بعد از مغرب آنها رفتند من تنها ماندم صاحب خانه را خواستم از او احوالات
 ده را پرسیدم بگوید در است نمیدانم و باید ششصد منقه خازار به مجده قایم
 دارد یکی خواب باقی ابدارده اسکیا دارد مالکین همه رعیت هر روز مالک میباشند
 هزار تان بیشتر است اصل فرج یکیرند بر سر می توان یکیرند اگر کسی جوابا نوشته
 باشد از آن دکان هم گمان یکیرند سفت دکان عطاری دارد که از خرم آباد در جود است که
 از همه اطراف می آیند از اینها و غن جواع خرید به میرند پرسیدم با من خازار رده
 برسد

پرسیدیم گفتند تا زول ملک میرزا ابوالحسن است یک شش از شهر در شدم قلعه
 و عمارت می رسیم پرسیدیم گفتند غار کا هست علی فرخ میرزا برت لدر است نه استم
 کدام سال در سکونیه نوشته علی میرزا است خلاصه ده مقبره خوب است سکونیه تخی ده بزرگ
 بلکه بیت حوزار علیه سید محقر ملک علی از خلاصت حکام و وضع ولایتی پرسیدم او رفت
 روزنامه حوزار نوشته است که است رفتنم خواستم آوردند ما مرغ بوی کشید بودیم که
 مظفرالدوله هم تمام آوردند جلوزن خوریم خوابیدیم صبح بیدار شدیم از خواب
 ماها را درست کردند برادر شده در یک فرسخی مظفرالدوله رسیدیم قیاس کشیده باز نالاری
 با هم صحبت کنان رفتیم هر کوشی با یکدیگر معاقب کردند ما رفتیم نیم فرسخی خدا داد خان
 با حاجبهای اشیرتیا انکند جمعیت نالاباها تعارفی کرده برادر شدند همه جا همراه شدند
 نزدیک مکه رسیدیم حالت همه قدر جمعیت نالابا بود و در سفر جمعیت از نالابا
 بود داخل ده رسیدیم مظفرالدوله رفتند معاشرت حاجی و حوت من رفتم معاشرت برادر
 جمعیت سر باز یاور سلطان همه خدا داد خان جا داد و به فرج قیاس کشید و چند فرسخ
 کرده خوب پیرایه نموده الحق وارد شدیم مدافعه آنها را کردند جلوزن خوریم
 چای آوردند شکرانه چای و برادرش انکند حاجی خوردند رفتند من هم را خبر کنم خلوت

نمودند آن سرده دور بود رفتم حمام بسیار کسیف بودونی یک فته برآدم حاجی کاظم منزل
 و تیریشی از کورخا را برای من تعارف فرستاد بود روزم هزار بار با و روزه انعام داده
 بجای هم انعام داده برآدم رفتم منزل کوچک پیران مظفر الدوله همه کجا بودند من فاجیه بآدم
 بکنفر من باز مقصود تا زمانه زدن من رفتم شسته نماز خواندم بعد از آن مشغول صحبت شدم
 شرب بعد از شربت سه ساعت از شربت که نه صحبت میکردم آمدید متعاقب من با منزل
 رفتم همه کجا شام آوردند و چلو و کباب خوردیم آن کس بود خوردیم ساعت چهار آمد منزل کجا
 اطاف کرم خوب بود و خولیدم نصف شب است بجام شد میرزا عبدالم و ابیدار بوده رفقا آورد
 روزم خوابیدم بلا حلقه در سینه درای تر با ک کشید و منزل خواندین خوابم نمیداد از تن کشید
 از تنغری بیدار بودم لابد وقت که کیشی برآدم یک بود روز شنبه شستم بود از خواب
 برخاسته نماز خواندم بخار را از تن کشید و عدالامه رسید با کت سردار را آوردند و زیارت
 نموده دادم بردند از برای مظفر الدوله بخار میزد و من شرمی نوشته بودم حضرت دلاور
 شیر رف با و در سینه مقصود جواب نوشته بودند که روز شنبه ساعت بیست و یکم از کجا
 این حالت توقف خایم نمودن فردا که روز شنبه است صبح سر باز نمود و آن خواب آمدن منم
 عزیزی محضری نوشته ام بودند صدا داد خان آمد گفت شربت آوردند و در کجای کرم کردند
 ضامن

دومین
 روز

شیر خورده با یک فغان چاه خدا داد خان رفت که در سیر راست را بگذرانند با حاجیهایی
 محل بر باز و غیره انوده باشند من تنها بودم که کجا بشنیدم که من چلو بودند و در آن
 روز نماز است یک کتوفه دعا شستی دارند منم خودم مشغول نمودم بخیر نویسی در کجا
 استلانه بنویسید محتر شده در سال من متعاقب شکرانه کجا یاور برادر من محمد ابراهیم کتوفه
 که در جوابی گفته عا اگر عزوان که در عرضی مورد سکوت نموده حرفی در جواب گفته ام ابراهیم کتوفه
 رسد عا نمود مراده بشی عا شید از حضرت ولاد سلطه بگیرد گفته ام که صدا داد خان فریادی
 نمود که شال دارید بدیدیدیم بصحبت خانه که مظفر الدوله شست کتوفه شستم مانده ام بخیر
 چکنم امروز شربت بگذرانیم و از این جام بشد می خود را بشهر برانم از دست همه این
 سوخته تا تا خلص بشویم خوب است بشهر رسیدم حضرت ولاد خود را میاید صرفه در
 حسن خان آمده است پیغام آورده است چند طاقه شال منوایم خلعت در دست
 دیرل علاوه بر آنها چیست کتان هم نقد منوایم جواب منوایم بگویم و در دارم بدیدم محترم
 مانده ام ناچار باید همه این کار را بجا آورم بدید یک کجا بگویم دلم منوایم یکی که نذر است
 می باشد از هر قاشای حالت درآیند روز کار من چیست من چگونه رفتار منیام و به
 روز شربت منیام خودم مشغول بکاهی با به بخیر با فتم را شنیدن یا در آمد نماز خواندم
 چلو و کباب و چیر و بیا و در نماز خواندم با و رفت من آنها مانده خوابیدم از خواب بیدار

شال
 هدیه
 بکار
 بکار

چنانچه حاضر بود چنانچه حورزه خدا داد خان آمد عازر خواندیم حاج علی دست با چند نفر از جاهلی
 محل آمدند نشستند صحبت کردند چنانچه حورزه رفتند پیغمبی از جانب امیرزاده خان آمد
 که یک قطعه با چار شده شرح مفصل نوشته با حورزه ل دادم بردند که هر یک بنوا هم چه
 امروز چهارده است بالاحی انکیر بعد از ظهر یکا کرد بر برف بریدن در کمال شدت غلامی از
 آنجه در وید چند با کتی آورده زبان غلام بدو آهاله بود نمیتوانست حرف بزند از شدت
 سرما دادن وقت بخواب است برف را با نای می برد در کمال شدت می آید گولان
 آنجا نایک نمیدانم چه خواهد شد فردا عداوند تقصیر فرستاد تا اینجا با این آمد و حضرت از او
 شب استن است تا صبر را بعد از حد و اندر تقصیر در جم فرستادند عازر خواندیم خدا داد
 اینجا است و همه را در خیالم که در آنجا بگویند بشهر برویم با این هوا بود کار سختی نقل نمودیم
 سیکو بر که حضرت والا از خرم آباد بر آمدند و در چند فرسخی جعفر خان تفنگ در دستش در میبرد
 میخورد و بر سرش بعد از نوبت است دیگر جوانی مرکب بود و لم بسیار سوخت امونس حورزه پاشا
 از شخصی گرفته رفته است طهران برف می آید باران میارزندت بجای است نام او درندیم
 چیزی بود میسنگ که ده خدا داد خان در می کب ر حورزه خواندیم و در اینها خواب میبرد صبح شنبه
 بیست یکم از خواب برخاسته هوا بر سر آمد و در منظر الدوله و زنانه بودند از دور بگویند باید رفت
 یا خبر پیغام دادیم حضرت والا منظرند ما به هر قسم است تا بفرستیم بر سر بار حرکت نمود و عازر خان
 حورزه

حورزه ن سوار شدند بنه ام سوار شده و لم هوا بسیار سرد و تنقب بود راه بسیار بد بکفر شنج
 بیشتر زده بودیم که جاب آقا شیخ سیف الدین رسیدند بنده ام سوار شده با منظر الدوله
 و بودند این نسبت شهر ما جاب آقا شیخ برکتیم نیم در شرفه حضرت زمانه رسید
 با آنها هم بغاری شد بهر ای آنها یکدم از شهر بر آید بود چهار یک سوار شدند و در غایت
 او در بند تخت سوار شدند نزدیک شهر سر ما جاب انقدر جمعیت جوانی حورزه حورزه
 بودند اما تا و الله نزدیک شهر هوا خوب بود برف در زمین هیچ نبود تا آنکه رسیدن حضرت
 چهار ساعت نیم بخواب بنده دارد ستر شدم حضرت خدا داد حورزه بودند در می نشستند
 ما در رسیدیم بنده با جاب آقا شیخ سر سفره نشسته غریبه اصفهان یک بطلیم خبر داد
 خوریم و از خشتی تراستم بخورم بعد از ساعتی چنانچه حورزه جاب منظر الدوله بشهر رفتند
 اندرون ربع ساعت فاصله حضرت والا تشریف بردند از درون منهن لباس سفر آلود
 بعد از ساعت فاصله حضرت والا از اندرون بر آمدند در اطاق و کوه نشسته چای خوانند
 او را خوردیم متفرقه آمدند رفتند جعفر خان کلا دیده شد کردم معلوم شد آنچه گفته بودند هم دروغ بود
 با خا و بر سب کردم طهران هم بود ما او هم دیدیم کرده شیر آقا شیخ بودند کاسه
 صاف لا اله الا هو جان منتر بنر مشغول حرکت در برای طهران بودند منهن یک قطعه کاسه
 بسیار حورزه از حضرت والا گرفته قبا در حضرت از در میان حورزه آمد و در بند اندرون حضرت

والا شریف بودند با بدرون ما در پیرون شام خوردیم همه متفق شدند میسایر خود را
 بر آورده قای ما موت سرداری پیشیدم مدتها بیدار بودیم همه خوابیدند و غمنا
 چشم بعد خوابیدیم صبح روز چهارشنبه ۲۲ از خواب برخاستیم چراغ روشن نموده رفتم
 سر حمام وضو گرفته نماز خوانده اقدم بیرون حضرت پیدار شدند بخار را آتش زدند
 حضرت والا شریف آوردند جمعی آمدند حاجی آقا محمد بزرگ مرزا محمد جان وزیر اربابی
 اندرون خانه و فایحه و فخر و اکبر و معارف فرستادند و بدادام بودند اندرون بعد
 حسن خان اندک مدت ازاده خانم از برای سیمای طاهره شال سبز داده اندادام دست
 چراغ را بهم دادم و خوردیم بگویند شاید ساجی حجره حلی مجنبد کاغذی نوشته
 بودند شری حوای بختش دادم روزنامه روزی را نوشته بودم منتقل بر شاق شدم
 جمع از آقایان آمدند قلیان قهوه خورده رفتند لطیف خان سر نشین کاغذ
 صلاقی و مداح حافظ بودند بنا خواستند از خانه نظام العلماء و قریح آتش آورده اند
 بجای می گذارده اند تا اینکه آنها را آوردند همه چیز بود بهار خوردیم بعد از ساعتی چای خور
 حضرت والا فرمودند روزنامه را بخوان کاسب صلاقی کاغذی و منشی باشی بودند من
 کردم بکوباندن خوابان بر مظهر الدوله و سالکند احفاد و نمودند حضرت والا را برخواست
 نیز بودند

بر آورد

شریف بودند اندرون ما چائی خوردیم و صوت خسته نماز خوانده مظهر الدوله را
 احضار نمودند اندرون رفتم بخار را آتش نموده چای آوردند خوردیم بعد از شام
 سیف الدین آمدند ساعتی بودند تا یک ساعت از شب رفته برآمدیم بیرون و با مطبل
 مقصود اب زانده انتم برآمدیم بحضرت و لاجرم کردم با بکانه منشی باشی مهنا انشان
 بنده با کاغذ سیف الدین رفتم خانه منشی باشی کوچه بسیار کل بود ابو الحسن خان را
 گفته بودم اینجا بود از نمازخانه آوردند ما بزی کردم تا ساعت سه از شب رفته پیدار بودیم
 کاغذی ابو الحسن خان بودند آن هفت هزار روزه بودم برخاسته خوابیدیم یک ساعت از شب
 گذشته برخاستیم بخار را آتش نموده چای آوردند خوردیم چند نفر تا جد روزی آمدند برخاسته
 اندیم حضرت حضرت والا حاجی محمد حسین و جمعی بودند نیم ساعتی رفتم آن اطراف
 مظهر الدوله حاج میرزا احمد علی و سالکند زبالا بودند چائی خوردند جمع گنجی آمدند رفتم
 کوچه که آنها را آوردند خوردیم بعد از آنها را آوردند تا که کردم اب مظهر الدوله سه چهار روز
 سردار عبداله خان بخاری بیکر اب خفا پیشکش نموده مظهر الدوله رفت اندرون سردار
 وضو بکرد من رفتم تمام بازاری حاجی و لک از بکه معارفات نمودند تر کیم نموده برآمدیم ششوار

در قول را
هم حاضر بود
در خور بود

انعام دادم مغرب شد اندک سردار در نزد کجا بودی عرض کرده حام میرزا طاهر خان چند نفر از
 ساعت و از شب رفته سردار رفتند از دون تا سید صادق که شیخ سیف الدین منشی باشی خدمت
 منزل سردار طاهر خان اصرار نمودند من رفتم و مرا حاکم آن رفت که جعفر خان که میرزا
 مانند روز رفته که میرزا حسن بجای حوض روزنامه میرزا سید محمد میرزا که در آن وقت سکونت
 حسن داده روزنامه خود را دادم م اگر در آن ماکول بود در می مان پیروز و اهل
 خوردم تا عیش و شادی از شب رفته خوابیدم صبح روز جمعه ۲۲ در خواب برخاسته سردار را
 بر آنکه روز تشریف آوردند من بعد مطهر آیدم اندک حاجی سید ابوزاب تشریف را آورد
 آورده بودم سردار کجا می آید اندک در وقت ده بکار رفت حاجی فرمودند تا
 دارم رستم با طاق دیگر در فقه حاج میرزا محمدی صحبت فرمودند تشریف بردن من اندک وقت
 حاجی آقا رفتند بنا کردند خوردم بعد از آن حاجی چنان آوردند حاجی آقا میرزا که اندک در نهاد
 با چند نفر سید حاجی بهت آنکه حاجی خوردند و یک عذیب خدمت من رفتم سرعام و صحرای
 خوانده بر آنکه سردار در حاکمات ای می نمودند که از برای م به بند بر بند نهادند
 درم خوردم با قاضی صادق رفتم اطاق کوچک آنکه میرزا سید محمد آید اطاق آنکه سردار را
 فلان م کشیده برخاستم رفتم خدمت سردار بعد از نماز و عزت آید ابراهیم تشریف آوردند در فقه

اصلاح فیه ما بین آقایان بود تا ساعت م از شب تشریف بردند حضرت گفتند خانه نشین
 میمانیم باید برویم تا شیخ سیف الدین نیم ساعی ما به در صاحب کمر در را بسطاید و
 بعد رفتم ساعت م از شب رفته آنجا در رفتیم که کشیدنت میرزا آوردند حاجی در
 حاضر بود خوردم از آن وقت سید صادق گرفته م ^{مازی بحسب نمودم} حضرت نشستند ساعت م
 و بنا بردم م از شب رفته برخاسته خوابیدم هوا زیلا سرد بود صبح م
 از خواب برخاسته حاجی خوردیم شیرینی آوردند خوردم برخاستم با هم چند نفر تا خورد
 اندک سوال جواب باشی کردند همه برآیدیم خدمت سردار حاجی اسرار م
 باشی میرزا طاهر خان بودند و بر در را هم تکرار می فرمود ابا میرزا محمد علی تکرار م
 منزل بار که احوال بررسی منم شرح مفصل در این نوشته احوال بخوردم از سیف الدین
 و حکیم باشی دادم بر بند خلاصه بعضی اسبابی بودی احوال طافشال تعارف م
 دادم بر بند حجه حاجی محمد تقی با جلال فی امانت بهر جمع دیگر آمدند بجای آنها نهادند
 حاجی رفتند بعضی مانند بنا خوردیم بعد از آن سردار بخوابت کاغذ نویسد من برخاستم
 رفتم اطاق دیگر که تکرار آنش کردند تا سید صادق تا شیخ سیف الدین آمدند آن اطاق
 آنها را نشیندم آنجا خودم قرار کردم سردار م سوار بودند من رفتم بهر اطاقی بود بکار خودی

هر رفتم مراب اسب منو گرفته براندم رفتم حجه حاجی محرقی چاه حاضر بود و خورده نماز خوانده عبادی
 کو بائی با سبندی از برای رزحابه خدیوه دادم خیا طه مفتان بجای دادم زکر بجای آمد
 با وسع از من نمودم بیکه کتوارة ملیده خدیوه از برای زرین خان در دست نماید و کان دادم
طلایه جز نزد یک عزت من بر جسته اندم سست خانه باین راه مرد خا را دیدم تا دم در حرات
 ما من بود صحبت تنگید هر چه بخت کردم فایده نه بخشید بر سبیل هر سود خواندن و عطا
^{عقب دارد اطاف شده تا سید صلاقت نهاد بر بختی نشسته اند نه شستم بود از من}
 هر را شکایت از حضرت والا از شکار آمدند چائی خواستند آوردند چین خان پیشدست از
مهران آمده بود بر سر هدیه ترشی از بخت و اجل نقل آورده بود بلند کرد و نزد در سرعت فرمود
 از نقل و اجل خوردم مشغول شدند که بسعدی ده فطرا آوردند خواندن فراگشته اند
 باین از اندرون مظفر الدوله بیک محبوسه کباب چلو آوردند سه خوردم بعد از آن که بود
 ساعت شش سردار رفتند اندرون خوابیدیم صبح و نه یک کشتی از خواب
 رفتم سرعام و ضعیف شده رفتمی اندم حضرت و لای شریف اندر در اندلسانی را خبر کرده
 بودند خبر کرده بودند آمده بود بردند هم من برآمده رفتم اطاف نما خوانده چائی خوردم
 میرزا محمّد خان آمدند بخاری موخت نشسته بودیم در حمام فرساده شغاف فایده مرزا محمّد خان
 مرزا علی رضا منشی پاشی رفتم سرعام کاغذ محضری مرزا فرخ الله خان نوشته اند سردار فرمودند
 بر دید اطاف دیگر من در این اطاف منیو ام تنگوار بنویسم کاغذ ما رفتم اطاف دیگر در آن
 باین باجای

باین باجای دوزخ می اندند عیای مدی آوردند پیشکش لا شیخ نمودند خایه سیدانو
 امام جمعه و کاتدر و شیخ الاسلام و نظام العالی و چند نفر دیگر آمدند بعد مظفر الدوله آمدند چائی
 آوردند خورند بعد از صرف قیلان سردار آمدند و قیائی کشیده قیائی شریف بر دزد سردار
 رفتند اطاف دیگر ما شستم قیائی آوردند خور و یک کشیدیم رفتم باین اطاف نهاد آوردند
 بعد چاه آوردند یقین خوردم مظفر الدوله رفت اندرون سردار خوابیدند تا محمدی نگرانی
 قزوینی تنگوار کرده بودند از طهران که سعدا سلطه حاجی مسعود آمدند بطهران احوال از من بپایند
 و سفارش ابو الحسن ترا غوده اند سردار از خواب برخاست تنگوار دادم خواندند فرمودند
 حاجی آقا جان هر فرمایش شما من اطاعت می نمایم با ابو الحسن خان آنچه ارادتتم بر آید محبت خواهم نمود
 چائی آوردند خوردم رفتم با سردار سرعام و کتوفته نماز خواندند سرعام خلوت فرمودند معصی
 از برای مظفر الدوله دادند براندم رفتم اندرون بخاری را آتش کردند فرمایش سردار را اطلاع نموده
 شرفی جواب گفتند و بعضی مطالب فرمایند داشتند نمودند آمده بودند و قیائی که سردار خواست
 شرف بر درون تقصید عرض کرده جواب فرمودند البتة رفتند بنده تا سیدلاق لا شیخ سیف
 الدین مرزا حسن جعفر خان بودند مآوردند من میل نداشتم مان ماست خورده تا سیدلاق
 رفت خانه لا مرز مهر خان وزیرین و لا شیخ حقیق خان خوابیدیم صبح مردن خوشنشین
 از خواب برخاسته رفتم سرعام سردار و در درون من منو گرفته براندم بخاری را روشن نمودند سردار
 شرف آوردند

نشیندند و در روز شنبه سیف الدین را شریف آوردند و معی آمدند حضرت دلا در روز دوشنبه و قیامی بایستاد
 بهیچین من درون مضاعفه رفتم خانه نموده آورده بیشکس نمودم بعد از خوردن قنداق بده آورده و اودم که
 شنبه سیف الدین حرارت برد و اتفاق این رفتم خانه خدا و او را قیام نموده و کشیده و حورده اند
 آمدند معی جمع شدند این رفتند با سر تیپ راه را هر گاه رفتم نکلر خانه قیام کشیده و بر
 نکلر آوردند و در روز شنبه سردار در وقتیکه در حال سرباز سرباز می مطهر الدوله به ترتیب
 می آمدند و در حوض می گذشتند آنها تمام شدند رفتند مطهر الدوله رفت اندرون جمعی آمدند و اطراف
 هنر کباب چلو بود و بایک هم بود آوردند و خوردیم جمعی آمدند من بر خوانده رفتم باز کردش نمودم
 بکار بودم رفتم حمام استراحت می داشتم بود گفتم ایک پنج شمع است آوردند و جمعی
خسته شدند و در آنجا نکرده بودند و اجبر کردند بعد از مایه منت مایه کرده بر آمدیم به جا
و دلاک چهار هزار انعام داده نماز خوانده آمدیم حجه حاجی محرقی رشید سلطان مراد
او هم آمد حاجی نبود گفتم حاجی درست کردند آوردند خوردیم حاجی آمد نشیند عدد قهوه
سنی منبیه نقره با پنجاه عدد فشنگ قاشق چای خور منبیه نقره را را اودم گفتم پیش اینها بایگذا
 کیسه پول و جیم پاره بود و صحافه از کمری حواسم دادم بلکه با بغار بزنند اگر نشد با جرم بکن
 با هم بزرگ باشی دادم از برای کوه سواره سه تان هم دادم کجای از این حاجی منبیه
 اند منزل

اندم منزل حضرت دلا کا غذیات طهارت را میخواندند و میخواندند بسم الله الرحمن الرحیم و در طهارت
 حورده است افانت من پنج شد معذور مرزا کا غذ منقص رفته بود تا رسول از غصه که منقص
 رفته بود که بعد از رفتن که بعد از رفتن شرفی حورده است رعیت را جوع کرده چه کرده جهانشان
 آمده است بد بات خودس جدید ثبت نموده رفته است مرزا اگر عیال آمده است بکرفت
 تفصیر زیاری بعد سردار قدری کتاب سعدی خواندند پنج ماست آوردند خوردیم در وقت
 سار ثبت فقه حضرت دلا شریف رفتند با ندرون منشی بهیچ رفت من مشغول بودیم
 ریشی تا سید صالح مشغول کاغذ نویسی رزیک چهار شدیم آوردند شکله معیت حورده
 نداشتم اگر چه شام ماکول بود چند لقمه نان پخته بران اسفنج سرد داشت خوردیم حضرت
 دلا از اندرون یکیش با شمع مسامی الواجب داشت افانت کرده بعد یکیش
 کباب بفرستاد خورد خوردیم تا سید صالح شریف رفتند و جعفر خان خوابیدیم صبح
 مسه نشیند از خواب برخاسته و صبح گفتم حضرت دلا شریف آوردند من نماز خوانده
 بودم نماز خوانده بخار بر آتش زدند چای خوردیم اودم مرزا آمده و عده داده اند بیایدند
 حضرت دلا تنها بودند بنده نشسته صحبت می نمودم قدری از وضع دنیا فقه نقل نمودم و کجای
 آمد رفتم دلا اندرون با مطهر الدوله سوال جواب کردم حضرت دلا آمده و نصیحت نمود و عده بعد از
 ۱۲۴

و مداح و سیر را با آنکه جمعی دیگر هم آمدند کاغذی به نا ابراهیم فرمایش حضرت دلا را نوشته دادم برین
 هزار آوردند از خانه لطیف خان آتش آکوده بودند خوردم من بر خواسته رفتم حضرت متوق
 نشوند حضرت لالا کاغذی در دست داشتند حرازیان حیاط را بر گردانیدند اندم فرمودند بشین
 باید روزنامه خود را بخواه من با کرم بگردان روزنامه حضرت دلا را جوابی بدیگ فغان
 چاه خورده من آهسته بر خواسته رفتم و کجی که درش عوده هوا که هم خورده رفتم اند رفتم هم کار
 بر آهده وضو گرفته رفتم سرای مقبره حجره حاجی محمد کاظم کاشانی نماز خوانده سواد آتش انداخته چاه
 درست کردند حاجی محمد تقی آمد قبا نی کشید رفت بقاب حاجی محمد حسین جواری و تمام
 اند چاه خورده بر خواسته وعده مرا گرفت که با برادرانش با شریف با وید عبد الله خان
 منشی باشی ام تشریف آوردند وعده داده اندم منزل حضرت دلا مستنزل کاغذ خواندن
 بودند نگارانی از آقامی حضرت اند جان آورده بودند احوال پرستی و اظهار محرابی شرح مفصلی
 جواب نوشته حضرت دلا فرمایشی دارم بگویم آيا فرمودند باشد خرام گفتن کاغذات طهران
 نمائند فرمودند قدرتی نقل یس کشتن مایه سوق آوردند خوردم نماز خوانده سردار شریف
 بر بند اندرون منشی باشی رفت بخانه کا سید صلاقی رفت خانه حاجی مرزا مهدی
 حضرت دلا بمن فرمودند برود خانه حاجی مرزا محمد حسن کون حال که اصلاح نکردید برید طهران
 یکم خورده

یکم خورده روزنامه که میرزا حسن نوشته بودند خوب نوشته اند خواندم تمام آوردند میل
 چند نفره نان پنیر خورده روزنامه خود را نوشته ساعت که رسید بر سر بخارسته خوابیدم
 صبح صبح چقا استنبند از خواب برخاسته رفتم سر حرام وضو گرفته اندم بیرون غار
 خوانده حضرت دلا تشریف آوردند شیر آوردند یک فغان خورده جمعیت از آن هزاره ها و غیره آمدند
 من بر خواسته رفتم بان محله سمت خانه لطیف خان گردش زبانی کرده خسته شدم رفتم حمام نوی آب
 بیرون آمده اندم خدمت حضرت دلا جمعی بودند رفتند خید تقوی مانند هزار آوردند چاه
 بود و آتش آب با چ خوب بود حضرت دلا میل فرمودند منم خوردم حاجی آقا مهدی کا سید
 آمدند بوال جواب زباله حضرت دلا قدری کج خلقی کردند بعد ملائمت یکدیگر منم مغرب مانده من
 بر خواسته رفتم سر حرام وضو گرفته نماز خوانده عبد الله بر داشته رفتم با مسجد او را فرستاد حجره
 حاجی محمد حسین جوهری و حاجی محمد تقی قدرتی قدم زدیم در مسجد و حجره خوب بود خانه حاجی
 برسان بر رفتم اندم حاجی محمد محمد باکیتی داد که حاجی آقا نوشته از احوال پرستی طنز آمیز بود
 حضرت دلا برستم جواب گفتم فردا بیا محارت جواب به هم حال صمیم خانه حاجی را پاد
 عوده رفتم عبد الله خان کرخی را ایگجا بود چاه خوردم مداح حاجی آخوند با برادرش آمدند
 مشغول صحبت کردن بودیم ساعت دهم از شب رفتم منشی باشی اندخته را آوردند
 باشی تشریف کشیدیم با سرتیپ بازی کردم بکآن بجزان هزاره هر از من دادم تقسیم

چاه خورده روزنامه که میرزا حسن نوشته بودند خوب نوشته اند خواندم تمام آوردند میل
 چند نفره نان پنیر خورده روزنامه خود را نوشته ساعت که رسید بر سر بخارسته خوابیدم
 صبح صبح چقا استنبند از خواب برخاسته رفتم سر حرام وضو گرفته اندم بیرون غار
 خوانده حضرت دلا تشریف آوردند شیر آوردند یک فغان خورده جمعیت از آن هزاره ها و غیره آمدند
 من بر خواسته رفتم بان محله سمت خانه لطیف خان گردش زبانی کرده خسته شدم رفتم حمام نوی آب
 بیرون آمده اندم خدمت حضرت دلا جمعی بودند رفتند خید تقوی مانند هزار آوردند چاه
 بود و آتش آب با چ خوب بود حضرت دلا میل فرمودند منم خوردم حاجی آقا مهدی کا سید
 آمدند بوال جواب زباله حضرت دلا قدری کج خلقی کردند بعد ملائمت یکدیگر منم مغرب مانده من
 بر خواسته رفتم سر حرام وضو گرفته نماز خوانده عبد الله بر داشته رفتم با مسجد او را فرستاد حجره
 حاجی محمد حسین جوهری و حاجی محمد تقی قدرتی قدم زدیم در مسجد و حجره خوب بود خانه حاجی
 برسان بر رفتم اندم حاجی محمد محمد باکیتی داد که حاجی آقا نوشته از احوال پرستی طنز آمیز بود
 حضرت دلا برستم جواب گفتم فردا بیا محارت جواب به هم حال صمیم خانه حاجی را پاد
 عوده رفتم عبد الله خان کرخی را ایگجا بود چاه خوردم مداح حاجی آخوند با برادرش آمدند
 مشغول صحبت کردن بودیم ساعت دهم از شب رفتم منشی باشی اندخته را آوردند
 باشی تشریف کشیدیم با سرتیپ بازی کردم بکآن بجزان هزاره هر از من دادم تقسیم

کردیم نفری بوزن او برده بودیم چهار هزار دینار بعد از آن دادم گفتن بجزش هم سهای سرخ بود
 با جوشن دیگر بنگ دروغ افزا آورد و در می خوردیم ساعت پنج نیم منشی باشی رفتند
 با آنها اما کجا خوابیدیم جا مانده بود استراحت بود اول اذان مروی پنجشنبه است
 برخواستیم بخاری را آتش نمودند جای حاضر بود خوردیم مداح و حاجی آمدند رفتند ام ترتیب
 از بخاری نوزده جاست بالا بقدر یک عتی آنها را خوانده من هم روزنامه خود را نوشته نوزده
 آفتاب سلام برخواستیم عبادت رفت برود هم منم رفتیم بگردش بان مست پانین قدری
 در پیرون شکر کردش در کن رنر آیه نشسته بودیم پسره کلاه عدی خوشگلی اند در جهر من
 ایستاد احالات پرسیده اظهار مهربانی نمودم برخواستیم با اتفاق رفتیم در باغ عین ابر در شب بود
 رفتیم بان باغی که جوی السلطان مترل داشت انجام در دیواری نداشت خدا میداند در دست
 عمرم چنین اتفاقی از برای من با اتفاق نیافتم بود آن طفل هر سه راه من است رفتیم بان
 خوابه پشت عمارت باغ بدگوشه رفتیم های باک خرگوشهای بود مبهود طاحیران آن پسره
 هر سه راه من می آمد نفس کافران طفل را در کن ز دیواری برده با او شرفی و ملاعبه می نمودم
 جوانی در رو خند بخوابه را دیدم از اتفاق است آن جوان بکل بود فردینی پسند بود
 آن جوان را دیدم ظاهرا چندی با او مسلم شد آن جوان رفت آن جوان رفت منم ماند
 منم کجا بروم چکنم چه بگویم بگوید در محمد صوفیان خانه ام پیشه دین بدرم جازده خمر کرده برادرم

بخوانم

بخوانم بخوانم کفتم در این دوروزه زود طهران من از نو کفتم در می می غلام و عده داد
 فردا صبح بیا بدکن رنر آب من بردم در باغ عین ابر را با غلام تا چه شود ناچار همه را زدن
 انعام داده او رفت من رفتم بنگار خانه لشکر نویسی باشی محمی بودند قلبانی کسیده باقی
 لشکر نویسی اندم حدنت عوارث و ملا در دقیقه چند نفر از رعیت حاجی آقا محرابرک و چند نفر
 از رعیت لطیف خان سر تنیله کرده بودند چوب زنده حرامین را تمام شدند نه را خوانند
 آوردند همه چیز بود و نمودند باید بود در بشویم بردیم بشکار عرض کردم ما بس ملا خطه در بود
 من عمارت اثرش بخورم قدری آن آب باغ خوردیم بعد از آنها مظهر الدوله و دار در شدند
 خوانند جای دوستی دم کردند مظهر الدوله و نمودند باید بدیدن آتایان بردیم اسب خوانند
 برخواستیم رفتیم خانه حاجی هبست آنه آنها در اطاقی نشسته بودند بعد سالکات را در پیشش
 محمی آمدند بیک فغان حاجی حوزده شربت بید رنگ آوردند چند فاشی خوردند باقیان
 حقوه برخواستیم خانه حاجی آقا محرابرک محمی از سالکات بودند انجام فغان حاجی حوزده از نارت
 کز آنکین آوردند قدری شربت حوزده برخواستیم رفتیم نزد یک مسجد بی طایر محرابرک
 دیده تعارفی کردیم در شدیم من پیاله شده اسب را دادم بودند حوزم رفتیم جام بازار بر آید نماز
 خوانده رفتیم مسجد نشسته بودم شکرانه مان یا در آمد قدری محبت کردیم محمی ما را دیدند

۱۴ برخواست رفیق آن سست رویت جدا شد اندیم رو بنزل خدمت حضرت دلا کاسید ملاؤ
بر لطیف خان منشی بستی نشسته صحبت می فرمودند اجل آوردند قدری حورزه نه عدد
پسند دانه آوردند من زیاده حوردم حضرت دلا قشیرف رو بند باندرون بلافاصله آمد
این سبزه هیچ نخوردم هر نعمه مان ما فرموده منشی شاهی سید صفی فرستادن خواهم
صبح روضه جمع عو شهر حبیب از خواب برخاسته رفتم سرعام در کوفه
انجا بخاری میبوسند نماز خوانده بر اندم بخاری اطاعتش نمودند حاجی حوردم حضرت
فرستاد بودند بسیار خوش جواب عرض کردم با مظهر الدوله سخاوت بر دم باز دیدن آقا پیغام دادم
از برای مظهر الدوله شریف بیاورید بر دم جواب فرموده بودند امر در سنه ام در سبزه نمودن
بر دم باشد و حال خوب است خودشان در بزر باقی سرزاق حسین ^{فرمودند} فرج صاحب فرستادند
حال این قسم منو باید عجبی است چه باید کرد بنوازم رفتم سرعام خدمت برادر قدری
نشسته اتفاق بر اندم معبودند عتی نشسته من برخاسته رفتم دیدن از آن محراب
نمازهای جلیلی در آنجا بودند مدتی نشسته در آنجا برخاسته اندم دیدم نهاده خوردند قدری
مان چو است آوردند من چو لقمه حورزه رفتم خدمت حضرت دلا فرمودند بنشین صحبت
کن این استرخت فرمودند آمدند گفتند شخصی تو را میخواهد دیدم یکم خانه را کرد

که از طرا ان اندم شاهزاده خانم فرستاده از برای شما بر سرسم کاغذ بکیرم درست نفرستیدم
کسیت صحبت گفتیم بر وقت عصر با سبزه من نزد بر بنم خواب بکیرم رفت حاجی روگی
دم کرده بودند کفجهان حورده رفتم و صبح کرستم مظهر الدوله آمد بیرون حاجی حوردم با اتفاق
نزد رفتم خانه حاجی میرزا ابو تراب حاجی آوردند یک قهوه سبزی شیرینی و کاسه نوده سبزی
قدری خوردیم حاجی میرزا ^{فرمودند} آیدند عتی عدال محبت وقف بودار آنجا خبر کرده چو
رفتم منزل حاجی میرزا مهدی انجام حاجی حوردم نترت بدیدند یک استکان خوردم
برخواستیم ایشان در آمده من در نشسته رفتم بلکه تا سبزه ما خواندم تا ملاک کفجهان
کرده اندم خانه منشی بستی حاجی محمد حسین حاجی آخوند بودند فراتش اند حضرت دلا میفرمودند کار
دارم ناچار رفتم ترتیب نگارچی بود محمد حسن مرزا و معی بودند محقق مارا کفاده شدند فرمودند هزار
بیکم تا فلان کسر از حضرت می نمایم هزار دینار منشی بستی هر دینار بنه تقدیم کردم آنها فرستند
باز نشسته در ساعت دینم در نشسته رفتم مارا حضرت فرمودند آمدیم خانه منشی بستی عجمی حاجی
و دایح و ترتیب نگارچی و محمد حسن مرزا حاجی آخوند را آنجا بودند بعد از نیم ساعتی با سبزه باز گفتم
تا وقت نام من شش در برده بودم بعد از نام منشی بستی باز می کردی سر زدم ایشان بودند
چهار هزار را تقسیم کردم هزار را هم معبودند دادم و دیگر سه هزار را بنه تقسیم نکردم من علم نهان

حاجی محمد حسین خوابیدیم صبح شدم و شنبه را بخواب بر خواسته سرم بسیار درد داشت
 داشت چائی خوردیم صبحی از آقایان آمدند انار آوردند خوردیم قدری بهتر شد و ما باز ششم
 سیاهی میکند سرم دوران دارد تا چه بود خداوند حفظ فرماید در ولایت عزت نازل شد
 بقدر ربع ساعت خوابیده بر خواسته با فیاض رفتم خانه صدمت سردار بختل بود رفتم منزل کوچک
 آقایان در سلطان میرزا محمد و آمده بود دیدن از آنکه گریه می نمودند من بخوردم
 حبس شدند خوردند چائی آوردند یک فحان چائی آوردند خورده بر خواسته رفتم بازار
 بازار حجره حاج محمد حسین بوزره می دادم فیاض رفت انار خرید آورد حجره خورد
 چائی درست کردند یک فحان خورده در در به لحاف حبس با استخر خرید دادم فیاض برد
 به بند به زنده از حجره بر آمدیم من رفتم حمام بر آمد و وضو گرفته نماز خوانده با فیاض پیوسته
 من تنها گفتم صدمت حضرت و لا فرمایش فرمودند کجا بودی گفتم در منزل به نظر الله
 نشستم بهر آن نظیر الله آمدند عجب کردند وقت شام شد بر خواسته رفتند از آن
 بنده تا سید صراف خضر خان بودند شام آوردند با سید علی سفارش کرده بودم شام بخور
 داده بود وقت عصر انار خوردیم شام هم که بپخت بود خوردیم بهار بودیم و شام خورد
 خوابیدیم صبح شدم و یکشنبه را از خواب برخاسته رفتم ترم حمام حضرت
 و لا تشریف

و لا تشریف داشتند من رفتم بلب وضو گرفته نماز خواندم بر آمدیم در احاطت بخواب
 کردند چائی آوردند خوردیم شام آوردند یک فحان خورده چند نفر حاضر آمدند عذریه جارا
 بود و سببی بودید سفارش کردم آتش آلود بر بزند نماز خواند شیرینج آتش نشسته چشم
 بود و لا آتش آلود خوردند حضرت و لا برخاسته اسج شدند و لا بوزر یکا تشریف بزم رفتم
 بازار حجره حاجی محمد کاظم کاغذی بزرگ از فرج الله خان نوشته دادم باقا محمد حسین چای آورد
 به بند به بند شد که خان باور میرفت آواز غوغا آمد حجره نشسته صحبت میکردم او رفت
 چند نفر مشغول به آهنگام رفتند میان حجره نماز خورده بودند مان خریدند خوردند بعد شام
 آتش کردند چائی دادند حاجی محمد حسین جواب می با فیاض آمد چائی خوردند قدری ترم
 خرید دادم محمد حسین بدوزند بر خواسته رفتم مسجد و قدری کردیم رفتم میان شبستان
 گردش کرد بر آمده نماز خواندم بودم هوا سرد بود رفتم حمام بر آمد نماز خوانده ادم منزل
 نوشته جات طهران آمده بود تا محمود پاکت سفارشی کرده فرستاده بودند خیل تقصیل مشغول در منزل
 نماز مغرب و شام خوانده کاغذهای طهران خوانده حضرت و لا تشریف بردند از آن و کاسه یکی
 آتش کی ساک آوردند بانان خوردیم ساعت پنج خوابیدیم صبح شدم و شنبه را از خواب
 برخاسته رفتم ترم حمام وضو گرفته نماز خوانده مرزا محمد خان آمده بعد حضرت و لا تشریف آمدند شام
 قرار غایم نشد و حضرت و لا رفتم بمجلس فخر خوانده در مسجد آقایان داشتند عذریه
 و اجماع آقایان بر آمدند در نماز نشسته بودند بسیار سخت گذشت سرتیغ رو فرمودند بر خواسته بر آمدند
 آمدیم منزل

عبدالله خان سرتیپ رفت دیدن بعضی کتایان بنده بابل آمدیم منزل میرزا موصی بودند
 در بناده بود بعد از قیام از سر حاکم آمدند متعاقب من رفتم سر حاکم بعضی بیعتات را برای مظهر
 الدوله دادند آمدیم احاطه بعد از آن عتی مظهر الدوله رفتم خانه میرزا ابوطالب مجتهد جان آوردند خوراک
 یک عتی آنجا نشسته اندم منزل حضرت ولله آنها خبر کردند آوردند معلومی خبر بود پس بخان
 خوردم بنواستند سفره را بر چند عبدالله خان سرتیپ و رند سر دراز کردند و نشین
 نهادند بخور آنقدر سفره نشاند عبدالله خان هزار خورده سیر شد سفره را بر چند عبدالله
 نفر نشاندن نهاده محسن میرزا عبدالله خان نشینی بسوی او نمودند بنشیند حرف
 برنید من بخوابم نشستم صحبت کردم جای آوردند خوردم عتی سردار خوابیدند خوراک
 مهم نشاندند و صبح کردند خوانندم فرمودیم برویم میان باغ جهانگیر میرزا اندوهی کرد رفت
 و در بند بنده درم خانه کاسید ابوزاب قرار عمل آنها را بهم برخواستند رفتم میان باغ
 با آنها را احضار فرمودند دستور العمل را با آنها باز کردند رفتم بیرون باغ در سرتیپ خانه
 نشاندند خوردم صحبت کرده تشریف کردند میرزا محسن و میرزا محسن نشینی بسوی
 آمدند با آنها برال جواب فرمودند عاز خواننده تشریف بردند از درون بعد حضرت فرستاد
 منشی بسوی حاکم را بر دهانه نظام العلی رفتم او رفت بعد نظام العلی کاغذی
 نوشتند منم ملاحظه آنکه تنها بودم برخواستند رفتم که میرزا فرج الله خان منشی بسوی برود السلام
 نشستم

نشستم صحبت کردم جای خوردم ساعت چهار گفتم شام آوردند پلو و حورش بود آوردیم
 خوردم بعد از شام یک عتی نشاندند نشستند من با نظام العلی خوابیدیم صبح مردی مجتهد بنده
 از خواب برخاسته و صبح کرده زیر کرسی نشسته چای خوردم برخواستند رفتم خانه و زیر سیراز
 که با اتفاق برویم خانه لطف خان مجلس ختم دارد در جانب حضرت ولله ختم را جلوسیم خانه را
 کاسید صلاح بود جمعی متفرقه که یک عتی نشسته برخواستیم رفتم مجلس ختم لطف خان در محله وری
 بود و آن مجلس کتایان تمام بودند نشستم فراموش خوانده ابلاغ نمودم حضرت ولله مرا فرستادند ضمرا
 بر چند از حسن خوانند و وضع خوانند نه چهار نفر از تنگی جالب را ازیت کشیدیم تا آنکه حاجی
 است الله با عتی آمدند برخواستیم حاجی محسن رفتم خانه میرزا ابوزاب از درون بجا
 انش کردند چای خوردم صحبت متفرقه در عتیبی بخوردم بنده را آوردند و بنده را دیدند
 و وقت گذشته بود من کوخردم نان پنیر و درای مات خورده برخواستیم با نظام العلی آمدیم
 منزل سردار خوابیده بودند لطف خان آمدند من رفتم خدمت ایشان از خواب برخاسته
 چای خوانستند چای خوردم لطف خان نظام العلی آمدند بودند تا یک عتی یک نیم بخوردم
 مانده آنها رفتند مظهر الدوله آمد بیرون بعد حاجی سید صفر آمدند من برخواستند ناچار
 اینهم رفتند حضرت ولله را برخواستند مانده مظهر الدوله تا ساعت یک از برفه نمودند
 تشریف بردند از درون سرتیپ نیکو افغانه بودند اما را خیر خواستند آوردند درای خوردم غمت
 از

حرم ارتقب رفته شخصی گرفته پیشی بشی رفتم خانه سرزافرج الله عا دست حجابی
 خسته اند نشینم که انگلیس بودا اورند جانی هم بود یکبار بودم پیشی بشی مشغول
باری نخسته شدم ساعت پنج شام اورند حسی تهیه مدارک دیده بودند تا
بلوچو چند روز رفته های خوب همه کول خوب بودم بعد یک عتی باری کردم
 در ساعت هفت ارتقب رفته آنها رفتند من تنها خوابیدم صبح رفته همه
 از خواب برخاسته بخاری را آتش نمودند سماور آوردند سرزافرج الله عا آمدند
 نان پخته سرکه انگلیس آوردند جاده خوردم من روزنامه خود را نوشته افاب
 وقت عصر در شب بیدار گمره برف باریده بود در فیهانها بخشنده منم برخاسته رفتم
 که دلم تا محله صوفیان کجام از حمام برآمده اندم میسر در را با میرزا کا مشغول خواندن
 حاکم بودند من در اطراف دیگر نشسته محسن خان آنجا بود اندک عتی صحبت کردم آنها
 آوردند حلیم بود من میل کلیم نموده خوردم بعد از عتی تلکافی اندک نصرت آن خان تلکاف کرده بودند
 که باین السلطان قدان مرصع با نزل برادریدادند صدر عظم شد حضرت ملا اب
 خبر کردند سواد شده رفتند بخاری به با سرزافرج الله عا پیشی بشی رفتم خانه پیشی بشی
 بخاری

بخاری بر آتش نمودند سماور آوردند بخاری خوانده باری نخسته کردم شربت آوردند خوردم نیم
 خوانش اندک تعاف من رفتم خدمت حضرت دلا خا الله در رکاب تازی حریفه با رفاه داده بودند
 قدری حرما لیمو خورده قدرتی منضم نمودند دادند زبند اندرون و به بعضی جاها حوسه شیم
 ارتقب رفته حضرت قلا شریف رزیدند زون من پیشی بشی رفتم منزل طاهر خان تبریز
 تلکافی محسن بودیم میرزا فراج الله عا آنجا بودند نشسته قدری صحبت کردم قدری نخسته باری کردم
 ساعت پنج ارتقب رفته شام خوردم آوردند همه چیز بود ساعت شش آنها رفتند از برای
 بنده رفت آوردند انداختند من تنها خوابیده صبح سر و نه نشینم از خواب برخاسته
 بخاری آتش کردند سماور آوردند سر تپ اندک جانی خوردم یک قطعه سبزی شیرینی
 آوردند قدرتی خوردم بعد از عتی برخاسته رفتم من باغ قدم رزم طول باغ حویلیت
 سبزی قدم بود و در فیهان حویلیت سی قدم حسی کردش کرده سر زد اندم حضرت
 دلا حسی خوانند در اطراف دیگر نشسته حاجی سید ابوتراب آمدند رفتم خدمت حضرت
 دلا بهار آوردند خوردم جمعی بودند متفرق شده جانی آوردند خوردم و صوفی خسته نماز خوانده
 رفت می آمد در خدمت حضرت قلا رفتم خانه محبت الله عتی از سال است بودند جانی آوردند
 که انگلیس بیدار شد آوردند زبند خوردم به برخاسته اندم منزل بخاری را آتش کردند حضرت دلا
 شریفه داشتند پیشی بشی مفرقا شام خوانند ما می بود خوردم حضرت دلا تیر نور باز

اندرون من خوابیده اثب زلایک خورده صبح مرفعی کشتن دهم
 از خواب برخاسته نازی خوانده حضرت قلا آورند شیر آوردند و استکان
 شیر خوردیم چهاریم اردنسته رفتم من برخواست رفتم دربان که جها کردیدم
 تا بیرون شهر رفتم محله یهودی رفتم ساعت شش از دسته رفتم آنکه بنا را دارند و خوراک
 سرخ چلو بود و پنجهان قیاض خوردم رفتم اطاق دیگر مشغول در شستن سبزه شده من
 کوس میدادم چائی آوردند خوردم حضرت قلا بقدر نیم ساعتی خوابیدند بمو با بقال
 آوردند خوردم مظفر الدوله برآمد بیرون کاغذهای طهران را آوردند من از طهران گاهه
 داشتم و از آنجا که کاغذهای دیشتم تا سید حسن قاسم علیه داده بودند بایست
 استب مرتب نگارخانه آمد تا ساعتی از شب رفتم من شش شبی برخواست رفتم
 خانه میرزا محمد خان وزیر محنت بودیم لشکر نویسی را نگاه بود و سلام از منزل طهران
 تحه آوردند بانشی بانشی باری کرده سه هزار ختم تمام آوردند بسیار رنگین
 خوب تیهان بود رسته بوجو چند رنگ خورشید که کول خوب خوردم رفتم محلی
 لشکر نویسی فرستاد بعد از ساعتی من شش شبی رفت در ساعتی از شب رفتم

خوابیدم

خوابیدم صبح مرفعی و نشاند از خواب برخاسته برف نازی آمده بود
 نازی خواند بخاری روشن نمودند سگها و گوردند چائی خورده سگها را بکشان آوردند
 ساعتی نشسته من برخواست رفتم با وزیر خدمت حضرت قلا رفتم خدمت خواجه
 بهشت الله تا سدا بوطالب که محرز بزرگ حاجی قاسم شریف قاسم ایهم حاجی میرزا مهدی حاج
 محمد حسین با چند نفر دیگر بودند نشستم چائی آوردند یک فنجان خورده تا بان بام محبت قلا
 بود درال و خواب زیاده وقت نهان شد رفتم اطاق دیگر بنا را آوردند همه خبر تیره دیده بودند
 خوب خوردم رفتم باز همان اطاق عروان مطالبه سازعه دست جوه لعل انجا میداد عاقبت
 بر این شد که نصف از اراضی دغیرانه هند بخت حاجی میرزا مهدی و نصف دیگر در دست و تقرب
 باشد و نشسته نشستم همه مهر نمودند که چند روز دیگر برف از میان برداشته بودند سر ارضی قطع فصل
 نمایند چند نفر از اهل خبره بهر حضرت قلا برخواستند رفتند سر حمام و گوردند نازی خواندند بنده
 در خدمت ایشان بودیم برآمدیم خدمت آقایان فغان چاء آوردند خوردم یک ساعت بفرستاده
 برخواستند دارندند از بیرون شهر با قیام اهل خان رفتم تا ایدم منزل باز برف شروع نمود قدری
 مرفوف شد چند نفری آمدند حضرت قلا کسل بودند استخاره نموده شریف بردند حمام استلا سمانه
 آمد سر کینه کردند ساعتی در حمام برآمدند و در اطاق میرزا بخاری میروختند من شش شبی برف آمدند

از خانه سرزافج آمدن حورس خیزه آورده بودند خودم در ساعت پنج در شب رفته این تشریف برد
اندرون ما خوابیدیم صبح صفر بیست و نهم از خواب برخاسته رفتم سر حمام و صبح کرده براندم
تا زلفانی خوانده حضرت دلا ببردن تشریف آوردند منشی پشی آمده بودند من یکبار خودم از برای
بلکه یکی حسن خان مدانی نوشته دادم در میان یک حضرت دلا بگذارند که غرضی از بجای مسوکی
هم بخیرا سرسی نوشته مظهر الدوله پیغام داده بودید بیا بروم منزل بر حسب مکر افغانه رفتم
فغان چای خورده هدری مان برنجی حضرت دلا فرستادند تا حاضر است آمدیم حاضر
بود مای آزار که با چه مدام و قبی حال حاضر بنا خوردیم بعد از آن غشی بقیعانی خورده مظهر
رفتند اندرون سر دار است خفت فزیدند منم منزل شدم که غرضی غرض
روز نامه خورده از جوان هدری خوانده خوابیدند از خواب برخاستند چای خورده تشریف
بردند سر حمام تا بخوانند منم رفتم حاضر باز سرسی را نشیده براندم باز را چراغی که ده
بودند اندک منزل خوانده سر قیپ نگارنی بودند ساعت سه رفتند سر دار تا خوانده شام خوانند
من بیل استم نان پزیراست خوردیم و لایک یاری خورده ساعت پنج رفتند اندرون بنده
خوابیده است باز بیا سر دود نصف شب برخاسته یک کوزه آب بخداست در این مدتی
جامن بن ششم سر نایبه دوم صبح حاضر چهار سینه شد روز غید سر لود مولای متقیان
بود از خواب برخاسته رفتم میان حمام و صبح کرده تا خوانده براندم چای خورده حسن خان آمد با ما

پرسی من یکبار سرزافج آمدن حورس خیزه آورده بودند خودم در ساعت پنج در شب رفته این تشریف برد
سرعت کرده بودند بعد صبحی اسالات و شب هلال آمدند رفتند یک سرزافج رزومی اخفرت دلا
در میان که غیزه از برای خواب مظهر الدوله دادم کردند هزار آورده خودم بعد هم متفرق شدند حضرت
خوابیدند سیده برخاسته رفتم سر حمام و صبح کرده تا خواندم و فغان چای خورده رفتم گردش در میان
بازار مسجد گردش کرده سر دهم سلا اندم منزل محسن سرزافج استخوانه بود قلیان کشیدند رفتند
حضرت دلا ستم تشریف بردند سر حمام تا بخوانند آمدند بعد از خواب تا میرزا حسن خان لیر مظهر
آمد در بسته کاغذ عدد پنجمی از سر تا سر رفتیم دود هدری نشسته صحبت کردند ساعت چهار
آوردند مای پوی خورده بود خودم خوابیدیم صبح صفر بیست و نهم از خواب برخاسته
دینرا محسن آمدند بعد حضرت دلا تشریف آوردند چند نفر دیگر آمدند بنای بیام نوشتن اشکال جمع کردند
بودند من رفتم در میان که چهار دیدیم پنج هم از نوشته اندم یک سراسر حضرت دلا تشریف
مهند دانه حاضر بودند از شوق سر تا سر استم بخورم هزار آوردند ساعت پنج کرده بود هدری که قتل
ماست مان پزیر خورده و بعضی بودند رفتند عودمان بنه ششم صحبت میکردیم حضرت دلا
خوابیدند بقیان چای خورده سرزافج مان بنه ششم پشی سرزافج علیرضا منزل صاحب خواندن و رفتن
نهیج رفیق خوابیده بر حوض استم یک فغان چای خورده رفتم ساعت چهار صبح محسن همراه بود رفتم
محرمه صبحی آتش روشن کردند چای حاضر کردند محسن خان آمد و صبح محسنی اندک چای خورد و رفتند

رفتند منم بر حاسه رفتم حمام وضو گرفته نماز خوانده بر ایدم از کوچهای عقب رفتم بمحلی که
 باشند لب پنجاه درمی ایستاده سرافنده اندم منزل میزاج وای بهر مطهر الدوله منشی بستی
 بقیع چای حوزده چند قیافه کشیده در ساعت یک نیم از شب رفته تشریف بردند از درون
 هم رفتند من تنها مانده در درمی روزنامه نوشته در می کاغذها بیکار خوانده باره نمودیم
 آوردند از خانه میرزا فتح الله خان حوزش آورده بودند حضرت والا از آن داده بودند جعفر خان
 نان حوزش حوزده جعفر خان نشسته بود بخاطری می نمود من خوابیدم چند مرتبه از حوزده حمام لاری
 شدند مدت ها خواب میبرد همه بسیار سرد بود صبح رفتم بجعفر خان از در از خواب برخاستم
 حمام زبیر حمامه را دادم تکه شست پرشیده در حمام برآمده در اطراف میزدن نماز خواند
 حضرت والا در تکه شست با حمام ناچار مجبور رفتم حمام جعفر خان هم ای کس عینده صابون زدم چای خورده
 یک قهوه الرض بید بودند حضرت والا بشما حوزد من جعفر خان او را خورده برآمده لطیف
 منشی بستی بودند روزنه حمام آید بود کاغذی بسیف ملک نشسته دادم بودند نماز آوردند من
 حوزدن او بود حوزد من نان پنیر برای سبزه پتفرقه شدند بعد از آنکه بنواهند خوابیدند
 نویسنده اندم اطاف دیگر نشسته روزنامه حوزد مرا حوزد ششم رفتم خدمت حضرت والا نشسته
 صحبت بنویسم حوزده بخاری میوخت لب نان عتی فرامیدند بر حواسه نماز خوانده بزمی آمدند
 لایق بود

بردم باز دید که سید الوطایب بنویسد منظر الم علی اندک بعد مطهر الدوله آمدند و سیدی مکرر شدند
 بصحبت معاف منشی بستی فرستادند تا ساعت سه میزدن بودند مطهر الدوله رفتند از آن
 حضرت والا در میزدن تمام آوردند حوزدیم بعد از آنم فرمودند چند رنگ سبزه با آوردند
 ساعت پنج رفتم با خوابیدم صبح رفتم بشنید از خواب برخاسته رفتم سر حمام
 گرفته بر ایدم نماز خوانده سر تپ ملک افغانه آمدند حضرت والا تشریف آوردند چند نفر منفرد آمد
 ناسید محرقی آمد من سر تپ برخاستم ملک افغانه از آنجا رفتم خانه لشکر و بستی بستی ناسید
 مجتهد با پسرش و چند نفر آمدند قیافه فغان چای حوزده برخاستم سر تپ رفت ملک افغانه
 منزل وقت نماز بود حوزدیم بعد از نماز ساعت یک و نیم برخاسته رفتم خانه محرقی خان شاد
 با عسکران سر تپ عباس متوه می آمد بیا حاجی محرقی تا جبر از آن او را حبس کردند تا آن
 که بچند بازی کرده می آمد جبر را آوردیم اطاف دیگر خدمت سردار خض فرمودند حالا بنده خواند
 منم قهر کرده رفتم سر حمام نماز خوانده بر ایدم حاجی بستی حاجی آقا محرقی آقا مهدی آمدند
 من برخاسته رفتم بمطهر حاجی تا ابراهیم اندرون جعفر خان با صرار چای حوزده نیم ساعت نمودیم
 مطهر الدوله رفت سمت خانه من رفتم مسجد مغرب سر صحبت کردم در بین راه جمعی از آن نهادگان
 دیدم لوط حاجی محرقی را نمودند با او رفتم میان مدرسه در میان یک ساعت از شب رفته بود حالام در زبیر
 گفتم آمد در را باز نمودند بر ایدم اندم منزل مطهر الدوله حضرت والا عسکران خان منشی بستی بودند حضرت

نشسته قیامی کشید مظهر الدوله رفت اندرون کمرش را بر بانه کرد و در گردن همدی را کشید و روغن
 بالام آوردند و لیدر کرسی گذاشته بخار را بر سر او انداخته و اطفا کردیم در ساعت چهار دهم
 آوردند و خوردیم و در پنج و نیم عده به طرف حایرایم دادیم و در ساعت شش و انداختند
 حضرت والا در بیرون خوابیدند یک عتی من بیدار بودم بعد خوابیدم در آخر شب بیدار
 حضرت والا کل کل دان حوائت من آید خورده خوابیدم صبح مروی بکشتن از خواب
 برخواستیم رفتم حمام از حمام برآمده اندم بخاری می بوخت چائی خورده و فراموشم
 بنعاقب حافظ صحه با حکیم دیگر بیامیدم حافظ صحه آمد و دستور العمل روغن مال داد جمعی متفرقه آمدند من
 برخاستم مظهر الدوله رفتم باز دیدم حافظ طیف خان سرتیپ چائی شیرینی آوردند و خوردی
 و در جمعی خواندند برخواستند آمدیم منزل حضرت والا تشریف برده بودند حمام روغن مال فیل کشید
 آنکه هزار آوردند نان لواش تازه خوب از خانه نظام العالی آورده بودند من نان پنیر خوردم بعد
 که بودند متفرق شدند حضرت والا خوابیدند منم خوابم بر یک نیم غیز باده چائی خوردیم و رفتم
 سر حمام و وضو گرفته نماز خوانده رفتم تا سبوح را بخوانم باز کردی کرده بعد از مغرب آمدیم
 اطاف دیگر نماز خوانده رفتم خدمت حضرت والا رئیس کل را فچی بود و بنشینه شبی بودند تا ساعت نیم
 از شب رفته سرتیپ رفت ما بودیم تا خبر کردند و بیدار خوردیم تا ساعت شش از شب رفته بیدار بودم
 بودم بعد خوابیدم و لایصف شب خوابیدم سردش ندانستم بر اما اطاف سرد بود و با آنکه مرا

عالم بود

مراعات نمود بسیار کسل بودم نصف شب حضرت والا بیدار شدند آفتاب کل دان حوائت آوردند
 منم آبی خورده خوابیدم صبح مروی و شنبه در خواب برخواستیم رفتم حمام
 وضو گرفته آمدیم نماز خوانده سردار در خواب بودند چائی خورده و پنیر و بنشینه جمعی آمدند من با
 الدوله رفتم باز دیدم لشکر نویس چائی خوردیم و دو عتی نشسته آمدیم وقت نماز آوردند خوردیم
 حضرت والا خوابیدند منشی باشی کتاب بخواند حوائتم بروم گذارند برخواستند وضو گرفته
 نماز خوانده حافظ صحه و چند نفر دیگر آمدند حضرت والا برخاستند تشریف بردند سر حمام تشریف
 روغن مال کردند من رفتم بختجانه دیدم پست آمد از بسکه سر بود نماز و ناشی آنجا گذارده
 خوردم آمدیم منزل نماز و تشریف روغن را خوانده مظهر الدوله که آمد پیرو فرمود حضرت والا
 رفتم خانه سرتیپ تلکرافچی نه میرزا طاهر خان و لشکر نویس باشی بر میرزا فرج الله خان و میرزا
 و سرتیپ است اما او کاغذ حیات را آورده بودند بستی شیرینی آوردند در ساعت شام خبر
 کردند و از یک زباله دیدم که بودند هم چیز برداشتم خوردیم در اطاف دیگر باز آمدیم همان احوال
 قلیان و قهوه کشیده و خورده من برخواستند آمدیم منزل منشی باشی ام آمد حضرت والا و
 چائی خوردیم که اندازگی یک قهوان خوردیم منشی باشی رفت حضرت والا در کشیده
 من یک عتی حکایت کلمات خوانده ساعت شش از شب رفته خوابیدم و بلا غلط خوردیم
 بقیان چائی به خوابی کشیده صبح مروی و شنبه در خواب برخواستیم رفتم
 سر حمام وضو گرفته نماز خوانده برآمدم چائی خوردم حضرت والا تشریف بردند سر حمام روغن مال

بنعاقب من فرستادند رفیق سر حاکم مدینه حاجت درین مقام نشسته و غنای ما را کردند برآید
 حسبی از شاهزاده کمان و غیره آمدند من برخواستم رفیق قدرتی کردن نموده بین راه
 حجر حسن مرزا رسید با اتفاق رفیق خود حاجی محمد حسین کار لب انقباب خزیده می نهادند
 پیچیده و هر دو دادم نان پیر هات کباب خریدند آوردند خوردیم بعد حاجی حاجی در تکه در
 من رفیق رفیق حاکم ارفام برآمده رفیق سید شاهرخ خوانده کردش زیلای عوده عود آید
 منزل چند نفر بودند این مطلب بر ملا شد حضرت دلا مغول حشمت الدوله حاکم ارستان
 شده حاکم السلطه حاکم خراسان مظفر الدوله آمد بیرون سنی بودند رفتند من پیشی
 باشی بودیم شام آوردند خوردیم با حفظ انقال زنده نشی باشی هم رفت یک عتیم
 نشینم بخاری رخت سرا آوردند خوردیم رخت شش خوابدم صبح صبح صبح
 از خواب برخاسته رفیق سر حاکم و من گرفته تا خواندم آمدیم بیرون حاجی مرزا و فنانا
 بنعاقب من با حاکم بوخت شده رفیق حاکم سه کبک کرده برآیدم همراهند حاجی در اطراف
 دیگر حاجی می نشستند نهاد آوردند خوردیم چهار رخت بغروب من مظفر الدوله مرزا
 را با پی تلکراف احضار نمود که حشمت الدوله و صدر اعظم لایزال سید مظفر الدوله در تلکراف
 حاکم تلکراف هم سردار بودند حشمت الدوله و صدر اعظم حضرت دلا خوابیدند من دیشی
 آمدند می خوابیدم از خواب برخاسته حاجی عوده مظفر الدوله که همدی آمدند من رفیق حاکم
 و منکرده

و منکرده رفیق کردش نموده هوا بسیار خوب بود بخانه باز شد زمین بسیار گل بود
 اندم منزل مظفر الدوله سرتیب تلکرافخانه در اینجا بودند ساعت از شب رفته رفتند ساعت چهارم
 شام خبر کردند از خانه مرزا فرج الله خان حورس آوردند خوردیم بعد از شام زیلای نشسته خوابیدیم
صبح صبح صبح از خواب برخاسته حاجی عوده رفیق خانه غلام حسین مرزا بودند
 بخانه مراجعت نموده حاجی آقا محمد زکریا حاج سید ابوالرابع حاجی مرزا عسکری و چند
 از سالاران ملا بودند رفتند نهاد آوردند نهاد خوردیم بعد از رخت خواب هم حس مرزا
 خوردیم غلام حسین مرزا و آن عمارت اکبر مرزا را دیدیم خواب زیلای دشت و لا بد بود قبول کرده
 اسم اند جان عوده رفیق باز رجه فاجر حسین کلیم خزیده دادم سوزش بدوزند جان عوده
 برخاسته رفیق حاکم برآمدیم سرتیب اندم منزل ابراهیم خان آمده بود مظفر الدوله بودند
 رفتند اندرون ابراهیم خان ماندند شام رفیق خوردند ساعت چهارم رخت بپوش رفتند
 ابراهیم خان منشی منشی حشمت من سنی نشسته محمد ابراهیم یک حاجی درست کرده بود یک استکان
 چای با نانچ عوده ساعت پنج دیشی از شب رفته خوابیده صبح صبح صبح از خواب
 رفیق سر حاکم و منکرده آمدیم بیرون تا خوانده چای بنعاقب استکان بزرگ سوار و سلام از برای
 خانه سرتیب تلکراف می آمدند حضرت دلا تشریف آوردند فرزند خانهای لغزانه مرزا را حاکم

مانند بنده برخواست رفتم برای فقیر حاجی محمد تقی را برداشته رفتم خانه حاجی میرزا ابوزاب
 بگویند بسکه بچکان با قاضی حسین دادم رفتم که میرزا فرج الله خان آنجا بودند حاجی حاضر بودند
 حوزیم برخواستیم و سپهائی قاضی فرج الله خان حاضر بودند و رسیدیم آنجا در خانه حضرت
 بانیشی باشی تنها بودند و بنشیند نشسته نهادند و در حوزیم معذرت علی آنها رفتند حضرت
 خوابیدند منم برخواستند و صوکر فغان خواندم چای آوردند حوزیم رفتم بازار حجره حاجی محمد تقی
 برآمدم رفتم هم در حمام برآمدم رفتم منزل ابراهیم خان و عبد الله خان بودند رفتند حضرت و الله خان
 جعفر خان بنده شام آوردند حوزیم سردار رفت اندرون من خوابیدم صبح من و شیخ
 از خواب برخواستیم سرهام رفتم نوبی ایک برآمدم حضرت و الله شریف آوردند و بجام من رفتم
 ریان شبتان باغاره چند دفعه بودم برآمدم رفتم حمام امام جمعه تا رسید ابوطالب کلاه انداخت
 ایک فته برآمدم منزل حاجی بودند رفتم نهادند و در ابراهیم خان و میرزا فرج الله خان بودند
 بعد از آنها برآمدند و پیروان شهر رفتم از خانه بی سکر و با آدم عوض کرده دست فته داده حاجی میرزا
 ابوزاب عرض کرد کسی برآمد تا بیا که نشاند و کوش دیگر برآمد و گفتند عمارت خرابه بنظر آمدند و منم
 بخاری را آتش کردند جای روسی درست کردند حوزیم جمعی از آن هزارگان و غیره آمدند و برخواست
 رفتم منزل حاجی میرزا خانه او را دیدم و قبول کرده از برای عظم الله له ملک و جنان چای خورده و جفا
 کشید

کشیده نماز سحر بخارا خوانده برخواست رفتم منزل لشکر نویسی شیخ عظم الله له و با قاضی
 سرتیپ نگارخانه لطیف خان بودند حضرت و الله شریفی باشی امیر معنی آمدند بعد از مجوسه
 ششیرینی آوردند حوزیم شام را در احاطه دیگر انداختند رفتم شام حوزیم همه چیز بود و قاضی
 حوزیم دیدند و آمدیم اطاف و دیگره قلیان کشیدند برخواستند آمدیم منزل خوابیدیم صبح من و شیخ
 از خواب برخواستیم رفتم سرهام و صوکر فغان حضرت و الله شریف داشتند حاجی آوردند حوزیم
 برآمدم بیرون یکمینی بودند بعد از آب آوردند و سر آمدند رفتند پیروان جلاله پیران معنی
 بودم آمدیم رای فقیر حجره حاجی حسین شحیف با جبر را دیدم خود بنشیند و بزرگ کرد و الله خان را هم بن
 امانت فکری کشید و لیب حجره با فغان بول خرمی وارد شدند و تمام بر منزل میرزا فرج
 رفت من و طاهره غریبه قابله را دادم بعد بگریزان بنشیند و آوردند چند دفعه حوزیم بعد
 سلطان آمد چای درست کردند حوزیم من برخواست رفتم حمام صوفیان و صوکر فغان برآمدم رفتم که
 شام خوانده آمدیم خانه ابراهیم خان میرزا جلاله پرسی با خوشی و ادب کرده و در چای خور
 کاغذی از حضرت ملا رسید با سوار بر پیستند و در حمام ابا با سیف الملك سوار بایست و رانجا
 مانند فاضل بود یکی در سفر از اجاره خود ابراهیم خان را دست بجمع از آن رفتم شام کفیم با
 آوردند مسامی بر که باب فیمه و غاب از چلو بود خوب و طنج کرده بودند حوزیم خوابیدیم
 صبح من و شیخ و شیخ بنده ۲۰ از خواب برخواستیم نمازی خوانده بخاری را آتش نمودند

دولت گفت من نهادنم و برف برف جان کربان پذیرد و خوردم همه جمع خوردم
سرسره نهادنم و بعضی در چار چهارم را برف جان مشغول حساب بودند جمعی در چار دیگر
و جمعی هم حضرت ملا حاجی میرزا احمدی آمدند متفرقه زیاده من طبعم خوردم و خوردم
بیابان بالای کوه نشسته آفتاب روزنامه خوردم و خوردم حضرت ملا هم در چار چهارم را برف جان پذیرد
و به بهانه اسباب بلکه خوردم متفرق بودند آن شب صبح نمودم من و دوستانم عذر نه شغل
المعظم از خواب برخاسته عمری به بطلان گذرانیده آمدند رفتند آن روز آن شب
آن کوزه را بنده صبح هر روز یک کشتی از خواب برخاسته بعد از نماز و صرف
چای حضرت ملا فرمودند برویم سر تپه رفتم اسباب را آوردند نماز کردم و اسباب را اندام
در چار و جمعی آمدند نهاد آوردند خوردم حاج سیاح استر آبله انداز باب وقوع حضرت ملا خوانند
من برخاسته نماز خوانده چای خوردم برف جان در کمال شوق بقدر یک چارک انداخته
آوردند بجان چار با قراجل و غذا برای زدن در میان برف بود شب را آن کوزه را بنده صبح
رو و دوستانم از خواب برخاسته بایه ابر بر برف زیاده آورده بودند چار و باره شدند
از زیاده برف جمعی متفرقه زیاده اندوز برف من مشغول حساب شدند نهاد آوردند
خوردم بعد از آن عتی لشکر زین تلک افی آمدند چای خوردم و خوردم طفره از آنکه خوردم متفرق
بودند بعضی رفتند بعضی بودند تا ساعت پنجم منشی بستی محمودان هم رفتند قدری اجل
خوردم جانب ملک شش ت هزاره آمدند صحبت میکردند کاهی کتاب میخواندند و وقت تمام شد نام
آوردند

آوردند خوردم ساعت پنج خواستم خواب هوا بقدری سرد بود که قدرت نشستن در چار
نموده خوابیدیم کاهی اسباب و هوا میکردند کاهی سکها مدت ها خوابیدیم و وقت اذان صبح
من و دوستانم نشستیم و برخاستیم حضرت ملا هم برخاست در چار چار و بر برف جان پذیرد
نمودند چای خوردم حاج سیاح استر آبله ای آمدند قلیان با حبابه عارف شیکش آورد حضرت ملا
فرمودند بروی نان بگیرد به بجاج سیاح منم رفتم بصفه و خانه یا خان کفتم سی نان در آن
حضرت ملا سوار شدند رفت منم اسبابهای خود را دادم بردند بشیر یک قاپچاق سوار آورد
حضرت ملا برداشته با ابراهیم خان ماندیم ما آنکه میادیم رفتند یک چار برف جان
دولت در جاکه آوردند از برای سرتیپ سپهر حفظ الدوله کویر آمد دادم با ابراهیم خان آمدیم
رفتم خانه میرزا فرج الله خان جمعی بودند که آنکین حاجی خوردم منشی بستی آنجا برده نان
از منشی بستی قرض گرفته بستی بستی اندیم عمارت در آن حدیث محو جان نهاد خوردم ما هم
نشستم چند لغت نان آتش خوردم و حسی معطل شده و کلاه آنها بنده بود من خدا حافظی
نموده اندم منزل خانه نظام العالی مشغول نمیداد که رفتم رسیدیم اصلا خان جلودار اندر قتل
رفت باز ازین راق یک لال خریدند و نان به چند آوردند نماز خوانده در میان چای خوردند
رفتم بازار حجره حاجی محرفی قدری خریدم و نان خریدم و چای دادم از باب قضی که شد
نماید که خوردم اتفاق برخاسته اندم خانه حاجی مداح با پدرش و یکی دو نفر بخاری را بردند و

سرنیپ آمده بودند من بیکه بودم عریفه کجاست الا رسته اگر روزه بهم بخوردند ابدام بریزم عیال
ای شری روز ششم او دند چو چو سه چیز بود خوردم خوابیدم صبح رفتم چهارشنبه برخواست
چاه خوردم از خانه حاجی براندم عیال حاجی بسوی رفتند من تنها رفتم در خانه فیاض آورد
رفتم خانه میرزا فتح الله حاجی میرزای ش هزاره اینجا بود قلیان قهوه کشیده و خورده برخواست
رفتم ملکه خانه حاجی بودند برخواستم بر خیزم سرنیپ بگذشت بنا را آوردند قدری از خوراک رفتم
بازار در مسجد شاه رسیدم شخصی ایدم وقت ظهر بود جمعیت در مسجد نماز یکی شستن
بعبارت لغوی سردار در رفتم محبت بود رفتم بمیلان طاق بزرگ از در بالا رفتم بالا در
نمایان بالا خانه که مسجد بمیلان طاق نگاه میکنند کردنی نموده از اینجا برانده رفتم حمام امام جمعه
سرکشته نمودم براندم رفتم حجره حاجی محرم کافم بودم باغرب اسبی آوردند دیدم از اینجا رفتم
منزل نیم ساعتی اینجا بودم اسبابها را جمع آوری نموده رفتم منزل لا میرزا و لا کاغذ خیزد الا
داوم مادم مغفله الدوله قلیانی کشیده رفتم منزل سرتیپ تلکرافچی لشکر دینیس نامه آمده بود
تا میرزا مادی تلکرافچی بود صحبت کردم قدری تا پنج قدری بجهت شام آوردند چلو و گوشت
خورش خوردم ساعت نش بود آنها رفتند بنده خوابیدم صبح سواران بچشند از خواب برخاست
و شوکرته سرتیپ از طاق دیگر آمد فیاض آمد نشسته بودم بعد از ساعتی رفتم بازار حجره حاجی
جواهری خانم و تنگ کنه که حرمه لغه مان پیر هاست خورده بعضی جاها را رسیده چاه خورده
برخواست رفتم مسجد شخصی سید رفتم بیلان شستن الا اینجا آمده رفتم حمام ارغام برانده در مسجد

خوانده

خوانده رفتم منزل نماز سرتیپ را خوانده رفتم منزل میرزا محمد چاه آوردند خوردم اسیر خیزد
حسن خان آمدند ساعتی نشسته رفتند شام آوردند چلو و گوشت خوردم برخواست ایدم
منزل خوابیدم صبح سواران بچشند از خواب برخاست رفتم حمام ارغام برانده ایدم منزل
مرد خان حاجی محمد حسین فیاض آمدند بخار را آتش کرده چاه خوردم از حضرت ولله کاغذ رسید خوانده
ملکاری آمد و فرادادم صبح او را بکشتن حرکت غایم منهم برخواست رفتم خانه حاج سید ابوزرار حاج میرزا
محمد حسین یکی نفره آمدند حاجی که آنکس آوردند بنا خوردم بعد از ساعتی برخواست خدا حافظی نمود
رفتم سرای قیصریه حجره حاج محمد حسین حاج از نشند چاه خورده نماز خوانده مغفله ایدم خانه نماز سرتیپ
و عشا را خوانده رفتم منزل مغفله الدوله لشکر دینیس سرتیپ تلکرافچی آمدند شغل صحبت شام آوردند
سه مجوسه کباب چلو بسیار خورده مجوسه را آوردند خوردم بعد از شام حرات رفتند من نشسته قلیان
قدری صحبت کرده یکی در طلب اظهار نموده برخواست در ساعت نش ایدم منزل خوابیده صبح
سواران شستن از خواب برخاسته رفتم حمام صابون خورده ارغام براندم مرد خان
با فیاض و حاجی محمد حسین باری تو خانه آمدند چاه خورند برخواست رفتم خانه حاج سید
ابراهم تا خوش بودند در اندرون نشستن رسید به یغمان چاه خورده در قلیان کشیده
برخواست با مرد خان رفتم تلکراف خانه حاجی از سرتیپ با پشت داده کان دینیر ایدم
در اینجا بود در قلیان کشیده برخواست رفتم قیصریه با مرد خان لغه مان پیر هاست خورده

آوردند حوز دیم بعد چاه درست کردند حوز دیم رزیک حضرت نماز خوانده گاه حین
 آمد باز ده تان پول آورد و داد بنشیند آنچه بود جبر برداشته در خانه فاضل رفق نمود
 سهارش کردم هر دقتی آمد بگویند بیا آمدیم منزل سرتیپ کنگاخانه کاغذی نوشتند
 و عده خانه لشکر نویسی با منی جواب بعضی نوشته فاضل آمد بعد کاغذی از برای حضرت
 والا پیکار بودیم بر سبیل روزنامه در ششم در عتبات از شب کفتم شام آورد
پیره برود جوی آمده است میخواند سهرام بیا بدست مرا قیام بخور و بخور و بخور
 العلای درخت خواب که فقه خوابیدم صبح سر و زنجیر کشیدند از خواب بیدار
 بخار بر آتش کردند فاضل افت سهار چاه درست کردند غلام حسین میرزا
 مرد خان آمدند آدم لطیف خان آمده تان منشی باشی داده بود او را
 هر روز انعام زلف نظام العلای آمد و سکاری آمد مالها را آورد و حد می داد و فرای
 کرده مالها را انعام داشته فردا صبح میبیدیم چه فردا نزد فکر فردا کنیم نظام العلای را
 انشنان پیرماست که گشت در دامن در دهن حوز دیم یکی در کاغذ نوشته از برای
 سرتیپ و مرزا محمد علی خدر شرب حوز است نماز خوانده چاه درست کردیم حوز دیم رفق سرتیپ
 فقیر

فقیر مجرد که محبت صابر روشن نموده عود شب بر حوز است رفق خانه لشکر نویسی
 سرتیپ کنگاچی اسم بود محبت نمودیم چاه حوز دیم شام آوردند فاضل پیر ما بود بود
 بعد از سختی بر حوز است اصرار خوابیدن نمودند قبول نموده رفق منزل خوابیدم در نظام
 عراق حضرت در زندگانی احوال پرسی فرموده بودند صبح سر و زنجیر کشیدند
 بر حوز است بخار بر آتش کردند چاه درست کردیم جمع آوردی اسباب می نمودیم
 با پیرش آمدند کنگاچی چاه حوز ده رفتند فاضل برادر حاجی آوردند آمدند حاجی محمد
 مرد خان نظام العلای آمدند چاه حوز دیم مار مارا کردند و در ششم بیا به ضاحی نمودیم
 رفیق افتد کل بود راه بد معشوش مالها از دست آزار کشید مشجان بانشان
 ملک آدم مظهر الدوله سهرام بود است چهارده دقیقه بفرود باده و در دین علی
شدیم منزل بسیار بدی خسته بودیم ناچار پاهای شده نصف تان لوانش با جودانه تخم مرغ
 من حوز دیم جای درست کردند حوز دیم نماز خوانده از برای شب کفتم سر و زنجیر کشیدند
 دانشم کفتم سر و زنجیر کشیدند بچه در دین علی ناشره گویند فرسخ است در دین علی
 کاریم اشتراک است نه دانک دیگر حوز دیم مالک رعیت مکلف بر جوی چهل تان

مرید فرزندش مجانبه شد زده جو یکبارگ صحت منزل فرزند را مکنونیخ فرست است پیرین
 دوت آبار ملا برست چه فرزند خود را کنیم شب شد نور را آتش کرده کرم شد کفتم شام
 آوردن سرخ پیوی بسیار بدی درست کرده بود ز با این جو زده حوزده خوابیدم اول آن
 روز سه شنبه هزار نقش بر آرد زانه بنویسی چنانچه در آئینه تصویر است فرزندم
 نقل نمودن آن راه خواب است اویت خوابید کشیدن در راه حوت آبار ملا برست
 شب در پنج بایم مهن راه ام اگر پنج مکرده بود در کل نمی شد بر آمدن نظارین کج بود که
 نزدیکی است آبار رسیدم خیالم این شد روم بارگ حضرت حسینعلی و در شهر شدم
 گفتند رجعتی دیشب است کفتم کردم که آنجا بشهر آمدن سخت است فرنامم بود که
 های شیخ الاسلام بر فاج و پیران در فرقه اند اطلاع به اند و اگر فرقه اند پیش است بگویند
 بر راند گفت حوزت را در شهر تشریف دارند و ما حاجی دیدن رفته اند ما پنج ساعت
 مانده و در دیشم بار ما را گرفتند شیخ الاسلام آمدند ز فتم اندرون مان پیوسته صبح است
 آوردند حوزیم یکفجان حاجی حوزده برخواستند فتم کردن شهر از آنجا حکام ارغام باده اندنم
 باقی شیخ الاسلام رفت منزل جمعین نا طبعه مایه داغ خان فرودینی گفتند پیر شمس
 جمعی تعارف و آن نیست آبار نمودن حاجی حوزیم کاغذ مفضا از برای وکیل الدوله فرستادیم
 هوزده

ملایر

فتوه حوزده قیدان کشیده یک از شب رفته برخواستیم اندیم منزل قاتی شیخ الاسلام اندون
 زبر کرسی نماز خوانده روز نامه حوزم نوشتیم شام آوردن سحای سرخ بود مان کوفت در بار
 بیدار می شدم مردم فریادی بودند ساعتی بعد از شام خوابیده اول اذان صبح مردم چهارشنبه
 از خواب برخاستند و مکرر گفته حوزا را بیدار نمودم چنانچه حوزیم یک نیم از شسته سر آمدیم
 حوب بود و بسیار سفت دشت چهار روز شسته در سر نر آبار در روی پنج بایم
 قلیان کشید و مادر شدم سرعت مغرب مانده دارد مکه ای شدیم آن خانه که حوزت به افکار
 نموده بودیم قافله افکار بود خانه دیگر رفتم یک لقمه نان حوزده خسته بودم بسیار در سر کرسی بر دوش
 یک ساعت خوابیده برخواستیم حاجی حوزده نماز خوانده رسد حوزده السلام حاجی میرزا حسن آنجا بود
 حوزم حوز غنی ز زنب کشته کفتم حاضر داشتند که بخت کردند با تخم سرخ بخت آوردن حوزم
 خوانده قهر از اذان صبح مردم پنجشنبه از خواب برخاسته حوزا را بیدار کرده چنانچه
 درست کردند حوزیم ما را بار کرده و در دیشم و ما برانگشت بود و سر و کف سر حوزیم رود خانه
 و اطراف او همه درخت بید و سنجید تریزی کاشته بودند و مکه که یکی حوز خانه و در بود اسم غیبی
 نقل نمودند در خواطم مانند و دیو بهار با جفاست بگویند چشتمم رود خانه و درخت بود و مکه
 برزگا گفتند مال حاج محمد مهدی میرزا اسم ده پای است بهر مان درخت رود خانه بود و مکه دیگر
 مال غیر بود و شش مغرب مانده و در دیشم رفتم خانه نهاره شنبه ساز که در سفر پیش منزل شنبه راه

آورداد روز چهارشنبه بروم چاه آوردن سرنگ نگرانی کاغذ و عده گیری نوشته بود جواب
نوشته مجدداً کاغذ نوشته کایمیرا جالبی منشی بستی و عده گرفته یک نیم لغو بینه براندم
برآمده رفتم حمام بازار برآمده رفتم کن رودخانه ایستگاه بکلی سرنگ از کلا فخانه براندم
نگرانی نبودند رفتم آنجا جمعی بودند سرنگ و دیگران خجری خجری نوشته بستی کرده سیم از
شام آوردند خوردیم و بیشتر در عوده که من اهل این کار نیستم حضرات رفتند بکلی
مانند بنا کردند بازی طوم نمودند یک عتی ام بیدار بودم بعد خوابیدم صبح صبح
از خواب برخاسته چاه خوردیم خجری بازی تخته نمودیم منفعت لغو بکلی فرستاده بود
بتعاقب ما منشی بستی برخاسته رفتم آنجا چند نفری بودند نشسته از کرکای بکلی سلام
بتعاقب میرزا عبد الله کارمکاری چه شد باران زبالا آمده بود برف می آمد هوا منفعت
برف می آمد اما اوس غت بغروب مانده برف زبالا آمد هوا خوب بود برف آب میشد
منا را آوردند خوردیم در زیر کرسی ربع عتی خوابیده برخاستیم چاه خوردیم حاجی
سید محمود آمد با تشیخ رضای همدان که در کلاس بودند چاه خوردند معا ملا عت
و حال ما بود کذا را بنیدند برخاسته غار خوانده حاجی عبد المجید غروب شد برخاسته رفتم
مشیر منا سرنگ منرا حسین حنا بودیم مشیر اندک عتی پیش ما نشست بر جوت
افز

رفت حضرات شغل شدند بایم در دخی کار لغو قدری تخته بازی کردم شام آوردند
رسم این ولایت مجموعه است بطور جلوه میله زما ت بودیم خوردیم قدری ام اجل و اند
خوردیم بعد از شام من منشی بستی آن سرنگ نگرانی فخانه خوابیدیم صبح رفتم
چهارشنبه از خواب برخاسته غار خوانده سواد آوردند مشیر آمد چاه و نان
خوردیم برخاسته آمدن منزل فرستادیم متعاقب میکاری باید معلوم شود که خرابم رفتی از این
مکاری اندک تفریح آورد پس فراموش کردم من رفتم هجری حاجی سید محمود بود بعد از عتی
نان پیر خرم سرخ مات آوردند خوردیم جمعی آمدند در خشت یک اندک باری در قیمت کان
کفش اردی خریدیم یک بغروب مانده برخاسته رفتم حمام بازار غروب یکده قدری خستیدم
منزل چاه آوردند بخار را آتش کردند غار خوانده چاه خوردیم متها بودیم حوت نیم از رفته
لغتم همه دارید بیاورید شام خوردیم دم کباب و تخم آوردند قدری خوردیم کاغذی نوشتیم
و کاغذی با قایمیرا عبد الله منشی بستی نوشته در عت چهارشنبه خوابیدیم صبح
سودن هجست ننگ از خواب برخاسته چاه خوردیم مکاری آمد اصرار اصرام امر و ظاهر
ارض انکار امروز غلغله فردا صبح بروم بولم بدارم منجم قرض خرابم حیران مانده کرکای تو تمام

رفتند باز از حاجی سید محموده نان یک سله پول قرض خواستم تا بخرم سحری قهر آفت
 اگر بر گرفته بودم عطش بداشتم که غدی بشیریف ملک نشسته رفتم باز از حاجی سید محمودی قهر
 آمدند و بدندان تخم مرغ است خوردم قدری غریب نموده ساعتی ^{چندی} بگذرد و پولی که قرض کرده بودم بر خواسته رفتم خام
 از خام برانده رفتم منزل حاجی خورده بخاری را آتش کردند و دست و پا را نموده خود را نشسته شام خوردم
 جلوسهای الگو بخت نمودند قدری خورده بعد از شام اسبابهای خود را جمع آوری نموده خوابیدم
 صبح ^{چهارم} از خواب برخاستم بخاری را آتش کردند و چای خوردم سحری اندکی با کز
 گذاشت یک عتیم از دست گذاشته نوار شده از شهر میدان خارج شدم رفتم و اما مالهایی که
 بسیار بد بود باز زبان می افکند و عتیم استرسه در عتیم نشو رسیدیم به جریبه سکونت
 از شهر راهت و جریبه با صفای آب می زیاده دارد و پالاشه قلیانی کشیده قدری ناز خوردم
 نوکران آن خورند و سوار شدم و در راه جاد است و یک روز در راه رسیدیم پالاشه برونه
 زیاده بود گفتند راه هم همان جاده است رفتم باز در راه رسیدیم گفتند حال خوب است
 خلد رس عتیم خوب دارد و همان بهن خانه خواهد شد رضا و جو شمع و عتیق و دار و دار
 ظاهر که در چای خوردم بخاری را آتش کردند و نماز خوانده کاغذی از برای بکرمی ^{نشان} ترسیده دادم و حفظ
 بنزد ^{بزرگ} بخاری نشاند و خوانده برخی دادم صحنه خانه شام نذیر بخاری بخوردم و دیده مسکونی را
 پسری داشت که کل بنزد خواستم سهره ببرم در شام رضا شده مال بولاری داشتیم پولی که از آن
 قال و

نیت امان از پولی که در روزگار ما چه قدر ضرری بود و از دارم خلاص شدم آمد و در مرغ
 پول بسیار بدی بود شریف الملک بر تنی داده بود و سر لاداشتم تا چای خوردم تا شام خوردم
 خوابیدم صبح ^{پنجم} از خواب برخاستم بخاری را آتش کردند و چای خوردم و خود را نشسته شام خوردم
 شید را گذارده کرم شد و در روز یک پنجشنبه چای خورده بعد از شام هفت فغان بشیر خوردم
 سوار شدم و هزاران پیرانم دادم یک میدان که رفتم هفت شام سوار از خانی او را بکرم
 مالکین ماران ^{چند} برونه داشتند رسیدند بخاری کرده و بچه را نمودی کردند و محض خاطر نماز
 بقدر نیم فرسخ ^{بسیار} ما بود و در قلیان کشیدند سحریهای نظیر الدوله رسیدند و خاطر نماز
 دنا در غمته مار کرده و برونه بر و جرد است از احوال پر سیده و شسته خواندن ام خدا و قطعی
 آنها بگشتند و رفتم رسیدیم به راهی که باده از دست راست رفت ما با جاده و دست چپ رفتم به ^{الطریق}
 تازه ابالی نموده رسیدیم از آنجا گذشته تا بغیر رسیدیم بخانه رفتم بدو بخانم بخانه دیگر رفتم گریه
 منی شستم از رسی رگانی بویها انداختند عبا بر سر کرده خوابیدم شش غریب زنده بود یک عتیق ^{چهارم} برونه کردن
 بر خواستم چای خوردم و بعد از نماز خورده چای خورده نماز خوانده بیکار و تنها بودم مشغول کاغذ نویسی
 وقت عصر و متقلب شد و در شب استن تا چای خوردم سحریها تا عتیم کاغذ نوشتم و نگاه
 آمد پول خوردم دادم شام آمد از مرغ بلو خورده بعد از شام چای خوردم و خوابیدم
 صبح ^{ششم} صبح ^{ششم} از خواب برخاستم بخاری را آتش کردند و نماز خوانده چای خوردم

هوا بود خوش بود و سرد و سخاوتی یگانه که گویا کرد تا بارها سبک بود و در آن وقت که سوار شدم
ما را آن اندک گاهی هم برف می آمد تا آن منزل ما را آن در برف خوردم و در دقینه چشیدم و چای
نزل پیدا افتاد چند خانه رفتم آخر با یک کوه بود که در آنجا نشسته بود که آنجا منزل
نموده منتهی معنی در سر نیز نشسته رفتم و راهی خنک ده چند دانه تخم مرغ آب پزیده
خوردم و اطو یعنی رفته برگزیده نشسته زیر کسی گم بود و عمارت بر سر کشیده ربع ساعتی خوابیدم
بر خنک ده سوار گردیدم و در چای خورده باز ما را آن گاه که می آمد هوا سفید بود و باران چنانچه
وضو گرفته نماز خوانده اسباب طبع از پنج جهت موجود بود که گویا با موجود بود و ششم
شب که بستان مترستی خوردم خوابیدم و عمارت بر سر کشیده بود و صبح
ما و من و شب که در خواب بر خنک ده حاضر از آنجا پیدا در نموده هوا لطیف بسیار خوب است
رفتم و من و یکم بر زمین خوردم و از یک کوه کل بود و زیر جاده و در حلقه که گویا در آنجا جاده عوض نموده
نشسته بود شیدیم ما را در آنجا که در آنجا در آنجا بود و در آنجا که در آنجا بود و در آنجا که در آنجا بود
بیدار شده بودیم و انعامی نصیب خانه داده براه افتادیم و رسیدیم بغربه قنوج و راه بود که
از راه دور تا قنوج رفته بود و از راه بالا که بود و رفتم و رسیدیم و ما را که در آنجا بود و در آنجا که در آنجا بود
روز و در شیدیم پنج ساعت از آنجا که نشسته و در آنجا که نشسته و در آنجا که نشسته و در آنجا که نشسته

اینجا افتادیم خانه خود او حلقه ها تمیز دارد و کسی که بود بخاری را آتش کردند نشسته گفتیم
 پیر ما در آن روزیم قیامی کشیدیم فتح الله دارد شد معارف که داشت از قلمه نزلش و مجموع
 هزار آوردند و هر چه کرده ناز به افشرد و ترشی هم چرب بود و هزار خوردیم و قیام کشیده رفت
 من در زیر کرسی ربع ساعی خوابیده بودم و صبح بیدار شدم و صبح بیدار شدم و صبح بیدار شدم
 حاج شیخ ابوالکلام آمد با نفر دیگرهای خوردند و رفتند آمد فتح الله خان آمده بود و نقشه از
 نزد کس که نه میزدند از منزل شام خواندند و در مغرب به کار بردیم کاغذی بهر آنکه میخواست
 بقراوتش رسیدیم به هم رسیدند کاغذی ام با قاسم از عبداللہ بنبر رفته شنیدیم که بنبر از
 آمده بخمس صدق و یک کتب است بنیدام شام آوردند و یک می چلو بود به سبای عوزه عوزه
 و صبح بسیار به طبع کرده بودند و دزدی از آن ترسیدیم بنان حوزده خوابیدیم صبح صبح
 شد و من شب ۲ در خواب بر خواندند چراغ روشن نموده حشرات را بیدار کردم و صبح گرفته
 ناز خواندیم چای خوردیم بار را بار کردند و سر رسیدیم باز از لای آمد مال مکاری بسیار است
 راه میرفت بلا خطه که این راه گفتند خوف است دره دره صبح ساعی با مال مکاری است
 رفتم و بیدار از خواب بیدار شده صبح افلام بخانه فراه پیش در ساعت پنج اردن شد و در دندیم نیم صبح
 بفرمان مکاری اندک سفر را آورد و چند دانه تخم مرغ آب پز خورده بهانه ماستی بهم شد چند دانه نان پیر
 ماست حوزده باز از لای آمد بخاری خورده و نوشیدیم کردیم از آن که میخواست صدای با یک ساعی خوابیده

در روز

در خواب بر خواندند آتش را بنور می ریختند و خوش شده رخت ما میرا در نور تکان دادیم آمده
 شده رفتم و من گرفته اندم بخاری را آتش کردم کرمه زبانی چیده چای آوردند خوردیم آمده و استراحت
 بودم مشغول کاغذ نویسی کردم بعد از مغرب صلا می دادند و باری بلند شدند بر خواندند نگاه کردند
 باری با هم آتش کرده اند ^{چون گفتند} عبدالله بنبر چهارشنبه آخر سال است رسیدن است پنج مکتب معی
 نموده ام عجب روزگار است سال گذشته در کجا بودیم چه جفا کرد در قریب سیان که بزرگ
 در قریب چار روز دستکاری داشتیم شب دو خور یکی از دات غصه تنها کجا بیرم زور کار ما چند
 صد نفر شام خواندیم عدس پود مرغ در زیرش گذاشته اند ما ترشی سیر کردند و در چند لقمه خورده و نشست
 خیالات بعد از ساعی خوابیده صبح مرد چهار شنبه است در خواب بر خواندند
 نازی خوانده شکر خدا را گویند که سلاستیم چای خوردیم و ناز شده و نزاری انجام
 یک فرسخ که رفتم از شدت سرما و برف از بار زد بیک بود از زبان به یقین بگویم بگوید
 رفتم در خانه آتش آوردند و روشن کردند کمال اندیم قیام کشیدیم یک لقمه نان خوردیم و راه افتادیم در این
 این همه رفد و سرما نمیده بودیم بسیار بسیار سرد بود بود و منقلب بودیم بغیر یک سیدم دو بسیار
بود در دندیم بکر نفس نه ایستادیم نه ندادیم نه ساعت نمود باید بقراوتش رسیدیم و غیر این
 خبر دارند ندانند احوال را و بگویند بخاری را خوابیده بسیار را در میان غت شده احوال
 فرش نموده چای آوردند خوردیم و رعیت که سفندی آوردند خبر رسید مکاری ماست در کرب

ناله

مانده است و تقریر عیت با یا بودیم بر بند بار را آوردند و میگویند آن بابوی مکاری مانده
 خواهد بود شب مستقول بخور شدیم از برای شهر و قدسین در ساعت چهار مرغ پدید است
 آوردند حوزده خوابیدیم صبح صبح پنجشنبه ^{۲۷} از خواب برخاستیم بهزم باز بود و عیت
 زباله بهر ما رجعت منم باز نمانی کاغذ را تمام کرده اما تر از برای فارسی شیخ الاسلام جام
 و بعضی چیزها از برای غیر سینه که کلاه پول مکاری را از غیبت خض گرفته دادم مفت گفتم که آن کفتم
 که خدا جمع کرد بر و بشیر بسیار داده عزیزاری خدا را خواندند و قریشی اندیچ مدینه و او آخوند
 فقیر است آن آخوند قدیمی بود نشند که سفند را کفتم گشتند مدتی کبابی برداشند
 شب آمدند هار هاشم نان پنبه است تخم مرغ آوردند باز که تازه بسیار خوبی باشد
 حوزده و شنبه قربان و طهران بسیار شده بود بیشتر را پاره کرده خسته کل شوم روحا
 وضو گرفته نماز خواندم کفتم سحر آوردند چای دم کردند خوردم بخار را سوزانده چند نفر عیت
 اندند مطبوعی داشتند گفتند رفتند بعد از نماز مغرب و عشا آخوند کن به بخواند من نیم عتی
 خوابیده برخاستم قلبی گشاید شام آوردند بسیار بد بخت بودند مدتی نان کباب
 خوابیدیم صبح ^{۲۸} صبح جمعه ^{۲۹} صبح که عادت بخوابیدن تمام روز یک ساعت و یک
 خوابیده از سخت خواب برخاسته سر سر را تشنه حلقه خوردم و آخوند که محل آمدند شغل خود
 مانده

شده نان کلیه با چه خواب بود بر سر تندی داشتیم آوردند خورده و یک عتی خوابیده از خواب برخاست
 چای خوردیم شکر کن بسیار میز را را سطره می کردم عت چهار کفتم شام آوردند قهوه
 حوزده خوابیدیم یکدینم از رفته سرفه نقشبندی ^{۳۰} برخاسته شبیه آوردند شیر چای
 سحر از رفته گذشته بود میز را موسی آمد سحر آوردند چای حوزده قهوه و ملک کشید عیت
 که بزرگ آمدند عار می بودند بعضی از غیبتها آمدند با آنها سوال و جواب سکریدم هزار آوردند کباب که در
 کرده اکب گرفت بود با سحر موسی سوال و جواب می نمودیم چای آوردند خوردم هر غلغله
 مانده سحر را سسی رفت منم رفتیم حمام سکر کسیر در مغرب آمدیم حاج محمد حسن کاغذی نوشته
 بار عیت با جواب آنها را نوشته شام آوردند عذر می نمودند حوزده در غایت پنج خوابیدیم
صبح ^{۳۱} صبح پنجشنبه ^{۳۲} صبح عطا دیر برخاسته چای حوزده شربت عت
 رفته بود جمعی از عیت آمدند سوال از غرض و شربت عیت می نمودند به در شب با جماع بر بند بر سر
 نهاد که چلو نمیده دیده بودند کباب سوخته چلو سر بود چند لقمه حوزده تا نیم عتی خوابیده برخاست
 نماز خوانده چای حوزده بعد از مغرب کاغذی ^{۳۳} خود بخان خود بخان نوشته آخوند محل آمد مدتی اجل آورد
 حوزده سحر هاشم آوردند چای حوزده مدتی چرت زدم سحری خواستم طبع بسیار
 بسیار بدی در شر کرده بود هیچ نداشتیم حوزده چند لقمه نان مات حوزده خوابیدیم چهار عت

از روزی و شبی سفر رفتن الی یک کشته بود بر خسته و کوفه و غیابی
قلعه جوق آمده اند بره املک بسیار خوبه آوردند با آنها عارف و جوانان نموده و مدامی مردم رفتند
عاد آباد نماز خواندند و محقق بود و حرم حویب بنیم بملا خطه شعبه سی بر حرم کرده رفتند با یک مالای آمد
بنیم من معرف و در سعی شست من شستم تا کردم قرآن و دعا خواندن و تحویل
بعد از تحویل نماز خواندند مشغول بخیر شد افطار نموده چند استغاثی نماز خواندند مشغول نماز خواندند
سفر ششم عینی از شب رفته نماز آوردند و نماز خواندند و در ساعت ششم سحری خواندند
نه از شب رفته خوابیدیم چهار ساعت از روز و شبی کشته بروی کشته و در کوفه رفتن
رعیت آمدند بره آوردند بدین آغوش محل آمد با آنها عارفی رفتند من مشغول نماز دعا خواندن
شدیم تا سحر بخیزد نماز افطار آوردند یکی و لقمه نان پخته برده خواندند مشغول بخیر شدیم و در آن
روان نموده بقدر سعی خوابیدیم بر عیال و نماز خواندند و سحری بره بخور و در کوفه بودیم و خوابیدیم
چهار ساعت نیم از شب روز چهارم مشکله کشته از خواب برخواستند و در کوفه رفتن
خود کوشش آمدند بره آوردند از عیال که بر کوفه آمدند عینی با آنها در لال خوابیدیم و در آن
مستداری آمدند بره نماز دعا خواندند سحر بخیزد افطار آوردند یکبار شیر بخور و در آن
لما غدی از برای یوسف خان سرتیپ در عیال کشته شد و در کوفه رفتن آن اطاف خوابید
حسته شده

حسته شده در آن کشته شده و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
سحری آوردند و بخور و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
ظهر سحر و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
یکی از جود قرآن خواندند و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
خود را مشغول نموده تا آنکه سحر بخیزد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
نماز خواندند قرآن خواندند و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
سحر بخیزد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
جمع کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
روان کوشش آمدند بره آوردند و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
مالای آمد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
نور کرده و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
سرتیپ و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
آوردند و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
پنج ۸ کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد
آنها رفتند و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد و در آن کشته شد

سرود بود بقدر یکباره برفت آمده بود و بسیار بود و منکر که یکبار از او خوانده و عیب می کرد
 آمدند یک میل آب معارف آوردند کاغذی از برای رضا قلیان نوشته دادم بخود همان عیت
 ببرند پس جهانگیر خان محرومان سرنگ رشته بود که تا میرزا کریم رشته مال بدو و کان آب
 کریم مال صدف تمامیم ما خواست جواب رشته دادم منبت عذر خواهی نمودم اظهار اشتان کرده
 کاغذی هم بر سر صف خان سرب و رسمت خان رشته دادم بر بند محو قلیان پس بر موم حسیقانی
 کاغذ منقش رشته مقصود پس بعد از نامه از برای حضرت دلا قاهره سر دار نویسم مقام شغل
 خواندن قرآن شده اسرور در چهره رسالت بسیار است بخار بران فواید خوانده مدتی که شده
 و نوسان قرآن خوانده منسوب شد افلا خوانده چاه آب بگو خوانده و در شش ک بی بستان خوانده
 خوانده تنها و بیکار بودم مدتی قرآن خوانده و کتب مطالع نمف و در حیات کفتم سوار آورده
 با آن خوانده سحر می خواستم آوردند سینه را شستم و نغمه خوانده بر خوانسته خواندم پنج ساعت از دست
 مامان جک شنبه بر خوانسته و منکر که رعیه کند و کاغذ نوشته بود جواب اینها را
 رشته فارسل بارادش آمدند صحبت کردند و در افلا رشته شیر برنج که بود خواندم از دست
 بخاکه غذا آوردند خوانده شب بعد از افطار شغل شدم که کاغذ نویسی از طرف سوار آورده چای
 خورد و رفت سحر شد کار بول ملاع اگر بودند سحر می مرغ بود و خوردیم نماز صبح خوانده چای
 شش ساعت از رشته روزی و منقش شد که شتر خوانستم و منکر که نماز و قرآن خوانده عیش
 آمدند

آمدند بول جواب کرده رفتند من شغل کاغذ نویسی شده از برای طهران خردین پشت مایان
 می آمد افاق بنا کرد عجله کردن دفع کاغذ نویسی مرا بر ام از او نامی پنج تا از آنک صبح بود و نوشته
 نماز خوانده خوابیدم ظهر روز سه شنبه از خواب برخاسته و منکر که قرآن می خواندم و نظر می کرد
 از در صف خان کاغذی آوردند از برای ت قیت کاه دوران بار عیت حرفان بود و عیش آنها عیت
 نوال جواب نموده عمل اینها را انجام داده رعایت شدند رفتند منم نمازی و قرآن خوانده خوب
 شد بخار آتش کردند افطار گوید به دو بایست حوزه شغل کاغذ نویسی علی السبیل از برای
 معارف آورده بودند اما شسته از برای حاجی مستودا حرمی با کجفت حوراسی در برای ^{الخطه}
 داده بخود چای ببرند صبح را خوانده خوابیدم ظهر روز چهار شنبه ام از خواب برخاسته و منکر
 یک نماز را خوانده دادم رعیت خان آمد به یک حرمی مان برخ معارف آوردند کاغذی نوشته بود
 خوابد رشته رعیت های کوشین آمدند از باب دختر می عارض شدند دادن بیدید عقد غایم بقا
 پس بدیم رشته بر خای دختر و پدر که بنوا میدنو غایم غایم غایم کان بول شیرینی از برای
 من آوردند الحقی در روز کار هر کرده اند رست است بی در روز چهار شنبه بول کم کرد و کوی
 پیدا کرده اسرور در حق ما صدف پیدا کرده رعیت طبعی که کند باز سید ما آنها اموال جواب نموده رفتند نماز
 و قرآن خوانده نزدیک عذر بن عاقب کاسید و نغمه حرقی فرستادند افطار یک شیر برنج کدو
 داشتیم خوردیم آوردند محل آمدند نماز عیش پنج آوردند رفت کاسید نماز چای آوردند خوردیم

محبت متفرقه بود سحری آوردند حوزدم تا رسید رفت من خوابیدم ظهر روز پنجشنبه بازدم از خواب
 برخاسته و متذکره یک نماز خوانده تا میرزا را بکلیان قد جانئی تعارف فرستاده بود جواب کاغذی
 نوشته ربیع عارفی شد دست بموند گندم مرز برده اند بپوش جان کاغذی نوشته فرستاده
بنظر رعیت را جواب بزم ریش سفید آمدند توسط کراندزده معزیه علی اکبر اظهار
کردیم در گرفتند که بودم و لکه آمده است و ساعت از شب بقم هم بسیار بسیار بود و بنا
 سهری نه نشیده کیک کرده در میان حمام رخت پوشیده براندم سه هزار مدالک انعام داد
 آمده بخایه را آتش کردند و خواندند بر قرآن دعا زبان خوانده وقت سحر شد سحری آوردند از یک
 اسب بزرده بودم و خواندم سحری حوزدم پاش خان را جواب گفته بود بخانه خود ظهر روز
جمع ۱۲ از خواب برخاسته کاغذی که رسید رعیت که بزرده کاغذ نوشته بودند
 جواب نوشته بودم برد قرآن خوانده روز را شب نموده بعد از افطار یکی مره کاغذی بیا
 رعیت نوشته دادم و شبانه هوا سرد است و اورا آوردند جامه حوزده مهر نام برودی در
 هسره کا آمده است او را میخواست برود و ناخوش شده است ملازمه وقت سحر شد سحری
 آوردند قیمه بود چند لقمه حوزده تنها بودم حالت آنکه نامح بیدار بام نماز مسجد انجام دادم
 سحری حوزده خوابیدم بعد از ظهر سه وقت نشنبه از خواب برخاسته و متذکره یک نماز را

نماز صبح خوانده و صای ۱۱ اصدای پای افشاند و کاه بود از سر و او را در وقت نماز و در وقت نماز

خوانده قرآن را خواندم بخار و خوانسته چند کهنه بود بچند نفر عیبت حاضر شد شکست
 بیا یک اندر ال جواب کرده خوانستم اند با طاق نرسید مردم کرده بودند حوزده افکار
 کباب برده بود حوزده مهر برودی که بهسره کا آمده بود خیال نقل را کرده سرخص کردم
 فایر پیکار بودم چند کاغذی از برای ممدان و برود بود نوشته جانئی آوردند حوزدم علاج
 خوانسته اند وقت سحر شد سحری آوردند حوزده از اتفاقات هر وقت بیا یک
 سحری بسیار است ملازمه من چند انگار حوزده صبح شد آنها رفتند من بخانه
 خوابیدم یک ساعت بعد از ظهر سه وقت بکسب بنگار برخاسته نماز خواند
 اند یک نفر جلین کوچه کاش ریشی بابتک اسب از برای تعارف آورده سحری نشسته
 چند نفر رعیت آمدند عرض کرده جواب بپند زد فشند کلیم در یکمان چهارم نزد خدیو باطل
 بخایه را آتش نمودند نشسته افطار کردم بعد از افطار تنها بودم چند کاغذی نوشته دادم
 آوردند و سار ف زبانی آید عجب بهما و در کاری شده است تنها بودم سحر سحری خوانستم
 آوردند و دیگر حالت آنکه نماز مسجد انجام دادم صبح دیدم برف پادشاه بنیاد
 از ظهر سه وقت و نشنبه از خواب برخاسته دیدم برف زبانه است کلیم ریش
 بسیار بسیار است و متذکره طاف بیاوردم بخایه را آتش کرده قدری قرآن خوانده

دو احوالند آمدند بودند تا وقت مغرب فطر نمودند ساعت از شب رفته بودیم
ویدیم برف زیاده است ما برف می آید آمده در لب بخاری مشغول خواندن قرآن
شدیم پنج از شب رفته نهاد در خوانسته آوردند چای خوردند تا وقت سحر سحری خوردند
حالت خواندن نماز نموده خوابیدم ظهر و عصر و شب و صبح و ظهر و عصر و شب و صبح
باب یک اندک کاری نموده اقامت بسیار پنج کاغذهای شهر را آوردند از قزوین ام نوشته بود
از طهران نایب الوزراء در کمال اوقات تخی روز را شب نموده آفریدند خوانسته افطار کردند
ارضا که خدا آتش صلیم آوردند خوب بود چند فاشی حوزده نمازی خوانده مشغول کاغذ نویسی شدند
تا وقت سحر چند لقمه نان ماست حوزده نماز صبح خوانده خوابیدم ظهر و عصر و شب و صبح
از خوابید خوانسته نماز خوانده باب یک آمدند با کد خدا بخشش گرفتند روزه خردار کردند و فرستادند
نان فطر گرفته دادیم بکد خدا باب یک بردند بشهر بردند با قاسمین ربات بر جود و مدد
و مهران نمایند طاقه شال من در آنجا کروات گرفته بیاورند کاغذهایم تمام بود تمام کرده
یک ساعت و نیم غریبانه آنها رفتند من قدری قرآن خوانده بر آفریدند خوانسته آمدند
در پیش من افطار کردند در ساعت یکمی رفت آفریدند علی اگر ماند جانی آوردند حوزده
سحر برآورد حوزده آوردند خوردند خوابیدم ظهر و عصر و شب و صبح و ظهر و عصر و شب و صبح
سخنه نماز خواندم قدری قرآن تلاوت کرده تعاقب آفریدند تا وقت افطار پیش من
بود

بودند افطار کردند رفتند اجا بگیرند منم نماز دعا خوانده بسیار شش و نیم ساعت خوابیده بودیم
قرآن دعا خوانده جانی آوردند حوزده سحری خوانستم آوردند حوزدم در کفایتی شش و نیم
نماز خوانده خوابیدم ظهر و عصر و شب و صبح و ظهر و عصر و شب و صبح
نفر از عابای کبیرک آمدند مطلبی داشتند عرض کردند جواب شنیدند رفتند آفریدند
کاغذی نوشته قدری سرش می برکت کرده بودند مشغول شدیم آمد نام رخساره را از برای
فرستاد فرستاد بود جواب کاغذ شرا نوشته ظروف مسی آنچه داشتیم تحویل شدیدی شد
دادند مشغول طباطبائی منم چند جزو از قرآن داشتیم رزق آوردیم حوزد آب و قند را حوا
ضم نموده ننهادیم جانی آفرید حوزده اکبیرت شیرینی بیکه بود عجات بدینظم بنابده بود چند
از گوشت کوبیده اکبیرت حوزدم ماست آله باران در کمال شدت می آوردند و چهار
ساعت حوزدم مشغول به تجوید نموده کسل شده ساعتی بعد با بریم کشیده حوزدم رفته
جانی حوزدم وقت سحر شام بسیار خوب مساجحه بود حوزده نماز خوانده خوابیدم بعد
ساعتی مشغول بر خوانسته نمازی خوانده چند نفری آمدند عرض دارم جواب بگویم امروز
فرزاد کسی شش منم رفتند من مشغول خواندن قرآن شده پنج جزو قرآن خواندم بعد
نماز خوانده دعا خوانده قرآن تکرار کرده دعا خوانده الهه سلیمان دعا نمیکشید شش جزو خوانده کجری
حوزده نماز صبح خوانده زیارت خوانده خوابیدم یک ساعتی خوابیدم در خیال بعد از ظهر رفتند
بود

بکشتن برخواستن باز چند نفر آمدند جوانه مادختی ملدن کاری دیدم
رو کردم اسر در موقع این سخن فست بود بر رفتند هر خوانند آمدند بودند تا نزدیک
عروب مستی میگفتند محبت میکردند کاه فرغان میخواندند آنها رفتند اسر در نزد شیخ
بخزم فرستادم شیر کسفتند آوردند گرم کرده اول افطار چند فغان شیر با تخم فرام
شیر کسفتند آوردند گرم کرده اول افطار چند شیر با تخم فرام افطار آوردند
و سینه فرام بخت بود بخت شیر با تخم حور زن کرده حور می و کبیده و
نان حورده بعد بختان چانهها اندام حور بود و در نامه حور تر شده بودم و ششم و ششم
اکنون رساله آوردند با کتاب صبیح العقود حور آوردند مشغول مطالعه شده ظاهر قدری
بود از خواب برخاسته مامور آوردند چای حورده شام خواسته آوردند شامی کمی
سحری حورده نماز خواندند خوابیدم قبل از ظهر مامور و ششم صدای کد خدا آمد
از شهر آمده بودند برخاسته کد خدا و بابا یک آمدند بعضی باب حورده بودند خوابیدم آوردند کد
زبانی آمده بود از حضرت لاسر دار و آقامی محمد الملک خوانده مغرب شدند هر خوانند کد
آمدند افطار پیش من خوردند ما شامه باران ابله خوانند ششم محبت کردم و غفلت
داشتیم که آب شیرین چهار از شیفه بود تلف شده برخاستم و مکرر مشغول
فران و دعا شد قرا از ابر کفر سحری حورده نماز خوانده صبح خوابیدم قبل از ظهر
مسئله ششم از خواب برخاسته صبحی در زینش سعیدان آمدند و صبحی ما آنها را
جبار

خواب کرده آنها رفتند تا ششم صبح بر سینی آمد یک ل باری داشت بهم نید
شب ام نکا، دیشتم سید را و اسیرا فریدم در مسجد کآن سند دادم که کجا دیگریدم
مغرب شد افطار خوردیم من مشغول شدم تا غذا عمید الملک و سرزاع اسر و وزیر ارشد
وقت سحر شدیم اگر در خواب بودیم حالت نشسته خوابیدم بکد خدا و مکرر کفتم مالها را بتر
بقصه حضرت قیدار علیه السلام بعل سیدی نماید بعد از آن صبح بر بند و فیکه دست را بتر
رفت اند آنها حور از خواب بیدار شدند و تا خوابم نبرد قبل از ظهر و چهار ششم
از خواب برخاسته و کد گرفته چهار از رعایا آمدند عارض شدند از باب اطلالی کاغذ
خردی خان نوشته فرستادم کاغذی بر برف کاغذی و یکی بر برف کاغذی
دادم بهرند مغرب شد تا سید حور آوردند بودند افطار خوردیم بعد از افطار کمی
چرا کاغذ نوشته چای آوردند خوردیم سحر می خواسته آوردند اول افطار را خورد
بودم بیل ششم حورده نماز خواندیم سحری بعد از نماز شسته خوابم نبرد
خوابم اسر روز از رفت اند رعیت و آدمها نگذاشتند خوابم قبل از ظهر روز پنجشنبه شام
برخواست نماز خوانده هر نفر رعیت برادر بودند و عمو کرده بودند اند عارض شدند هر
سینه چوبندم سرخص نموده رفتند بابا یک آمدند افطار خوردیم نماز خوانده

بسیار گسل شده رجعت خوابت داده بنیم عتی خوابم بر جانی آوردند خوردم هر
 آنکه بوزند سحری آوردند خوردم آنها رفتند من نماز خوانده خوابیدم طهریم حج
 بر خوانسته نمازنی خوانده باز چند نفر عت آمدند لکات ربین و خانه تراعی داشتند
 با آنها سوال و جوابی نمودند حکم شد رفتند من مشغول تخریر شدم نزدیکی در منقبه
 حجرا خوانده فرستادم آمدند اظهار نمودیم ساعت سه از شب رفته از نقبه قیدار علیه السلام سلام
 انده بود رفتم حمام باز حمام سرد تا چار سیر کس نموده سر را خوب تراشیدم و کانی نمود
 کشیدن ساعت پنج و نیم از شب رفتم در حمام برآمده اندم منزل از جای سفید دم کردند
 خوردم قدری تخریر نموده و قدری ام قرآن خوانده خسته گسل شدم سحری خوانستم آوردند
 خوردم حالت نشستن و نماز خواندن صحرانموده تنها بودم ناچار خوابیدم طهریم و شنبه
 بر خوانسته وضو گرفته نماز خواندم بیا یک قحط آورد و بود که من بخرم پسند کرده قبول
 کاغذی نویسی شده یک ساعت بغروب نده تا مرزا محمد جان با پیرش آمدند بوزند اظهار
 بعد من کاغذهای طهران و قزوین و ندر را نوشته دادم بابای فهاب عت با هم رفت
 بره از برای جناب عمید الملک که معج به برد بشهر تا سید حسن سر قلیانی از برای قلیان
 شیشه خرید به قیمت پنجاه تومان فرستادم بود و سوار آوردند جانی خوردم مشغول صحبت شدم تا
 سحر سحری آوردند خوردم نماز صبح خوانده خوابیدم یک ساعت بعد از ظهر و سحر و کیشیدم از خواب
 بر خوانسته

بر خوانسته وضو گرفته قدری قرآن خوانده اسبهای مرزا محمد خان را آوردند تا کلاه کمال
 خان را دادم رزید طریقه از برای سراری خودم بستند سحر شد چند نفری بودند اظهار کردم مشغول شدم
 جانی آوردند خوردم باران شدت کرد اطاف ماحیه میکنند ساعت سه از شب آمدند باران آمدند از نیک
 بر آمدن آفتاب بیدار بودم میرزا محمد خان رفت خانه عتی خوابیدم من زرقه آرام گرفت حادثه
 خوابیدم ساعت سه از شب گذشته باران شدت کرد باز یک زیلا آمد و من برخواستیم تا آنکه
 قبل از ظهری و شب شد بر خوانسته وضو خسته و فراموش ختم نموده نماز خواندم تا میرزا محمد خان
 آمد نماز خوانده ما را رادرت کردم رفتم بکردش نماز نیک کشف باران سرگرد میرزا محمد خان
 رفت دیدن کانی را و من دیبا یک کدخدا بر کشتم در بین راه قدری باران خوردم نیم
 منزل جا بجا شدیم ما را را بسته بعد از نیم ساعتی باران ترک زبای آمد و ما زود ساکت در آرام
 گرفت هوا سرد شد ناچار را انش کرده کانی میرزا محمد خان مراجعت کردند مغرب شد ما را در
 جمعی نیکو شام خوانستم ساعت چهار شام خوردم خوابیدم و خوابم نبرد مدت ها بیدار بودم تا
 شش هفت از شب رفتم بعد خوابم بر بعد از اذان صبح سحر و سحره ششیدم و نماز مرزا
 محمد خان از خواب بر خوانسته ناچار را انش نمودند و غلطیدم بعد بر خوانسته وضو گرفته نماز خواندم

رعیت آیدند بره آوردند با آنها احوال پرسیدم و خا عید را خوانده تا وقت چهارشنبه
 نانی خورده بعد از ربع سعی خوابیده بر خفته و ضرر عینه تا سحر اولی آیدند چنان آوردند و خورند
 که اگر ممکن آوردند و بند برب را محبت کردم شام قیمه چلو بود خوردم تا سحر اولی تشریف
 خانه که نماز ما خواندیم و ما در ساعت هفت از شب رفته بیدار بودم بعد تفهیم کی حرام کرد
 صبح ما و چهارشنبه صبح ما آفتاب بلند بود بر خفته و ضرر گرفته نمازی خوانده که
 سحر اولی تشریف آوردند و نماز خواندند و خورند و تشریف داشتند بعد از سعی رفتند چند نفری آیدند
 نهادند و خوردم من کس ندیده کاری میوه و رب سعی خوابیده بر خفته و ضرر گرفته نماز خواندند
 چای خورده رعیت آیدند بابا که آیدند با آنها احوال پرسیدم و خا عید را خوانده تا وقت چهارشنبه
 خوردم ساعت ششم از شب رفته خوابیدیم صبح ما و پنجشنبه صبح ما از خواب برخاسته
 رعیت قلعه جوقی آیدند رعیت ما همان آیدند با آنها احوال پرسیدم و خا عید را خوانده تا وقت چهارشنبه
 با خواند بودند و نماز خواندند و خوردم آنها رفتند بعد از سعی سما و خورده و نماز خواندند
 بچه سیدی آیدند پیر پچی همراه دینار و آدم توکی و نسکام بیان است هر نهان شتر میارند
 سند چهل بچه آن قیمت است از آن نوشته بدست یکاهم و آدم بردند و و عدده داده ام
 که سباه نان میدهم یک خردار قبضه و آدم کوشین از برای تخم و آدم مغربه بابا یک
 و شب

رفت بعد از نماز مغرب و عشا یکی که کاغذ نوشته در ساعت چهارم حاکم آوردند و خورند
 کند بود ظاهر از قلعه جوق آورده اند تا سید قلعه جوقی جام از برای ما تفراف آورده
 خلاصه خوابیده مدتی خوابم ببرد من باب علالت شبهای رمضان صبح ما و جمعه
 نیم ساعت از دسته گذشتن بیدار شده قدری چیز نوشته رعایای کوشین آیدند بر آیدند
 با آنها اظهار همکاری نموده و نفرت پسندیدم از ارضی قلعه جوق انداختی خود را کردند و بردند
 آدم رعیت قلعه جوقی انداختی کرد کاغذی که در دست داشتند و آدم چند نفر رعیت قرار گرفتند
 مطالب خود را گفتند رفتند بر خفته و ضرر گرفته نماز خوانده و سحر آوردند چای خورده
 وقت مغرب بود تا سحر آیدیم خان کاغذ مفصل نوشته بود و یک یک اسبابی آیدند
 از برای بنده سرعت فرستادند و بیدار بودم بطریق بر بند نماز خوانده و پاکت بسته آمی
 فرستاد بودند و آدم که در دست داشتند فرستادند و خوردم مشغول بکار شده ساعت چهارم حاکم
 آوردند شام خورده خوابیدیم صبح ما و پنجشنبه اول رفته بود از خواب بیدار
 نماز قضا خوانده چای خوردم سید یک که چای خور و رفت من تنها بودم فرستاد باین
 حوزا که اسباب را بفرستادند و در دست و عدو بالان دست نموده و عدو جام بود جل
 و اسب درست کرده از صا ابله آیدند بابا که مشغول صحبت شدم تا گرسنه بودم قدری
 کشتن خوانسته آوردند و خوردم کاری نهان شتم و در نامه و ششم شام خوانسته آوردند و خوردم

در دست و عدو بالان دست نموده و عدو جام بود جل

بعد از آنکه با قوه نفراستیا که کنند الوقت نفظ زدند و بسند باجه نور از خوانده چنان
 خوردیم بعد از مغرب که میرزا محمد خان یک هفته حاجم با جو عدد بایند اسب از شهر فرستاد بود آن
 حواب کاغذ نوشته یکی که کاغذ دیگر نوشته ششم ششم خوردیم آوردند به کاغذ ششم خوردیم
 اورفت من روزنامه خود را نوشته خوابیدم صبح هفتم جمعه از خانه
 نماز خوانده حاجی خوردیم اسب را آوردند نفظ مایه از آغذ علی محمد و سه روز بود رفته بود
 به بابت دیگر که سید علی محمد آغذ مایه اگر بودند نهها خوردیم بعد بر عیبت و کدخدای فقیه
 اند مطلب داشت بخواب چند نفر از ریعت صالح آباک باوردن فقیه عقی قره مدله را بهار دادیم
 رفتند مغرب شد نماز خوانده قدری کاغذ نوشته روزنامه خود را مقابل نمودم با بوی
 شام خوردیم آوردند خوردیم خوابیدیم صبح هفتم شنبه از خواب برخاسته قاصدیکه
 بنقاب شتر رفته بود مراجعت نمود که روز بیستم ماه شتر از برای مهر علی خواهد آمدن نقل نمود
 حاج شهاب الملک در سکر آباک خاک قرین بود کاغذ و شرح مفصل نوشته بقاصد قرار داده
صبح هفتم یکشنبه فرستاد رفت صرنت حاج شهاب الملک خود مشغول کاغذ نویسی
 نویسی را برای طهران شدم بابا بیک مالیت که در تر جمع کرده قضا و لشرا آورد و خول داد و بقیه
 کدخدای محمود آباک جهان شادان آمدن برای توسط رعایای که بزرگ منبر بر خن نموده فرستادند کاغذ

نوشته منجم را برای دیوان پول بیستم مر فایل گرفت که خدا نمیواند تنها بول را ببرد
 اعتبار ندارد و یکی که خواهه حبس شده بود موقوف نموده رفیق بشهر را اسرور استیصال
 بخور شده شام خوردیم خوابیدیم صبح هفتم شنبه از خواب برخاستیم رستم از را سخن
 شام خوردیم بقصه جوی فرستاد بودم مراجعت کرده کاری نکرده رفتم حمام هر کس نموده بر آمدیم کاغذ
 طهر اندام بر عیبتی بر بشهر که در روز حرکت چهار بر بیدار نشی سفید؟ می قرار خوش انداخته
 مالیات مارا هر روز نمی حملت بیدار ناچار حملت دادم بسیار کل بودم خوابیدم از خواب برخاسته
 رعیت که بزرگ اند که با با رضاء و حضرت سلوک مان خواه شد و در دادم برودن نشانی که کند
 آباک منجم یک طایفه بردند آنجا رضاء با طایفه خودی در کوهز بید کاغذی نوشته در دست آنها دادم
 رفتند نماز خوانده چلا خوردیم حاجی از رود زن آمدند عارض شدند از انب زین و باغ تالا
 بعد از مغرب کدخدای سوال و جواب بودم میرزا ابوالفتح و پیران نعمت آمدن ملک رفته بودند
 بکیر مراجعت کردند یک عتی که با آنها در سوال و جواب بودم آنها را هم فرستادیم منزل خودشان
 روزنامه خود را نوشته بودم هر روز بود نوشته کاغذی از برای میرزا علی العابدی حال سرنگار نوشته
 هشتان که کفتم به اند میرا بشهر فرستادیم صبح هفتم در پاکتهای حواله شتر را بوردنها بودم
 شام آوردند خوردیم خوابیدیم صبح هفتم شنبه از خواب برخاستیم رستم از را سخن
 در شب گرفته بودند آوردند حبس کردند جمعیت از برای سفید؟ آمدند رسیده کاغذی نوشته آنها فقیر

بودند عرض نمودم رفتند و نفرهای را که گفتند چند روز در ملاحظه مدتی تمام تا ساعت
از دست رفته کفر این کار بودم بعد قدری کاغذ نوشته تا وقت نهار نهادم و در رسیدم
اگر کسی آمد را بقیه قمع بود لغو نه خوردن و بخور در میان بار نموده سید شریف به قدری
رویای آوردند و حوزده چای آوردند و حوزده نازی خواند اشب الکاری انداختم بکار بودم
هفتی بکتب نگاه نموده شام خواستم آوردند شام خورده بعد از سعی خوابیدم صبح
چهارشنبه از خواب برخاسته و سعی از روز گذشت آدم کامیاب تر از من آمد
قد چای و شمع از شهر فریده بودند آوردند و دادند بنقاب بنرم فرستادم و پنج بار بنرم
نمودم و دادم برزد کاغذهای مسعود بودم بخواب بپای نهادم و در خوردم وقت ظهر
ملا عبد الریم آمد پس در آن معروف بمانان اندک بکفایت نک اسب معروف بارکن
آوردند منم بمانان نقد دادم سه عدد از کنده چوب که در منجات از برای زرع بخت دادم
بر بنالاه ساعت از شبانه مشغول کاغذ نویسی بودم که خدا آمد بپای دادم که در صبح
انشاء بسلامتی برود و برادر بر سر نماز شام خوردم اسر و خسته بودم و در حرام
صبح هفتم پنجشنبه از خواب برخاسته که خدا را قبل از آفتاب بپوشانید
چهارشنبه فرستادم سعی از عینها آمدند و در فقه اسباب سال جواب نموده ملا عبد الریم و ملا
نهار خوردم آنها رفتند من بسا کسل شدم و از کشیده جدا خفا که اگر بخوابم خوابم نخواهد

و ملا عبد الریم

و عادت بنام روز چهارم بدن نخواهد سحر خواستم آوردند و با جماعت غیب آمد و بر او
بودیم تا بعد از مغرب جواب کاغذ نایب الوزراء و فانیان آمد بعد از مغرب بر عینها رفتند
من نماز خواندم و روزنامه خودم را نوشته وقت عصر بچهار سعی قاری آورد و خواب بود
هزار و نایب انعام دادم چند بار چه اورا دادم کباب بخانید با قیرا دادم خوش بخانید کباب
کرد و آوردند و در سعی خوردم خوب بنویس کتاب نگاه کرده شام خواستم آوردند و خوردند و خواب
صبح هفتم جمعه از خواب برخاسته بعد از صرف چای و فغان لمبوی عیال دادم
آوردند و خوردیم سبزه ابو الفتح را و در بکریز نموده از برای رسیدن بعضی کارها بکار بودم
از برای تأقی مع سنو فی قریبی شرح مفصّل کاغذ نوشته ملا عبد الریم مشغول نوشتن بود
نیز بود لغو نه خواستم آوردند و خوردیم سعی از عینها آمدند و عرض داشتند بعضی آنها رسید
شد تا خوب کفر سوال جواب بودم قاصد که بخدمت حاج شهاب الملک فرستادم
مراجعت نمود که هر سه روز قبل از رسیدن قاصد شریف برده اند و طهران پاکت جراب
بود قاصد میگفت آدمهای حاج شهاب الملک را اینجا بودند نقل می نمودند از طهران آدمی
اندک معجزه رفتند و طهران آدمی در شهر فرستادم که مرا حجت نمودن شبای که خواسته بودم
خریده آوردند و نوشته اند از شهر فرج اند جان سه روز بود در شهر بود و ملا عبد الریم و ملا

از خواب برخاسته پادشاه را در دست کرده و بر سر عتی در حیطه مشغول بودیم قدری خارج آوردیم
 بخت خوردمیم بهار را زود خواسته آوردن خوردمیم ملا فاضله را که در دست نمودن سوار شده آمدیم
 به مرق و بر سر عتی بغرب نشاندند و در دستیم جایی آوردن و نشستند که بود در آن بین
 سه روز اندک بر سر عتی احوال جواب نموده از برای عمل غلبه طهران سفر فرستادیم که نزد خودشان را
 نمود و دست خوردار از برای ماجرای طهران میرزا و چهار هزار خوردار می و سستی نگه داشتند و که اندک آنها
 سه هزار قرار دادیم قرار شد فردا بایستد که نزد خودشان را بیاورند که نزد خودشان را بیاورند
 شد تا خوانند بعد از آنکه از برای مظفر الدوله نوشته باشد دو سوره مان است و قرار دادیم
 بودند و رفتند که کارول آمدن در دستم خواسته آوردن و خوابیدیم صبح سفر چهارشنبه
 از خواب برخاسته شامی را اندک نگه داشتیم که در دست عتی پیش آنها نشسته بودند و در دست
 رفتم شیخ علی بن راه گاشیخ محمد قداری رسید با اتفاق رفتم منزل که چک داشت آنرا دیدم
 بهار را در دست بود و بود و در دست عتی بلا فاصله جایی آوردن و خوردمیم بعد از آنکه در دست عتی
 اندرون خدمت مظفر الدوله جایی آوردن و بعد از آنکه در دست عتی سر تپ اندکی در دست حکم خواسته
 در دست مظفر الدوله مهر کرد و بر خواسته آمدیم بیرون منزل که چک آقا یک نجان جانی کشته
 بر خواسته آمدیم باین راه میرا یکی رسید قدری مسرتا آمدند از وقت آمدیم وقت عصر در دست

نارخانه جان آوردن و خوردمیم سفر به مشغول سیه شده قبضه اقباض نمودیم و در دست
 و در دست نیم از شب رفتیم خواسته آوردن و خوردمیم خسته و کسل بودیم نارخانه چهارم
 صبح سفر چهارشنبه از خواب برخاسته و بر سر عتی مشغول نگه داشتند و بعد از
 شده رفتم به بركات کارول مسرتا بود و در دست عتی یک کد خدای محمود امانی
 جهان خان آمد و با یک کد مسرتا در آنجا بودیم سر جفت نموده آمدیم و نفر سدر بخانه
 بودند بهار آوردن و خوردمیم چهار هزار بان و نفر سید دادیم آنها رفتند و بر سر عتی خوابیده بودند
 نارخانه جان آوردن و خوردمیم مشغول نگه داشتند و در دست عتی در دست عتی در دست عتی
 بودیم با یک فرج الله خان سرزا ابو الفتح بودند قرار شد میرزا ابو الفتح را روانه شهر نمایم
 شام آوردن و خوردمیم پاکت دادیم به میرزا لبهر و مسنگ و تکان بخوردار دینار انعام دادیم خوابیدیم
 صبح سفر جمعه از خواب برخاسته یک عتی رفتم دم انبارت امونهار
 کسیری سیر کردند در آنجا نشسته بر خواسته رفتم حمام حمام گرمی بود و در دست عتی مدینو در دست عتی
 منزل میرا یکی آمد و بود بهار آوردن و خوردمیم در آنوقت فصل نام کرسنی آمد از دست فصل
 جان کی بود که مال و اسباب مرا به دست گیر را اگر نجان هم با یکی در این خفته و مراد ده
 و عدده گرفته بودند اگر پادشاه من خواهم رفتم نسبت باینکه در دست عتی خوابیده بودند و

گرفته نماز خوانده چاه خورده با حاجی سوار شده اندیم بکبرفت نزد یک خورده سیدیم که برآ
 کمر بخان باغ گردش غروب آمدند چاه خوردهیم صحبت نمودیم بعد از غروب بانی نخته نمودیم
 و هر ادا رهن برداشت آوردند خوردهیم خوابیدیم صبح سه و شصت و سه برخواستیم رفتم
 دوش معنی در عمارت و باغ و مغانخانه جهان خان گردش و تماشا کردم اندیم منزل نخته
 بازی کردم باخته خوردهیم و هر ادا رهن آوردند خوردهیم بعد چند نفر سید تارمی آمدند
 از برای آهنا نانی آورده خوردهیم آنها رفتند اطاف عمارت میروند ما خواستیم بخوابیم که مرزا
 که بخان خوابید و احوال ببرد برخواستیم ششم روز تا ششم روز نخته رفتم و صوکر قه عازمی
 عازمی خوانده بعد از آن عتی که میرزا کریم برخواستیم قدری بوال جواب نمود چائی اذنه
 خوردهیم تا سید فاضل طارمی آمد برخواستیم رفتم باغ گردش جمع آمدند پسران جهانگیرخان
 و چند نفر دیگر چاه آوردند خوردهیم غروب شد آمدیم عمارت بیزا محرقی باوکیل آمدند تا یک
 دیم از شب فیه با آنها در سوال جواب بودند آنها رفتند نماز خوانده قدری بازی نخته را
 و هر ادا رهن برداشت صبح سه و شصت و سه برخواستیم رفتم
 برخواستیم نماز خوانده مالها درست کردند و نفر سید عرضی کردند حکمی گرفتند سید فاضل
 طارمی

دادیم بشهر بردند درست نمایند جمعی آمدند بودند نماز آوردند خوردهیم بلی و سستی نماز خواندیم
 سه ساعت غروب شده و ارد بود که بیک بلاق شدیم چاه خوردهیم بعد برخواستیم با جماعت رفتم نمک که
 که میرزا کریم خان چند نفر آمدند تحت دست عدد و خوش برآمد هر چه گفتند از دست زدند من رفتم
 ببر که خیاره رفت هر چه گفتند نزدیک غروب بود اندیم منزل نماز خوانده شب بسیار خسته بودیم چند
 بره که بجز خورده گفتند مرا تازه دم کردند چهار از شب فیه بودیم شام خورده خوابیدیم صبح
 سه و شصت و سه صبح سه و شصت و سه برخواستیم رفتم معنی مصل شدیم بعد با اتفاق بوارندیم
 آمدیم در کنار رودخانه فجر پالایه شده از ده خویله آوردند نماز را علیه بود نماز خوردهیم برادر شدیم ششم
 مغروب شده و ارد و چون شدیم در میان باغی پالایه شده قدری معنی خوابیدیم برخواستیم فتح آمد نماز بار
 زبانی آمدند پیش در چاه خوردهیم بوار شده و نیم مغروب شده و ارد و زور شدیم در قطع آمدن
 منزل نمودیم سوار حاضر بود چاه خوردهیم نماز خوانده رفتم از میان سبزه ها گردش نمودیم در کنی و زراعت
 نشسته و قلیائی بکشت از شب فیه آمدیم قطع نماز خوانده قدری بازی کردم و هر ادا رهن برداشت
 مذاکره ببالای دیده بودند شام خوردهیم خوابیدیم صبح سه و شصت و سه برخواستیم رفتم
 نماز خوانده چاه خورده من فتح آمد نماز بر داشتیم رفتم بپسران قطع بوال جواب نمودم در فقره اصلاح
 اود برادر اده درش و حسین خان چه با بر کرد گفت و درست بلی از کمرای فیه آمد نماز بود باز میروند
 کوه در میان گفتند همان آن برنج دانی بزدن بخورند نزدیک چشم نقیضه آن جوان خون جاری بود

ولا نغیدام چه بنویسم صحت محرابین خان در کمال عز و جلال بکجاست که غلامی بیکس آورد
 هزاره در دوزخ و در ساعی خوابیده بر خوانسته باز خوانده جانم خوردم از زین آیار سوار شده واده بی بود
 و در نسخ بنم راه نزدیک خور و در تعلیم علم بار خانی ندیم پسرش کلبعلخان از نوادگان می خوار و غارت
 سهم السلطنه است نقل نمودند که از آبلای خارج در مالدی که کوه قلعه و آثار آبلای است بگویند مال آبلای
 هنوز زین منوچهر بن فریدون ظاهر آفراسیاب گشت پادشاه فاروقا هری بوده است از کس
 بعثت در هر صورت وقت و مجایا بود و التیام بود و رفتم بتغاث باله خانه دولت رفتم ششم
 از آنجا که در آنجا بود جانم خوردم یک عتار گشته گفتند حین خان سوار شده رفت زین
 عز و جلال است با حوائست بجای نام آمده است خوب رفت و سلوک نمود بعضی حوائست
 از آن جوان بظهور رسید در بین راه یکی از دوده را دیدیم جمعیت تنگ بود که در کمر بر کرده
 اهل الله که محرابین خان را در حق نموده نال و احوال و کوه سفید مارده و عجب
 دور و کار است مذهب حضرات معون شده مادی بانی کردم شام خوردم خواب
صبح مردن جمعیت را بر خوانسته جانم خورده حضرات جمع شدند و در آنجا
 ظهر ما رفتم از سال بیدار مادی کردن کردم که منزل هزار خورده خوابیدم از خواب بیدار
 کلبعلی خان بکجاست قایم پیش کس که جانم خوردم سوار شدیم بگویند که رفتم ده هزاره سوار آمدند جلو
 گفتند

گفتند اولاد معتمد باشند حرف در این است سوارم فریاد میکردند که مار الله مار الله جانم خور
 کلبعلی خان چای سینه که نه میگفتند مار اولاد معتمد چای سینه اند و زینک مارا
 بجهاند و در ارقین بدع شدند و ده جانشان که فتح الله خان ادعا میکرد که
 دایک انجامل منت از پادشاه فریاد دارم بیایه شدیم بکجاست جانم خورده و دلیانی
 کشیدیم سوار شدیم در بین ملا و پانزده سوار جلو آمدند نزدیک حاتم آبلای جمعیت
 رعیت زیلا آمدند جلو کا و آوردند کوه سفید فریاد کردند خورده و در آمدند خانه
 حاجی تفر که خدا و له به غیر بنظم اند چهار صد خانوار پیوسته و باجی شدند سکونت کردند
 خانوار پیوسته و لا دروغ سکونت دارند که سکونت اشخاص شرور و بد روخته دارند
 جلوزین آبلای را این حاتم آبلای به نگاه داشتند نقل میکنند چهار سال هر جهانشان
 خان با اینها جنگ و دعوا نمودند و از آنجا که هزار رفت مسلط شده و را تصرف نمود
 حال مالک جهانشان اشخاص جمعیت اینقریه آمدند در دعوا جهانشان خان با
 اصفتم الله و تفر و زینک انداختند سرباز و غیره را کشند امول را تاراج کردند گفتند

بکصدوسی جفت زراعتی دارند نیز موسی رسم آنکه بود آنجا بودت مرشد
اسد الله طبع من بخت بود مرا در دوزخچه بود با بخت خوردیم بر بخت بود
 خوابیدیم صبح شد شبنا از خواب برخاسته چای خوردیم جمعی
 از عبا آمدند با آنها در سوال جواب بود و دسته بسته آمدند سوال جواب نمودند و رفتند
 در این است که هر جا که میرویم مهر خا آمدند و بخندند عزت کردند و رفتند گفتن آدم
 بنشین گفتن کلیخ است فرقه دارد خدا با مرز حاجی میرا یکی و اخلاقی دینی را با
 گفته است این و فرد در خاطر است از عهد حکومت که بهم است روزگاری شد
 مال هر کس خورد خورد هر کس از هر دکان هر طاعی برد برد هر که زد زد هر که حق زد
 داشتند بر سر خدای رفتند خلاصه اهل ده بگفت کنار غلام بگفتن آوردند
 سه تنه حاجم از برای تشریفها ما بر خواستیم رفیق بین بایان کردیم که در صحبت
 نموده و سعی گذشت نهادند و خوردیم خوابیدیم برخاسته چای خورده نماز خوانده و
 شد رفیق به کده رسیدیم درین باغی زبرد خندها بلانی کشیدیم لا ابرام قصی داشت
 دیار

و این نداشت درست نکرده بود در ار شده نیم ساعت از شب قدر داشتند
 جام سیف الهی بهر شد چای خوردیم قدری بارانی کرده است امروزه خرابی
 صبح مردن کشیدند از خواب برخاسته چای خورده نان از شیر
 آوردند خوردیم استکان تر خورده عارضین آمدند عرض کردند جواب بنشیند
 بخوار غارت کردن و بدن گفتن مطلبی درین نیست کاغذی نوشتیم کدخدای
 قلعه جوق فرما که روز شنبه است با رئیس آنجا خواهم آمدن تهریه نمودم به این
 ناما بیایم آدمی بداند نموده رفت نهاد بر قورمه بود آوردند خوردیم خوابیدیم چهار
 نامه برخاسته و صرفقه چای خوردیم شب در خانه حاجی جمیل است برادر حاجی
 مهملنا هستیم در مسایلی نماز خوانده چای خورده رفیق بکنار رود و درش کرده مال
 ارتش رفت در کنار رود خانه بودیم زین العابدین خان آمدند در می در آنجا نشست
 اندیم منزل در ساعت شام خوردیم خوابیدیم صبح مردن کشیدند
 برخاسته چای خورده و کمال کاغذ نوشته جمعی آمدند عرض داشتند عرض نمودند

سوار شدیم در قشاق حاج سیف الدین بمیان و لکنه حوال نشتر شمر خواجه
 پشت انداخته از آب پر کرده میساکوزن خاله نمودند من جعفری مجربا کفتم فرست
 از رودخانه برگردند از آب در زدند انکه چیرنی بجوالها مالیده اند گفتند نه افان
 از برای بنا کاری و کار کردن بهین قسم آب می آوریم فرنی که دارد منی که بگویند
 خوزجهن و جالرا از بنم بره درست میکنیم خیا سخت بیا اکش نمیدر صلاحه راه بسیار
 بویستند اندیم در بهین راه در میان کوهی فیانی کشیدیم رفیم قشاق کوکجه و ایدر قشاق
 اندر از دست قلعه جعفری عارض بودند تا یکه دارد بجاک قلعه جوق شدیم چمن بسیار
 خوب که در اینجا چمن باین خوبه و باصفای آیدینه بودیم دارد قلعه جوق شدیم پیر مردی بود
 نهر زن در دست مدع میخواند آوردیم منزل کوشش کرد و از سن سال او پرسیدیم گفت
 در زمان کریمخان که کردش بود ما با پدرم رفیم بهدان دست پرور باشم نزد
 قطع کردند آنچه که او بگوید قصد دست چهار سال میبود و آنچه که سایر رعیت گویند بگوید
 مال بیشتر دارد تا رئیس بخورد و در رفت نهادند حاضری چو نم بود و دریم خوابیم
 انوار

از خواب برخاسته چائی خورده نماز خوانده بگردش رفتم که ز رودخانه میان باغها
 باغها و اراضی و چمن و سبزه دارد چمن علی من در این و رجوانه بیده بودم
 عذوب اندیم منزل چائی حاضر بود جلودار عمید الملک آمده بود حکمی آورده بود که رغبنا فرست
 قشاق باید زنده رفته بود از جواب کفتم بود من بکنان دادم کفتم بریدند اگر رغبنا را
 بیاورید و ایدر ویدر شهر مرمت قایمی عمید الملک تفصیل عرض نمایند فرستند خلاصه
 العابدین خان پیغام داد از برای رئیس از بابت یاس و است رفتم سوال جواب
 موافق سل خان شد شب ام شامی خوردند و در آخر شب خان رفت به است و در میان
 صبح مردن مسکن بنیال از خواب برخاسته ندانستم رئیس خواب را
 گفت ما همارا درست کردند چای خوردند سوار شده رفتهند گاهی گفتند مهمان گاهی گفتند
 بقدن قشاق میریم معلوم نشد که جعفری شد و چه خیال ظاهر از برای گرفتن کسی بوده
 آنها رفتهند من نشتر رغبنا جمع شدند یک عتی با آنها سوال جواب نموده برخاسته
 حسین رفیم حمام آب گرم خوب دشت دلاک سری ترا سید و هیچ کس نه بخت نکند
 خانه سحر معنی در حمام بودیم برآمده در بهین راه یکی در نواز دست فضل از سر حوضه

درست که شام خوردم درست چهار فرایدم صبح هفت و نیم از خواب بیدار شدم

جمعیت اعیان جمع شدند و رفقا و اراضی و تقسیم و پنج سوال جواب داشتند و قری

نهانکه ایشتم مشغول بکار و سیاه نوشن شده که خدای کو نذر قلم جوید بسیارها

بداد در ده هزار آوردند خردیم یک صند و قهقهه ای داشتیم از برای نامیزه اگر نمی نمودم و آدم عباده

کار براد بیکه در تبت بندها را بایستی بایستی من نیم غنی خواهد بود بیدار شد هم کار

[illegible]

بیم خود را در این حاله که در کتب شریعه بود و در زمانه حرامی بود و در وقت

خواهیدم صبح روز شنبه

اندر انچه نموده رفت حو انجا را علم کرد و چون نماند خود رفتند و کافران و مشرکین را که در آنجا بودند

مل و مہ اند بادستہ شبیہ خوان بودند ہمار خود در رفتند آغوشی اندازا قایم را محمد علی

نزد اور دادا رفت معاری قدری باکتهای شهر را آورد و جابجا نزد مرا عمید الملک

نیز هر اسرارند در احاطه بسته نيم عني خوابيده خوايم نبرابر جسته و در كره جواب
كاندني

1800

260

که غنچه میزرا محو قیلا نوشته سید آمد در پیرون عمارت بنای بر کورون شپیه کشید

چنانچه خوردند فرستند تعزیه بر پا کردند منعم کسان هزار دینار انعام دادم مغرب و مشفق

از برای طهران یک کسبه جدید سبزه زار که روم بابا است کاعندی ام از برای سبزه زار فغانه

درشته نام حوزدم بهواسر دبود دراط قهاراسته خواچدم آخرتب قدری باران

صبح روز پنجشنبه ۱۹ بر حاشیه محامد هوا خنجر بود مکاری آمد

بسمه حمید زاده ادم باه نمان برل بر د شهر به به کج شیخ صراف و بی نهاده ریل

نمازی خوانده سیدشپه کردان آمد با ملا علی محمد چائی خردیم رفتند منم کاغذی از برای

و نوشته قدری سیاه به عوزه حامی امیر که حمام فخر است وقت تبارش لقمه ناله او را

خودیم هر که اخوان بودند و افراد کهای دین العابدین علی سرنگ اندند از برای ما

سجده بر پشت مالدند و عربیه ها آنها اندر در میان ده مغریه برادر از صدای اهلای

[illegible]

ابن یزید سبک در بنجاب پنهان شد و از سر پرورش

100

برخواستند و آمدیم بروخانه قراقرش رسیدیم عرفتند که آنها رفتند و برگشتند
 من اندک منزل نماز مغرب و عشا خوانده یک کاسه افشرده آبگرم درست کردند و آوردند
 خوردیم مشغول تحریر شدیم بیا یک بودیم آوردند خوردیم خوابیدیم صبح
 ساری نماز چهار رکعتییم از خواب برخاستیم بعد از صرف چایی و نماز غسل
 قیامی اندک اسبها را فعل نمایی نمودیم ^{بکاف} هزار پاره بعد از بار خوردیم رفت
 جمعی از رعیت آمدند سوال جواب با آنها کرده قدری کاغذ نوشتیم که خدا عزوجل را قسم
 جوئی پول قرض کرده آورده بود و ادقیض گرفت رفت من هم نماز حوزده خسته بودیم
 خوابیده برخاستیم نماز خوانده چای خوردیم پاکت حضرت ولادار اظهار رسید بعضی
 سطر بر دست و عمل سر قوم من هم بعد خواندم گفتند پیشخدمت کامی عمید الملک است
 آمده گفتیم بیا بر اند بعد از نیم ساعی بعضی احکامات و نکلوات مشیر الدوله زده بود که
 حضرت ولادار بر حال سر دار را ضبط نمایند و در نیمه جانم ادعا داران را قطع گفتند بعضی خبر
 به بهر کجائی عمید الملک حبلی ملاطفت مرا نموده محبت و مهم احترام کرده است و مخصوصاً
 نکلوات اند که ضبط الملک و ما من پیشخدمت را و منم در خدمت شاهنشاهی و منم و منم
 و آن بکسر

سید فاضل طار سباده کمال دادند مذاق منم با اتفاق سید آمدیم او در قیام را ماند کردند
 اظهار من رفتم بکونزق سرتیپ اندک رسول نماز خوردیم یک عتی خوابیده چهار نفر را بخواستند
 بودیم اندک بودند از خواب برخاستیم چای خوردیم رفتیم بپاراضی که با بر باغ درست نماید چای
 در آنجا بودیم اندک منزل بیا یک سرتیپ کارول آمدند چهار دانشمند در ساعت ششم حراست
 آوردند خوردیم خوابیدیم صبح سرفه های و سینه ها ^{۲۸} برخاستیم یک عتی گذشت فرج نه خال
 رفت و نفر دار از برای ما گذاشت منم برخاستیم رفتیم بپاراضی که با بر باغ درست نماید
 گذشته آنجا بودیم بقیی اسر که منم آمدیم منزل خسته بودیم نفعه نامه و حوزده خوابیدیم خواب
 چند نفر آمدند عارض شدند که ما را ملاک ایلاها برده کاغذی نوشته بیا یک و کاغذی
 بظهور نوشتیم چای آوردند خوردیم سوار شده رفتیم بکونزق رسیدیم پاکت کابیرا کریم خان
 رسید که زده بیا بریدیم بپاراضی من عدا در رفتیم بعد از آنکه بپاراضی زده ربع ساعت
 بعد از آنکه در دهنده رفتیم خانه کابیرا و ملاک کابیرا ایچی کابیرا سسی آمدند تا نیم ساعت
 از شب رفته آنجا بودیم برخاستیم اندک بقیه نماز خوانده قدری بارانی کردیم شام خوردیم خوابیدیم
 صبح ساری نماز ^{۲۹} برخاستیم بعد از صرف چای چند نفر آمدند حرفی مطلب نوشتند
 عرض کردند ما برخواستیم رفتیم باغ کردی نمودیم یکی اسب آوردند تا شام خوردیم منزل قدری

سه چهار هزار و هشتصد و نود و نه در شب پنج خوابیدم صبح روز شنبه
از خواب برخاسته بعد از سعی از فتح الله کاغذی رسید که محبتی عنا جمیع صبح کرده
میخواهم بریزد بر خانه ما رئیس آحسین را مورد نمود ما جو فرزند برین ابا خانه محبتی جان
که این شرف از احوال بخوانید و رفت مدتی مابین که رعیت که برز آمده بود رفتم دم در و احوال
با او نموده کاغذی نوشتم از برای کد خدا و کاغذی که کفتم که میرزا آقا داشت از برای میرزا علی
کدخدای محمود آبا من روزنامه روزمره نوشتم رئیس اسیما به میثاق وقت بهار شد از آن روز
خوادم خوابیدیم اسرور زیاده خوابیده برخاسته باز خوانده جان خوادم جان که میفرمودند
دل من خفته نشد رئیس و حضرات هر چه اصرار نمودند از شب بکینه صحت بماند قبول نگذاختم
پریشان بود و وار شده رفتم معون و از دو فرستاده چند نفر از عیال آمدند در فقه اجابا جان
لفظ می نمودم یک از شب فقه بیست و نه کاغذی که بر خوانسته مازنی خوانده مشغول صحبت
متفرقه شدم از آنکه در حق رعیتی آمد که در سفیان و نفر رعیت تا برول بنجامه را گرفته برده جسور
گفتم کاغذی که مصلح کل مملکت ملاحظه اگر نوشت بعد کفتم شام آوردند چون من بپوشیدم و از من خبر فقه
است مدتی بود و در پیشخدمت رفت منزل من خوابیدم صبح روز یکشنبه از خواب
از خواب برخاسته ملاک اکبر را بعد از صبحم آمدند روزنامه روزمره را بفرمودم کاغذی میرزا را به عنا
نوشته بود

نوشته بود جواب مختص نوشته خود را می جو کندی با گردن بر بندنم تنها بودم قد
سیاهم نوشته وقت بهار شد آن انگوره درست کرده بودند آوردند و خودم خوابیدم
و از شدت خجالت خوابم درست نمیداد برخاسته نشستم سعی خیل نموده ناچار دیدم
خیالات فایده دزد و بجای خوانه رسید و صحنه گرفته مازنی خوانم جان خوادم قبل از خواب
کاغذ مختص از برای اکبر را که میفرمودند نوشتم بودم قدری عنا بودم بر دهنم از کرم میزد
نای عمید ملک اند جان خوادم دیدم بعضی خیالات دارد که احکامات و کلام افرا از برای
رعیت بخوانم و حال آنکه اطلاعی با فقه همه رعیت احکامات خوانده و گفته اقامت نمی فرستادند
کرده حرفی نزدیم باز اصرار کرد و خوب است کد خدا در پیش سفید را اطلاع به پدید بیاورد
باز حرفی نزدیم آنوقت خویش گفت من مطیع فرمایش استم هر چه بدیش است رقا رانم
برویم مبادت دیگر اطلاع به هم باز حرفی نزدیم دیدم اصراری دارد کفتم در این روز و بهانه
تا خبر از طهران برسد پس در احوال کا میبرد و خبر برسد آنوقت بکفتم معلوم خواهد شد که
ما ساعت بکنیم از شب فقه نوشته بود برخاسته رفت منزل من منم حرفی نزدیم باز خوانده بجای
بودم روزنامه خود را نوشتم همین نوک را خوانی شده است کفتم نگرفتند دارم ده شغال
به منم خود را بخود چو اغصا رفت بعد از یک شکار با مازنی گرفته بود کشته آورده است بر زلفانم

دیشگاه یکی آورده بود ما بر سه هزار انعام دادیم گفتیم که بربرت نماند ستم از پیش
 گفتیم که اگر در روز خوریم خوابیدیم چه فرزند او فکر فرزند کنیم صبح مردن و سلبنا ۲
 از خواب برخواستن نماز خوانده جای خوریم دعای زیاری خوانده بسیار گسل بودم و حیران
 دزدی حکایت کج را خوانده ملا علی اکبر اند مشغول در شوق روزنامه شد منم گاهی کتابخانه
 گاهی در از کشیده خیال می نمودم سگاری اند از شهر آمد حاجی شیخ صراف پوزده حیران
 پنج صدی نیم من تباکوی شیرازی خرید و زنتاک بود کاغذ او را جواب نوشته دادم که
 خوانان نقد دادم خود سگاری فتنه چای شمع خرید و باورد میرزا عبدالکریم پنججست
 شب مشغول صحبت شدیم نه از روز شیرین سخن سخن بود خوریم اورفت من و لا از شد
 خیالات نیم ساعی بیشتر نوالتم خوابم برخواستن نشسته بعد از ساعی برخواستم و گفته
 نماز خوانده ملا علی اکبر و ملا عبدالرزاق اندر جفت جواب به عدد چهار سبز ناز از برای
 من تعارف آورد و شعی نوشته جای خورده رفتند وقت عصر بسیار هوا گرفته و خورده من
 خود مرا مشغول بخور نمودم سفر بنده نماز خوانده نه ما بودم کاغذی بخای عبدالملک یک کاغذ
 کجای مظفر الدوله نوشته در ستم شام حاشتم حاضر نمودن سحای که بود خورده است
 چهار خوابید عجب در آن است در این فصل در بیان اطلاق میجویم با مخالف هوا بندری است

بخوانیم الحمد لله صبح مردن سلبنا از خواب برخواستن نماز خوانده ملا علی اکبر
 ملا علی اکبر اند ساعی بودند من مشغول بخور شدم از برای قاضی عبدالملک مظفر الدوله
 میرزا کریم پیش خدمت اند و همشهر راده بابا یک کاغذ سید علامه شیخ موسی اند
 کاغذی من تمام شد گفتیم عینی با در شهر بود کاغذ را بدم ببرد گفتیم ما با
 آوردند همه خوریم بعد از ساعی متفرق شدند من خواستم خوابم تباکوی که با وجود آوردن
 حد غایب اند کاغذ او را نوشته گفتیم مان از برای علی شام آوردند خورند اورفت
 خوابیده بیدار شدم چای گرم اند گفتیم اسبها آوردند در حیاط بنشیند برخواستن با کرم رفتم
 کردن کرد نیم ساعت از شب بیدار شدم منزل نماز خوانده کاغذ کاغذ میرزا محمد خان اند جواب
 کاغذی که اند گفتیم که اگر در روز خورده بعد از ساعی خوابیدیم صبح مناف چهار شنبه
 از خواب برخواستن و لا شب را با او نیت کشیده بیدار خواب دست داده هر کرم بود در میان
 اطاق به گذشت حمام نذر شد بود خبر کرده بدم حمام رفتم و ساعی در حمام بودم تکریر کرده
 حاشانه آدم میرزا محمد خان دار شد میرزا کریم ام اند بودند صحبت متفرقه کلامی که از برای آنها آوردند
 خوریم بعد از ساعی آنها رفتند بگردن من عینی خوابید برخواستم همه بودند چای خورند

من کاغذی بجزرت والا نوشته دادم بخان به هند بشهر رده پستخانه برسند خان وقت
 من ام برخواست با ملا علی اکبر و عبدالله سرزاد فتم کنار رودخانه بالا سر چشمه در خانه ایک
 را بنده رود بنظم اندک باین زیارت یکتر بود در سر چشمه در وقت نمودیم
 ازینا سنگ و چمن آب میجوشد جایی با صفای خوب است عذوب دم آید رسیدیم
 و صحرای آن دم مغرب منزل رسیدیم و دریم چند نفر در اینجا است گفتند که برایم خان
 نایب بلوکات است بمطالعه ایات آمده است اول سوال جواب بسخنی و ندی کشید
 و در باین نوکرهای خان با رعیت از باب فرج سوال جوابی که بکند و عواکس خد
 مرنبه خواستم بگویم بریند بپردن غایت با بر صبر و حوصله نموده بعد از آن غنی باز ما را صلاح
 کردیم شام آوردند خوردیم چهار ربع از شب رفته من برخواستیم رفتم بادهی بام و خجاست
 انداختند بیدارم آنقدر سر بود با محاف و یک کتان از شدت سرما خوابم نمیزد و خال زده
 ازین بیکر صبح سه روز بچشتمن سلخ از خواب برخاسته ادم باین نماز و قرآن
 خوانده آدمهای محرابم فلان اند که قهه را رعیت نادر دیده اند اقامت نم نخل مدتی در سوال
 و جواب بودیم الحمد لله پیدایش و جهر و کتان نقد کتاب ایات دادم و توضیحات ازین بام
 آمد که

هم رد کرده از خود محرابم فلان بقیض گرفتن هر کتان ام بادش افغان دادم با یک ایک آنها آوردند
 خوردیم بعد از آن غنی آنها رفتند بمنزل خود فلان من در ساعتی در اطراف قرا بسته گاهی خواب
 بیدار ناچار برخواستیم و صحرای آن روز خوانده بتعاقب با یک ملا علی اکبر و فرستاد آمدند منزل
 نوشتن حساب شد منم از زمانه خود مراد نشسته وقت عصر شد یکی هم نفر از رعیت آمد که
 بودند محرابم فلان ام بود رفتم جوابی که از در بفرستاد جواب نه بعد از آن غنی مرخص نموده رفتند
 رعیت در فقره پوچج در ارضی سوال جوابی که از آنها رفتند محرابم فلان ام وقت منزل
 میرزا کریم حین ملا علی اکبر مشغول شدیم نوشتن حساب با یک گفتیم ام از برای آنها بردند
 شام ما را هم آوردند خوردیم رفتم بادهی بام یک کتان در پیش محاف و از روی او جام از خسته
 باز در نصف شب سر شد عجب هوا دار در شبها از خواب بیدار شدم
 لا اله الا الله ببقاء کجوه غنی عند بوم الحار بعن الله الملك الکیم الام
 عه ابراقا بطلبه این از بدی غنی بکانت اگر السهر و الحجاب
 الحقره لیده تانه عشر شهر ذیحجه الحرام من شهر راسل

م م م م م م م

من کلام فارسی بر وجودی

الاکه گوید از من بنیاد را که ریختی نو بجا که آبروی ایران را
به پیش تو ختم آمد بخت روزه خور پیغام که لعنت ختم آمده است بنیاد را
خصوص احمد مثنی که اطلع حواری بجزدن و جهنم نیز کرده وندازا
صدور حکم غلط زدا دست آتش منتر که قهقهه گان گشت آیند بند تر با را
وله ایضا

ترک که که بناراج چه نوزنده الوشد اسان عابد در کماکم نوشت
دیدی که چه طو شد

افلاک بدرگاه شهنش کار بپستی اسفل تدا نم بچه خدمت بچو شد
دیدی که چه طو شد

هر ملک و مال که برهای گمان بود کان ال هراج آمد و آن ملک گشت
دیدی که چه طو شد

بر عتد و دافین زبس او صحران نافریم برف خم پشت جدو شد
آتش چکان زد
دیدی که چه طو شد

از باب کیم از منوی و بی خبری
چون منوع عیون و کلام در بری که چه طو شد

بر چشم منوی و بی خبری
این بخت که زنده آن محاسن شود دیدی که چه طو شد

در خفا که او سر کرد بر صدر و در باغی که چه طو شد
عازم و لاجبی خورده بچار آمد و کدم که چه طو شد

این غلغله و کلام زنده و کلام از نو و کلام
آتش را به بیداران ملک دهند دیدی که چه طو شد

دیدی که چه طو شد
از باب کیم از منوی و بی خبری
از وقت آن برت خورنده و زنده دیدی که چه طو شد

در کس صلیب من و دین و دین و دین
بکشت که در کف آن کس دیدی که چه طو شد

از غمت که بر کجایک اصل افلاک و حواری
ادوارن پلان صورت بین با دوست دیدی که چه طو شد

جستیم عین از لایق و طو شد
کف که در آن سال که نه با چو شد دیدی که چه طو شد

صدوری که دینی ای نظیر چه که دینی نظیر چه که
بر اندر و جانب کجه بلیست بهر نیل خیر اراضی سپا نداده

هو الله تعالى

کار فرست بر دود و ز ساعوب
 حب الجیش امیر الامراء سید ملک
 آن ایسکه که بود بنش اندر
 آنکه که بود فرامر ز بعدش زنده
 تاظم مملکتی شد که تو کوئی امش
 دیوزدان سبغ فطر که زین
 مولع آنکه نه بدزدی که هر صود
 بر نه لار و تیمور کشید گین
 هراس بر سر زین که گشت محال
 هر چه بد رفه در کتور آن نه گام
 الغرض سایه چرخش چو بر آن کمال
 حواست تا کشتی ز از این شد
 راند از اول حشری جیشم پیر شوند

که بنویس شهنش آمد سدر ارفب
 که بود حرق که پیش زهر عرق طیب
 در شرف پچود راجس فزات و دین
 بو سه بر شمس سندنش زدی ازده ارب
 همه که دیو تر اند و عفا رب نسب
 از ده کاما به بیدارد عفا مقلب
 ز بر دزدی بدزدند ز صرف ثوب
 اصل دزدی بر این را اصول نه رب
 که اندر کشف کو که از کوکب
 در هند عصفه که اقدش از ریش و دین
 قمر ملک بر آمد ز دبال عفر رب
 بر جکشان زند از داکر طوطی شغب
 کرد سکی و رنج نشیکیر زین بدرب

عجم

عجم خندان زور کشت
 بمواریب سبغ و دهر ساس ز تلک

آورد
 آتجان اباش نقش سدر

که عفر در آن که کردید عذاب
 که که جوان را از رطوبت خرمی او

جود کشند که فدا شد العقب
 که که جوان علف و فرزند در آب

برده به خوشی نیندند زار عجب
 ناخجی که در آن پس بر عبد الوند

بشاید که صبا مانده زین عفر
 زین نندن تحت و جاجین زین عفر

خار و این بر دوازده شک در نصب
 خار و این بر دوازده شک در نصب

آنکه ز عجم خندان زور کشت
 آنکه ز عجم خندان زور کشت

صفت از نندن عجم خندان زور کشت
 صفت از نندن عجم خندان زور کشت

وین عجم خندان زور کشت
 وین عجم خندان زور کشت

که که جوان علف و فرزند در آب
 که که جوان علف و فرزند در آب

که که جوان علف و فرزند در آب
 که که جوان علف و فرزند در آب

بلا هم عید نو سود است زه قبول
دست از و بعد طریاک پراز خنده و لب

کز خطا بصره و اهورا گنونا کرار
نظم تر شده اینک ز بار رطب
سایه ها کشته چنان اسن که از رطوبت
زنگ در قافله و مانده ز افغان و صلب
نقد اوقات شب و روزی در نشاط
مجلس در صفت ملک است و ملک مستوجب
نظم و اسایش از این پیش ندید کسی
خاصه در ملک لرزان پس از انشور و شغب
چشم بدو ز رخا رخا بودی که ازاد
مستاد بیده اینگونه امیری باد ب
خلفی است ز جان و زنی نعم الجده
فخرش از تربیتش بودی ز راد
فارسی این شعروان بخش خوان
دور زود و شیرین سخنان کعبه
ان پس کی که ای فخر زاد فاقان
محمد بن محمودی که پادشاه صله
اینهمه عهد و چون عزیمت تخت محکم
را بود فضل زینع از عقب نصرت شاه

راز دل بر تو عیانست چه جت طلب
حق من گیری از آن یمنین لادند و لب
وقت آن شد که انجام رسد این مطلب
تا که بشد رمضان از پس شعبان و رجب

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 فاعلم ان الله تعالى
 قد خلقنا من تراب
 وخلقنا من نوره
 وخلقنا من روحه
 وخلقنا من كلمته
 وخلقنا من امره
 وخلقنا من حكمه
 وخلقنا من عظمته
 وخلقنا من جلاله
 وخلقنا من اكرامه
 وخلقنا من اقداره
 وخلقنا من قدرته
 وخلقنا من عظمته
 وخلقنا من جلاله
 وخلقنا من اكرامه
 وخلقنا من اقداره
 وخلقنا من قدرته

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 فاعلم ان الله تعالى
 قد خلقنا من تراب
 وخلقنا من نوره
 وخلقنا من روحه
 وخلقنا من كلمته
 وخلقنا من امره
 وخلقنا من حكمه
 وخلقنا من عظمته
 وخلقنا من جلاله
 وخلقنا من اكرامه
 وخلقنا من اقداره
 وخلقنا من قدرته

تاریخ شهر محرم سنه ۱۳۱۶ هجری که از حکومت تاج و معزول شد و اسباب بنادار
 شاد و بهار فتنه خود فرار آتیه باریک ده جناب خیر الامراء اعظام منصوص نظام
 بهدانت رفته و از انجا بعزم دار الخلافه بقرین آمد در منزل جناب استطاب سلاطه
 السادات جناب حاج میرزا منصوص سنه اله لعالم سابقه ارادت و بندگی از استغوا
 سابقه رحمت و الطاف ایشان بجه منصف از عمو و ما فیض از هر قبیل صحبت میان
 آمد تا از سفر نامه ایشان باین شعر نا صر خرد و عذر و حجه اله رسیدیم (با هو میکی غوغا
 در بکوز. تباری بر من فرزند ویدن که خواستم بعدوان یادگار هر چه از این قصد
 در خواطر مانده در این درقه بنویسم و تا خیر اشعاران عذر بخوانم

اللهم عرش و طهر عالم را	توانا در دل مور افزیدن
نه وسعت در درون مور آری	نه از عالم هر موثر بریدن
تو توانا در یک طرفه العین	ز غم و آسمان افزیدن
تو داد در بیانات و خجالت	حکمت با در حکم و زیدن
ز ما مردم ناز و در ز جواهر	شیطان در درک جانها ویدن
تو خود کوثر شیطا را بناید	کلام بر فساد ترا شنیدن
اگر خود داده در ملک جان جان	باید بر رخ آسید رسیدن
اگر خود تر بکام جا گرفته	اعانت کن به پرویشگر گیدن
لا تشبه صبا و خالان	در بنکام کجرا افکندن
با هو میکی غوغا در بکوز	باز سرچ زنه اندر ویدن
خدا یا دست کوم فتنه از کوه	و نه از ترس نتوانم جعیدن
لب دندن آن ترکان خطارا	بناست چینی خوب افزیدن

بیا این امری دقت
 حکایت بخوان
 العبد المذنب
 سید محمد